

دهسنوږي شاعر

- سرشناسه
عنوان و نام پدیدآور
مشخصات نشر
مشخصات ظاهری
شابک
وضعیت فهرست نویسی
یادداشت
موضوع
موضوع
رده بندی کنگره
رده بندی دیویی
شماره کتابشناسی ملی
- نجاری، محمدسعید، ۱۳۳۵ -
ده سنوئیزی شیعر / محمهد سهعید نه چاری (ناسو).
سنندج: کانی کتیب: شوان، ۱۳۹۵.
۳۹۵ ص؛ ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.
۲-۱۹-۷۹۶۸-۶۰۰-۹۷۸
فیپا
کردی.
شعر کردی -- قرن ۱۴
Kurdish poetry -- 20th century
PIR/۳۲۵۶/س ۱۳۹۵۷۴۳ ۳
۲۱/۹فا۸
۴۳۱۸۶۳۷:

دهسنويزی شيعر

محمد مهدي سعيد نه جاري (ناسۆ)

۱۳۹۴

ناسنامه‌ی کتیب

ده‌سنوئیزی شیعر

محمدهد سه‌عید نه‌جاری (ناسۆ)

هه‌له‌گری: نه‌جمه‌دین براخاسی (هه‌وار)

دی‌زاین: سه‌یران (سه‌مه‌ن) په‌رویزی

ناشر: کانی کتیب

ناشر همکار: شوان

نوبت چاپ: اول/ ۱۳۹۷

ناظر چاپ: شوان ظاهری

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۹۶۸-۱۹-۰

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

حقوق چاپ برای انتشارات کانی کتیب محفوظ است.

مركز پخش: کانی کتیب

+۹۸ ۸۷ ۳۳۱۲۵۲۵۹

۱۳۹۴

پیرست

به شی کوردی

- ۱۴ لهو گه لا زهردانهوه ئینسان به پاییز پهی دهبا.
- ۱۵ تاسه.
- ۱۶ سهرم گیتزه که بۆ له منی ههژار ئه و یاره سهر نادا.
- ۱۷ دل و گول.
- ۱۸ لهو سهروهه.
- ۱۹ بهم گه لاویژهش دلّم هه ر ئاره زوووی کوستان ئه کا.
- ۲۰ له گه رده نهی سلاواتاواوه بۆ ههمه دان.
- ۲۲ ماسی ئه وینی ههستی من له ئاوی مهنده رهو ده کا.
- ۲۳ غه زهل با ئازیه تی بگری، جهوانی تازه هه ر ده روا.
- ۲۷ شاری دل.
- ۲۸ جیتی کلۆ به رده.
- ۲۹ له نیو پۆلی گولی سووردام و رهنگی رهش پتر دیاره.
- ۳۰ وه ره.
- ۳۱ ده لیبی ئه م هه وره وه ک من دل پره و بارانی پی خۆشه.
- ۳۲ بهیتی ژین.
- ۳۵ وا مه که.
- ۳۶ با هه ناسه ی شیعه ره که م بۆن خۆش بی، زولفت شانه که.
- ۳۷ حه یفی که به ری داری جهوانی که م و که سکه!
- ۳۸ من ئه مرۆ مات و بی هۆشم، دلّم تا حه ز ده که ی ته نگه.
- ۳۹ شه وه زهنگ.
- ۴۱ په یکی شادی.
- ۴۵ دلداری مو حال.
- ۴۸ پاییز.

۵۰ له دواى يار
۵۱ خەرمانه
۵۲ ريڭگا
۵۳ به پيريت داوه پيښ ماچي له ټو دوو ليوه ههنگوينه
۵۴ جوابى «ئاسو» بو راوچى
۵۶ ټهگهرچى كاتى نهوړوژه كهژ و كيو پاكي رازاوه
۵۹ باويشكى بولبول
۶۰ ټه و گري و گولهى شريتي زين، ټهوين دهيكاتهوه
۶۱ وهك دهلين ياران ټهوا نهوړوژى جاران هاتهوه
۶۲ تاسهبار
۶۳ باغى گول
۶۴ (....)
۶۵ ټاواره
۶۶ ههستى ژارى ماري هيشتا دياره بهم رووى شارهوه
۶۷ سيزده بهدر
۶۸ پينج خسته كى له سر غهزلى سيزدهبهدهرى ۷۵
۷۱ حهسرت
۷۳ تازهدارى
۷۴ ژيانهوه
۷۵ رهمزهيه
۷۷ ژيلهمو
۷۸ بيژنگى ههله
۷۹ بوهميلى قهديم
۸۰ چاو
۸۲ دهرياي ټهوين ټوفانيه
۸۴ سهرزوى عيشق و ټهوين وهري خهزانى بو نييه
۸۵ پيکه نينى گول
۸۶ گوله پاييزه
۸۷ بيوه فايى

- ۸۸.....خۇزگە دەترانى كە چەن شېۋاۋە خالىم بەۋ نىگات.....
- ۸۹.....گولدانى غەزەل.....
- ۹۰.....لە نىۋو خالخالى بەفرى بەر نىساران سەيرى دونىام كىرد.....
- ۹۲.....تاسەبار (۲).....
- ۹۳.....تاۋ لە بن ھەورا ئەگەر جارجار سەرى دېنىتتە دەر.....
- ۹۴.....كەۋ دەبىنىم.....
- ۹۵.....ھەۋىرى ۋەفادارى.....
- ۹۶.....كىيە ناتىرسى لە شىمشىرى برۆى دوو چاۋى كال؟.....
- ۹۷.....دەر كەۋى گوشەيى چاۋت بە جىھانى نادەم.....
- ۹۸.....(....)
- ۹۹.....ھاۋارانە.....
- ۱۰۱.....چەندە ھەسرە تكىشى ساتى سەيرى نىۋو باغانە كەم!.....
- ۱۰۲.....جىژنى نەۋرۆزە ۋ ئەمەن ھەر يادى رۆزى كۆن ئە كەم.....
- ۱۰۳.....كاتى سەيرى دەشت ۋ كىۋو ۋ قەلبەزەى بەفراۋ ئە كەم.....
- ۱۰۴.....ۋىسالى نوور.....
- ۱۰۵.....بىر.....
- ۱۰۶.....بى قەرار.....
- ۱۰۷.....تۆبە چۆن دە كرى لە عىشق ۋ خۆشەۋىستى گىانە كەم؟.....
- ۱۰۸.....قەت مەپرسە ۋ پىم مەلى تۆ بۆچى نابەى ناۋە كەم!.....
- ۱۰۹.....باغى بى گول.....
- ۱۱۰.....شەرتە تا ماىم لە ژىن سەرمەستى دوى ئىۋارە بىم.....
- ۱۱۱.....لەرزانە.....
- ۱۱۲.....ترپەى پىي خەيالت.....
- ۱۱۳.....نمى باران.....
- ۱۱۴.....لە دەنگى بالى مەل شىتېم، لە ھارەى سەر شەتاۋ شادم.....
- ۱۱۵.....(....)
- ۱۱۶.....ژىلەمۇ.....
- ۱۱۷.....ياد.....
- ۱۱۸.....بە يادى تۆۋە ئەمشەۋ چاۋە كەم كارپزە دەرۋانم.....

- ۱۱۹.....گەردال
- ۱۲۰ دەمەو ئىۋارىپى پايىزە و من مات و داملوم
- ۱۲۱..... غەربىيە
- ۱۲۲..... ھىند دلم تەنگە دەلېم بەم شەۋە لەم شارە برۆم
- ۱۲۳..... خەزانە و زەرد و غەمگىن چەمەنزار و بەراۋ و دېم
- ۱۲۴..... لە كوېستان
- ۱۲۶..... ياساغ
- ۱۲۸..... لە بېستوون
- ۱۲۹..... پىرسىار
- ۱۳۰ بارۆ دەيەۋى سابىتى كا گەر نەتەۋىم من
- ۱۳۱..... نەزەر
- ۱۳۲..... فەرمان
- ۱۳۳..... لاسايى قورپە تولعەين
- ۱۳۴..... «تاسە»
- ۱۳۶..... زىندانى غەزەل
- ۱۳۷..... بۇ مامۇستا حەقىقى
- ۱۳۸..... جوابى مامۇستا حەقىقى
- ۱۴۰ خۇزگە بەو رۆژانە وا قىبىلەى ئەمن بوو چاۋى تۆ
- ۱۴۱..... ياد
- ۱۴۲..... كۆترى سووكبال لە گويسوانەم ھىلانەى كردبوو
- ۱۴۳..... باۋەفايىكم نەبوو
- ۱۴۴..... دوورە يار
- ۱۴۶..... گىريان
- ۱۴۷..... گىرمانى دل
- ۱۴۸..... شەۋنم
- ۱۴۹..... شەمالى كاتى نەورۇزە و لاي داۋە پەچەى دوورى
- ۱۵۰ پايىز
- ۱۵۱..... نىزىكە گەل نەجاتى بى و گولۇلەى بىتتە سەر راستى
- ۱۵۲..... چاۋى چاۋم! تۆ گولالەى جوان و نەخشىنى منى

- ۱۵۳..... دەرۆی
- ۱۵۴..... ترووسکەى ھیوا.
- ۱۵۵..... پیکەنینى گولەباخ
- ۱۵۶..... کە سەرم گىژی خەيالى غەزەليکی سل ئەبى
- ۱۵۷..... خویندەوارى عاشقانه
- ۱۵۸..... بە يادی ئەدەب
- ۱۵۹..... ئەو دەمەى چاوم بە چاوشینی دەریات روون دەبى
- ۱۶۰..... لە پاش مردن بە من چى ھەر چى پارکە پەیکەرەى من بى!
- ۱۶۱..... پەيمان
- ۱۶۵..... پىی بلى
- ۱۶۶..... پارکی نامۆ
- ۱۶۸..... دەنگى زەنگى ئاشنا
- ۱۷۰..... من دەلیم مەگرى کە بسکەى زەردە لەو دوو لىوہ دى
- ۱۷۲..... ئەگەر ئاوينە ئىشتىاي لى بى عەکسى ھەلگرى جارى
- ۱۷۳..... نان و ھەژارى
- ۱۷۴..... ئەگەر غەم لىم گەرئ
- ۱۷۵..... کە ترپەى لاقى باران دىت و دەرکەى پەنجەرەم دەگرئ
- ۱۷۸..... دلەم ... دەشکى
- ۱۷۹..... ماندوو
- ۱۸۰..... (...)
- ۱۸۲..... بەھار لە پاییزدا
- ۱۸۳..... ئىجرامى ئەوین
- ۱۸۴..... نامەوى
- ۱۸۶..... دەسنوویژی شیعەر
- ۲۰۰..... ھەلمى فرمىسک
- ۲۰۴..... لەگەل بولبول
- ۲۰۷..... وەنەوزى ئارەزوو
- ۲۱۰..... يەکی ئەيار
- ۲۱۲..... تۆزى غوربەت

۲۱۴.....	هه‌ورامان، هه‌وری بارانی شیعره
۲۱۸.....	باغی به‌روئ
۲۲۴.....	بینهری نازیزی کوردی دل‌به‌غهم
۲۲۶.....	شینى قه‌له‌م
۲۲۹.....	له کۆنگره‌ی ئه‌رکه‌وازی ئیلام
۲۳۲.....	مه‌رسییه «؟»
۲۴۳.....	تۆزی خه‌مى
۲۴۵.....	خه‌مى په‌نگین
۲۴۹.....	دوو به‌یتى
۲۵۳.....	به‌هار
۲۵۶.....	باوه‌خولئ
۲۵۸.....	قوربانى
۲۵۹.....	دوايین په‌يام
۲۶۱.....	بى‌وه‌فایى
۲۶۳.....	دوو به‌یتى
۲۶۴.....	له به‌رزبیه‌وه
۲۶۶.....	شه‌پۆل
۲۶۹.....	شه‌وى یه‌لدا
۲۷۳.....	هاوتای هه‌تاو
۲۷۶.....	خه‌مى په‌نگاو په‌نگ
۲۷۸.....	خۆت مه‌شاره‌وه
۲۷۹.....	زه‌لکه
۲۸۳.....	ته‌پکه
۲۸۵.....	باران
۲۸۶.....	سه‌فه‌ریکی بى‌کۆتایى
۲۸۹.....	ئاگر
۲۹۰.....	رامانىک
۲۹۲.....	ماچ
۲۹۳.....	هیرۆ

۲۹۴.....	که لکه له
۲۹۵.....	سهماى پهرى
۲۹۷.....	شهوئ له نياگارا
۲۹۸.....	غهریبه
۲۹۸.....	دهنا کورتئ
۳۰۵.....	سهوزه پوښ
۳۰۹.....	ولاتى من
۳۰۹.....	شاعیر
۳۱۰.....	کووچه
۳۱۱.....	قسه ی دل
۳۱۲.....	هه وری له مل
۳۱۴.....	به تهنیا
۳۱۵.....	وهر گپړاوی غه زه لیکى حافظ

به شی فارسی

۳۱۷.....	لاله ی هجران
۳۱۸.....	دیار
۳۱۹.....	برای تعمیر مسجد قبله
۳۲۰.....	تضمین
۳۲۱.....	یاری
۳۲۲.....	نگاه (۱)
۳۲۴.....	آن - این
۳۲۵.....	همراه
۳۲۶.....	رسوا
۳۲۷.....	یاد
۳۲۸.....	عشق جاودانی
۳۲۹.....	بازگشت
۳۳۰.....	دانه
۳۳۱.....	آرزومندی
۳۳۲.....	راز

۳۳۳.....	مراد
۳۳۵.....	مهمان
۳۳۶.....	گل پرست
۳۳۷.....	بهار بوکان
۳۳۸.....	دوبیتی
۳۳۹.....	تخمیسی بر غزلی از مهدی اخوان ثالث
۳۴۱.....	تب(۱)
۳۴۶.....	برف
۳۴۸.....	تخمیس غزل بوی دوست از دکتر عبدالله جاسبی
۳۵۰.....	تخمیس غزلی از حاج سید انور هاشمی
۳۵۲.....	نگاه(۲)
۳۵۴.....	تب(۲)
۳۵۶.....	خون جگر
۳۵۹.....	چرخ فلک
۳۸۶.....	نالهی جدایی
۳۹۶.....	عقاب
۳۹۷.....	گریه

به‌شی کوردی

لەو گەلا زەردانەوێ ئینسان بە پاییز پەیی دەبا
 گۆل هەیه؛ ئەمما هەر ئەو زریانەیه نەشئەیی دەبا
 وا دەروونم بۆتە کانگەیی زەردی رەنگ و هەلوەرین
 جییی نەماوێ بۆ غەمییک؛ ئەمما هەتا سەر مەیی دەبا
 راستە مەیی دەرمانە بۆ غەم، من وەها ماتم، مەیش
 وە ک نیگای چاویکی تۆ پەیی بە دەروونم کەیی دەبا؟
 بۆ شکاتی دەردی دووری نەیی دەنالینیی بە کۆل
 شیعیی ئاگرداری من هاوارە، دل بۆ نەیی دەبا!
 من خەزانی عاشقی کوا هەست دە کەم تا گر هەبی؟
 سۆزی عیشقم ئابرووی سەرما و کپیووی دەیی دەبا
 کئی وە کوو من پادشای کۆشکی خەیاالی دلێتی؟
 ئەرخەوان سووری ئەوینم کۆشکی ملکی کەیی دەبا؟
 باغی سینەت چاوە کەم پاوانی ناوی لیبی گەری
 بای خەزانی زوورەسی پیری هەنار و بەیی دەبا
 تاوێ کوو تیشکی تەلایینی بەیانی دەرکەوی
 چاوی «ئاسۆ» روو بە قیبلەیی خۆرەتاو سوجدەیی دەبا

ورمئ- ۷/۸/۷۶

تاسە

كە زەردەى رۆژپەرى ئىوارە ھەلدە كىشى بە سەر شاخا
پەپولەى يادى رابردوو دەھارووژىن لە نىو ناخا
بە يادى ئەو چەلانەى چاوەرپى ئاورپىكى تۆبوو دل
لە كاتىك دا كە وەك ئاسك ئەھاتى تۆبە رپى باخا
لە ترسى گرشەگرشى چاوەكەت ئەستىرە ھەلناھات
پەناى بۆشەو دەبرد تا بى و لەوى چارشىوى خوى راخا
لە دەشت و چۆم و كەژ بارانى خەندە و عىشق ئەبارى بۆم
دەبوو فووى شادمانى فاتىحا بۆ مەرگى غەم داخا
دەئالۆزكا بە شەوبا پەرچەمت، پەنجەم دەبوو شانەى
كەچى نەمزانى ئاخىر سەر دەكەى پەنجەم بە نىو زاخا
كەچى نەمزانى ئەم ھەست و ئەوینەش پايىزى دادى
كزەى زىيانى خەم ھەرگىز بزەى شادىم وەبەر ناخا
ھەزار ئاواتى سەوزم چاوى رەشيان كال بوو و ئىستا
دەبى شىن ھەلگەرپىن يەك يەك لە ناو توونى رەشى ناخا
بەلئى ھەر وایە كەردەى كۆخ نشىنى روتى پىخاوس
دەبىتە شەربەتى پيالەى ئەوانەى وان لە نىو كاخا
بلىى تا كەى وەھا بى چارەنووسى ئەم گەلە «ئاسۆ»؟
كە ھەر ئاواتى رابوردووى بلاوینى لە توى داخا

سەرم گێژە کە بۆ لە منی ھەژار ئەو یارە سەر نادا
گولم! داری بەزەت بۆ من چ قەوماوە کە بەر نادا؟
بە دووی تیشکیکی ئاواتی مەحالم دەربەدەر و ئیلم
ھەتاوی خۆشەویستی تۆ دەلیی ئەم شەوقە ھەرنادا
نەکە ی تۆش دەربکە ی ھەستی ئەوینداری لە ترسی گەل
ئەوین ڕووی کردە ھەر مالى لە پێشدا قەت خەبەر نادا
ئەمن شیتی و شەتاو و شەوق و شۆرم کردە دەسمایەم
کەسى عەقلى ھەبى شادی بە بەدبەختی و کەسەر نادا
کەچی من شادی و خۆشیم لە نیو عیشق و ئەگەردا دی
لە نیو گێژى ئەوین دیارە عەقل قەت قەت نەزەر نادا
ئەگەر وا بى، ئەگەر چا بى، ئەگەر تۆ بى، ئەگەر کۆ بى
دەزانم ئەم شەتاوەی من ئەبەد داری ئەگەر نادا
بەلام ھەر خۆم فیدای پەنجەى ئەوین بى ھەر کەسێکی گرت
دەلیی نیچیری ئەووەلیە و سکالات قەت سەمەر نادا
پەریلەى دوور ولاتی من! بزانی تەھەبى «ئاسۆ»
بەرەو جادەى بەلینداری دەچى و ئەو ڕیگە بەر نادا

بۆکان - ۷۸/۱/۱۱

دل و گول

هەر گوله و بو دل ده بیته روو گه لهه گولزاره دا
هەر دله و بو گول ده کور کینئ له نیو ئەم شاره دا
ده چمه سابلانخ دل ده لئ ئا ئیره یه جئ گول چنن
دیمه وه بو کان ده خنکئ دل له ئەم پرسیاره دا:
بوچی دل بو گول ده نالئ و گول به دل ههست ناکرئ؟
چاو چیه نه قشی ئه دی لهه گومبه زه ده واره دا؟
په نجه ره ی دل چاوه، ئه ی بو دل له چاو خو شبین تره؟
مالئ دل شیوئ که پیری بو نییه لهه کاره دا
چاوی دل روون بی ئه دی نوور زهرد و سووری بو نییه
زهرد و سوور جوانی ده به خشی بهم خه تی په رگاره دا
تاوه کوو سوور و سپی و سه وزی نه بینئ دل به چاو
پوژی رووناکئ به دی نایئ له ئەم شه و گاره دا
پوژی کورد رووناکه یاره ب زور شوکور دیتم به چاو
وا سنوور ریگر نییه لهه شیعره پر دلداره دا
باری عامی داوه دیمو کراسی بو «شهرقی وهسه ت»
خوا شوکور جئ کورد له شانی شاهویه لهه باره دا
پیم مه لئین گورا مه بهستی شیعره که ی نا وا نییه
فهلسه فه ی «ئاسو» ئه وینه جا به هەر دوو باره دا

له و سه ره وه

دار و بهرد و دهر و دهشت پاکی گیانی تیدا
هەر گولێ لهم دهوه نه بۆنی ژيانی تیدا
پێ به سه ر لاسکی گولدا تۆ خودا هینده مه نین
به سه دان ئیسکی کچی نه رم و نیانی تیدا
لاده له و فه لسه فه گهر باسی ئه وین حاشار دا
کۆنه گهر باسی شه ش و چوار و سیانی تیدا
هەر شه قاویکت ئه گهر بۆنی ئه وینت گوم کا
لاده له و رێگه بزانه که زیانی تیدا
ئه گه پیت خۆشه خودا رزق و پلهت لێ نه بری
نانی کهس مه بره برا، هەر ئه وه نانی تیدا
به کهم و زۆر نییه ژین خۆشی و ناخۆشی هه وه
ژینی خوین مژ ئه وه میژوو ده لێ ژانی تیدا
ناسۆ ئه م رێگه له گه ل یاری دل و گیان ته ی که
قهت وه ره ز نابی له ئه و شوینته جوانی تیدا

کۆسه - ۸۲/۵/۲۰

دەسنوئىژى شىعر

بەم گەلاويزەش دلم ھەر ئارەزووى كويستان ئە كا
ئارەزووى بۆنى شەمامەى نەورەسى بېستان ئە كا
گەورەىى عىشقە كەوا قىلەى دلم ھەر جوانىيە
دل وە كوو حاجى تەوافى خالى مەحبوبان ئە كا
گەر بە چاوى دل تەماشاي دەفتەرى شىعرم بکەى
تېدەگەى ھەر باسى عىشق و نىشتمانى جوان ئە كا
فەرشى بەر پىم تا چەمەن بى و پەردەشم چارشىوى گول
كوا دلم ئىدى خەيالى كۆشكى شا و خانان ئە كا؟
بالى سەوزى ھەلفرېنى كۆترى ھەز شل بووہ
بۆيە ھەر ئاواتى تاوى سەر خەوى ھىلان ئە كا
ھەر شەتاو و جۆگەلە و كانياو و چۆمىكت كە دى
باسى كۆر و مەجلىس و بەزمى گەلى ياران ئە كا
ئاهى ساردى عاشقانەى سىنەمە بۆ دەم بەيان
ھەر وہ كوو ئاگر بە گرپەى، جەرگى شەو برىان ئە كا
وا لە ئاسۆى دوورەوہ سۆزى بە گويمدا دى و دەلى
ھەر لە سۆزەى شاعىرانەى شىتەكەى بۆكان ئە كا

مەھاباد - ۷۶/۵/۲۷

لە گەردەنەى سلواواتاواوہ بۆ ھەمەدان

گەردەنە ھیند بەرزە چاوی تێروانین سەر دە کا
تک تکهى شۆرابه کانی ھەر لە ھى کہوسەر دە کا
سەلۆه تاوا ئەوپەرى میژووی گەلى کورده ئە گەر
باسى دەنگ و حەنجەرەى سەید عەلى عەسکەر دە کا
دیگولان و قورووہ وا کہوتونە سەر پشتى چیا
سەد ئە گەر بیگانەشى کەن باسى کوردى ھەر دە کا
تا دە گەیتە «ھەگمە تانە» دەشت و کێو و راستیە
گوئى گری جوان، بەفرى «ئەلۆھن» باسى «ئەسکەندەر» دە کا
مستى ئەو لەم شارەدا قووچا بە تەگبیری کەسى
بووعەلى ھەر بۆیە لێرە کورد بە دانشوہر دە کا
بۆیە زانکۆى «کورد ئەلى» وە ک چقلى چاوی دوژمنە
«بابە تاهیر» دارگۆلى شیعەرە و چرۆ و پەل دەر دە کا
سەد وە کوو «سیمین» ئە گەر «شیرین» بى ناوی سەیر نییە
چونکہ تیشەى شیعری فەرھادانى کوردى سەر دە کا
کى ئەو ھەندە وە ک «شەریف» ملوینكى شینی شیعەرە کەى
باسى تووسى نەوزەر و ئاریز و سەر ئاویەر دە کا؟
ھەر بە تەنیا شیعری ئاسۆیە لە نێو جەرگەى جەوان
جیى جەلالى چۆل بووہ ھەر شیوہن و چەمبەر دە کا

گەردەنەى سەلواواتاوا- سنە

٨٦/١/٢٧

نىگا

چاۋە كەت ۋا چاۋ لە چاۋى من دە كا
تيرە كەى شووشەى نەناسى كون دە كا
تۆش ئە گەر ۋە ك من ئە سىرى چاۋ نە بووى
غەمزە كەت بۆ كارى سەد دوژمن دە كا؟
هەر نىگا يىكت لە چاۋ دە شىتتە ۋە
رئ لە رېبوارى تە ماشات ون دە كا
هەر دلە بۆ دل دە كور كئ، چاۋە كەم!
هەر دلە و زۆر بئى حەيا شەرمەن دە كا
شاعىرى ئاشق بە شمشىرى شىعر
شوورەيى و شەرم و شكۆ جن جن دە كا
من لە چاۋى ئاشقىش غەم كۆ دە كەم
گەرچى تالى زە وقمان شىرن دە كا
بىرى ئازادى و پەھايى مىللەتئ
مەسخەرەى بەند و قەلاى ئاسن دە كا
شادى قەت ئاومالى حالى من نىيە
جارى دئ و دووسەت كەرەت خۆى ون
دە ك

بۆيە «ئاسۆ» نەرمە رەوتى شىعرە كەى
بىرى سەربازى و قسەى هېمەن^۱ دە كا

بۆكان / مەھاباد - ۸۵/۶/۱

۱ - كۆرى دووھەمى ئاسۆيە لە ۋ كاتەدا لە سەربازى بوو.

ماسی ئەوینی هەستی من لە ئاوی مەندە پەو دە کا
تیشکی هومیدە پاکە کەم گالته بە مانگە شەو دە کا
لێی گەپێ با کۆشکی دلم تیشکی برووسکە لێی بدا
تاوہ کوو هەستی کا رەقیب، تانە ورەم پتەو دە کا
تۆز و غوباری پێگە وە ک سورمەیی چاوی تینگەیین
زەین و خە یالی شاعیریم لە حزە بە لە حزە نەو دە کا
دەنگی ئەوینی تۆیە وا چە شنی تریشقە خۆی نواند
ئێستە کە چاو بە مووی موژە ئەسپێ خەزانی کەو دە کا
قومری غەریبی ئارەزووم زەردە گەلای بە چاو کە دی
مەنعی مە کەن بە ئارەزووی زەردە بەھی یی سەو دە کا
تینووہ کۆتری هەستی من؛ کورتە، شکاوە دەستی من
بۆیە شەپایی خەستی من مە ی زەدە زیددی خەو دە کا
پەنجەرە کان پاکی بەرەو هەتاوی رەش خالی دەبن
کوانی بزە ی پەریلە کەم غونچە بە قەستی لەو دە کا
دەرد و ژيانی سەخلە تی تەنگی بە «ئاسۆ» هەلچنی
غوربە تی شیتی ئەسپی خۆر لە حەییە تا جدەو دە کا

ده سنوئیزی شیعر

غه زهل با نازیه تی بگری، جه وانی تازه هر دهروا
گولم من پیر بووم تو بو جه وایت وا هه دهر دهروا؟
دهسم لهو رۆژوهو بوئی شه مامه ی باغله ی گرتووی
ئه وهنده بو شیعر مهسته، قه لهم تیدا به سهر دهروا
به لام خو تو خه یالی عاتیفهت هیند ناسک و سوو که
به ناهی عاشقانه ی من وه کوو عومری به شهر دهروا
ئهری بو کهس نه بوو جارئ به شه و ئه ستیره یه ک بگری؟
من ئه ستیره ی دوو چاوی تو م به شه ودا دیوه گهر دهروا
سه دان جارم چنیوه نه رگسی ته پ لهو گولستانهت
به لام ئیستا به هارم چه شنی پاییز بی سه مه ر دهروا
شه تاو و چۆم که گۆرانی هه زینی میلله تم ئه چرن
ده زانم وه رزی زستانی له خاکم بی خه ته ر دهروا
که زیزه شین ده بی و مزگینی وه رزی بانه مه ر دیتی
کچی بی ری له بو ران چه شنی ئاسکی پر نه زهر دهروا
ئه وه ی بو شنگ و گیتلاخه دهر و دهشت و ده مه ن ده گری
به دهنگی خاله ریوار وه ک په پوله بی زهره ر دهروا
له دهنگی شیعی «ئاسۆ» «حاجی کیمی»^۱ رچه نی یاران
که سی کیویش به مه عشوقی نه زانی بی خه به ر دهروا

چۆمی قهره گوئز - ۸۰/۱۲/۳

۱ - کیوکی هه ماسییه له قهره گوئز .

هەوای سەردەم

سەیری ئەم گۆلزارە کەن چۆن تیی ورووکاون شەتە!
رانەمەر خەوتووی پەچە و، شوان بۆتە دەس کیسی چەتە
دەرکی عیلم و تیگەیی قوفلی نەزانی لێ درا
گەرچی خۆتندکار و قوتابیش دەرسیان لا زەحمەتە
هێندەمان باسی بەدیھی کردوو و هیچ ناکرێ
شیر و نەسڕیش لای خەلک کەوتۆتە سەر ئاوی پەتە
شیرێ ئاگردار ئەبینی هەلەلەرزێ وە ک هەتیو
ناوەرۆکی باسی پۆمانیش هەناوی لەتەتە
ئێستە شادی بووکی بن تارای پەشە و زۆر نابەدل
چۆپی گرمان دەرد و ئاخ و ئیش و ئۆف و حەسرەتە
جار بە جار هیندی لە دەس ئەم تاریکە بازارە ی هەلێ
داخی جەرگت زۆر دەکا ئەو هاووەلە ی بێ هیممەتە
ئیفیخاری گەورە کە ی خاریجە یە، پێرار کە چوو
خواردی دوو بیرە ی لە باکو و بەمبەئی یا کەلکەتە
تۆش کە ئەهلی فەنن و فەزلی جارێ ترکاشەش نەچوو ی
بەحسی شیر و عیلم و رامیاریش بکە ی بێ لەزەتە
کەس نییە هەنگاوی هەلینی لە بۆ ئیسلایحی گەل
گەورە تر باسی سیاسیش ئیختیلافی دەولتەتە
بالی ئەم باشە و جەناحی ئەو خراپە و کۆن پەرەست
خۆ لە ئەسلا هەردوو بالیش بەستراوی یە ک پەتە
بێ کەس و ماف و هەناسە و پیکەننە ئەو کەسە ی

دەسنووتژی شیعر

لەم شەپری زەرگەر یەدا لاگیر و سست و بێخەتە
ریشی بێئیش و درۆ بەرپرسی گەل دیاری دەکا
لیوی حەقووتی بە قامکی سستی یارانەت کەتە
غیرەت و ئازایەتی وا کۆچی کرد لەم عەسەردا
ئەو شتە ی وە ک پوولی شا باوی نە مابێ غیرەتە
سوور درۆت تەحویل ئەدەن مەجبووری راستی ناو بنی
ئاوی تالت پی بدەن مەجبووری بیژی شەربەتە
راوی نین دالی درۆ، قومی سەداقەت راگرن
ئەو پەری پەردەش بینن بیتوو کە بن زیللەتە
گەر لەبەر دوو تیکە نانە دەک بە ژەهری ماری بێ
کوانی قووت دەدری لە ژێر ئەم هەموو پەنج و زەحمەتە؟
راپەڕین و داخوڕین بۆ ساندنی حەق هەر بوو
باری شەری و دینە کەیشی فەرزە نە ک هەر سووننەتە
چۆن لە داری سیو دەبێ تۆ چاوەڕپی کالە ک بکە ی؟
پشت لە قەومی خۆت بکە ی بۆ نان ئەویش بەو شیددەتە؟
چای مەزن تا شین دەبێ هەرز ن لەوئ سەربەرزە کورد
بەستە دوو بز ن و کلاشی ژینی ئاوا دەرفەتە
گەورە یی و ژێردەستە یی وە ک ئاو و وە ک ئاگر دەچن
خۆلی تەرمەت گەر بە با کەن بۆ ولاتت عیززەتە
کێ هە یە حەز کا لە ژینا پی بلین پەست و زەلیل؟
لاوی کورد! هەستە دەخیلم، سا درەنگە، نۆرەتە
کیژی ئازای چاوشەهین! چاوی تەماحیان بینە دەر
تۆ پەتی سیدارە بێشک حەلقە حەلقە ی کەز یەتە

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

وا بە زۆر پیتیان لە بن کوئینیکی رەش پەستاوتوو
مانگی رووت دەرخە لە بن ئەم هەورە تار و نەگبەتە
روو لە «ئاسۆی» روونی دواپۆژ کەن بەیان بەردانە شو
تا بەکە ی ژالە ی گوڵی رووت دەنکی ئەم فرمیسکەتە؟
دڵنیا بن هەر دەبێ پۆژی بە ئازادی بژین
ئە ی ولاتە جوانە کەم! پیروژ بێ لیت ئەو شەو کەتە!!!

بوکان - پاییزی ۷۷

شاری دل

بۆ شاعیری هاوړېم: ره حیم لوقمانی

وهره بړوانه شاری دل چ هارووژاوه! پړ دهرده
گولی باخی زه مندی ناخی دلداریم چ رهنګ زهرده!
سه راسه ر شینه، هه لقرچانه، هه ر سووتانه، نالینه
گولم! به شکم به شیعی تۆ له رازم هه لگری پهرده
مه لئ تینووی که ووا ر هس بوونه وه ناخی نیگا کانت
وه کوو نه دما ری پکت داری هه ز سه رسه وز و بی گهرده
له سه ر لیوت وشه ی شیعرم ده لئ تیریکه پړ دوو که ل
هه میشه چا ورپی کیشانه، ساده ی گر له ویش به رده
ده زانم ته ختی سینه ت جیی قوماری تاسی ئی حساسه
مه هیله بی هونه ر قه ت مؤره هه لباوئته ئه و نه رده
وهره من داره تینوویه کی لاپالی چیای کوردم
شه واوم ویده، ریشم کۆله، بن پیم زه ردوما و به رده
له باده ی جامی شیعی خه م گه لئ سه ر مه ست و ریسوا بووم
به لیوی سووری ته ر ئاوی له جامی شیعه که م وهرده
منیش هه ر گه شکه داری بی هه واری ده شتی هه لبه ستم
فیدای چاوانی تۆ «ئاسۆ» هه تا که ی دیلی ئه م دهرده؟

جیئی کۆ بەردە

لە نیو باغی بەھاریدام و ڕەنگم پاییزی زەردە
ئەووی هەستم دەبزوینی شەنی بای ماتەم و دەردە
دەمیکە ژیر چە پۆکەیی ماتەمیکە ڕەنگ بزرکاوم
دەلیم ئەمجارە بێ وەحشەت لە ڕازم هەلگرم پەردە
ئەووی هەستی هەبێ لەم ژینە نەمدی هەندی ڕووگەش بێ
لە تەختی سینگی پڕغەمدا هەموو کەس شەش دەری نەردە
عەزیزم! نەوبەھار و سالی ساواھات و من غەمگین
بەھاری تیشکی ئازادی نەبێ هەر وەرزی نامەردە
نەچی تۆش وا بەھاوێژی کۆلۆی جەورت بەرەو سینەم
لە ئەلمانی کۆلۆی باوی جیگەیی ئاخری بەردە
منی ئیستا لە حەفتا ئاسمان بێ شەوقی ئەستیرە
ترووسکەیی شۆرەت و ناوم لە دونیا ساف و بێ گەردە
ھەزاران چلکە ھەوری چاوچنۆک بگرن بەری «ئاسۆ»
ھەتاوی گەل بەرەو سەرکەوتنە، ڕووی دوژمنم زەردە

بۆکان- جەژنی قوربانی ۷۶

دەسنوئىژى شىعر

لە نيو پۆلى گولى سووردام و رەنگى رەش پتر ديارە
بەلئى وايە لە شەوگارا رەشى سالار و سەردارە
خراپى کرد ئەوەى وای کرد و چارشتوى بە گولدا دا
جوانى خۆى وە کوو نوره، چ باكى بەند و ديواره؟
لە گەل يەك رۆچنە پەيدا كا هەموو عالەم دە كا رۆشن
لە نيو چۆمىكى رۆشندا ئەوەى ناپاكيە ديارە
گولى سوورم! لەبەر تۆيە هەدا نادەم بە رۆژ و شەو
هەتا دوایين نەفەس هەر وا گول و جوانيم لەسەر زارە
بە پيريش لاوترە عيشقم، وشەم هەر وا تەر و پاراو
ترووسكەى بىرى ئازاديم دژى تاريكى شەوگاره
ئەوەى شادى بە دلما بئى و ئەوەى گەر غەم بتارتم
لە خۆشى تۆيە لەم دونيايە بئى ئاوازی دلدارە
لە خۆشى تۆرە ديفى شيعرە کانم گۆشەيى عيشقە
لەبەر تۆ قافیەم زەربە، قەلەم ميزرابە، دل تارە
نەكەى «ئاسۆ» لە ئاھەنگى ئەوينى خۆت بکەى خارج
لە کاتیکدا مەلى پىرى لە سەر دارى بەلامارە

مەھاباد- ۸/۶/۸۵

وەرە

ئەى تريفەى رۆشنى شەوگارى تەنيايم! وەرە
نمى بارانى وەرزى سالى وشكاييم! وەرە
گەر دەپرسى چۆنە حالى تازىەداريم؟ دوور لە تۆ
سەد ئەوەندەى چاوەكانت شين و دەريايم وەرە
كەى بەليني ئەمن و تۆ وا بوو كە ئاوا بى لە پر؟
ئەى سوهەيلى دەم بەيان و نوورى بيناييم وەرە
خۆ منى سوختەى ئەوين لای تۆم خەتم كرد عاشقى
ئايەتى سوورپەى ئەوينى وەرزى گەرماييم وەرە
گەر دەزانى خولفى وادەى بەندەگيم كردوو مەيى
خۆ ئەمن وەك گوارەكانت ئالقهئاساييم وەرە
كۆرى هەلپەركيش دەچم هەر دل بە يادت پر خەمە
ئىستە وا تىكەلاوى نيوان شيوەن و شاييم وەرە
رۆژ نيه سوورپىكى تازەم پى نەدا دەستارى ژين
هيندە هارپاوى گەمەى گەردوونى مينايم وەرە
خۆ دەزانم تۆ ئەوەند لەيلا دلى ون نابى ليم
ئىستە وا بى تۆ وەكوو مەجنوونى شەيدايم وەرە
بەختى من بۆخۆى رەشە، رەش پۆشى ناكەم رۆحە كەم!
تاوەكوو ئاسۆى غەمى تۆ شيت و سەوداييم وەرە

دەلێی ئەم ھەورە وە ک من دل پەرە و بارانی پێی خۆشە
عەرز وە ک ھەستی من وشکە و تەپری جارانی پێی خۆشە
کەژ و کێو شالی سەوزی کردە بەر، کفنی درێ یە کسەر
بەلێ بەردیش لە ئەم وەرزە نەوای یارانێ پێی خۆشە
بەھارە و بۆلبول و سێروو لە بادە ی شەونمان مەستن
مەلێش ھەر وە ک بە شەر سەیرانی گۆلزارانی پێی خۆشە
کەسێ ھەستی ھەبێ لەم وەرزەدا شار کونجی زیندانە
بە حال عەقلی ھەبێ سەیرانی ئیوارانی پێی خۆشە
گولان و خاکەلیوہ وە ک تەمەن زوو پادەبوورن ھا!
کەسێ گۆل شک بەرێ کوا پارکی نیو شارانی پێی خۆشە؟
گۆل و بۆلبول، دەر و دەشت و رەفقیکیک و قەراغاوێ
کە بیتوو دەست بەدا، کێ سەیری بیکارانێ پێی خۆشە؟
مەلێن شاعیر خەیاڵی خاوە ئەو زۆر تیزترە چاوی
خەلک زاری دەوێ، ئەو ماچی نیو زارانێ پێی خۆشە
لە ئەم وەرزە ی بەھارەدا «ئاسۆ» ھیندی پڕوانە
ئەگەر چاکسازییە ک بکری لە بۆ تارانێ پێی خۆشە

بەیتی ژین

ژیان بەیتیکی بی ئەنجامه، چیرۆکیکی سامناکه
هه‌مووی باسی پهری و دیو و فریشته و دیو و ئەلهاکه
ئەگەر پیت وایه من چاکی ئەکه‌م بیهووده‌یه من چیم؟
له‌ دهستی ئیمه‌ نایئ ئەو خراپه، تو دلت چاکه
شه‌هیدی بی سهر و بی شوینه‌ ئاواتی که‌می شادی
که‌ وابوو شورشی گه‌وره‌ به‌ غه‌م له‌م چه‌رخه‌ به‌ریا که
به‌ زلله‌ش سووری که‌ی رووی خۆت، له‌ ده‌ست زالم مه‌نالینه
به‌ خوین سوور بی سهری کولمت وه‌ها رووسوورتری کاکه
فه‌ساده، زولمه، بی‌عه‌دلی و درۆ ئەم‌رۆ له‌ کارایه
له‌ ئەم تاریکه‌ بازاره‌ی چرای عه‌شقی موه‌ه‌ییا که
نیه‌ دوکتور له‌ عه‌شقی میلله‌ت و حه‌ق پاک و پیرۆزتر
ئەگەر سهر که‌وتنی ژینت ده‌وئ هه‌ر له‌و ته‌مه‌ننا که
به‌شهر مه‌یلی به‌ گل زۆره‌ ئەگەر رۆحی کز و له‌ر بی
ئه‌ویش چونکا سرشتی وی له‌ ئەسلا تیکه‌لی خاکه
برا بیهووده‌یه، مه‌یلی هه‌وای نه‌فس و دراو به‌سیه
له‌ نیو‌قه‌رنی ئەتۆم ئیستا هه‌زار هه‌ر دیده‌ نمناکه
به‌شهر وا گه‌یه‌ مانگ و موشته‌ری ناهیده‌ ئەمجاره

دەسنوئیزی شیعر

كەچى ھىستا خەمى نان بۆ گەلى كەس ماری زەحكا كە
لە سەر رەپىلى ھەواى خۆى چۆتە دەر ئىستا قەتارى ژىن
قەتار چى! تۆش بەجى ماوى، ھەلى، فرىاي كەو، را كە
خەسارى بۆ دەكەى تۆ كارەباى فېكرت لە كاتېكدا
كە باغە و كارەباى قەدرە ئەورپۆ قىمەتى لاكە؟!
لە كوستان قاسپەقاسپى كەو، لە شارىش ھارپەھارى ئەو
لە بۆ ئەھلى نەزەر ديارە لە ژىندا كامەيان چاكە
زمانى خۆت لەبەر چاۋ كەوتوو و مۇسېقە بى تامە
بە دووربىنى ئەویندارى گەلت ھىندى تەماشاكە
درووى فەرھەنگى بېگانە لە چاۋى لاۋى ئەم عەسرە
وہ كوو سورمەى ئەویندارى ئەوینى بى غەش و پاكە
جەوال شەلوارە، پاتۆل توورەكەى دۆ، دوگمە قاچاخە
براىان رېگە شىۋاۋە، ئەمە كەى بەرگ و پۆشاكە؟
رپاقەت پىر و زورھانە، شەر و ئازاۋە ھاۋرپىە
دە تۆ بى خوا پەرى پاكى! كەمىكى دىش زگوزا كە
وەرە وەك فوۋى مەسىحا لاشى مردوو پاكى ھەستىنە
بە ئاھەنگى سەحەر نووستوۋى وەتاغى پوول لە خەو پاكە
ھەناسىكېش بدە بەو كوردە بى ھەستانە و نووستوون
بە شەوقى عىلم و زانین مالى چۆلى كوردى ئاۋا كە
بەلى تەنبا بە ناۋى مىللىەت ئىۋە مەلېن كوردىن
جلىكى كوردەۋەش كاكە بە بالاي گوڤتە كەتدا كە
ئەگەر يە كتر بەجى بىلېن لە تەنھايى شەۋى ژىندا
گرانە سەختەرى بېرىن كە رى دوور و ترسناكە

لە فیکری ژینی خۆدا بوون لەسەر ئەم ئەرزەدا نەنگە
لە بۆ کۆی سەبتی کرد یەزدان قەبالە ی ژینی ئەم خاکە؟
زەوی سوفرە ی هەموو ئینسانە زەرد و سوور و ڕەش تیکرا
گەلی کوردیش لە ناویاندا شەریکی بێ بەش و تاکە
خودایە ئاسۆیی ڕوون دەرخی لە بۆ ئەم میللەتە، بەسیە
دەوای دەرد و نەخۆشی ئەم گەلە بێ ماف و ئالاکە

ساروقامیش- ۷۳/۵/۱۲

وا مەكە

ھىند لە گەل من كيشە بەو دوو نىرگسى شەھلا مەكە!
دەورە سەخت و ھەستەمە، ئەم شۆرپە بەرپا مەكە!
چاوە كەت وا جوانە رەمزی خۆشەويستى بىئە قىن
دارە بى سەرسەوزى عىشقم، قەت لە گەل من وا مەكە!
تۆلە ئىو گۆلدانى شىعرا تا بمىنى گەشتى
تا گۆلى مالى دلم بى ئارەزووى سەھرا مەكە
گەر شەم و پەروانە باسى كۆنە، فىكرت تازە بىئە
دەم بەيانی شەم بىنە و كارى بىئە پەروا مەكە
تا دەپشكoon غونچە لەو باغەت مەلئى دل دىتە كول
گويى دەيە قەت مەنعى نالەى بولبولى شەيدا مەكە
ديارە تۆش رېبوارى شارى خۆشەويستىت چاوە كەم!
تەرزە لووكەى ساردى رېگای ژىن بە سەر مندا مەكە
من خەتى چاوت لە سەر سەفحەى نىگا دەخوئىتمەو
گوفتى وىم لى تىك مەدە، خۆت گىل و بىئە ئاگا مەكە
رەمزی لىوانت بە «ئاسۆ» كوانى ھەلدى چاوە كەم؟
ئاشكرای كە وەك نىگا كەت ھىندە من رېسوا مەكە

با هەناسەى شیعەرە کەم بۆن خۆش بێ، زولفت شانە کە
تا بزانی هەروەها ماوم لە سەر پەیمانە کە
هێندە خالی بووم لە خۆشى، خۆزگە دەخوایم بە خەم
فۆرسەتە ساقى دەخيلم! پێر کە دەى پەیمانە کە!
تۆ لە خاکی هەندەراندا هەستی خۆمالى دە کەى
من لە مالى خۆم غەریبم، چاو لە ئەم دەورانە کە!
گەر لە خاک و خۆل پیرسن چۆنە تامى دابېران
دیتە نالین چەشنى نالى، سەیری ئەم هیجرانە کە!
دوێ لە سابلاغا دە گریام بۆ خەمى دووریت؛ کە چى
چاو لە هەلقەرچانى دل لەم مەرکەزى ترکانە کە!
من بە گەردن پێو بووم، تۆ گەردن ئازایى دە کەى
تۆ خودا هەر وا ئەوینتم بۆ بە داو و دانە کە!
تۆ پەرى بوویت و بە بالى گەر لە کن من هەلفریت
ئاسیا جیى تۆى نەبوو؟ دەى رۆو لە ئەو دورگانە کە!
هەر بە یە ک نامە و پەيامى رۆحى «ئاسۆ» گەش کەوێ!
مانگی گۆل هات و نەبارى، چاو لە ئەم بارانە کە!

دهسنوئیزی شیعر

حه یفی که بهری داری جهوانی کهم و کهسکه!
پارچهی نهشهی بۆ بهری ئەم عومره چ تهسکه!
ئهی دل! وهره لهم باغه گولان بچنه؛ مهلی بۆ
تۆ مهردی موعه ممای «چییه» نیت، فلهسهفه بهس که!
شهرحی ههیه یا باسی نییه، بۆ گهلی بهلگه
بئی بهلگه دلت لهو مهیه بئی وینه مهس که!
ئهستیره ژوماری چییه؟ کوا ههدد و ژوماری؟
جوابی دمی کۆن فیکری به مستی قوری خهس که!
ههنگوینی شه مهتروو که بهلی شیرینه؛ ئەمما
دهستی که نهدا تاله، ده کهم ئیدی ههوهس که!
من کهنگی دهلیم داری بههی قه یسییه میوهی؟
یا کهنگی دهلیم چاو له ههواي ئههلی جه رهس که؟
تو چاو له گولی عاشقی ئه و شوینه که شین بووی
ئاودیری گولی باغی به، ئه و قهومه به کهس که!
تا یادی په ریلهی کهژ و کۆی کوردی بمینی
شابالی قسهی لاوه کی وه ک که و له قهفهس که!
وه ک «ئاسۆ» به غهیرهز گولی روو، سووری وه لانا
تۆش ههژگه ل و چیلکهی ئه ده بی کوردی هه رهس که!

قهلهندهر - ۷۸/۲/۳

من ئەمڕۆ مات و بئى ھۆشەم، دڵم تا ھەز دە کەى تەنگە
زەمىن و ئاسمانى خواش لە ھاند ئەم دەردە بئى دەنگە
نە شىعر و نە سەر و پەخشانم زمانى ھالى زارىمە
نە ھەست و ويست و ئىھساسم وە کوو جارانى خۆى
شەنگە

يە کئى ناىئى ھەوالئىکم بىرسئى بۆچى غەمگىنم!
زمانى خۆشى دلدارىم لە شىعرا بئى نەشە و لەنگە
ژيانم ژانە، ھىوام پووچ و دەردم شەرمى لە دوایە
سەرم گەر ئاشکرا بئى تىدە گەن چەن رازئى بئى رەنگە
ھەموو کەس وە ک منە؛ ئەمما فەقەت من دىل و ئاوارەم
لە بەحرى چاوى جوان بىنم شەتى فرمىسكى غەم پەنگە
مەلئى بۆ دەردە دارى؟ دەردى سالانم وەبىر دىئى
تەرازووى بەختى ئەم کوردە لەمىژە نزم و لا سەنگە
ھەرامە بادەى ئەم عەشقى خودايى بئى غەل و خەوشە
ئەوہى ئەمڕۆ ھەلالە خوین رزان و جەردەيى و جەنگە
مەنالە ئەى دلى شەيدا! مەلئى بۆ ھەستى من سستە!
وہ کوو پىرى کلىسايى خەيالەم چاوەرپى زەنگە
دەراوى خۆشەويستى قوولە، نامە ھەرەم دەخنىئى
لەویدا بە ھەرە کەى سىدنئى بە قەت يە ک قەترە ئاوەنگە
يە کئى بولبول نەبئى وە ک «ئاسۆ» قەدرى غونچە نازانئى
لە نىو شارى گولان گيانە مژىنى لىوى گول نەنگە!

شه وه زهنگ

بؤ گيانى بئ تاوان كوژراوانى برا كوژى

ئه وهى ئه مپو به ميشكا دئ خه مى شيعرى دل تهنگه
به جئى پيالهى بلوورينى دهسى ساقى زهه زهنگه
هه تاويكم بهدى كردبوو، به يانى ديم كه پرشنگى
تكهى خوينى براى خوئى بوو، به لئى حاشا شه وه زهنگه
هه تاو كهى وايه گهر ئاگر له ميرگى كا كه شان بهردا؟
خومى سهر شانى ئه سستيرهن، هه تاوى وا گه لئى نهنگه
ئه من روئهى بزهى لاله و شه قايق بووم كه ئيستاكه
درووى دوژمن له چاومدا له ههر چوار لاهه سئى بهنگه
هه ناسهى پاكي ريحانهم به روحم هه لمژى و مه ست بووم
كراسى سوورى شهر تازه به بالاي هه ستى من تهنگه
گه لئى له نكيژه بارانهم له سه رما سؤله دا چه شتون
براىان وا مه كه ن توخوا، كه وان زي پرينه حه وت رهنگه
له سايهى باوه شى يه كتر وه ها نه خشاو و دلگيرن
وه نه وشه ش بؤ چه مه ن مل كه چ ده كا ههر بؤيه هئند شهنگه
وه ره ئهى بولبولى شهيدا له سهر گول بار كه خيله وخوار
ته رى سهر ليوى گولباخى تكهى ئه سرينى ئاوهنگه
منيش غه مبارى وه رزيكى وه ها پر ئؤف و ئازارم
له «ئاسؤ» ره خنه قهت مه گرن ته رازووى ته بعي لاسهنگه

محمد مد سه عید نه جاری (ناسؤ)

پەيكى شادى

كوردەوارى! رۆژى ھەولە چاۋەكانت ھەلبەرە
تۆ فرىشتەى، من دەبىنم، بالەكانت ھەلفرە
باى شەمالى خاكەلىۋەت بىنە گۆرۈى و پىيى بلىى
دىۋى بىى ھەست و ئەوینی زالى باغم ھەلبەرە
بولبولى گۆرانى بىئىژى جوانى باغت كوا؟ بلىى
بىتە باغ و بىى چرىكەى وا بەھارە بۆچ كەرە
وا گولالەى شاخەكانت سوورە دەترووسكىى لە دوور
سوورە ۋەك خوینى شەھیدانت ئەۋەى شاخ و چرە
زۆر لە رپى ئازادى و سەربەستى تۆدا خوین رژا
ئىستە ئەۋ خویتانهیە وا بوونە پشت و بربرە
دیوتە چۆن زەبرى پەلامارى دلیرانت ۋەشا؟
ۋاى لە ماری دوژمنى كورد كەد ھىشتا ھەر سەرە
تەپلى ئازادى لە گوپى ئەم كوردە لى نەدراۋە ھەر
ئىستە گوئى بگرن گەلۆ ئەم تەپلە دەنگى چەن زەرە
بۆچى ناپرسن لە من لەم لاۋە چۆن لىم دەگوزەرى؟
حالە كەم چەشنى دللى مەجنوونى بىى لەیلا شەرە
مىللەتى كورد! بەسىەتى بىت و لە دەس چى ئەم ھەلە
رۆژى ۋا ئىدى ۋە گىرى ناكەۋى قەت ئەم گەلە

كوردەوارى بەسەتە گى و دەستە گى و لىك جايە تى
و ەرنە باغى يە كىە تى و كۆشكى بلىندى براىە تى
بىن بىنن ژىنى سەربەستى چ خۆش و دل كەشە!
نۆكەرى يە ك ساتى ئازادى گەلى بى شاىە تى
و ەرنە سەيرى باغى ئاواتى گەلم ھاتوونە بەر
بولبولى خنكاوى جاران ئارەزووى غەو غايە تى
مەدرەسەى عىشق و ئەوین دەركى كراو ە ئاو ە لا
خۆشەوېستى ئەم و لاتە دەرسى مامۆستايە تى
سەنگەرى ھەست و شەرف ئاواتى ھىناوینە جى
خوینى سەدھالاوى كوردە و مافى پىشمەرگايە تى
تۆ خودا ئىدى لە نەفعى خۆ گەرپىن چاوكەن لە گەل
چارەسەر كەن برسەتە تى و بى عىلمىى ناو كوردايە تى
دیوتە دوژمن وا لە داخان شىت و بى ھۆقرە و كزە
ھەر دەلىى لەم چەرخەدا ئازارى ماخوليايە تى
گوپو لە دايكى نىشتانمان راگرن پىمان دەلىى:
رۆلە كانم ئەى نمونەى مەردى و ئازايە تى!
بەسەتە تى بىت و لە دەس چى ھەر بەفەرپۆ ئەم ھەلە
رۆژى وا ئىدى وە گىرى ناكەوئ قەد ئەم گەلە
ئەشكى شادى كىژ و لاوى كوردە ئەترووسكىتە وە
گول بە باى خەندەى ئەوان وە ك كۆرپە بۆم ئەشنىتە وە
رەوتى شىعرم وەزن و سەربەندى بە دەستى خۆم نىبە
وا لە خۆم ئاگام براو ە سەیرە ھەر خۆى دىتە وە

دەسنوئىژى شىعر

زۆر لەمىژە چاوەرپىي ئەم ساتە بووين هاتۆتە دى
لام وە کوو ئەفسانە بوو باوى ولاتم بىتەو
زىرماڤى هەول و خوڤن پڙانە هەروە کوو بىکەس کوتى
«رۆژى هەولە، هەر بە هەولە گۆى هونەر ئەبرىتەو»
بەفر و سەرما پۆى، نەما و باى وادەيە و «هيدى» دەلى:
«بەفرى بەفرانبارە بى باى وەعدە قەت ناچىتەو»
چاوى پىسى دوژمنان و دل پەشانی خوڤن مژە
تىژە بو ئازاوه ياران وەك تەشى دەخوليتەو
گەر بەيلن جارى دى ئاواتە كانمان نەيتە دى
لالەزارى ويستى گەل وا زوو گران شين بىتەو
گوپو لە دەنگى داىكى دلسۆزى ولاتمان بى بە كۆر
وا لە گوچكەى تەك تەكى لاوانە دەزرىنگىتەو
لاوى كورد بىت و لە دەس چى هەر بەفيرۆ ئەم هەلە
رۆژى وا ئىدى وە گىرى ناكەوئ قەت ئەم گەلە
ئەى بە خوڤن سووراوى خاكەم! موژدە بى خوشى لە خۆت
ئىستە سەربەرزى و لە پىي لاوت پسا زنجير و كۆت
سوورە گول شين بوو لە سەر گۆرى شەهيدانى گەلت
ئەو جەحىلانەى كە سەريان كرده نەورۆزانە بو
كىوى «قەندىل»! موژدە بى شىراني لانت دەربەرىن
ئەى «سەفین» ئازانە مزگىنى بەرە بو لای «گمۆت»
مامە هىمن! هەستە ئىمپرو هاتە دى ئاواتە كەت
بەسە ئەسرىن بو پەراكەندە و لە بو ئەلوهندى كۆت

هەستە ئەى كاكى «پەشيو»! كوا جيگە تە مۆسكۆ و پراگ؟
چاوه رپى شيعيرىكى ديكەن خاك و خۆلى بيره كۆت
قانع! ئەمەرۆ رۆژى ئاواتى ئەتۆ بوو هاتە دى
پاكى ئازادى و بەجەرگين شيعر و هەست و تان و پۆت
«بووكى ئازادىم دەوى و خوینم خەنەس بو دەست و پىي»
ئىستە «ئاسۆ» بانگ دە كا كە متر قوتابى شيعرى خۆت
لاوى كورد بىت و لە دەست چى هەر بەفیرۆ ئەم هەلە
رۆژى وا ئىدى وە گىرى ناكەوى قەت ئەم گەلە

قەلادزى. ۸۰/۶/۲۰

دلدارى موھال

تۆ پاكى وه كوو شەونمى سەر پەلكى گولالە
بە قسەى گەلى بى ھەست مەكە، زۆريان قسە تالە
تۆ چاۋ لە شەمامەى سەرى تەرزى يەخە كەت كە
ھىشتاكوو نەگە يۈە بە خودا ديومە كە كالە
چاۋت پىرى مەعنا بە تەماشاتەۋە دەدوى
كى تىغى زوبان تىژە لە حاندى تور و لالە
باۋەر مەكە بە ھەسە دەلى ئاشقى نەقسە
دلدارى لە گەل تۆ بە خودا عەينى كەمالە
پاسپورتى ئەتۆ عىشقى منە ھەلفرە زوو كە
ۋىزاي نىيە شارى دللى من، مولكى حەلالە
شەو چارشىۋى وا داۋە بە سەر رۆژى ئەۋىندا
رۆژۋوى من و تۆ بە ھەسە ئاشقانە بەتالە
فايدەى نىيە لەم عەسرە ئەۋىن چەشنى فەلاتوون
زۆر حەيفە ۋە كوو لاۋى زەمان نەيكە يە گالە
ئاسۆ بە خودا خەۋنە ئەۋەى تۆ بە خەياليت
دلدارى لە گەل تىشكى گول ئەستىرە موھالە

تہ خمیسی غہ زہلی «دلڈاری موحال»

پینج خشتہ کی خۆم لہ سہر شیعری خۆم

تازیز وەرہ گوئی بگرہ لہ ئەم سیحری حەلالہ
تہ شیبھی گولی رۆوتہ دەلیی ئاوی زولالہ
خۆی جوانہ چ دەربہستی بە ئارایش و خالہ؟
تۆ پاکى وہ کوو شہونمی سہر پہلکی گولالہ
بہ قسہی گہ لی بی ہست مہ کہ، زۆریان قسہ تالہ
جاریکی گولم باسیکی ئەو باغی گولت کہ
یادیکی بہ دل لہم خہم و ئازارہی ئەمەت کہ
جەرگی بەد و بەدخا بہ وشہی ئاشقی لہت کہ
تۆ چاو لہ شہمامہی سہری تہرزی یەخہ کہت کہ
ہیشتاکوو نہ گہ یوہ، بہ خودا دیومہ کہ کالہ
ئەبرۆت کہ دەلیی مانگہ وەدەر کہ وتووہ لہ سوئ
بہختی منی بیچارہ لہ دووریت ئەوہ دەنوی
زولفت وہ کوو ریحانہ لہ باغی دلہ دەروئ
چاوت بری مہعنا بہ تہ ماشاتہوہ دەدوی
کئی تیغی زوبان تیژہ لہ حاندی تور و لالہ
سوئی کہ دەلیی مہیکہ نہ زەر ہەر ئەوہ لہ قسہ
خۆ گشتی دە کا بی عہمەلی چاکہیی بہ قسہ
دوژمن بہ ئەوینداری و مؤسیقہ وو رپہ قسہ

دهسنوئیزی شیعر

باوهر مه که بهو شه خسه دهلی ناشقی نه قسه
دلدارى له گهل تۆ به خودا عهینى که ماله
بهو ناز و قسه ت عومری که رۆیى قهره بوو که
جاری گوله کهم چاوی له ئه و ژینه که چوو که
خۆ من دله کهم بۆ گولی جوان عهینى هه لوو که
پاسپۆرتی ئه تۆ عیشقی منه هه لفره زوو که
ویزای نییه شاری دلی من، مولکی حه لاله
لاوی هه موو رابورد و ته مهن خۆی له که میندا
تیراو نه بوو ئه و رۆحه له پاناو کی زه ویندا
دلمان هه موو پیر بوو له چله ی حوققه یی دیندا
شه و چارشیتوی وا داوه به سهر رۆژی ئه ویندا
رۆژووی من و تۆ بهم قسه ناشقانه به تاله
ناشق ئه وه یه ترسی نه بی قهت له فه دابوون
دهسنوئیزی به فرمیسک و ته هارهت به خه م و خوون
بگری و نه بی ئه ندیشی له پرسیار و چهن و چوون
فایده ی نییه له م عه سره ئه وین چه شنی فه لاتوون
زۆر حه یفه وه کوو لاوی زه مان نه یکه یه گاله
تۆ یاری منی پیری، ئه گه رچی که منالیت
گه یوی به بلوغیت و که چی ماوته وه کالیت
پیاله ی مه یی شیعرم قسه ته، حه یفه که خالیت
«ناسۆ» به خودا خه ونه ئه وه ی تۆ به خه یالیت
دلدارى له گهل تیشکی گول ئه ستیره مو حاله

پاییز

پاییزه، وەرە سەیری چیا که وه کوو زیڤه
دار چهشنى کراس زهردى قهراخ قۆپى و لىڤه
هەر زهرده گهلای سهد وەرەق و لاپهڤ و دىڤه
وه یخوینه وه، چت داوه له ئەم فەلسەفه گىڤه
هینگل به هەموو هیزه وه لهم فەلسەفه لاله
بروانه له یه ک قهتره خوناوه ی گولئى رهنگ زهره
فرمیسکه که باریوه له حەسرەت خەفەت و دەرد
یان بولبوله گریاوه له بهر تۆفى هەواى سەرد
یان ئەسرى منه بۆ خەمى دوورى گولئى بىنگەرد
قومرى! وەرە لىکى دەوه، لهم حاله بناله!
بۆ ئەو که سه هەستى هەبئى کوا مه تلەبى رهنگه
عەشقت له دلا بئى غەم و دەرد عەبەیه، نەنگه
چاو قیبله بئى، دل رینگه بئى، هەر جئى بئى فە رهنگه
ماسیله بئى نئو به حرى ئەوین عەینى نە هەنگه
هەر ئیسکه له یى چهشنى ته لای خالیس و قاله
ئەو داره که رهنگ زهرده گهلای ماوه یه ک و دوو
جار جار نە فەسى ساردى به زریانئى دەبئى ڤوو
بۆ تافى جهوانى نییه وا مفتە له دەس چوو
دوایین سەمەرى عاشقى هەر زهرده یه تا بوو
ریشه ی ته ڤرى تا مابئى به ئوممیدى و یساله

دەسنوئىژى شىعر

پايىزە، وەرە زوقمى بەيانى وە کوو زىوہ
وہک پەنگى ئەمن زەرد بووہ ھەرچى کەژ و کيوہ
تۆ خوئىنى خەياللى منى وا ھاتى لە پىوہ
دەک پەبىي بە خىر بىي بە ھەنار و بەى و سىوہ
وا ئىدى قەبالەى غەمى بى دۆستى بە تالە
من راستە کە وەرزی تەمەنم پايىزەوارە
ئەو کاتە کە دەمدوئىنى ئەتۆ وەرزی بە ھارە
چاوت کە دەبينم دللى من بە حىرى وتارە
شىعرم بە ھەموو شىوہىي بۆ دى بە قەتارە
سابلاخ و سەنەت شىت بووہ، بۆکانى موھالە
تا تۆم ھەبى ماتەم چىيە ھەددى کە بللى ھەم
دەستم بدە دەستى کە لە دەست مەينەتى خەستەم
لەم ژينە کە وەک ژانە بە غەيرەز غەم و وەرھەم
سەرمایە نىيە بۆيە کەوا کۆن بووہ بەرھەم
لەم کۆنە دنى کەنگى دەمى تازە خەيالە
قوربانى غەمت بىم کە منى خستەوہ پەرەواز
ھەيرانى لەبت بىم کە منى خستە سەر ئاواز
ھەرچەندە کە پايىزە مەلى دل بووم بى ناز
تۆم دیوہ مەلى تەبعى دلەم کە يفى بوون ساز
ئاسۆت بە فیدای خال بى ئەتۆ پىي مەللى خالە

بۆکان- گەلاپىزانی ۸۱

لە دوای یار

لە کوچەى سەروى بى تۆيى ئەنيم هەنگاوى کوپرانە
لە پاش تۆ چاوه کەى چاوم دەلێى ئەم شارە وپرانە
ئەتۆ ئیستا لە خاکی هەندەرانى، باشە ئازادى
ئەمن چۆن هەلبکەم بى تۆ، لە نيو ئەم پۆلە کوپرانە؟
مەلنكى کۆچەرى بووى چوویتە کوپستان بەختە کەى «ئاسۆ»
نەبوو هیلانەیه ک بۆ تۆ لە نيو ئەم کاوولە ئیرانە!
تەوارى سەر چىاى کورد بووى فریت بۆ ئەوپەرى دونیا
مەترسى، پوورەشە پىوى ئەویش هەر لانی شیرانە
بەلام گيانە ئەمن کوردم، بە ژینى سەر چىا زیندووم
کە پیریش بم بەبى تۆيى دەکەم ژینى دلیرانە
ئەتۆ بووکی خەياللى شيعرى «ئاسۆ»ى، تاو لە دلتايە
مەم هیشتا بە تاريكى دلم گەشبینە لیرانە
هەتا نوورى هومیدی ئاشقانهت شک بەرم شەرته
نەبەز بم گيانە پاوەستم لە سەر ژینى بوپرانە
مەترسى، پوونە «ئاسۆ» کەت، کەمى سەبرت هەبى چاوم!
لەمێژە کورد دەلێ: هەر کەس لە سەر سەبرە لە خیرانە

بۆکان - ۸۵/۱۰/۲۱

خه زمانه

ئهو زولف و قژه جوانه وا په خش و په ریشانه
چاوی بهدی لی دوور بی، خه زمانه یه چهن جوانه!
پووت مانگی شهوی چارده، ئه و ههوره که دای دهوره
تیکه ل به هه ناسه ی من، بۆی بوونه ته خه زمانه
تۆ تاوی دلی «ئاسۆ»ی، دهی ده رکه وه شه و پۆیی
تا بزانی له خیللی شه و چۆن شامی غه ربیانه
ئه ی ئاسکی سلّم بۆچ وا ده مبینی ده بی ون لیم
یان به فری ده ترسیی تۆ له م تیشکی نیگا هانه
حالیم له بزه ی لئوت ده خوئتمه وه خه تتی چاو
له م مه کته به دا پیرم هه رچه نده که حه و خانه
پووم تیکه هه تا که نگئی ئه م شه رمه له به ینا بی؟
بۆ تویه ئه گه ر ویلم چه شنی مه لی بی لانه
دیواری خده ی کۆنه به ربه ندی ئه وینی مه
پووخانی به سیلاوی خوئنی دلّه، هاسانه!
ئه م خه لکه له میژر ساله خوئنی دلّه شه ربه تیان
سه ربه ندی مه قامات و شیعریش خه می یارانه
وه ک زولفی ره شت شه و گار پۆژی گه لی داپۆشی
بی خه م به، به چاوی تۆ شه و پۆژی له پاشانه
ئه ی تیشکی ئه وینی من! پوونی که وه «ئاسۆ» که ت
پایماله به یه ک خه نده هه وری ته شهر و تانه

رېگا

پەرى شىعرم دەمىكە لى نەبانە
پەپولەى ھەستى شىعرىم بى نىشانە
لە گەل ئەستىرە بۆ جىژوانى گول چووم
بەلام گول سىس و ژاكاوى خەزانە
بە تاقيم كردهو بەرمال و بادە
ھەموو يەك رېن و رېى مەنزل گرانە
فېداى رېگەى ئەوینى راستەقىنەم
كە ھەم وەك پردە، ھەم وەك نەردىوانە
دەزانن ئەوجى زانین كامە دەرسە؟
بەرەو لووتكەى حەقىقەت ھەلكشانە
وەرە و تۆ رابەرى ئەم رېگەىەم بە
كە رېگایان تەنیوہ داو و دانە
ئەمن رېبوارى رېگەى باغى سىنەم
ئەوئ پىم وا بەھەشتى عاشقانە
پەناى من ھەر ئەوئ و شىعر و خەيالە
لە دەست دەردى گەل و جەورى زەمانە
بە «ئاسۆ» ناكشى دەردى ولاتى
كە نالەى چووكەيان ھاوارى نانە

به پىرىت داوه پىم ماچى له ئەو دوو لىوه هەنگوینە
به لاویشم نەزانىوو مەزەى ماچ هیندە شىرىنە
هەتا ئاشق نەبووم گیانە هەموو رۆژىكى دەت دىتم
ئەگەر پىت خۆشە بمناسى وەرە ئىستاکە بمىنە
شەهیدى دەردى دل بووم و لە فرمىسکم بەدەرنایى
بەللى باغى ژيان وایە دەمى سوورە، دەمى شىنە
لە تۆ دوور بم بەھارم پایزە، رۆژم شەوى تارە
کە تۆم لابی چلەى زستانە کەم وە ک فەسلى ھاوینە
ئەگەر سوڤى دە کا مەنعم کە بۆ چم دل بە تۆ داوه
نزا لە و چاوه بۆ ناکا کە وە ک پرشنگى پەروینە؟
دەلین حاجى بە ماچى بەردى رەش قەت ناگرى ئاور
ئەمن گول ماچ بکەم بۆچى دەسووتىم؟ کەى ئەو دەینە؟
ئەگەر تۆ پاک و بى غەش بى، خودا بۆچت دەسووتىنى؟
ئەویندارى چ دەربەستى شەپ و تەحیات و ئامینە؟
مەلین «ئاسۆ» لە سەر رى لاجووه، نا، نا، خودا ديارە
مەبەستى دین و ئایینىش لە ئاکاما خودادینە

بۆکان - ۱۹/۵/۸۵

جوابی ئاسۆ بۆ راوچی^۱

برام «راوچی» خەیاڵت ئیستە ھۆبە ی سەوزی ھەلداوہ
خەیاتە ی تە ی خەیاڵی تۆ ھەمیشە کرژە، کە ی خواہ؟
دەلین مزگەوت بڕووخی جینگە میحرابی دەمینێ ھەر
ئەوہی «راوچی» بە یادی دايمە شادە، دیارە ھەر راوہ

۱) لە ولامی شیعری مەلا کەریم راوچی (ساردە کویتسانی) دا نووسراوہ:

بۆ برام مامۆستا ئاسۆ

لە ئاسۆ تیگە ییم ھیشتا بە یانم بێ بزە و تاوہ
پەپوولە ی تەبعی سەر تەنھا لە ئاواتی بە جی ماوہ
لە ژێر چارشپیو رەش بەندە ھەوینی شیعەر و ھەلبەستم
مەبەستم لێ ونە، ھەستم نەخۆشە، خۆی لە جی ناوہ
دلم توورە ی رەشی چارشپیوہ وا شارم بە جی ھیشتی
لە دێھاتم پەری شیعرم ئەوینی خۆی بەوئ داوہ
گولێ دوینی گلە ی ماچی لە من بوو، سەیرە ئەورۆکە
گولێ ماچ و گەمە ی نازی لە سازی پووز و پێ داوہ
لە جیژوانی خەیاڵم دا بەرۆکی دامە دەس جوانی
بە گیانی تۆ برا «ئاسۆ» خەیاڵی خۆم دەوئ ناوہ
دەزانم کۆرپی تۆ کۆرپی ئەدیبانە لە شاری دا
دەلێ شاعیر لە دێھاتا بە بێ کۆرپی ئەدەب ماوہ
ئەتۆ کۆرپی «عوروز» و قافیە ی قاقەر دەسازینی
بەلا «راوچی» لە دئ کۆرپی بە سپۆی کال و بێ داوہ

ترکاشە - ۷۳/۱۱/۱۴

دەسنوئىژى شىعر

لە «ئاسۆ» ون بووى بەينىكە، چارشىو تەبعى تاراندى
لە ئاوينەى جەمالى جوانى لادى پووت و دەر ناوہ
برام حەقتە، بە يەزدان، تۆ دەزانى جوان و ناحەز چىن
حەشار قەد نادرى جوانى، ئە گەر ھەورە، ئە گەر ساوہ
و ەرەز بووم گيانە كەم ئەمنىش لە ژىنى تال و شىعى كال
لە «شار» و «گرمە» وو «ھاژە» و «سەف» و «كوپىن» و «ئاژاوہ»
ئە گەر من لىرە سەر گەرمى «عەرووز» و قافىەى شىعرم
لەوئى تۆ راوى «بۆرچىن» ت ھەيە! «چى تىرت ئەوئى باوہ؟»
لە مەيخانەى تەرەب نۆشان ھەتا ساقى مەيى مابئى
ئەوہى «عەشقى» لە دلدا بئى سەرى ھەر مەستە تا ماوہ
ئە گەر وەك دارە تەنياكەى كەلى «ئەلقەبرى» تەنيا بى
پەرە دەوروبەرت تاكوو دل ت پەرتىن و پەرتاوہ
فەيدائى بەزىم و بىساتى ئەھلى دل بىم چون لەوئى دايم
مەلا و سوؤفى و بەگ و شىخى لە كاتى پىرىيالاوہ
يەقىن حەق ھەر بەوانە، چونكە ئاكامى ژيان لەم لا
بگاتە عەرشى ئەعلا پاىە كەت، بەش ھەر گەزى جاوہ
ئە گەر خوسرەو ھەبووى جامى جىھان بىن، خو دلئى شاعىر
وہ كوو جامى جىھان بىنە، كە ئاوينەى قسەى چاوہ
بەلئى من ھەروہا «ئاسۆ» ى فەيدائى تەبعى روونى تۆم
لەسەر ھىلئى غولامى ئەھلى دل رووم و ەرنە گىراوہ

ئاسۆ- ۱۷/۱۲/۷۳

ئەگەرچى كاتى نەورۆزە كەژ و كىيو پاكى پازاۋە
شەپۆلى ئاگرى شەپ دى جىهان پىر بوو لە ئازاۋە
بەھارە و گول، كچە و جوانى، ھەوارە و غونچەيە و باران
ھەموو كۆرپ كەچى ھەر دل لەبەر ئەم حالە گىراۋە
چلۆن خۆش بى دلەم ئاخىر تەمەن دەروا و غەم و شەپ دى
كەچى بەم حالە غەمبارەش دلەم ھەر گەرمە تا ماۋە
كە رادەخوشى بە نىو دلدا ترووسكەى چاۋى ئەستىرە
لە سەحراى سىنە كەى مندا دەلىي مەحشەر ھەلستاۋە
لە گرمەى ھەورى باران پىژ زراۋى كانىيە كان تۆقى
كەچى لە ھولاي ولاتى من كىرپۆھى شەپ پەلەى داۋە
ئەوا چەندىن سەرى سالە گەلى من ئاگرى نەورۆز
لە مالى ۋەردەبى لە جيات گىرى نەورۆزە كەى كاۋە
بەلام من دلنىام رۆژى بەھارى ئىمە ھەر دادى
دەبىنىن دارى سەربەستى گەلى ئىمەش گولى داۋە
لە «ئاسۆ» سەر ۋەدەر دىنى ھەتاۋى روونى رۆژى مەش
شەۋى رەش ھەرچى توولى بى سەرەنجامى بزەى تاۋە

بۆكان - ۸۲/۱/۴

خهون

خهویکم دی، له خهونمدا له لووتم خوین دهچوړاوه
بهیانی غه م دلی گرتم، بهیانم بوو به گيژاوه
به ته عبیری بنوسیرین ده بی مالی حه رامی بی
خودا بو خوی ده زانی من حه لالیشم نه به شراره
که چی خه و بی سه به ب نابی، نه وهی وا قبیله بوو بو من
وه فای بوم بو ته قاچاخی ده لئی هه ر هیچ نه قه وماوه
له بهر نه و ده فترم پرپر له شیعی پاک و بی غه ش کرد
نه گه رچی زادی نه و پاکه، له سه ر نه و هیله لای داوه
منم ته نیا له کوړی ناشقاندا سووک و ریسوا بووم
منم شووشه ی نه وینداریم وه کوو ناوینه چرپاوه
وه فاداری فه قه ت ئیسمیکه یه کجار بی موسه ممایه
کراسی عاتیفه تا سه ر به بالای که س نه دوو راوه
دل و دلداری نه ورپوکه هه وه سبازی و پله و شوغله
نه وهی نه شقی له دلدا بی سه راپا ژینی دپراوه
نه دهب پوولیکي بی قه دره، ده لئی هی ده وله تی کونه
نه وهی نه هلی قسه ی دل بی ده لئی ناومالکی لافاوه
وه کوو «ئاسو» له نیو کوړی نه دیانا وه لا ده خری
جهه لاناگیه دانیشگا و به شوخی کالجی ناوه

بە زارى زار ئەدر كينى ئەوهى دل بۆى پەشوكاوه
دەلاقەى رۆشنى نيو دل لە لاي ئەهلى نەزەر چاوه
ئەوئەندەم تيرى موژگان لى دراوه خۆشە بووم؛ ئەمما
نيگاي چاوى خەوالووى تۆ دەلىي شامارى بى ئاوه
مەگەر فريام كەوى نووكى زمانى خامە بۆ شيعرى
دەنا جوگەى تەرى هەستم دەلىي كارىزى وشكاوه
پەريشانى مەكە زولفى خەيالانى دلى كەيلم
ئەوان خۆ زولفى هەورىشى ئەتۆ نين تا بلىي خاوه
ئەتۆ رووت وەك پەلەى بەفرى دەمەو هاوينى سەر شاخە
بە ئاھى ساردى من هيچ نابى ئادەى روو بكە بەم لاوه!
نەچى تۆش هەلفرېنى بولبولى تەبعم لە سەر غونچەت
سەرى خۆى هەلگري، شيت حەستەمە قەت يتتەوہ دواوه
شەنى بۆن خۆشى كازيوەش كەمى فينكايى نادا پيم
پەپوولەى ئارەزوو و خۆزيام ئەوئەند سەربالى سووتاوہ
كەچى تا شك بەرم «ئاسۆ» يى روون هەروا لە سەر زەوقم
ھوميد و كۆلنەدانە خەتتى ريگاي تۆرەمەى كاوه

بۆكان - ۷۶/۶/۱

باویشکی بولبول

به هاره و فهسلی لاله و سوئسنه و سه حرا و کهژ و ئاوه
ئه وهند بی شه و قه گول، بولبول ئه دا باویشک و داماو
نیسه هاوال و هاوړیسه ک پرسی لیم هه والیکه
خه یاته ی ههستی دلداریم ده می کرژه، ده می خاوه
ده لپی گو میلکه یه چاوانه که ی چاوانم ئیستا که
ئه وهند «ئاسۆ» ی هومیدم لیله هه ر وه ک ئاوی سه رچاوه
زنه ی بهر به فری قه د کوئستانی ئاواتم خوړه ی نایه
به جیی به فراوه که ی خوینی دلی کوئستانچی تیزاوه
بزه ی لیوی هه لاله ش نابزیوی ههستی خنکاو
له بهر دووری دیاری لاله روویان دل په شو کاوه
نه بولبول نه شه که ی جارانی هه ن تا کوو ورینگه ی بی
نه گول خر مه ی هه یاسه ی وه ک به هاری پیشتی ماوه
که چی ئه ی بۆچ به یادی چاوه کانت شاره گی شیعرم
وه کوو لاله ی ترۆپکی شاخه کانی کورد هه لیداوه؟
به قوربانی نیگای چاویکی تو بی سه د به هاری وا
به هاری چی له کاتیکا که قومری به ندی قالاوه؟
ئه وه ی شه رتی نه سیمی نه وه به هاری بی به جیی نایه
ته نانه ت تووی گه زیزه ش هه ر له جیی سالانی فه و تاوه
وه ره «ئاسۆ» هومیدم روون که وه ئه ی رۆحی بارانه
هه تا شه تلی هومیدی من له بی ئاوی نه خنکاو

ئەو گری و گۆلەى شىرىتى ژىن، ئەوین دەىكاتەو
ئاوى ئەشقە واکەى شووشەى دلت دەشواتەو
ئەم ژیانە چەشنى پىش بركىيە بۆ پىشكەوتنە
با بە ئارامىش برۆى هەر راستەپى دەىباتەو
خەم وە کوو دۆلپايە سواری شان دەبى و دانابەزى
بى خەمى بە! خۆ دەنا وە ک خۆرەخەم دەتخواتەو
لى گەپى رۆخسارى ژىنت گەردى مەىنەت نەىگرى
با شنى باى پىكەنىن سەفحەى دلت هەلداتەو
ئەو خەمى واکۆى لە خۆ گرتوون وە کوو بەفرى نىسار
هەر بە تىشكى خەندەى دەتووتەو و دەپواتەو
نوورى هىواى مەعنىوى گەر روون بکا شەوگارى ژىن
با هەچى بەردى رەقە باوئىژنە سەر پىگاتەو
ئەى گەداى بەر دەرکى يار! شەرمى مە کە لەو دەرکە دە
ئاقىبەت چا واکالى هەر دى پەنجەرەت لى بکاتەو
تۆ سوهىلى دەم بەىان بووى بۆچى شەوقت لى برا؟
خۆزگە بەو رۆژەى بلین واکەىرى گەرمىن هاتەو
دلنىام ئەو رۆژەىە نامىنى خەمى تاراوگەى
نامەى ئازادى گەلم دىنى بە بال و پاتەو
ئەو دەمەى «ئاسۆ» بە تىشكى رۆژى رووت تىراو دەبى
هیندە ئاوى تالى رەنجى رۆژەلات ناخواتەو

وهك ده لپن ياران نه واورؤزي جاران هاته وه
به فري دووري بوته ئاو، ژهنگي دل ده شواته وه
ئادهي نه و پهردهي وه لا دن، دهنگي سيروو دي ده لپي
ليو له سهر شمالي ليوه بيني ماچ ده خواته وه
ههر به تهنيا من له نيو ده راي غه متدا گيژ و خول
مات و به سته زمان ده لپي خه وني شاعر ده مباته وه
كه ي وه كوو نه ستيره ده خوشيي، روون ده كه ي ئاسماني من؟
با نه رووشئ خه لوه تي دل بهم هه موو ئاواته وه
ده ردي دووريت كوشتمي كه ي وه ك مه لي گه رمين گولم
نامه ي ئازادي گه لم ديني به بال و پاته وه؟
تا به يادي خاله كه ي ليوت له خالوان وه رگه ريم
ديم به جيبي بيلم سهرم ماسيوه بهم سه وداته وه
كي وه كوو «ئاسؤ» غه ريبني نيشتماني خويه تي؟
قولفي زولفي نه م گه له م دنيا له مل ناكاته وه

بؤكان - به هاري ۸۰

تاسەبار

ئۆخەي ئەمجاریش نەمردم خۆم بە زولفت بەستەوہ!
تاسەبارت بووم؛ کہ چی تۆم دی بە چاوی مەستەوہ
خۆش بە حالم وا ھەمیشان تۆم لە نیزیکی دیتەوہ
لیوی ئالت جامی بادی پرشتە نیو ھەلبەستەوہ
چاوە کەم بو خۆت دەزانی حالە کەم لەم شارەدا
وا لە نیو شاری گولان، چەپکی گولی دیم بەستەوہ
دیم بە تۆی پیشکەش بکەم لەرز و تەب و ترس ئەمگری
نە ک گولی بگرینەوہ تۆ مەیگرە بەو دەستەوہ
لیی گەری با ھەر بە رۆح بۆنی ولاتمان ھەلمژین
جا بە کار چی دی لە گەل ژینی و ھا ژێردەستەوہ؟
گەورەیی و ژێردەستەیی و ھە ک یە کترن لەم عەسرەدا
سەر، بەرەوژیرە، لە بن ژێردەستی حوکمی پەستەوہ
ھیند تراوہ مەیلی یاران و عەزیزانی ولات
تۆ مەھیلە وشکەوہ بێ من بە ھەستی خەستەوہ
تۆ پەریلەیی دوور ولاتی و من لەبەر پیتدا گەدام
خۆم بە شای دنیا دەزانم بیتری «ئاسۆ» ھەستەوہ

باغی گول

ناحهقت ناگرم که دهر کهت بۆچی قهت نا کریتسه وه
سینه کهت به فره به هه لمی یه ک نیگا ده تویتسه وه
ههر نیگایکت که هه لده فری له چاوی وه ک هه لۆ
چۆله که ی دل دهر کی شیعیکی له پروو ده کریتسه وه
چاوه که م! نه یکه ی دهری که ی ئه و دلای ناشق به خوئ
ئه و مه له ی توؤرا له هیلانه ی مو حاله بیتسه وه!
با ی خه یالم دوور له پرووت ده خزئی له سه ر پوخساره کهت
جا مه گهر بیکه م به خاک و بیخه مه ژیر پیتسه وه
ده ک سه رم قوربانی ئه و خاکه ی ئه تو ی په روه رده کرد!
هیچ مه ترسی باوی ئازادی گه لی مه ش دیتسه وه
هینده سه خت و پرژده ریگای باغی ئازادی گه لم
باسی جوانی تو نه بی ئه م ریگه قهت نابریتسه وه
لیم گه ری تاوی له باغی سینه که تدا سه یر بکه م
سه یری باغی گول، دلی غه مگین ده لاوینیتسه وه
من زمانی گول ده زانم با خه زانیش بی ته مه ن
تیغی درکه، زامی کوئی کوردی پی ده کولیتسه وه

(...)

تاكوو چاوى تىنگەيىن ھىندى پتر گەش بۆتەوہ
لەم ولاتە بالى شىنى راستى رەش بۆتەوہ
سالى سالان گەر درۆ چارشىويى تۆپىنى ھەبوو
خۆ بە ناشوكرى نەبى ئىستا لەوہەندەش بۆتەوہ
پىكەنىن پاكى لە بن چارشىويى چاوەروانىيان
ئاشى گريە و پىكەنىن ئەورۆ لە نۆرەش بۆتەوہ
چۆنە گول ناپشكوئى و ھىند دوورە بەستىنى بەھار؟
خۆشە مال ئىستا لە جەولەى وەرزی سى شەش بۆتەوہ!
بۆچى بابادەم دەبى خويناو لە چاوانى نەبى
وا دەبىنى ملکہەى ديسان بە دوو بەش بۆتەوہ؟
كرمى ئەندىشەى پر و پوچ كەوتە مەزراى پىكەنىن
بۆيە كۆرپەى يەكەتى ئىستا لە باوہش بۆتەوہ
ھەلفرى كۆترى ئەوين، دالى درۆ مەيدانىيە
سافى شووشەى دل ھەميسان پر غەل و غەش بۆتەوہ
گەر لە بۇ باران تەمى كەللەى چيا دەبووہ ھەوين
ھەورى بارشتى نەشەى گەل لەم ھەوينەش بۆتەوہ
لاوى كورد ھەستن! لە «ئاسۆ» تان كەوي و شيار بن!
لاچووہ بەفرى چلە، چاو كەن نسا رەش بۆتەوہ

بۆكان - ۲۰/۱۰/۷۷

ئاواره

كى دهزانى بۇچى ويلم من به لادى و شاره وه؟
بۇ هه دادانم نييه بهم حالته غه مباره وه؟
كى دهزانى چۇن له دهرس و دهور و مه كته ب بووم وه پرز؟
له وه عه زابهى ديم به دهستى تا قمى هوشياره وه
خۇزگه ده تزانى كه چهندهم دل پر له حالته تم
دهست وه ها كورت و كه چى خورماش به نووكى داره وه
تا بزانى چۇن له شه تره نجى ژياندا مات و كش
بى كهس و جى، كه وتووم به شوين كلاوى لاره وه
وه ك گولينك بۇ گهر دنى نوبووكى ناوات و هزم
تهرمى شۇرپووى چوارچراى دلمه به سهر سىداره وه
جاله جى بى هاوه لانم يه ك به يه ك ليم بوونه دژ
خۇزگه بهو تيره كه ده خرى دايمه لاي ئه غياره وه
وه زنى شيعرم سووك و بى تين، هه نجه رهى ئه شقم گر
سارده با، به ستويه تى په نجه م به سيمى تاره وه
جامه گهر ته نها وه سهر خۇم كه م كه مى لهو خۇله وا
باى شه مال جار جاره بۇم دىنى له كووجهى ياره وه
تانه چرپى رازه كهت ئه ورپۇ به گوپى نامه حره ما
شه و له توى شيعريكى پر هيوای سبهى بيشاره وه
هيچ مه ترسى، راده بوورى وه رزى سه رما و به سته له ك
تاو له «ئاسو» دىته دهر بهو تيشكى زىرپن كاره وه

هەستی ژاری ماری هیشتا دیاره بەم پووی شارەو
شیرینی هەر ماوە هیشتا بەم گ ژاری مارەو
تۆزی غوربەت قەت لە کورد نانیشتی لەم خاکەیی؛ بەلام
تۆزی فەقر و ماتەمە نیشتون بە سەر هەر دارەو
ئێرە کابەیی تیک پماوە، کوا خەلیلی پاپەرپی؟
سازی کا چوار گۆشەیی بەم جەرگە چوار پینج پارەو
هیند بە ترس و لەرزەو هەستم دەنوسم دل دەلی
ئێرە هەستی خۆت بلی، ئازادییە، مەیشارەو
بازی خۆشەختی لە سەر شانی مە زۆر کەم نیشتو
ئێستە دەبیینم لە کووچەیی شاری پراوارەو
دەنگ و خەت و بەرگ و لیاسی ئەگەر ئازادە بی
تازە شیعرم ناکەوێتە شوین کلاوی لارەو
دەچمە هەر شوینی چریکەیی دی مەلی ئاشتی و سەفا
خوایە هەر بەرز بی چریکەیی ئەم مەلە بەو دارەو
من بە دەنگی بالی ئەو بالندە هاتم وەک هەلۆ
پیمە پەیغامی لە شاری زیرەک و سەردارەو
پوونە «ناسۆ» ی ئەم گەلە یاران! بدەن مزگین بە یەک
دەم لە سەر لیوی ئەوینە و دەست بە سیمی تارەو

قەلادزی - ۸۰/۶/۱۷

سیژده به‌دهر

هات هه میسان بۆم خه میکی خهست له کیوی ژانه وه
گرتی بهر تاوی که چه سپابوو به پرووی ئاسمانه وه
تاوی بی هۆقرهش له حهسرهت عاره قه ی ساردی به خور
هاته سه ر روخساری زهردی و بوونه هه لم و مانه وه
هه لمه که ی گرتی هه ناسه ی شادمانی نه و به هار
چاو به مۆلق ما له پشتی په نجه ره ی تاوانه وه
سیژده وه رزی ژینه من، وا ده ر به ده ر ماوم که چی
شوومی ئەم به ختم نه شو راوه به ده م گریانه وه
ئه ی ته وژی هه وری شیعر اوهر! له سه ر ما لیه وه
به سمه ئیدی جه زه به ت، قرچام به ده س ئەم ژانه وه
تا به که ی قاچاخی هه ست و عه شق و شه وق و عاتیفه
هه لبقرچی شه م به یادی سو بچی زوی په روانه وه؟
به سمه تو خوا لیم گه رین بارانی سه وزی چاوه کان
تا به که ی هه روا به یادی خه نده یی شیتانه وه؟
تا به که ی کۆرپه ی نه شه ی هه لبه ست و شیعرم چاوه ری؟
چاوری چۆری ژه کی خهست بی له مه مکی نانه وه؟
سیژده وه رزی ژینه چاوی نه رگسی هیوام به کول
گل ده که ن، سوور بوون به یادی قه تره یی بارانه وه
ئیدی بۆ چی بچمه ده ر خۆم سیژده م و «ئاسۆ» ی به لا
لیم گه رین خۆم ژیر ده که م تا هه م به ئەم شیعرانه وه

پینچ خستەکی لە سەر غەزەلی سێز دەبە دەری ٧٥

هات بە ھار و کیو و دار و گیای ولات بوو ژانەو
ھەر جریوێ بولبولە و گەر دی لە سەر شاخانەو
رەنگە مەنگور بە ئەمن پیم عەیب نەبی بادانەو
هات ھەمیشان بۆم خەمێکی خەست لە کیوی ژانەو
گرتی بەر تاوی کە چەسپابوو بە رووی ئاسمانەو

تاوی چی؟ بەم تاوێ من پەنجەم دەبی پیتی سارد و سڤ
من بە هیوام تاو کەمێ پەنجەم دەسم بینیتە گور
بی کەسی و بی دەستە لاتیم شیعری شادی کردوو قڤ
تاوی بی ئۆقرەش لە حەبیەت ئارەقە ی ساردی بە خور
کەوتنە سەر پوخساری زەردی و بوونە ھەلم و مانەو

راستە وەرزی خاکە لێوێ خۆشە بو تپیی تە یار
بو منی بیچارە فەرقی کوا ھە یە ئاب و ئە یار؟
ئاهی سەردم بوو بە ھەلم و دیدی کردم تار و مار
ھەلمە کە ی گرتی ھەناسە ی شادمانی نەو بە ھار
چاو بە مۆلەق مالە پشتی پەنجەرە ی تاوانەو

ده سنوئیزی شاعر

ئەو دەلی و سیزدە یە و نەخسە، ئەمان بئ مە ی نەچی
ساقی بئ پەیمانە یە و مە ی خالییە و ھەر مل کەچی
ماوہ بۆ ئەمنی بەخت رەش، ئیدی دل خۆش کەم بە چی؟
سیز دە وەرزی ژینە من و دەربەدەر ماوم کەچی
شوومی ئەم بەختەم نەشۆراوہ بە دەم گریانەوہ

یارئ دلسۆزم ھە یە ھەر تاقە دلخۆشیم بەوہ
لەم شەوہ ی ئەنگوستەچاوہ بۆ چەم مانگەشەوہ
ئە ی ترووسکە ی نەوبەھارم! زەنگی دیکەش لی دەوہ
ئە ی تەوژمی ھەووری (شاعر اوہر) لە سەر مالی بۆ بەوہ
بەسمە ئیدی جەزربەت، قرچام بە دەست ئەم ژانەوہ

من بەلی شاعر م ھەتا بئ دە ی پسیم داوہ کان
مووش سپی بئ خۆم دەھاویمە ھەریمی لاوہ کان
چاوی شینی یار دەبیتە ریبەری رووداوہ کان
بەسمە ئیدی لیم گەرین، بارانی سەوزی چاوہ کان!
تا بە کە ی ھەر وا بە یادی خەندەیی شیتانەوہ؟

ھیندی کەس پنی وایە شاعیر ھەق نەویژئی خایفە
زۆر لە مێژە نووری ھیوای ھەق پەرەستی زایفە
تا بە کە ی قاچاخی برۆا لای رەفیق و تایفە؟
تا بە کە ی قاچاخی شاعر و ھەست و ئەشق و عاتفە؟
ھەل بقرچی دل بە یادی سووچی زووی پەروانەوہ؟

زۆر لە مێژە ڕێ دە پێوم داخە کەم ھەر ماوہ ڕێ
ھەرچی من پارێز دە کەم ھەر پەر لە دانە و داوہ ڕێ
تا بە کە ی لە جیە ی قەناری دێلی خوێری داوہ ڕێ؟
تا بە کە ی کۆرپە ی نە شە ی ھەلبەست و شیعرم چاوہ ڕێ؟
چاوہ ڕێ چوێ ژە کی خەست بی لە مەمکی نانەوہ

سێز دە وەر زە من لە رۆژی سێز دە دا دە گریم بە دل
سێز دە وەر زە چە شنی بولبول مات بووم بۆ وەسلی گول
سێز دە وەر زە شادمانی لیم ونە وە ک ئاسکی سل
سێز دە وەر زە چاوہ کانی نەرگسی هیوام بە کول
گل دە کەن، سوور بوون بە یادی قەترەیی بارانەوہ

شار وە کوو زیندانە ئەمما دەر کە کە ی بۆم ئاوہ لا
کوانی قوچاخ خوشتەرە تا حەوزە گەورە و سەر قە لا؟
من کە ئاوا دەس بە سەر ماوم بە یاسای مامە لا
ئیدی بۆچی بچمە دەر، خۆم سێز دەم و «ئاسۆ» ی بە لا؟
لیم گەرین خۆم ژیر دە کەم تا ھەم بە ئەم شیعرانەوہ

غزل: ۷۵/۱/۱۳

پینج خشتە کی: ۸۶/۱/۱۳

حهسرهت

داخه کهم ره مزی وه فاداری له خه لکی ون بووه!
له م ولاته جوانه دا شووشه ی موحیبهت کون بووه
من چه لان چاکم ده زانی وه سفی خه نده ی پر ئه وین
ئیسته ناو مالی ئه وینم تار و بی رۆچن بووه
سوورپی ده سرپی کیژی سه رچۆپی ده له رزینی دلم
داخه کهم په رده ی خه یالی عاشقیم چلکن بووه!
شوشت و شوریککی ده وی ئه ماما به ئاونگی نه شه
چونکه ئیسته هه ر غه مه و هۆگر به رۆحی من بووه
ئه ی گولی خه شخاشی چۆپی گر! به تیشکی چاوته
په نجه ره ی ههستی نه شه ی ویستی دلم رۆشن بووه
تیر ته ماشا که، مه ترسی، هه ر بهاوی تیری چاو
من دلم زور جار له شاییدا نیگائازن بووه
شه رمی پی ناوی ده زانم سووره سیوی روومه ت
تيله کو هه ر تا بووه هه ر جیی کچی شه رمن بووه
بۆیه «ئاسۆ» جوان په رهستی بۆته مایه ی شیعره که ی
چونکه چه ن رۆژی له ژین شاگردی «مام هیمن» بووه

ساحیب- سه قز- پاییزی ۱۳۷۶

لە تاق وەسان

عیشقی شیرینه که فەرهادی به کۆکن کردوو
زولمی خەسەر و هەستی شاپووری بەبی فەن کردوو
گەر جەزە ی ئاواتی بنیادەم لە خەرمانانی عیشق
چاو بکە ی، جا تیدە گە ی کۆ ئەو جەزە ی شەن کردوو
کیوی بیستوون بەم هەموو کانیاو دە گری بو گە لی
بینکە سی، زۆر شیتی وە ک فەرهادی ئە هون کردوو
لەنج و لاری کێژە کوردی خەتی میژووی ئاشقین
عیشقی دلدار زۆر سەری بی هاو هلی تەن کردوو
فەخر و فاقە ی میللە تی کورده لە میژووی ئاریا
کان و سەرچاوە ی شەوی ئیرانی پەوشەن کردوو
شوینە واری پەر لە شانازی بەرە ی پیشووی مە یە
کرمە شانی هەر وە کوو پاریس و لە نەن کردوو
پۆژی پووناکی گە لی مە ش و لە «ئاسۆ» دەرکە وت
تیشکی شانازی، پەشی شەو گاری پاوەن کردوو
هەر بە تەنیا شیعری «ئاسۆ» یە غەریب و بی نە و
خۆی لە سەر سەربانی شیعری کوردیان بەن کردوو

کرماشان- تاق وەسان- ٨٥/٨/٤

تازیه‌داری

«بی‌وه‌فایی تۆم به رۆژدا سهد که‌رەت بیر دیتە‌وه»
زامه‌که‌ی کاک ئە‌حمەده له‌ دلێ منا ده‌ کولیتە‌وه
سهد که‌رەت وه‌عه‌ده‌ت به‌ من دا جامی ئاوم پی‌ بده‌ی
خالییە په‌یمانە‌که‌ت، ئە‌وه‌ ئاوه‌ که‌ی ده‌خوریته‌وه؟
هینده‌ تامه‌زرۆی زره‌ی زه‌نگی ئە‌لۆیه‌کتم ئە‌گه‌ر
هه‌ر که‌سی دێ لیم‌ پرسی، دل‌ ده‌لی نا هه‌ر ئە‌وه
چاوه‌که‌م! من تازیه‌داریش بم‌ ده‌بی لوتفت نه‌بی؟
کوانی گه‌رمی گوفته‌کانت؟ زه‌نگی دیکه‌ش لی‌ ده‌وه!
سهد ئە‌وه‌نده‌ی چاوه‌کانت شین و ده‌ریاییم وه‌ره
قه‌ت به‌ قه‌د من زولفه‌که‌ت ئالۆز نییه‌، به‌ریان ده‌وه!!
پیاو له‌ په‌نجاش با بی، جیی بیلی سه‌غیره‌ چاوه‌که‌م
شادی لیم‌ تۆراوه‌ توخوا تۆ وه‌ره‌ و ناشتمان که‌وه
کی به‌ قه‌د من شیعه‌که‌ی گولزاری جوانی و سه‌وزییه؟
نه‌یگه‌زی با شه‌خته‌یی ئە‌م کۆچباره‌، ساقی! با ده‌وه
تیکه‌ جامی گه‌ردی کۆچی باب و یاران گه‌ییه‌ سه‌ر
تۆش برۆت ده‌رخه‌ له‌ «ئاسۆ» با بلین مانگی نه‌وه

بۆکان - ۱۳۸۵/۹/۶

ژيانەوہ

چاوە کەم! ھەودای خەيالێ عاشقێم مەپسێنەوہ
لێی گەرێ با تۆوی غونچە ی ھەلۆھریو برۆینەوہ
شووشەیی تەنیا یی من ئاوینە یە بۆ عیشقی تۆ
خۆ چ نابێ خۆت بیینی جارێ لەو ئاوینەوہ
پایزە و دار و دەوہن رەنگزەردە وە ک کۆرپە ی ھەزم
چاوەرێم ئە ی خوا یە کەنگی تەیری گەرمین دینەوہ؟
سەر لە سەر بالی مەلی عیشق و ئەوین کەن لاوہ کان
بەو ھەناسە ی گەرمی عاشق ئەم تەمە بتوینەوہ
کێ دلی دێ نازی گول رانە گری وە ک تامی ئەوین
ئەو دەمە ی وا گولپەری بۆ بولبولان دەشنینەوہ؟
کێ ھە یە گەر ھەز لە ئاھی ئاشقانە ی دل نە کا
گەرچی مالی دل لە داخاش بیتە گۆمی خوینەوہ؟
ھۆ بەژن داری ھەنار و دیمەنت باغی ئەوین!
کێ دەلی پیری ھە یە؟ تۆ ئەم چەلەش بەر بینەوہ
جا دەبینی ھەرچی ئەستیرەن لە ھە یەت چاوی تۆ
رپوو لە «ئاسۆ» تا بە یان ھەلدین و دەزرینەوہ

رەمزىيە

رەمىزى ئەو چاۋە بە من ھەلئايە
بىيە لا بى تەمەشا كوا وايە؟
مەيلە كەت سارده ئە گەر، خۇ تە ماشات
«تەزوۋە، لەرزە، مچور كە، تايە»
خالە كەت نوختەيە كى پىر نوورە
رۇشنى قەلبى ئەمن لەودايە!
چى دەلئىن خەلكى دەبا ھەر بىلئىن
پەند و مۇژگارى لە گوئما بايە
وہ ك خەتى خامەيى عەشقن لىوت
كە ھەزار ھەستى ئەوينى تىايە
بە فىدای گەرمى دللى عاشق بىم
كە دژى بەستەلەك و سەرمایە
كى گەدای دەر كى ئەوينداری بىي
لە قەلاى مەينەتى ژىندا شايە
تۆ ھەتاۋى بە ھەور ناشارپى
وەرە گوئى بگرە لە ئەم سەودايە
لە سەرمدايە خەياللى گوللى پرووت
منى كىرپارى بەبىي سەرمایە
من لە خالى رەشى تۆ بۆم دەر كەوت
دللى بەفرىش رەشى ھەر تىندايە

حەیفە تۆ بەو جلە بیگانە وەبی
مەللی ئەم بیره گەللی ساواپە
دامەنی پەلکی گولالەش بدرووی
هێشتە لەو بەژنە لە تیفەت نایە
شل دە کا هینزی مە پشتویندی شلت
چاو لە دەسمال کە دەللی ئالایە
من کە ئالای نەبوو قەت میللەتە کەم
پەرچەمت بۆ دلە کەم سوکنایە
چیپە «ئاسۆ» بەتەمای تیری تری؟
بەزەییەت بەو دلە تا بۆ نایە؟

بۆکان - ۷۴/۱۲/۳

ژىلەمۆ

بە چاۋى تۆ قەسەم گىيانە ئەوينت ھەر لە دلمايە!
نەسىحت گەر لە بۆ خۆى كوت، نەسىحت لاي ئەمن بايە!
ئەمن ئەمەرۆ لە مولكى عاشقاندا «قەيسى» كوردانم
فېداى توركى دو چاوت بىم ئەدى بۆ نايىبە «لە يلايە»
ھەزار خۆزگەم بە ھالى خۆم كە بوومە مەھرەمى رازت
بە قوربانى دو چاوت بى ھەموو ژىنى ئوروپايە
پەپولەى نيوەسووتى شەمەى روخسارت تەماشاكە؟
بە خەندەى لىوەكەت بووژاۋە؛ ھالى ژىلەمۆ وايە!!
نە قاسد مردوۋە چاوم، نە كاغەز بۆتە قاچاخى
ئەدى بۆ سالىە جارېكىش ھەوال و نامەيەك نايە؟
ئەگەر پىت وايە بۆ سوجدە لە نىو مزگەوتى دل نابل
بە دەستى خۆتە ئايىنم دەلەى يىمە كلىسايە
بەرەولاي خۋاي «كەرىم» بەرزە بەدايم دەستى «ئامىن»
دلەم ئىدى لە چالى «بىژەن» ايە و تازە دەرنايە
ھەتا ھەورى ئەوينى تۆ دەكا سىيەر لە سەر «ئاسۆ»
ھەرامى بى بە غەيرى ئەو لە ھاوين سىيەر و سايە!

بێژنگی هەلە

کاری گەردوونە که هەر رێیی دەپیوم هەلە یە
دەچمە سەر هەر که ژ و کیوی گولە کانی تەلە یە
نەبوو دایژێرێ که سێ تۆوی وە فاداری لە خاک؟
یا نە بێژنگی خەباتی گەلی من هەر هەلە یە؟
من که زەر دە ی سەری لیوانە گەشی باغی دلم
چاو لە هەر لیوی دە که م باری وە کوو ریزە لە یە
دەستی نیو باغی شەمامان شەتە که و بی دە سەلات
سینگی ئەم خاکە لەبۆ دەستی نە یار ئاوە لە یە
سەردەمی کۆچی وە فادارییە، راستی که مە که م
گۆرغەریب که و تووە حەق، وەرزی درۆ و تە شقە لە یە
کینگە یان سیس و کز و زەر دە هەموو دیم و بە راو
وەرە ئە ی هەوری بە هاری، وەرە وادە ی پە لە یە
وەرە بیشۆووە لە ئەم خاکە تەمی دوورە بە شی
وەرە وشکی که رە گی هەرچی بژار و کە لە یە
ئە ی بەر و باغی بە هارم! بە بزە ی تۆو دە ژیم
تۆم نە بی شووشە یی هیوا پری خەوش و خە لە یە
چاو لە «ناسۆ» که دە کە ی هیندە و رەم دە چتە سەری
هەرچی شمشیری جەفا بی بە نە زەر تیخە لە یە

بۆمه یلی قه دیم

چاوی دل هەر چاوه پئی نامه و خه تی جانانه یه
تهیری دل دهن دووکی قفلی داوی سهر بی دانه یه
به خته بارانی ته می ده رژتته سهر مه یلی قه دیم
شاری دل ئیستا ته پ و پاراوی ئهم بارانه یه
فهللی هاوینه و له مه زرای رۆحی من زستانه ههر
چون ده ماغم بی هه ناسه ی شه ونمی ریخانه یه
ورد و خاشی به ردی نامه ردی بووه بالی خه یال
تازه هیوای هه لفرینی، شه وخه وی هیلانه یه!
دل ده بیرستانی ده رده و کاسه یی سه برم پره
خالیه په یمانه، پیم وا ئیشی ئهم په یمانه یه
مه ی نییه، ساقی نییه، ساغر شکا، مه یخانه چۆل
سازی ئاهه نگگی شه وان هاره ی تفه نگگی تانه یه
سووک و ریسوای شاری دل بووم و هه دادانم نییه
چ بکه م ئاخر خو دلیشم له و دلله شیتانه یه!
تا نه بیته بهر ته وانج و ته وس و گه پجاری که سان
نایه ته جه زبه ی شه وانه و عه شقی لانه فسانه یه
نیشتمانیش ده وری ته نراوه و ده لپی زیندانه بۆم
سه یره دل چۆن به ندی زولفی به ندی ئهم زیندانه یه
هیچ مه ترسی «ئاسۆ» له م ئه حواله چون قانع ده لی:
«قور به سهر ئه و دوژمنه ی هیوای به به ندیخانه یه»

چاۋ

وہہای گیش کردم ئەو چاۋ و برۆیە
بە ھەر چیتکت بشو بہینم درۆیە
لە بەر چاۋم لە چاۋی چاۋە کە ی تۆ
ئەوہی بەر چاۋ نە یە چاۋی ھەلۆیە
وہرە سەر بانێ چاۋم با نەبێ زین
کە بانە مەسکەن و جێ خێلی تۆیە
لە «ئاربابای» ئەوین دا ھیندە بەرز
«سلیمان بەگ» لە تاوت رە نچەر پۆیە
فیدای دەردی ئەوینت بم چ خۆشە
وہ کوو شەھدی لەبت تامی گەزۆیە
گوتت: «وشیاری تانە ی بی دلان بە»
گوتم عاشق لە کوئی ناگای لە خۆیە؟
نیگار کیش نە خشی تۆ کە نگێ دە کیشی؟
ئە گەر ئەو لافە لیدا پیم دەوێ
ئە تۆ نووری، دەبێ بکشی بە دلدا
وہ سیلە ی وان ھەموو رەنگ و پە پۆیە
وہرە سەر چاۋی دل، وینەت دە کیشی
گلینە ی چاۋە کانم قاپی تۆیە

دەسنوئیزی شیعەر

غەزەل وەك پارچەیی بی قەدر و سوو كە
ئەوئەندە بەژنی تۆ خاوەن شكۆیە
لە سەد یەك هەستی «ئاسۆ» نانویئیی
هەتا دەربەستی بەیتی هەشت و نۆیە

بورهان- ۷۵/۵/۲۰

دەرياي ئەوين تۆفانييه

سەردى مەيلى تۆيه وانەورۆزە كەم زستانىيە
رۆژى بەختى عاشقىشم وەك برۆت قەترانىيە
ئاگرى عىشقت لە خرمانى خەيالەم بەر بوو
بۆيە دەنكى تۆوى سەبرى بۆ نمونەش تيانىيە
رامەبوورئى وا بە لامابى تەفاووت، چاوە كەم!
چاوە لە نالەى بولبولى دل! دل رەقى هيند چانىيە
ئەم هەناسەم ئاگرە، ئاگات لە خۆبى نەتگرئى
تۆ كە تافى عومرە كەت واناوەراستى جوانىيە
دل لە بەردەر كى ئەوينت وەك گەداى مەيخانەيە
چاوەرپى چۆرئى شەرابە، مەي نىيە، سەهبا نىيە
ئاوەلا جارى بىنى دەركى مەيخانەت دەلئى!
مالى دل ئاوا، دەنا گول هيندە دل ئاوانىيە
ناوەكەت وەك شەمە بۆ من، خۆ منىش پەروانەوار
بۆ ويسالى شەمەى رۆو، كەس هيندە بى پەروانىيە
شەو مەلى دل تابەيانى هەر دەنالئىنى و دەلئى
گول وەها دوور و گرانجان، عەينى سەرگەردانىيە
دیده وا گەوهر دەرپژئى و عەشقى تۆش كەشتى نەجات
پىي لە سەر دانئى، مەترسى، دیدەيە دەريانىيە
وەك ئەمن كەم كەس دەزانئى شەرحى رەمزى عاشقى
وەك ئەمن كەس بۆ ويسالى شەمەى رۆو شەيدا نىيە

دەسنوئىژى شىعر

سەد كەرەت لۆمەم بىكەن ھەر دەر كەوانى عىشقى تۆم
گەر دەرم كەى دېمەو، بى تۆ دلم بىنا نىيە
تۆ لە «ئاسۆ» ت ھەر نەپرسى بۆ وەھا بى دەنگ بوو
دەورە كەى سەختە گولم، دەرياي ئەوين تۆفانىيە

بۆكان - ۷۶/۳/۸

سەرزەوى عىشق و ئەوين وەرزى خەزانى بۆ نىيە
شېئىي ئەم شارۆچكەيە عەودالى دەشت و كۆ نىيە
زۆر نىگا تووى خۆشەويستى چاندى نىو مەزراي دلىم
چاودە كەم هيجيان پەيامى وەك تەماشاي تۆ نىيە
هيندە بى ويستى بە رېي عىشقا بچى ئەژنۆي چەما
تازە پىي زانى ئەوي پىويستى هات وچۆ نىيە
هەر خەمى بى دەيچەمىنى پىشتى تاقەت، سەيرە پىم
ئەو خەمى وا تاسەبارى تۆم دەكا بى هۆ نىيە
داووتى شاي خۆشەويستى وەك يەكە رۆينە و چەپى
دەستى گەرمى ئاشنا بى قاتى پەنجەي دۆ نىيە
شيعرى تازە چاوى تۆ هەر قالبى بى تازەيە
خۆ ئەوين شەرمى لە شيعرى دوئەكە و ئەورۆ نىيە
بى نىگاي چاوى ئەتۆ رەنگى نىيە ئاواتى من
كەس بەقەد من بۆ پەيامى تازە تامەزرۆ نىيە
بىتو شيعرى بى خەيالى تەر بە من نىسبەت درى
پاش لە مەرگىشم بلى ئەو شيعرە هى «ئاسۆ» نىيە

بۆكان / مەھاباد - ۷۷/۸/۲

پىكە نىنى گول

بى سەبەب بولبول لە باغا شىن و نالىنى نىيە
پىكە نىنى گول نەبى قومرى ھەواى شىنى نىيە
لابە سۆفى ويشكە لانىت چاۋ لە چاۋى جوانى كە
ھەر كەسى زەوقى نەبى ھەستى خودادىنى نىيە
كوشتەى ئەو چاۋانە پىم ۋا لاي خودا رزقى ھەيە
ۋەك شەھىدى بى نە ۋا ياسىن و تەلقىنى نىيە
چۆن لە شەوگارى رەشا رى دەردە كا ئە ۋ بى كەسەى
گەر ترووسكەى نيونىگەى چاۋىكى شىن شىنى نىيە؟!
دەر كى ناكا دەرسى عىشق و خۆشەويستى چاۋە كەم
ئە ۋ كەسەى لەم مەدرەسە تىكرار و تەمرىنى نىيە
تا نەرووخىنى بەراستى گەر كەسى كۆشكى درۆ
زەمزەمەى بن لىو بە پووشى؛ چونكە ھەر دىنى نىيە
من پەپوولەى دەورى رووى تۆم چون گولالەى ھەستى
زۆرە گول؛ ئەمما ھەمووى ھەر گەردى ھەنگوونى نىيە
كى ۋە كوۋ «ئاسۆ» لە گولزارا تەۋافى گول دە كا؟
حەزەرەتى گول تا ھەبى، چاۋى دروو بىنى نىيە

گولە پاییزە

گولە پاییزە نەشەى وەرزی بەھارانى نىيە
لە قەراخ جۆگەلەيە و ئاوە لە کەنارانى نىيە
گەرچى پشکۆتووە ئەمما بە خەزان پىدە کەنى
وەک ئەمن تەنگە دلى و بانگى ھەزارانى نىيە
غونچە وەک زەرئەقوتە پوو لە ھەوان بۆ نىيە
ھەورى وەرزی خەفەتیش قەترەيى بارانى نىيە
بۆ لە وەرزی غەمە پشکۆتووە غونچەى دلە کەم؟
لەم ھەموو شارە بزەيەک لە ھەزارانى نىيە
سەروى سەرسەوزى خەيال! دايمە ھەر خۆزگە بە خۆت
چون گەلات سەوزە ئەبەد، زەردى لە بارانى نىيە
خۆش بە حالى ئەو شارى دلى رەنگاوە بە گول
شارى دل فەرق و ھەواى لەندەن و تارانى نىيە
داوەل و پەيکەرى سەر کۆشک و شەقامە بە خودا
ئەو کەسەى خاتىرەيى خۆشى لە يارانى نىيە
بە ھەواى سروەيى کويستانە کە «ئاسۆ» نەشەيە
بۆيە گويى بيستنى خيىل خواری ھەوارانى نىيە

بی وه فایی

دیاره دونیا رهوشی وایه «وه فا» دهمده مییه
لوتفی جوانان وه ک شیخ تاوی هه یه و تاوی نییه
خۆم فیدای ناز و کریشمهی نه فهسی ساقی که ئه و
لوتفه که ی بو گه لی مه یخوره وه هه ر دایمییه
گه ر نه بی هاوه لی چاک و چه مهنیک و چۆمیک
تۆ که شا بی به تهنی ژینی وه ها تامی چیه؟
ئه و گول ئه ستیره چه لان باسی وه فاداری ده کرد
هه ر دره وشانه وه یه ک بوو ئه دی هیچ نووری نییه
من که په روانه ی ئه و نووره که مهش بووم سووتام
ئه و ئه گه ر تینی نه ما دیاره که تاوانی وییه
داخه که م ئیسته که نامه حره مه سیمی ته له فون
تیشکی گوفتاری ئه وین وه ک سه مهری داری بییه
تاقه یه ک سیبهره بو ماندوو له بهر تاوی زه مان
هه ر که ئیواره گه یی مانه وه که ی شووره یی یه
ئه ی گولی باخی خه زانیم! چیه ناپرسی له من؟
یان له بهر چاوی ئه تۆش عیشق و ئه وین هی زه ویه؟
من له ئاسمانه وه «ئاسۆ» دلّه که م کرده وه بو ت
که چی تۆ غه یبه ته که ت شه مسه ده گه ل مه وله وییه

خۆزگە دەتزانى كە چەن شىۋاۋە ھالەم بەۋ نىگات
چۆن دلت بەن كىر دووم بەۋ زولفى كالى تابەتات
تۆ ترووسكەى تاۋى ۋوونى بۆ بە ناز سەر دىتپە دەر؟
دەر خە ۋووت با تىشكى كولمت ۋوون بكا ئاسۆى ولات
ۋىلى كىنە ئەۋ تەماشايەت كە ئاۋا بىۋچان
چاۋە كانت ھەلدە سوۋرپىن ھەرۋە كوۋ سانىەى سەعات؟
پە نچە رەى جوانىت بەرەۋ كى ئاۋەلا كىر دۆتەۋە؟
ۋا كە دەرۋانىتە ھەر كۆى شەۋقى جوانى تۆ ئەدات
شايى بە، بەزەمە، زەماۋەندە؛ كە چى كۆتۋرى نىگام
بۆ تەماشايىكى تۆ، بى دەستەلاتە ۋ گىز ۋ مات
دەى ۋەرە ئەى ھىزى بالى ھەلفىرىنى ئارەزۋو
تىنى شىعەرىكم دەرئى با دل بە ئاۋاتى بگات
خەم خە يالى ۋەى ھەىە خۆى كاتە نىچىرى خە يال
چاۋ كە تاكوۋ خەم بە دوۋخەم زەرىبە كا چاۋى سيات
بىتوۋ «ئاسۆ» پىر بە دل ۋەسفى جەمالى تۆ بكا
شەق دەبى نوۋكى قەلەم يان ھەلدە چۆرپىنى دەۋات

بۆكان - ۱۳۷۵/۶/۱۰

گولدانى غه زهل

که دیته گیانی ههلبه ستم ته وژمی یادی جیژوانت
ختیلکه ی دئی دلی ویلم له سهیری باغی سیوانت
شقه ی بالی پهری له گوپی خه یالا قوتبی نامینی
که دهمدوینی به ئیما چاوه شینی به حری عه ممانت
ئه تو رۆحی ئه وینی، دهی وهره نیو قالبی شیعرم
له گولدانى غه زهل دا ههر ده مینی بوئی ریحانت
ههزار فه رزانه بی شاعیر له ده ریای چاوتا گیشه
که ئالای ههسته که ی راژئ به بای بسکی په ریشانت
وه کوو پووش و په لاشم بای شه مالی ههستی تو ده مبا
ههزار خوژگه م به ئالوژی خه یاته ی خاوی سه ر شانت
وه ره و مه شکینه شابالی مه لی ئاواتی بی نازم
له نیو هیلانی ئامیزت په نای ده خیری ئیمان
به لئیم داوه باسی دهردی کورد و کویله تی ناکه م
نه کا برژی له تاوان گه وه هری فرمیسکی چاوانت
ئه من هاواری بی دهنگی هه ز و ئاواتی خنکاوم
به بی قه درى ته ماشای من مه که ئه ی رۆح به قوربان
له ههوزی گه ردنت جارئ که ده سنوئیزی غه زهل بگرم
ده لئیی «ئاسۆ» ته به رکه ناو و بهیت و شیعر و دیوانت

لە رێکەوتی ۱۰ی جۆزەردانی ساڵی ۱۳۸۶ هەتاوی لە گەڵ یارانێ
هاوڕێم مامۆستا مەلا عوسمان خان یەغما، مامۆستا مەلا محەمەد ئەحمەدیان،
کاک سەید رەحیمی ئارام، وەستا کەریم رەحیمی، وەستا کەریم چاچانی،
کاک حوسەین ئەمین و کاک حوسەین حەبیبی چووینە کۆیستانی
ماین بلاغ. کاتی لەو سەر چیا یە روانیمە ئەو بەهەشتەیی خاکی کوردان
چوومە سەر لووتکەیی بلێندترین کێوی و مامۆستای سوروشت ئەم
هۆنراوانەیی پێ هۆنیمەو.

ئاسۆ

لە نێو خالخاللی بەفری بەر نساوان سەیری دونیام کرد
هەتا چاوم هەتەر کا و گۆل بینی تیر تەماشام کرد
هەتا دل باوەشی بگری گۆلی جوان هەن لە دونیادا
منیش وە ک بولبولی شەیدا ئەوی گۆل جوانە سەودام کرد
وەنەوشە مل کەچ و ناشق سەری بۆ لۆ و کەما دانا
کورادەیی نێو گۆلی گۆینی قەدی ئەلفی وە کوو لام کرد
سلاویکم بە دل کرد لەو ولاتەیی خاکی کوردانە
هەزار قومی وە لامیان دامەو ئەمنیش هەر تەمەن نام کرد:
خودایا ئاوەدان بێ خاکی ئاوا پر گۆل و کانی
لە چاوەی مەیی لە گەڵ یاران کە چۆرێکم لە نێو جام کرد

دهسنویتیژی شیعر

هه‌وای شیعرئ له که‌لله‌م دای و مه‌ستی شیعرئ کوردی بووم
له‌سه‌ر لووتکه‌ی که‌ژی خۆم دیته‌وه، کاتی که‌ ئاگام کرد
قه‌لام وه‌ک چاوی چاوجوانان له‌راوی گول‌وشه‌ی کوردی
خه‌ریک بوو واژه‌ی ئه‌رفاند و منیش سه‌د باره‌قه‌للام کرد
له‌سه‌یری سوور گول و به‌فری سپی و سه‌وزی و هه‌تاوی زه‌رد
به‌دل یادی خه‌یاته‌ی په‌رچه‌می یار که‌وتم و ئینشام کرد
له‌نیو ماین‌بلاغا گه‌وره‌یی کورد دیته‌به‌ر چاوم
که‌دیتم که‌و ده‌خوینی یادی قاقای لیوی سارام کرد
هه‌وا‌رپووناکه، تاو گه‌رمه، شنه‌ی با‌فینکی نیو جهر‌گه
له‌سۆزه‌ی بای شه‌مال هه‌واشی مال‌اوایی سه‌رمام کرد
گه‌دای به‌ر ده‌رکی یار بووم ئه‌و ولاته‌م هه‌نده‌ ئاوا دی
هه‌تا مردن ئه‌دی ته‌رکی قه‌لا و به‌رده‌رکی پاشام کرد
مه‌لین «ئاسۆ» شیعاره‌ شیعره‌کانی خۆی له‌سه‌ردا دی
دل‌م مالیکی چۆل بوو عه‌شقی هاتی و ئه‌منیش ئاوام کرد

هه‌واری کانی ترشۆکه‌- کوپستانی ماین‌بلاغ

۸۶/۳/۱۱

تاسەبار (۲)

دەچمە ھەر شوئىنى بە يادى خاكى خۆمم تاسەبار
ھىچ لە بۆم فەرقى نىيە پارک و زرى و كۆشك و تەلار
چاۋ لە ھەر چاۋى دەكەم دل بۆى دەكوركىنى كەمى
رۆشنى ناكا دلەم وەك بەرقى شەوقى چاۋى يار
تىنى تاۋى خۆشەويستى شك نەبەم سەرمەم دەبى
بىئەوين بى فەرقە لای من بەھمەن و ئاب و ئەيار
شارى بۆكانم لە باكۆ خۆشترە زالم نەبى
چۆم لە دەريا جوانترە گەر لىم گەپى ئەفكارى لار
لىم گەپىن با پر بە دل بمرم ھەناسەى سوورە گول
تېشكى ئازادى بدا لەو شىعرەم و بىتە شىعار
ھىندە تىرى شەو دلى داگرتووم رەشېن بووم
دېمە پاتەختى ولاتى سۆفېەتېش ناگرم قەرار
ئەى كچە توركى دل ئەپىن خۆت لە بۆ من با مەدە
پىرى كرددووم چەوتە ياسا و ترس و لەرزى عەيب و عار
خۆ دەنا من وەك پەپوولە ھەر گولم بوو بۆ تەواف
جىبى شەوم خۆش بايە قەت قەت نەمدە كوت خوزگەم بە پار
داخە كەم ئەو ھەستە «ئاسۆ»ى فېرى ئاشقېنى دە كرد
كەس نەبوو تىمارى كا غەيرەز چەقۆى دەستى نەيار

باكۆ- ۲۷/۳/۸۶

تاو لە بن ھەورا ئە گەر جار جار سەرى دىنیتە دەر
تیشكى زىرپىنى دەللى تاجىكە كىو ئە نىتە سەر
ئەو خەمەى لە دلەم گرانە ھەر دەللىن زىر جواترە
كوانى تابلۆ جواترە تا سەوزەلانى دەشت و دەر؟
وینە گر کوا رەنگى زەردى نەر گسى بو ساز دەبى؟
چاوى مەستى يارە كەى بىت و بە فرىای بى مە گەر
رەنگى ئەسلى ھى نىگایە، زەرد و سوور و شىن چىپە؟
رەنگ ھەموویان ھەر رەشن تا نووریان نەرژیتە سەر
ئەى بە روو باغى بەھارم! تۆم نەبى مانام نىپە
چاوى تۆ دىكتەى دە كا پىم شىعر و پەخشان و ھونەر
تاو و ئەستىرە و شەو و باران و بادە و مانگەشەو
بى بزەى لیوى ئەوین گشت دەبنە خەرمانەى كەسەر
دىتە یادم، سەر لە بادەى تالى خەم سەر مەست ئەبى
لیم دە تۆرپى، پىكە نین قاچاخە ناییت كاریگەر
بۆیە خۆم پى پىر نىپە ئىستەش نىگا لاوم دە كا
ئەو دەمەى پىرم ئە گەر چاوم نەبىنى چاوم سە قەر
ھەور ئە گەر بگىرى بەرى «ئاسۆ» مە ترسین وادەىە
داىبىكاتە رىژنە بارانەى شىعر بو ژانە سەر

كەو دەبینم

كەو دەبینم رەوتی كیژی تیلە كۆم دینیتە بێر
شەو دەبینم زولفی قەترانی ئەتۆم دینیتە بێر
دەچمە سەر بالی خە یالی رۆحی عەشقی تۆ لە ویش
یادی چاوت زەینی تیژی وەك هەلۆم دینیتە بێر
باسی دلداریم بەبێ دل گەر دەكەن لێرە و لەوئ
پاکی عەشقی چاکی تۆ و ناكامی خۆم دینیتە بێر
هەر دەبینم كیژی سادەى كورد سەرئیشەى شیعرمە
چونكە یادی شەنگەبیری و شیر و چۆم دینیتە بێر
قەت نەبوو جارێ خە یالی لێو كەت شە كرىن نەبێ
چونكە لێوت عومرى شیرین وەك گەزۆم دینیتە بێر
هەلفرینی من بە یادی چاوی تۆ سەیری نیە
گرشە گرشى چاوە كەت میزان و كۆم دینیتە بێر
گەر بە هار دى من بە جیى شادی دلّم نوقمى غەمە
چونكە فەسلای كۆچى سوور و شین و رۆم دینیتە بێر
باسى شیعری دەرد و رەنج و عەشق و شەیدایی مەكەن
چون مەبەستى شیعری (ئاسۆ)ى شیتى تۆم دینیتە بێر

ساحیب- سەقز- بەهارى ٧٤

هه ويري وه فاداري^۱

چيه ديسان دلّه؟ بؤچ ناسره وي ئه وشوکه؟ زه ويرا!
به که مه ندى دلى کام ږا وچيه که وتوويه وه گير؟
نه مکوت ئه م ږيگه به ره و جه بهه يئ دهر وا که له وي
زولفه زنجير و برؤ شير و نيگای پر قسه تير؟!
من به مندالى، خه دهنگى موژه يه ک جهرگى گه زيم
ئسته سى^۲ وه رزه که چى يه ک نه فسم ناچئ له بير
نانى تيدا نييه، لنى لاده؛ مه گهر به و شه رته ي
(که له تهن دوورى وه فاداريئ بؤى بييه هه وير)
کؤترئ ته قلّه له هه وران که بدا بئ خه به ره
له يه که م چه رخی هه لؤى چاوه که ده يکاته نه چير
ږهنگه ئاواتى فرينت هه بئ تاوى له چيا
هر که ديت باوه شى گولزارئ له بؤى ده بيه ئه سير
به سيه تى بالى فرينت هه يه بؤ ته شقى هه وا
به وروژينه به شابالى شيعر کؤشكى ئه مير
قه د نه ترسيئ له هه ژارى ده بئ شايته گهدات^۳
به خودا «ئاسؤ» قه لا هه ر ده بئ بشكى به فه قير

پارکى شارى سه قز- ۷۴/۴/۵

۱ - ئه م شيعره له شويينکى تر دا ناوى «گوران» بوو.

۲ - له «گوران» دا چل وه رز بوو.

۳ - له «گوران» دا ئه م باله ئاوه ها بوو: هينده عاشق به هه تا «ږوژ» ده بئ کړنوش به رى بؤت.

كییه ناترسی له شمشیری برۆی دوو چاوی كال؟
كی دلی دی چاوی میوانی ئەوین دەر کالە مال؟
مەیکە دەر سۆزی ئەوینداری لە ترسی ناکەسان
رۆحی ئەم ئاھەنگی عەشقەت بێتە گوئی، نە ک زپری قال
هەر بەھاری ترسی پاییز وادە کا چوار وەرزه کەم
شەو لە خزمەت گول بنالیم تا کوو رۆژ بە زمانی حال
تا خشە ی پیی خۆشەویستی دی بە چۆماوی غەما
توورە کە ی مەینەت ئەدی پرپر دەبی لە شتی بە تال
سۆفی و پەروانە، حال و بالە هیزی رپگەیان
ئەو کە حالی خۆی بەسە و پەروانە بیزارن لە بال
شاپەری برۆا لە ئاسمانی نیگا تا هەلۆهری
جا ئەدی چۆن هەلفرێ تەیری کزی بیر و خەیاڵ؟
هیزی هەلبەستی نییە وەستای ئەوین و ئاوەزم
چت دەوی تو ئیستە لە منی لاوی زەوق و پیری سال
هەلفرینی بالی بولبول چە پلە یە بو وەزنە کە ی
شیعری «ئاسۆ» تاوہ کوو دەشنی بە سروہی بای شەمال

دەرکەوئى گۆشەيى چاوت بە جىھانى نادەم
غەمى تۆ ھاودەمى من بى بە کەسانى نادەم
قەدى تۆ گەر لە قەدەم ھالى چەلکى چ دەبى؟
ئەو دەلى دووخە قەدى من بە کەوانى نادەم
چاوى تۆ چەشنى ھەلۆى چىن و لە دووى دل دە گەرین
دلى من پارچەيى گۆشتە و بە ئەوانى نادەم
پىم دەلى شاعىرى تۆ لووسە زمانت لە قسە!
تىغى خۆم تىژە ئەدى من لە ھەسانى نادەم
من دەلیم زۆر کەوى وە ک تۆم بە قەلەم خستوو تە داو
ئەو دەلى بەستەيە پىم بۆيە تە کانى نادەم
شىعرى «ئاسۆ» ت کە ھەبى بى خەمى بى تا قەتى بە
بايى ماچىکە مەترسى بە گرانى نادەم

بۆکان / سەقز - ھاوینی ۸۶

(...)

ئەم ھەوا ھیند ئاشنایە بۆنی شیعەر و ھەست ئە کەم
چونکە «جەو» سارد و سەر پەنجە دەبەسری دەستە کەم
سەوزە یە ک دیم گەر بە یادی سەوزە ییکی چاوە کە ژال
پەر غەمی یادی منالی و کاتی لایین بەستە کەم
شۆرە پەلکە ی وە ک خە یاتە ی یارە کەم یادی بە خیر
ئێستە بۆ یادی مە گەر زولفی خە یالم دەستە کەم
مەستی و بادەش ئە وەند قاچاخە خۆ ناو پرمە مە ی
بۆیە پینووسی خە یالی شاعیرانە مەست ئە کەم
گەر چە ی دلداریانە ی تۆ نە بی تە نگە دل م
دە ی وەرە ئە ی غەم پەرە یین ئاگر دە جەستە ی ھەستە کەم
کۆشکی سەد «سوارە ی» لە بن ھیناوە ئە م چەرخە ی چە پە ل
سەیری چاوی تۆ نە بی من دل بە چی وابەستە کەم؟
رەخنە گر موختارە ھەر پینی وابی رینگە م ھە تە یە
گەر بە گۆچانیش برۆم یادی برۆی پە یووست ئە کەم
تا کوو «ئاسۆ»! چاوی تۆ پوونی دە کاتاری دل م
فەلسە فە ی چی؟ ئیدی کە ی من باسی «قبض و بسط» ئە کەم

قەرە گوێز - ھاوینی ۷۷

ھاوارانە

بۇ كۆچى دوامى خوالى خۆشبوو «شېرزەى سەقرى»

وا ھەمىسان شىوھنى كۆچبارى نازداران ئە كەم
دل بە تاسەى خاكەلىئوھم ئارەزووى باران ئە كەم
كاتى جى پىيى ھاوھلان ديارن لە بەرزايى و نەوى
يادى شادى و شىعر و شىن و مەجلىسى ياران ئە كەم
من كە جاران لاوكى گوفتارى تەر بوو زەمزەمەم
ئىستە شىن بۇ گەرد و تۆزى كۆچى دلداران ئە كەم
ھاوھلان! مەنعم مە كەن بۇ شىوھنى ئەھلى قەلەم
پىش ئەوھى گەر رەخنە بگرى، گوئى گرە ھاوارانە كەم
كەس نەما، باخ چۆل و، قومرى نالەنالى دى لە دوور
شوان كونى شىمالى گىراو، وشكەلە ئارانە كەم
ئىستە چۆپى گر غەمە و شىن گىرە گۆرانى دەلى
ھەر ھەنىسكە بۆتە جىگر قەھقەھەى جاران ئە كەم
من كە جاران شايەرى «شايى» پەپوولەى دى دەبووم
ئىستە ماتەم گىرى «شىنى» بولبولى شاران ئە كەم
كوا ھەژار و ھىمىن و ئاوات و حافز؟ وا لە كوئىن؟
پىنە پىشوازى شېرزە و گوئى بدەنە گریانە كەم؟
كوا حەقىقى و مارف و ژىلا "بە خىر پىيى" پى بلىن؟
«باغى داغاتىش» ئەوا چۆل بوو لە كوردوستانە كەم

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

واله بهر يه ك تىكچوووه ريزى قه تارهى قافيه م
رؤحى «شيخ نافع» مه گهر فريام كهوى باوانه كه م
من دهنه «ئاسۆ»ى هوميدم هينده ليل و پر ته مه
حه سته مه شيعرى بلیم و ديار نه بى گريانه كه م

بۆكان- ۱۰/۱۰/۷۷

چەندە ھەسرەتكىشى ساتى سەيرى نىو باغانە كەم!
چۆن بە وینەى تەيرى شارى شەر نەما ھیلانە كەم!
تاوہ كوو تۆم بووى لە زستانا بەھارم ھەست ئە كرد
دیوتە ئیستا چەندە سارد و چۆل بووہ جى ژوانە كەم!
مەى رژا، ساغەر شكا، ساقى نەما، مەيخانە چۆل
باسى دل تەنگى گەلى بادە پەرەست ھەر با نە كەم
باى شەمالى خاكەلىوہ بوو بە زىيانىكى در
داى بە سەر يە كدا ھەموو بادە و نەشە و پەيمانە كەم
غەيرى ئاواتى دەمى سەيرانى نىو باغت نەبى
دەنكى تۆ دەرمان نەما ئاواتە رەنگى و جوانە كەم
دەى وەرە با سوو كى تانەى خۆشەويستىت بىم، دەنا
دەمكوژى لەم حالەدا قورسى خەمى سەرشانە كەم
چۆم و دار و سەوزەلانى و بانەمەر بانگم دە كەن
من خەيالى پەرچەمى تۆيە شەنى كوستانە كەم
با ولاتىشم لە ناو خىلى قەل و دالا بژى
من ھەلۆم ھەر يادى بەرزى و شىرى كا كىشان ئە كەم
چونكە «ئاسۆ»م چاۋ لە ئاسۆى روونى دوارپۆژ چۆن نە كەم؟
چاۋەرپىم رپۆژى دەبى روون بى منىش چاۋانە كەم

جیژنی نەورۆزە و ئەمن ھەر یادی رۆژی کۆن ئە کەم
تا خەفەت بگری بەری دل، ھەست بە شادی چۆن ئە کەم؟
ئەرخەوان سووری ھومیدم لیلە کانیاویش وشک
لوورەلووری دئ لە گوپی چۆم و دەراوہ کۆنە کەم
راستە وا وەرزی بەھارە و شینکە سەریان ھاتە دەر
پر بە دل لۆمە ی ژبانی ئەم ھەوایە ی بۆ نە کەم؟
کەس بەھاران گوئ لە تەققە ی نووکی لە کە ک ناگری
بۆ منیش سفەرە ی خە یالی شیعەر و ھەستەم کۆ نە کەم؟
کەس لە بۆ چۆم و شە تاوی بەر بەیان راناپەرئ
چۆن لە بۆ مەرگی بزە ی ئەم خاکە من رۆرۆ نە کەم؟
نان و دۆ وابوونە پەردە ی چاوی جوان بینی خەلک
شەرتە بزانم کە دەمرم یادی نان و دۆ نە کەم!
وا بە کۆرپارانی «تەنیا» جی دەھیلن یە کتری
بۆ منیش ئیستا بە تەنھا شیوہنئ بۆ خۆ نە کەم؟
راستە ژین مەرگی لە شویتە و داری ژین میوہی ئە جەل
بۆ بزە ی لیوی گولالان حە یفە وە ک «ئاسۆ» نە کەم

بۆکان- ۷۷/۱/۵

کاتی سهیری دهشت و کیو و قهلبهزه‌ی به‌فراوئه‌که‌م
جوان سه‌مای په‌ریان ئه‌بینم، هه‌ستی ماچی تاوئه‌که‌م
تیشکی تاوی نه‌وبه‌هاری کاتی ده‌نگیوتسه‌کیو
هه‌ستی زیندوو بوونه‌وه‌ی بنجی گولی فه‌وتاوئه‌که‌م
من له‌شاگردانی مامۆستای سوروشتم داخه‌که‌م
ئیسسه‌بی‌مافم له‌وئی، هه‌ر تیشکی یادی راوئه‌که‌م
سه‌رده‌می لانه‌ی دلم نیو بسکی خاوی سه‌وزه‌بوو
ده‌رکراوه‌دل له‌وئی، بۆیه‌خه‌یالی خاوه‌که‌م
دوو‌ره‌بیری و ناته‌بایی بۆته‌خۆره‌ی تیگه‌بین
بۆیه‌په‌نجه‌م سر بووه‌و هه‌ر ئاره‌زووی به‌ر تاوئه‌که‌م
بی‌که‌سی و بی‌ده‌سته‌لانی و عاشقی دۆستی یه‌کن
بۆیه‌تا هه‌م چاوه‌له‌چۆن ژینی گولی لاولاوئه‌که‌م
چشم بر راهی و فقر و تنگدستی بس نبود؟
ای حسود سنگدل! کم زن به‌زخم ناو کم
تاوه‌کوو واپیم ره‌وا بی‌شهر به‌تی تالی ژیان
که‌ی له‌«ئاسۆ»ی بیری خۆم دا ئاره‌زووی شه‌کراوئه‌که‌م؟

ويسالى نوور^۱

سەردەمىكە ئارەزووى چاويكى وەك دەريا دەكەم
ئارەزووى بەرتىنى تاوى بەندى دەست سەرما دەكەم
لىنى گەرى با ھەر لە فىلى بن گەلى خۆخۆرە كان
من بە يادى چاوى تۆم، تۆ چى بلى ھەر وا دەكەم
سىبەرى عىشقم لە سەر بى تاجى شاھىم بۆ چىيە؟
تىشكى چاويكم ھەبى گالتە بە شىخ و شادەكەم!
تا ترووسكەى بەرقى جوانى دەركەوى پەروانەيم
بۆ ويسالى نوور ھەمىشە كارى بى پەروا دەكەم
گەر ھەوالى تۆ بە شەودا باى شەمال بىنى لە بۆم
رېزە ملوئىكى وشەى جوان پىشكەشى شەوبا دەكەم
من دلەم كانگەى ئەوين و دار و بىرى و كانىيە
نا، پەشىمان نىم لە رېگەم، دلنيا بە، چادەكەم
نايەلى تاوى لە ئاوتىنەى خەياللا دەركەوى
بۆيە وەك مەجنوونى بىكەس دايمە يا لەيلا دەكەم
تۆ ھىلالى دوو برۆت دەرخە لە «ئاسۆ»ى جەژنەوہ
تا بزانى چۆن بە يادت مەحشەرى بەرپا دەكەم

بۆكان - ۷۵/۱۱/۲۵

۱ - ئەم شىعەرە لە شوئىنكى تردا ناوى « ئارەزووى جەژن » بوو.

بىر

تا خودا ھەز كا پەرىلەم! بىرى دىدارت دە كەم
بىرى چاۋ و زولف و كولم و بەختى نابارت دە كەم
ھىند دلم بۆت تەنگە پىم وا شاھە كەم چۆل چۆل بوۋە
بىرى ھات و چۆى دە ماودەم عەسر و ئىۋارت دە كەم
سەردەمى ۋە ك بولبولى شە و بۆ دلم پاراىە ۋە
ھەلفرى و رۆيىت؛ كە چى ھەر بىرى گوفتارت دە كەم
شىۋەن و فرمىسكى تۆ بارانى ۋەرزى سەوزمە
يادى بارانت ئە كەم، بىرى وتەى زارت دە كەم
چاۋە كەم! تۆ ھەر مەزانە چى لە دلم دى ۋ دە چى
من ھەمىشە ئارەزوۋى ئە خلاق و ئاكارت دە كەم
بىرى بۆنى بسكى ئالۆز و خەيالانى تەرت
ھەستى ئە ۋ ھەست و نيازەى بى پەرەستارت دە كەم
خۆت لە نىۋ ھەلبەستى مندا كرده ئوستوورەى ئە ۋىن
بۆيە تا ھەم مەدحى ئە برۆى تيغى خوين خوارت دە كەم
باسى عىشقى كۆنى تۆ بۆم نايە بە قسەى تازە ۋە
بۆيە دايم ئارەزوۋى مەيل و قسەى پارت دە كەم
ھەر غولامى تۆيە «ئاسۆ» بۆيە تا مردن دەلى!
«تا خودا ھەز كا پەرىلەم! بىرى دىدارت دە كەم»

بى قەرار

دەچمە ھەر كۆي تۆم لە يادى، ئەي ولاتە جوانە كەم!
شەرتە پىرىشم لە لاي تۆ رابىرى باوانە كەم
ھەرچى جوانى ھەندەران و دىتران زۆر ناس دە كەم
زۆرترم تۆ خوش دەوي، ئەي خاكى كوردوستانە كەم!
ئاو كەت بۆن خوشە، خاك ت پەر لە پىت و شەو كەتە
باي شەمالت دل پىنە وەك نىگاي چاوانە كەم
كەزىە كالى ھەندەرانى نايىزىون ھەستى من
شەرتە بەو پەنجەم فەقەت بسكى رەشى تۆ شانە كەم
تا شەتاوى پىرخۆشت شك بەرم بە حرم نەوي
چاوى شىنى شك بەرم قەت ئارەزووى دەريا نە كەم
دوورخراوى و بى كەسى و مەجبوورە كۆچ، فەرقى ھەيە
من كە مەجبوور نىم بە جىت بىلم، قەرار بى و نە كەم
خاكى بىگانان بە مەوتەن ناكى مەجبوور نە بى
غوربەتى عەھدە ھەتا زىندووم لە گەلتا تانە كەم
راستە يارى ھاودلت بى خۆشە، ئەمما گوئىگران!
ھاوزمان بى خۆشترە قژ كالى دەسگىرانە كەم
بۆيە «ئاسۆ» قەت خەيالى ھىجرەتى پى خۆش نە بوو
دەچمە ھەر شارىكى بىرى شارە كەي بۆ كان ئە كەم!

تۆبە چۆن دە کرئ له عیشق و خوشەویستی گیانە کەم؟
شەرتە تا ماوم لە ژیندا قەت خە یالی وانه کەم
لیم گەرین تەر بی قولاپەم تا بە شەونم، با ئەدی...
ئارەزووی سۆنە گەریی نیو گێژەنی دەریا نە کەم
لەو هەموو رەنگانەو و دەنگدانەو گویم پەر بوو
دەنگ و رەنگ ئیستا درۆن، با کاری وایجانە کەم
رەنج و دەرد، مافی هەول و دەست بە تالی ئیستە باو
خۆ دەزانن گەل هەموو، کای کۆن ئەدی با بانە کەم
لیرە کانە کیشە یە بۆ تۆزئ وە ک ئینسان ژیان
هاوەلان! مەنەم مە کەن، چۆن ئارەزووی ئەولانە کەم؟
خۆ لەوئ هەر هیچ نە بی هیچکەس لە برسا نامرئ
جا چلۆن من خۆم غەریبی سەرزەوی وایجانە کەم؟
دل پەرم، هەر کەس دەبینم خوین لە دلایە و کپە
شەوگەلی تاریک و لیل، بی سوودە ئیدی مانە کەم
کئ وە کوو «ئاسۆ» غەریبی نیشتمانی خۆیەتی؟
پوولە هەر لا کەم فیداتم ئەی ولاتە جوانە کەم!

قەت مەپرسە و پیم مەلئ تۆ بۆچی نابەى ناوہ کەم!
نیوی تۆ کوانئ لە نیو کاغەز دە گونجئ چاوە کەم؟
لاپەرەى میژوو ئەوئەند بەرتەنگە جیت نابیتەوہ
ئەى لە میژوو گەورەتر! بارانى بەیت و باوہ کەم!
تۆ وەرە نیو قالبى شیعرم لە میژوونوس گەرئ
هەستى من مەزرای ئەوینە و عەشقە جۆگەى ئاوہ کەم
ئەم چنارستانە وا راست هەر بەرەو بەرزى دە چن
لپەرەوارى عەشقە من قومرى ئەوینم راو ئە کەم
وا چرۆى ئاواتى یەکیە ک لئ دە پشکوون بئ و چان
خوا شوکور گولزارە ئیستا جئى گولە فەوتاوہ کەم
سەر لە سەر تاجى هەور بئ و چاو لە زوهرە و موشتەرى
رپووت و هەر پئى خاوسم لە شوین گولە دۆراوہ کەم
ئاسۆ گەر سوورى گولالانت لە بەر چاو ون دە کەن
چاو لە رپووسورى ئەوین کە، ئەو گولە هەرماوہ کەم

سقز - ۷۷/۳/۳۰

باغی بی گول

به دل دلداری نایینی، له شاری بی دلان چ بکه م؟
گولت تیندا نییه ئه ی باخ! له باخی بی گولان چ بکه م؟
چه مهن پاراوی خویناوه و چناریش به ژنی چه میاوه
نه روم له م شاره ویرانه ئه دی ئه هلی دلان چ بکه م؟
غهریم، ده چمه ههر شوینی ده لپی خه لکی ولاتی دیم
که سم لی بوونه بیگانه، له هاوری بی فلان چ بکه م؟
له ههر کووچه ی ره گی شارا ده چورپی خوینی خومالی
دلی شاریش به ده س خه لکه، له شاری غافلان چ بکه م؟
ئهن ههر بیستبووم جارن که ئاسک و سل و سرکه
له سیهر ره و ده که ن یاران، له نیو کوری سلان چ بکه م؟
ده روم ئه م خاکه پیروزه هه زاران هینده شیرین بی
مله ی تیندایه، ئاخ من له نیو خاکی ملان چ بکه م؟
منی گوزه ی دلم دایم له بوتهی عیشقدا قاله
له نیو خاوانی دل کالی، نه دیوی نیو کلان چ بکه م؟
برو سواره عه مه دریز بی - که نه شبووی- ئیره که ی باخه؟
که شه و بو بونی خوی نادا، له بونی کاگلان چ بکه م؟
وه ره ز بوو رو حی «ئاسۆ» که ت ئه وه نده قومری ئاسایی
له سهر په لکی گولان نالی، له ناله ی سهر چلان چ بکه م؟

شەرتە تا ما بێم لە ژین سەرمەستی دوی ئیوارە بێم
بە لاهەوش زیاتر زویر و بیکەس و بیچارە بێم
ئەو پەریزادی خەیاڵی عاشقانی دڵبەسۆ!
کەم بە ناز و عیشووە بە، با کەم منیش ئاوارە بێم
گوارە جینگە ی گویچکە یە، بۆ هاتوووە تە سەر روومەت؟
دە ک فیدای ئەو لارە لارە ی پرپرە ی ئەو گوارە بێم
تۆ تریفە ی مانگی بەدری و سینە کەت شاری ئەوین
چی دەبێ ئە منیش هەزار و جل شپری ئەو شارە بێم؟
گوارە کەت کوردانە هەلواسیووە ئەمما روومەت
وێ ک بە هەشتە، یارە بی خنکاوی ئەو سێدارە بێم
چوار چرایکی بە پێزە چاوە کەم دوو کۆلم و چاو
لێم گەرێ بێ با من بە تەنیا نۆ کەری ئەو چوارە بێم
هاوێلان! مەنعم مە کەن وێ ک باغە دیداری و منیش
لێم گەرێن با باغە وانی باغی بەم ئە شعارە بێم
هەر بە تەنھا عاشقی «ئاسۆ» یە شاری گرتوووە
شەرتە تا تینم هەبێ هەر شیتی ئەو دڵدارە بێم

لەرزانه

نايهـلن مهـجنونى ويلى ئەم چيا بهـرزانه بم
لیم گهـرین تۆ بى خودا با ههـروهـها ديوانه بم
خۆ بهشى من ههـر تهـب و لهـرزه و تهـمه و بهـفر و سهـهۆل
يان بسووتيم گر گـرم، يان لیم گهـرین لهـرزانه بم
گهـر ئەوينداری له ئەم دهـورانـهـشا تاوانه ههـر
رپيه كى ديم پى نيشان دهـن تۆ خودا تا وانـهـبم
من كه نهـمتوانى موریدی خانهـقاي خاسانى بم
لیم گهـرین با خـلتهـنۆشى گۆشهـيى مهـيخانه بم
خۆ دهـزانم سهـوزهـلانى گۆرپى ياران چى دهـلین
تاكوو سهـوزهـم شين نهـبوون با شيتى ئەو سهـوزانه بم
من كه شيتى دهـستى پهـريانم دهـبى ترسم چ بى؟
ههـر پهـریش هـهـشـرم دهـكا دهـك يارهـبى ههـر چا نهـبم!
تۆ «وهـجاغى»، «تۆ شهـرپابى»، تۆ «شهـمى»، تا كهـى منيش
دوور له تۆ «ديوانه» بم، «پهـيمانه» بم، «پهـروانه» بم؟
كوـن بووه چيرۆكى زين و مهـم له بۆتان و جزير
ههـليه «ئاسۆ» با مهـمىكى تازهى ئەم بۆكانه بم

ترپەى پىي خەيالت

كە ترپەى پىي خەيالت دىتە نىو جىژوانى ھەلبەستم
غەزەل رادەچلە كى وە ك شىت، دە تۆقى كانى ھەلبەستم
كە ھاتى، مات ئەبى چركەى سەعاتە ژمىر، زەمان دەنوى
زمان دە گرى فرىشتەى لالى بى تاوانى ھەلبەستم
تكەى فرمىسكى شادىم و تكەى ئاوەنگى سەر كۆلمەت
مەبەستم تەر دە كەن جا دى بە خور بارانى ھەلبەستم
ترووسكەى چاوە كانت دەبنە تىشكى ھەست و ھىوا بۆم
دەنا زستان دەبەستى ئاوى بەر بەرمانى ھەلبەستم
لە خەلۆت دا كە سروەى يادى تۆم دەشنى بە روودا شو
بە شانەى زولفە كەت دە گرى شەنى خەرمانى ھەلبەستم
بەلى تۆ وە ك گەزىزەى سالە جارى دىيە سەر وە ختم
سەفای دلەى و سەفابە خشى كەژ و كوستانى ھەلبەستم
لە من شەرمى مە كە، روم تىكە، رووت جامى جىهان بىنە
گولپىكى تازە پشكووتووى لە نىو بىستانى ھەلبەستم
لە پەنجىرەى خەيالى سەوزى تۆوہ من بە يانىم دى
مە ترسى روونە «ئاسۆ» عەينى نىو چاوانى ھەلبەستم

نمی باران

به سهر گۆری خه یالاتی شه هیدمدا ده رۆیشتم
له ژیر باری خه می ئیستا به رابوردوو چه می پشتم
که ژ و کیو و چه م و رۆبار و هه وشه پر له ئاوازن
مه لان گشت پیم ده لاین خاوه خه یالی بی نه شه و گشتم
ده لاین: «تۆ چیت خه یاله به دبه خت؟ بۆچ ناچریکینی؟»
به هار ده یکوت: «به باران، چلکنی دل چی هه بوو شوشتم»
سو روشت ده یکوت: «وه ره لیم فیڕ به سووری و سپیه تی و سه وزی»
هه تاویش تیشکی زیڕینی خه می بی «په رچه می» کو شتم
منیش یه ک «سه وزه» هاتم چیمه ن و دار پاکی گو ییان گرت
گوتم: «تا کوو نه بو ته چینی خانووی رۆله که م خشتم»
به ئاونگی ئه وین و تۆزی میژوو ساز بکه م شیعرئ
زه مان نه یشواته وه، دپری بمینی لای بهر و پشتم
زمانی شه شه پهری شین بوو له سهر گلکۆی عه زیزانم
مه گهر بین و قه له م تیر که ن له ئی حساساتی نازشتم
له سهر گلکۆی عه زیزان پال وه کیلی قه بره که ی دایه
له «ئاسۆ» دا نمی بارانی شیعریم شک ده برد ر شتم

لە دەنگی بالی مەل شیتەم، لە ھارەیی سەر شە تاو شادام
ھە تاو کولم و چەمەن رۆخسار و گول تۆ دینتەو ھە یادام
دەلین خۆشە جریو ھە مەل لە کاتی بەر بە یانیدا
بەلام مەن ھەر بە موسیقەیی ئەوینی تۆ بە دلشادام
ئەوا قوربانە، دەی قوربان! ھەرە بۆ گەردن ئازایی
ئەسیری تۆم ھە تا مەحشەر، نە کە ی لەو بەندە ئازادام
لە بۆ ھەسفی شە پۆلی سینگی تۆ دەنگی غەزەل سوو کە
مە گەر قولپەیی شە تاوی خۆشەو ھەستی بیتە فریادام
ئەمەن خنکاو و داماوی تەلە و داوی درۆی دینم
نە ترسای پیت بلین کافر کە وا ھاتیتە ئیمدادام؟
کەسێ لەم شارەدا بۆ مەن قسەیی شیرین نەبوو ھە ک تۆ
کەوا نە تەھیشت بە بادا چێ گەزیزەیی رەنجی فەرھادام
کە سرتەیی خۆشەو ھەستی تۆ بە گوێی چۆما دە چرپینم
بریقەیی بەرزگی ماسی دە پرسێ شێو ھەن و دادام
ئەمەن «ئاسۆ» ی خەمی کوردەم ھە کوو ئوستادە کەم ھەمەن
ھە تا مردن ئەو ھەنداری پەریزادی مەھابادام

(...)

عه جایه ب حاله تی سهیره، نه سهرمهستم، نه هوشیارم
له کن بیگانه سهرخۆشم، له گهڵ خویشانم ئه غیارم
دهبا بشکینن ئیسقانم؛ بهلام کهس گۆشته کهم نه خوا
که من ئیستا که دل خوینم له دهس خۆیی و کهس و کارم
سکووتی پر هه رای رۆحم دهروونی کرده شیوهنگا
که نیسی ههستی شادیشم بووه جارز له ئاکارم
نه بولبول وه ک چه لان دهنگی له گویمدا خۆش نه و ماوه
نه قاقای پیکه نینی کهو ده بیته قاسپه کهی یارم
ئه ری من چیم، شهلم، شیتیم وه یا شه و گهردی شارانم؟
بهلام نا! چی ده لئین بیلین مراوی به حری ئه شعارم
وه کوو پهروانه هه ر شهیدای گولاله و باخ و گولزارم
وه کوو شه م هه ر ده تاویمۆ و له تاریکایی بیزارم
خورهی چۆم و شه تاوان بۆم ده بیته مؤسیقهی شادی
وه کوو لاولاوی تیک ئالاهه تا ده مرم ئه ویندارم
تریفه ی به فری هه وراز و نشیوی سینه تا مابی
ئه وینداری به هار و گول، دژی بیدهنگی شه و گارم
ئه گهر «ئاسۆ» ی ئه وینی من له کاتی پیرییا تارم
ئه من بۆ به زمی خانه ی دل به ناله چه شنی سی تارم

باغی میراوا - ۲۶/۱۱/۷۷

ژىلەمۆ

لېم گەپىن من ژىلەمۆى پەروانەيى سەوداسەرم
تا بەدى كەم نوورى عىشقى رۆحە كەم دىتۆ بەرم
بالە كانم دەنبەو شەبالى شىعر و ھەلفىن
بووكى ئازادىم لە گەل دى و خۆى دەبىتتە رېبەرم
بەرھەلستى ئاسنىشىم لە سەر رې دابنىن
مستى پۆلام دايدەھىنى تۆرەمەى ئاسنگەرم
لېم گەپىن، چۆن پىم دەلېن لاي لاي لە بۆ شەوگار بگەم؟
من كورپى شەوقم رەواجى نوورە بازارپى سەرم
شەقلى ماچى من لە سەر كوئى ھەتاوا ديارە ھەر
دەى چلۆن بىزم دەھىنى گەر پەنا بۆ شەو بەرم؟
من گلى دليان بە ئاوى عىشقى پىژاوم برا
بۆيە ھەر رەش ئەسمەرى دى زوو دەبىتتە دل بەرم
سەد كەژاوەى كوچى يارانم بەرپى كردوون كەچى
بووكى بن تاراي شىعر قەت ھەر نەھاتە ياوەرم
تاوہ كوو «ئاسۆ»ى خەيالى شەمعى روى توم دەر كەوى
من سەراپا دەبمە گر، نامىنى شوينى سىبەرم

یاد

چۆن هەتا هەم رەش نەپۆشم، کوانی ھاوڕازی دلم؟
کئی لە پاش تو ژیر دە کا مندالی بی نازی دلم؟
ههوری غەم ئاسمانی شادیمی رەش و تار کردووہ
کینیە غەم دە کپئی بلی گوی بداتە ئاوازی دلم
خەلکی چاوەروانی ساز و شیعەر و ئاھەنگن لە من
داخە کەم کەس گویی نەدایە سازی ناسازی دلم!
کوچی تو ئاھەنگی فرمیسکی دەوی چۆنی بلیم؟
چۆن بدر کینم لە دووری تو بە تو رازی دلم؟
بولبولی شادی و ئەوینم! بو بە جیت هیستم لە ژین؟
وا بەرەو رۆژپەر فری شابالی شابازی دلم
هەرچی دەزگای موسیقایە سووکە بو قورسیی غەمم!
جا مە گەر هەر خۆم بزانی مەرسییە جازی دلم
من لە «ئاسۆ» م پرسى ئەحوالی دلی، ئەو پیی کوتم:
چۆن هەتا هەم رەش نەپۆشم، کوانی ھاوڕازی دلم؟

بە یادی تۆو ئەمشەو چاوە کەم کارێزە دەپروانم
لە ئاسمانی رەشی شەوگاری ئەم تەوریزە دەپروانم
لە ژێر هەور و برووسکە ی رێژنە بارانیکی ناوایە
لە چاوقرتاندنی ئەستێرە بەم لەنگیزە دەپروانم
لە تاریکی و تەم و بێ دەنگی هیچ باکم نییە؛ ئەمما
لە رۆژ و تیشک و نالە ی دڵ کە چەن بێ رێزە دەپروانم
بە یادی تۆ خە یالی مانگی تابان، یاس و ریحانە ی
گەلی شیرینە؛ ئەمما وە ک پەلی شەو دیزە دەپروانم
هەناسە ی لی بپرا هەستی ئەویندارانی ئەم خاکە
لە هەودای بیری شیعراویم کە چەن بێ هیزە دەپروانم
بەلینم داوای باسی دەردی کورد و کۆیلە یی ناکەم
ئەدی لەو پەنجەرە ی وا خۆر لەو ئاوێزە دەپروانم
شەوی قە ترانییە مەلبەندی «قە تران» بۆیە تا مردن
لە «ئاسۆ» روونی سبجەینی پلە ی ئارێزە دەپروانم

٢٣ ی رەشەمە ی ٧٤- تەوریز- نەخۆشخانە ی میهر

گەردال^۱

ئەگەر شەوقىي لە بەدرى سىنە كەي تۆ دىتە بەر چاوم
دەلئى ماسى شەپۇلى سىنەتم بەو شەوقە تاساوم
مەلىكى لانه وازم، ھەر شەوى دارىكە ھىلانەم
لە ترسى تىرى تانەي باغەوانان سەيرە چۆن ماوم
وہ كوو گەردالى بەرنوورى ئەوين ھىند سووك و بى كەس مام
لە ھەوران تىپەرېم، ئىدى چ بوو وا سووك و بەدناوم؟
شەمالى مەيلە كەت لە كوئىھ؟ وا زستانى پىرى ھات
دەلئى زوقمى خەمت نىشتۆتە سەر سەر، گەرچى ھەر لاوم
دلم وەك چۆلە كەي بى پەل لە نىو ھىلانى سىنەم دا
دەلەرزى تا ھەلۆى بىر و خەيالت دىنە سەر راوم
ئەگەر پەيوەندى بەو زولفەت نىيە ئىحساسى شىعەرى من
لەبۆ وەك زولفى تۆن ھەستم، دەمى كرژم، دەمى خاوم؟
وہ كوو ئەو شىعەرە «ئاسۆ»ى لاوہ تىشم دىتەوہ ھەووەل
«ئەگەر شەوقىي لە بەدرى سىنە كەي تۆ دىتە بەر چاوم»

بۆكان - ھاوینى ۷۳

دەمەو ئیوارپى پايىزە و من مات و دامام
لە ئاسۆ رادەمىنم شىكلى تۆيە دىتە بەر چاوم
هەور وەك رەوسەرى پەلكەى هەتاوى زەردى داپۆشى
كەچى تەرتر دەبى مەزراى خەياللى بى نەشە و خام
خەياللى چاوى كالى تۆنەبى ميوەى شىعر ناگا
هەناسەم سوور دەكا بىستانى شىعرى شەختەلى دراوم
كە نىكۆش بىتە بەر پىيى من بە سوجدەى دابنى بۆ خۆت
كە تۆپاريزەرم بى كوانى ترسى كەوتى ناكام؟
ئەوا سوور هەلگەرا ئاسۆ و سورش وەك كۆلمى تۆى لى ھات
مەل و مۆر چوون بەرەو ھىلانەيان و من تەنى ماوم
چەنى ئىوارەيى جوانە خەياللم رەنگى تۆى داوہ
وشەى جوان وەك پەپوولە دەورى گولزارى قسەى داوم
لە خۆبايى نەبى گيانە! ئەمن تۆم كرده گول بۆزار
بە بىقەدرى بە لاما رامەبوورئ چاوەكەى چاوم!
ھەتا «ئاسۆ» بىنى كاتى ئىواران وەكوو جاران
لە ئاوينەى شىعدا دەتوینى جوانى بىناوم

تەوریز / بۆكان - ۸/۲۴/۸۰

غەریبە

من له مالى خۆم غەریبم، بى كەس و بى چاره خۆم
دەك به دەردى دەس تەزیوى زۆرپەرى ئىواره خۆم
كوانى ئەو یارانە وا گشت ئاشنا بوون بۆ دلم؟
ئاخ له بۆ دەرد ئاشنایی! تائەبەد ئاواره خۆم
شەمعی روونی چاوه کانت روون دە کەن کووچەى دلم
تۆم نەبى شیت و غەریبى شەوگەلى ئەم شارە خۆم
پر به «کوردستان» دەنالینم که چۆن شیوا گولم
ئەى به تەنیا عاشقى ئەو بەژنە سێبەردارە خۆم
هەستى سرکى نیونىگا دەخوینمەوه بى ئەلف و بى
دەك به ریسواى نیونىگای ئەو چاوه پرنازارە خۆم
دەركى هەر مالم که لیدا یەك خەشى پیم بۆ نەهات
خۆم گەدای بى نان و ئاوى جل شرى سەدپارە خۆم
تا کوو جۆبارى ئەوین ئاوم بدیرى بۆ ژیان
وہك به رووى کوستانى كورد سەرسەوزى ئەم جۆبارە خۆم
نابەزم، لیم روونە «ئاسۆ» پۆشنە وەك شیعری تۆ
خۆش خەيالى بەر ترووسکەى شەمعی ئەم شەوگارە خۆم

هیند دلم تەنگە دەلیم بەم شەووە لەم شارە برۆم
لە ولاتی که جەفا حاکم و سالارە برۆم
نە وەفای کەس و کارە و نە سەفای ماوە ژیان
با لە دەس بی بەزەیی هەر چی کەس و کارە برۆم
نە گولستانی دەبینی، نە گولای پیندە کەنئی
شەرتە لەو شوینە کە بولبول قەفەسی خارە برۆم
خۆشترین دەنگی شەوانەم غەزەلی رەنج و غەمە
لیم گەرین با بە غەمینی منی بیچارە برۆم
کئی دەزانی چ لە نیو ئەم دلەدا پادە برئی؟
خۆزگە بەو رۆژە بە تەنیا وە کوو ئاوارە برۆم
دەوروبەر چەشنی نەخۆشخانە یە، دوکتۆری نیە
شەرتە لەو جیگە کە دەرمان هەموو وە ک ژارە برۆم
چونکە زۆرداری بەرەندە ی گرهوی ئەم گەلە یە
عەهدە لەو جیگە بە دەس تا قمی بی عارە برۆم
یارمە تی دا کە سی «ئاسۆ» لە دەس ئەم ژینە دەبا
تا کوو ئەو شوینە ئەوین سەرور و سەردارە برۆم

دهسنوئیزی شاعر

خه زانه و زهرد و غه مگینن چه مه نزار و به راو و دیم
له ئه م وهرزی وهرینه یدا که سیره و عاجز و بی جیم
ده لایی ئه م تاوه بی تینه ش نه ماوه تیشک و تیرئیزی
که وا من سارد و بی تینم، ئه ویش گهرمایی نادا پیم
مه که ن مه نعم، له دهس ئه م چه رخه سپله گهر ده نالینم
ئه وهی هوی رۆشنی دل بی به جاری گشتی ون بوون لیم
له ژیر بالی پهریشدا ههستی ئازادی به دی ناکه م
ئیشاریکم هه بی به سمه، که ئازادیش نه بم هه ر دیم
پهریله ی ههستی دلداریم! غه ریبی چاوی کالی تۆم
چرای چاوت نه بی ریکا به له د نیم، دیار نییه به ر پیم
که ده تینم ته زووی ههستی ئه وینت وام ده چۆقینی
ده لایی مندالی بی به رگی ده می سه رماوه زی لادیم
هه تا تین و ئه وینی خۆشه وستی شک به رم، شه رته
له سه ر پپی سه خله تی ژیندا به مووی لانه ده م له م ریم
به کوردی گۆچ کراوه چون زمانی شاعری «ئاسۆ» که ت
هه تا دوارپۆزی روونا کمان به له بزنی موکریان ده دویم

بوکان - ۷/۷/۲۰

له كوێستان

قه تاره‌ی قافیه‌ی گۆل دیت و من سه‌وداسه‌ری به‌سویم
ده‌به‌ستن ده‌ست و پینی هه‌ستم که مه‌ندی تووره‌یی هاوڕیم
خه‌لک پینی وایه من خه‌تمی که لامي عه‌شقی تۆم کردوون
که چی نازانن ئیستا که ش له ئه‌وه‌وه‌ل حه‌رفی ئه‌لف و بيم
له‌به‌ر خال خالی کوێستانان خه‌ت و خالی گولان ون بوون
منی مه‌جنوون که چی هه‌یشتا به‌یادی خاله‌که‌ی له‌یلیم
له‌به‌ر هاڤه‌ی شه‌تاوان دار و به‌رد گوێی که‌ر بووه‌ لیره
که‌چی بو‌ بیستنی سۆزه‌ی ئه‌وینی تۆ سه‌راپا گویم
چنار ده‌نوینتی بالای و، نه‌مامی شوڤه‌بی پرچی
به‌هاژه‌ی ئاوی به‌فراوان هه‌موو خه‌ملین به‌راو و دیم
منی گۆشی چه‌م و رۆبار و هاڤه‌ی سه‌ر شه‌تاو ئیستا
وه‌رهبووی هاژه‌یی شارم، نه‌شه‌ی ساکاری کیژی دیم
ده‌لین پیم بو‌ته‌ مامۆستا که‌چی لیرانه‌ شاگردم
که‌سی تا ئیسته‌ نه‌یناسیم، ئه‌ری یاران بلین من کیم؟
به‌لێ «ناسۆ»ی هه‌زارانی گه‌لی دی کاول و خو‌شم
به‌ره‌و ناسۆ ده‌رۆم تا هه‌م، هه‌تا کوو مابێ هه‌یزی پیم

گوندی قولقوله‌ی خاپوورکراوی کوێستانی بانه- ۷۴/۲/۲۲

باخى رەنگزەرد

چاۋە كەم كۈا من غەرىبىم؟ ئاشنام، يىگانە نىم
پىرى عەشقى لاۋى تۆم وام تى مە گە، فەرزانە نىم
راستە من سووتائوى رووتىم تۆ وەرە نىو باخى دل
تا بزانى بۆ گۈلى رووت بولبولم، پەروانە نىم
باخى رەنگزەردى خەزانى كى دەلى زەوقى نىبە؟
من بە زەردىش سەوزە ھەستىم، گىانە لەو باغانە نىم
بال و پەر سووتائوى دەردى بى كەسى و دوورى شەمم
كى دەلى لەم عەسرەدا ئەمنىش ۋەلى دىۋانە نىم؟
ھەست و بىر و شىعر و فىكرىم تىكەلى رەنج و غەمە
بۆ خەمى گەل من سەراپا عەينى داوم، دانە نىم
تاكوو بشكىنم قەفەس ھىزم دەيە بۆ ھەلفىرىن
ۋىلى ئازادىم ئەمن قەت خەلكى ئەم وىرانە نىم
چاۋى تۆ مېھمانى مالى چۆل و بى تىنى دلە
خۇشە؛ ئەمما من شىاۋى ۋەسفى ئەم مېھمانە نىم
من ھەتا «ئاسۆ» ى ھومىدىم تىشكى روۋى جانانەيە
دلنىام پاش مردنىشىم كۆتەل و ئەفسانە نىم

ياساغ

بۆ منى ئەهلى خەيال ئىستە خەيالىش قەدەغەن
سەبرى بىستان و شەمامە و بەيى كالىش قەدەغەن
خۆ چەلان چا بوو بە يەك شووشەيى گەردن نەشە بووم
ئىستە ناشوكرى نەبى شووشە بەتالىش قەدەغەن
بە سەرنجىك و بزەي رەمزي هەوالى دەگەشام
چ بگەم ئىستاگە سەرنجىش و هەوالىش قەدەغەن
بشە بوو سەهمى منالى و دەمى لاويش دەمەگە
بە قسەي ئەهلى مەگە بىرى منالىش قەدەغەن
نە هەناسەي سەحەري فېنكى ئەدا پىم، نە شىعر
داخەگەم ئىستەگە خۆ سىحرى حەلالىش قەدەغەن
شەربەتى خەندەيى شىرىن بوو دەواي خوسرەوى دل
دلى بىكەس چ بلى شەربەتى تالىش قەدەغەن
پىم دەلەين كۆنەيە ئەم وئەيە، نالەم چى برا؟
چونكە ئىستاگەزەلى شىوہيى نالىش قەدەغەن
چۆلەكەي بال و چەقۇيە خەمى شىعري، «ئاسۆ»!
رپوو لە كوئى كا وشە؛ چون ئىستەگە بالىش قەدەغەن!

زانكۆي تەوريز - ۷۶/۱۱/۱۵

ئای که ...

بۆ ھاوړیښم: سەید عەزیز محەممەدی

ئای که ئەمشەو کۆتری سرکی وشەم چۆن رەو دەکەن!
ئای که ئەمشەو چاوە چلۆن فرمیسکی دووریت کەو دەکەن!
رۆح و فیکر و دل ھەموویان چاوەرپی تۆ بوون؛ بەلام
چونکە چاوە نەیدیت ھەموویان شیوەنی خۆ بەو دەکەن
ئەو پەریزادی ژیانی عەشقی ئەفسانەم! لە کوی؟
تان و پۆی ھەستم خەیاڵی ئەو خەمە ئەمشەو دەکەن
داوەتی ئەستێرە بوو ئەمشەو لە جیژوانی خەیاڵ
تۆ نەھاتی، تازە چۆن ئەستێرە تا رۆژ خەو دەکەن
دەسخەتی پاکی خودایە دەفتەری روخساری تۆ
ئەو کەسانە چاوی لێ ناکەن بەعەمدەن، سەو دەکەن
مورشیدم، تاوانی من ھەر خۆشەویستی بوو لە ژین
بەم گوناحە «پیری دەسگر» کوا زەمی «رپرەو» دەکەن؟
گەرچی ئەمڕۆش سووچی حەق و ژی و ھا سەردارییە
ئەو کەسە ییادارە چاوی پر لە زیخ و چەو دەکەن
ھەر بە «سەجعی» دەنگی تۆ بوو شیعی «ئاسۆ» ھاتە ناو
بۆیە وینە شیعرەکانی ھەر لە شیعی نەو ئەکەن

بۆکان- ۲۹/۱۰/۷۳

لە بېستوون

گەر بە کێوی بېستوون شیرین لە عاشق و ن دە کەن
تیشە کە ی فەرھادی عەشقیش بېستوون کون کون دە کەن
خەسرەوانی ئەم خەراب ئابادە بۆوان دائیمەن
عاشقی راستی حەوالە ی ژوانی پېش مردن دە کەن؟
شوورەیی بۆ ئەو کەسە ی شوورە ی دە کیشی بۆ ئەوین
چاوی شیرین یە ک نیگای دار بۆ قەلای ئاسن دە کەن
چاوەرپیی ئاورپیکی تۆم من بۆیە پۆحم بێ وچان
ئارەزووی دەریای دوو چاوی بێ سنوور و بن دە کەن
لەم شەوہی ئەنگوستە چاوە نووری هیوای تۆ نەبێ
گولپەری سەر لێو نیشانە ی توورپەبای تۆسن دە کەن
من لە دەرزى پەنجەرە ی چاوی ئەوین دەروانمە شەو
بۆیە بۆم ئەستیرە کاری سەد چرای پۆشن دە کەن
عاشقی دەرمانی دەردی پۆحی خەستە و تینووە
ئەو کەسە ی ھەستی ھەبێ «ئاسۆ» لە ژین وە ک من دە کەن

کرماشان - ۲۵/۶/۷۳

پرسیار

ئەم گەلا سەوزانە بۆچی زەرد ئەبن؟
تووشی ساردی و هەلۆهرین و دەرد ئەبن؟
تا چرۆن تۆفان و تەرزەیی دوژمنە
هەر کە پشکووتن بە گەرما زەرد ئەبن
بوون بە گول تا بولبولیکیان دیتە سەر
تووشی پلاری هەزار نامەرد ئەبن
من لە پاییز توورە بم بئەحاسلە
شووشە کان هەر ئاخیری تووشی بەرد ئەبن
هەر کەسێ سەوزی بوی زەردیش ئەبی
زەردە کانن تا ئەبەد هەر زەرد ئەبن
جۆگە ئاو رۆیی ئەبەد نایتەو
ئاوی دەستی یارە وەک کەوسەر دەبن
کامە شادی و دەردە هەر کۆتایی دی
گشت لە بەر تیکراره زەجراوەر دەبن
غەیری داری باغی دلداری نەبی
عاقیبت گشت دارە کان بئەبەر دەبن
ئەو شتانەیی سابتین «ئاسۆ» لە ژین
شیعر و ئەشقی جاویدانن، هەر دەبن

یارۆ دەیەوی سابتی کا گەر نہ تەویم من
کام گەل بە ھونەر زیندووہ با بزانی لەویم من
خەلفی نہ تەوہی مادم و لەم خاکە چەقاوم
دوژمن! بە غەلەت تیمە گە! کەنگی عەلەویم من؟
ئەستیرە یە ھاوالی خەیاڵم بە خەیاڵات
شابالی گرم پییە کەچی ھەر لە زەویم من
ئەم خاکە مە کووی فیتنە یە، ئەمباری درۆیە
بالم لە قەفەز ھەلپرووزا، بۆیە کەویم من
من گەرچی رەقیم نییە؛ ئەمما ئەو بەرزە
یار چاوی لەوہ و ھەر ئەو سەربەرز و نہویم من
چەن مەرزى ولاتم لە بەری پییەوہ ھیشتا
بئەھوودە لە بەر پیم دەتەنن، ئاوی شەویم من
تا زیندوو بە عاشیرە کەتم زەندییە ریشەم
بەو سەفسەفی برژۆل و برۆتدا سەفەویم من
یار پیم دەلی: تۆ چا و دلت تەر نہبئ وە ک یە ک
پەیمانە کە پر بوو دەرژئ، بۆ سەنەویم من؟
ئاسۆی خەمی ئەم خاکەم و عاشق بە ھەتاوم
خاکم بە ئەوین تەر بووہ جا بۆ مە گە چیم من؟

نه زهر

ٺهي دل وهره با لہم شہوہ ده يجووره سہ فہر کہين
تہرکي خہم و ترسي ہہ موو پڙي ٽيکي خہ تہر کہين
با ہہرچي گولي جوانہ لہ ٺہ لہبومي دہرينين
بہر مال بن و مہش سوجدہ يہ کي سہ هوي لہ سہر کہين
ٺہو دہرسہ درويانہ پٽيان ديکتہ دہ کردين
بسرينہوہ، جا دہرسي ٺہ وينداری لہ بہر کہين
دونيا وہ کوو بازارہ، گراني ہہ دہ فہ و بہس
ہہرزان بہ جہہ ندم ٺہ گہ سہرپا کي زہرہ کہين
حہ يوان سيفہ تي بہسيہ، بہ شہردوست بہ ہہ تاہي
با لہ حزہ يہ کيش خزمہ تي ٺاواتي بہ شہر کہين
بہ ستمانہوہ ہيند خوار و خليچ مي زہري پڙ پيچ
پيچيکي بہ راستي کہ شياومان بي لہ سہر کہين
سوڦي دہلي چاوت لہ شتي جوان مہ کہ قہت قہت
ٺهي دل! وهره با لہم نہ زہري سہرفي نہ زہر کہين
خوا جواني دروست کردوہ، کوا جواني خہ تاي خوي
زور ناحزہ گہر ٺہ من و ٺہ تو بہ حسي لہ سہر کہين؟
ناحہ زينہ با وہ ک «ٺاسو» لہ قہرني يہ ک ويستا
بہرگي غہزہ لي فيکري تہر و تازہ لہ بہر کہين

فەرمان

پىي كوتم مەگرى لە بەر دەردى ئەوين، پىم كوت بە چاۋ
پىي كوتم عاشق بە ۋەك فەرھادى چىن، پىم كوت بە چاۋ
پىي كوتم عاشق دەبى رازى ئەوينى خۆى نەلى
ۋا نەبى ئەو شادىيەى دە كرىتە شىن، پىم كوت بە چاۋ
پىي كوتم تا رۆح لە رپى عەشقا بە ھەرزان دانەنپى
قەت بە مەم ناگەى منىش تا بم بە زىن، پىم كوت بە چاۋ
پىي كوتم پەروانە بە سووتان و جىژوانى لا يەكە
بۆ ئەويندار ھەر يەكە خەندە و گرین، پىم كوت بە چاۋ
پىي كوتم پىت خۆشە ناوت بەرز و بدرەوشى لە دوور؟
دور بە لەو شەخسانە ۋا سەريان ئەوين، پىم كوت بە چاۋ
پىي كوتم سەر با مەدە ساقى كە بادەى داىە دەست
بى ترس بىخۆرە ۋە جا بگرە تىن، پىم كوت بە چاۋ
پىي كوتم كالى! دەبى بكوئى بە تىشكى چاۋى يار
خۆت نەخەيتە گۆمى قوۋلى چاۋى شىن، پىم كوت بە چاۋ
پىي كوتم تا خاكى كوۋچەى ئىمە لات گە ۋە ھەر نەبى
زەحمەتە ئەمن و ئەتۆ بۆيەك ببىن، پىم كوت بە چاۋ
پىي كوتم «ئاسۆ» دەبى قەت باسى عىشقى من نەكەى!
لى نەدەن با تەپلى رپسوايت بە قىن، پىم كوت بە چاۋ

لاساىى قورپە تولعەين

يىت و خودا رەحمى ھەبىيى يىنمەو ھە جارى چاوى ئەو
دېتەو ھە تافى لاو ھە تىم، لە ھەزە بە لە ھەزە، شەو بە شەو
دە چمەو ھە لاي ھە رچى مەلى چرىكە دارە بۆم بلين
قومرى بە قومرى، پۆر بە پۆر، بولبول و سىرو كەو بە كەو
بۆ مەگە يادى چاو ھە كەت ساتى ھە لا دە چىي لە دل؟
لە ھەزە بە لە ھەزە، سات بە سات، پوئيا بە پوئيا، خەو بە خەو؟
دەر كەوئى با داخى دلى شاعىرى ئاوارە يى گەل
تازە بە تازە، كۆن بە كۆن، كۆنە بە كۆنە، نەو بە نەو
ھە رچى دە مارى ھە ستمە بە يادى تۆو ھە لى دە دا
جمگە بە جمگە، رە گ بە رە گ، قولفە بە قولفە، گەو بە گەو
تە زىيى ھى ئارە زووى دلم بگرەو ھە بەو بسكە تەو ھە
خړ كە بە خړ كە، زىخ بە زىخ، دانە بە دانە، چەو بە چەو
رازى ئەو ينى شاعىرىت «ئاسۆ» لە شار دە گىر نەو ھە
كووچە بە كووچە، مال بە مال، ھاوسى بە ھاوسى، ئەم بە ئەو

بۆكان - پايىزى ۶۴

«تاسە»

«يېشكەش بە ھاۋرپى شاعىرم كاك عومەرى رەسوولى
كە شىعرى من بە دەنگى ئەو فرچكى گرت»

«من بە دەرياي تاسەو ھاتووم بەرەو دیدارى تۆ
تۆش بە كىنوی سەبرەو ۋىژى: چەلى لاچۆ برۆ»^۱
چاۋە كەم من تاسەبارى جارئ لى پرسىتىم
مەيلى سەد لەيلىم دەنىم كاتى دەينىم چاۋى تۆ
كى بە قەد تۆ حالىيە لەو دەردى عىشقەى رۆحى من؟
تۆ دەكەى ھەستى خەيالى عاشقانى دل بەسۆ
ئەو دەمەى جىم دىلى ئاخىر قەت دەپرسى حالە كەم؟
رۆحى من ھەنگاۋ بە ھەنگاۋ پىت دەلى: «تۆ خودا مەرؤ!»
گەرچى ھەر وايە ژيان، ئاكامى ھەر رۆيىشتە
باى جودايى پەرچەمى سەد مەجلىسى كرده پەرؤ
كوا «حەسەن»؟ دەنگ و چرىكەى ئاشناى رۆحى مە بوو!
تازە وەك بىگانەيى بۆمان دەلى ئەو «نا مەچۆ»
نا مەچۆ، گيانە مەچۆ، يارى عەزىزى من مەچۆ
ژىن فەقەت ماناى ئەمانەن: «ھەست و عىشق و رەنگ و بۆ»

(۱) ئەم بەيتە ھى كاك عومەرى رەسوولى مەھابادە.

دەسنوئىژى شىعر

خۆت دەزانى ۋا لە نىو باغى گولا مزگەوتى من
نوئىژ بەرەو قىيلەى دلى خۆم دادەبەستم ھەشت و نۆ
چۆلەكەى تەبعى نزارم كوانى ھىلانەى ھەبوو؟
تاكوو دەنگى ئاشناى گەرمت ۋە كوو بالى ھەلۆ
بردىيە تەشقى ئاسمان ۋ چاوى بىنا كرده ۋە
شەرتە «ئاسۆ» تا ھەبى شايى بە تۆبى نەك بە خۆ

بۆكان - ۲/۱۰/۷۷

زىندانى غەزەل

لەو رۆژەوہ ئاوا کە لە من بى خەبەرى تۆ
سەر بۆتە زیادى لە سەرم سویند بە سەرى تۆ!
پرسیم لە نەسىم شوین و ھەوالت؛ کە چى دىتم
ئەو مەستە لەبەر بۆنى قىزى گولەمەرى تۆ
سەد خۆزگە بزانی کە چەنى تەنگە دلم بۆت!
من چەندە گوناحم؛ کە چى چەن عیشوہ گەرى تۆ!
وہ ک ئاسکى ھەلاواردە ھەموو شوینى دەنۆرم
خۆلم وەسەرى، ھىچ نىيە شوین و ئەسەرى تۆ!
دەستەنگى ئەمن قەت مە کە ھۆى رەحمى ئەوینت
دەستم بەوہ دەشکى کە نەگاتە کەمەرى تۆ
تۆ بەندەرى و من بەتەماى بەندى ئەوینت
زىندانى غەزەل قەت نىيە جىي جیلوہ گەرى تۆ
تۆبازى «خوړینكى»^۱ و لە ئوروو پایە دە کەى راو
ئەى خۆم بە نەچىرى دەس و پەنجەى خەتەرى تۆ
ئاسۆ! وەرە لەم عەشقە گەرى تۆ بى خوداکەت!
تاکەى بەتەماى عىشقى وەھا بى سەمەرى تۆ؟

بۆکان - ۷۸/۱/۱۴

۱ - خوړینک: شوینیکە لە ھەوزە گەورەى بۆکان.

بۇ مامۇستا حەقىقى

«سەبا» ھەستە دەخىلم، چون بەرىدى عاشقانى تۆ
پەيامى من بەرە بۆ ئەو موراد و مورشىدەى «ئاسۆ»
بلى چى ديوە لىم واقەت نەبوو جارئ پىرسى لىم؟
لە من را پىم خەتايە يان دلى ئىشاوہ لىم ئاخۆ؟
چىيە بۆچ لائەقەل نايىتە خەونم جارئ بىينم؟
بلى لايق نەبى كەللم لە بۆ گۆچانە كەى وە ك گۆ؟
بلى پى: ئەى «حەقىقى» كانى رەحم و لوتف و دىندارى
دەزانى چۆنە حالى من لە غوربەتدا لە دوورى تۆ؟
ئەرى تۆخوا وە كوو جارائە ئىستەش ژوورى پر نوورت؟
وہا ھەر دىنە لات ئەربابى شىعر و ئەھلى دل كۆكۆ؟
دەزانى چۆن بە تىرى "دوورەتۆيى" تىك شكا بالم؟
مەلى عىسام و شەوگەردم، لە رۆژى روون بووم نامۆ
مەگەر يادىكى تۆ لەم حالەدا فرىام كەوى ئەينا
تەرە بخانەى دلم لىنى نايە دەنگى غەيرى شىن و پۆ
چلۆن «ئەحمەد» بەبى من دىتە لات و نايە فرمىسكى؟
كە من ئىستا لە دوورى ئەو دوو چاوم لىل بووہ و كەمسۆ
بە يادى تۆوہ باوہر كە لە ئىرەش لى ئەدا نەبزم
حەقىقى، پىرى عىرفانم! مورادم! مورشىدى «ئاسۆ»!

جوابی مامۆستا حەقیقی

بە فیدای بێ «سەبا» هینای پەيام و شیعەرە کە ی «ئاسۆ»
بە تەرزیککی لە میسرئێ رالە بۆ کە نەعانی هینا بۆ
و هە ی رۆون کردە وە چاوم جە واهیر سورمە کە ی لوتفی
ئە شەعە ی لیزە رۆ ی پێ ی ناکرۆ بە م جۆرە شوست و شو
ئە و دووبارە سالی دووبە هارم دی، دنا کۆ دی
لە پاییزدا گوئی لالە و هە لالە و سوێسنە و شە و بۆ؟
برا بە یینکە دووریم لێ دە کە ن دۆست و رە فیکانم
لە دەورم رە و دە کە ن یاران دە لێ هە لدین لە دەست ئاهۆ!
لە وێ دەم راکە لیم دووری لە یاران دوورە دیدارم

لە «مەولانی»^۱ دە پرسۆ چە ن ئە تۆم دیو ه ئە ویش ئە وتۆ
ئە تۆ ی گۆ چانە کە ی دە ستم، ئە تۆ ی راکیشەری هە ستم
ئە تۆ ی بۆ ژانی ناسۆری دە روونم مە لھە م و بۆ سو
وەرە با بۆت وە گێریم نە قلی کۆ لیلی^۲ برادەرمان
لە پاشی سال و نیویکی کە دیتم تیککی نا ئە برۆ
ئە گەر نە ختی وە فا مابۆ لە کن دوو سۆ کە سان ماو ه
یە کیکیان رە سو ه سو و تاو ه^۱ و ئە وە ی دی سە ییدە^۲ و «ئاسۆ»

(۱) مەبەست کاک ئەحمەدی مەولانی شاعیر و نووسەری بۆکانییە.

(۲) مامۆستا مەلا عومەر سالحی ساحیب شاعیری گەورە ی شاری سەقز.

دهسنوئیزی شیعر

«حه قیقی» ئاره زووی جارانی هه ر دیداری یاران بوو
که ئاواتی^۳ له دهس ده رچوو، به کئی دل خوش بکا ئه مرۆ؟
حه قیقی

(۱) کاک ره سوولئی که ریمی ناسراو به سووتاو شاعیر و ده بیرى فیزیکی
ده بیرستانه کانی شاری سا بلاغه.

(۲) مه به ست مامۆستا سه ید عه بدولقادری سیادهت کوری مه رحوومی حاجی
بابه شیخی تورجانه.

(۳) «مامۆستا سه ید کامیل ئیمام زه نیلی» ناسراو به «ئاوات» شاعیری
هاوته مه ن و میلیلی کوردوستان که له گه ل مامۆستا حه قیقی زۆر نیوانیان خوش
بوو. له کاتی نووسینی ئه و جوابه ی مامۆستا حه قیقیدا به تازه بی له دنیا
ده رچوو بوو.

خۆزگە بەو رۆژانە وا قىبلەى ئەمن بوو چاوى تۆ
شيعرى من بىووه نچىرى داوى زولفى خاوى تۆ
سەدەزار دەردى گرانم سەددى رې بوايەن بە كۆر
پاكى رېك وپېك دەبوون هەرتاكوو دەم بىست ناوى تۆ
مالە كەت كەعبەى دلەم بوو، جىي تەوافى رۆژ و شەو
قوفلى دەركەى شادى من بوو پەنجەرەى بەسراوى تۆ
ئىستە سركى و داوى ئالۆزى خەيالەم ناتگرى
هەر منم گەر دىمە سەر تۆر داوى ئالۆزكاوى تۆ
من وەكوو راوچى كەسىرە و بى نەچىرى گوى چەمەم
هەر وەكوو ماسى خزى نىو بەحر و نىو چۆماوى تۆ
دارە بى تىنووى قومى ئاوى شەتاوى عاشقىم
تىم بەللى چاوە كەم، چون وەك گوللى لاولاوى تۆ
راستە زەرد و زايفن ئىستى گەلاى لاوى ئەمن
هيندە هەستم هەن بە پىي خۆم بىمە راوگەى راوى تۆ
بۆيە «ئاسۆ» هەستى هەر وشكاوى نايى پايزيش
ماوئە كە خويئندى لە باغچەى پەر گول و رازاوى تۆ

بۆكان - ۸/۶/۸۱

ياد

خۆزگە بەو رۆژەى بە بادەى عىشقى تۇ دل شاد ئەبوو
بادە چى بو؟ چاوى تۇ بو خۆى پيالە و بادە بوو
ليوہ كانت ھەر كە ھەستىكى بزەى ھاتبايە سەر
دەر كى باخچەى شىعرى تەر بو ھەستم ئاوالا دەبوو
وہى بە قوربانى خە يالىكى شەوانەت سەد غەزەل
ھەر كە دەر كە وتبايە تيشكت سەد غەزەل ئامادە بوو!
ماچ كە ھەر تاوانى زۆر گەورەى ئىمە بوو
نازە كەت سەختى دە گرت لىم، خۆ دەنا زۆر سادە بوو
كوالە زستانى تەمەن ترسم ھەبوو يا شوپىنى بوو
ھەر دەمى ھەستى ئەوینى تۆم شەمالى وادە بوو؟
تالە كن تۆوہ مەجالى مەرحەباينكى ھەبا
من لە ناو ھەستى دەروونم شۆرشى بەرپا دەبوو
ئىستە پاشى سىز دە سال ئەو زامە لىم ھاتۆتە سۆ
خۆت بە چاو ئاشيرەتت كرد، خۆ دەنا ھەر وا دەبوو
سىز دە وەر زى ژىنى من وەك دەر بەدەر بىم تىپەرى
دەردى عىشقت لىم كەوئى وا دەردمى پى چا دەبوو
تۆ لە رپى عەشقى خودايى خۆت بەلئىت فەرموو، دەنا
تاكوو مردن جوابى ھەستى عاشقىم ھەر نا دەبوو
ئىدى بوچى بچمە دەر سەد سىز دە بى؟ «ئاسۆ» دەلى:
خۆزگە بەو رۆژەى بە يادى عەشقى تۇ دل شاد ئەبوو

كۆترى سووك بال له گويسوانەم هیلانەى كردبوو
هەرچى ژەنگ و ژارى دەردى بى كەسىمى شردبوو
خۆى دەزانى و ئاگادارە عىشقى من كرده هەلۆ
تاكوو زانيم ئابرووى سەر پاكى كۆترى بردبوو
ئەو وەكوو يەك نوخته بوو شيعرى ئەمن كرده عەدەد
پاك و باراشى جەزەى هيوای منى پا كردبوو
ئىستە زانيم لای گەلى كۆتر وەفا مانای نيه
من بە هيوای كۆمەكى بووم، غيرەتى ئەو مردبوو
من پلهى پەريان و پاكيم بۆ بە كادۆ بردبوو
ئەو مەترسى هاورەقىيى بۆ ئەمن هاوردبوو
وەك نە باى ديبى و نە بۆران گوفتى خۆى بادايەو
چونكە بۆنى عىشقى ئيمەى هەر دەللى با بردبوو
ئىستە بۆم سەلما ژن و ئەسپ و تەنگ خيويان نيه
وەك نيشانە شيعرى «ئاسۆ»ى بۆ تەلە داكردبوو

سنه - ۸۵/۶/۲۵

باوهفاییکم نهبوو

نه‌ی وه کوو من قهت نه‌نالی، من نه‌واییکم نه‌بوو
ئاشنای زۆرم هه‌بوون دهر دئاشناییکم نه‌بوو
کوا، چیان لیهات ئه‌وانه‌ی رۆشنی دل بوون له‌بۆم؟
له‌و وه‌فادارانهدا من باوه‌فاییکم نه‌بوو
سه‌د چرای هیوام له‌ شه‌وگاری خه‌فت‌دا هه‌ل‌گه‌راند
چاوه‌رئ ماوم که‌چی شو‌عه‌ی نیگاییکم نه‌بوو
هه‌ر ئه‌من سووتام و شه‌م شه‌وگاری رۆشن نه‌کرد
له‌م شه‌وه‌ی ئه‌نگوسته‌چاوه‌ قهت چراییکم نه‌بوو
هه‌ل‌په‌روو کاون چرۆی ئاواتی لاویم یه‌ک‌به‌یه‌ک
بیجگه‌ ئاهی ساردی خۆم سۆزه‌ی سه‌باییکم نه‌بوو
هه‌ر چرای چاوی که‌ تیی روانیم په‌پوله‌ی ده‌وری بووم
عاشقی روونیم^۱ بلیم چی من خه‌تاییکم نه‌بوو
شه‌و که‌ حاکم بی‌ فه‌قه‌ت ئه‌ستیره‌ رووناکی ده‌ره
ئه‌ی ئه‌سه‌ف بو من له‌ ژیندا شه‌ونماییکم نه‌بوو!
وا به‌ره‌و «ئاسۆ» فرین یاران به‌ بالی شه‌وقی یار
هه‌ر ئه‌من جی مام که‌ بال و ده‌ست و پاییکم نه‌بوو

بوکان - ۷۴/۱۲/۲۷

(۱) رۆشنی = رووناکی

دوورە یار

دئ نەوای شاری لە گویچکەم، من لە نیو باغم؛ کەچی
ئاشکرا دیم و دەنوسم شیعەر و قاچاغم کەچی
دئ بە رۆحمدا شەنە دلداری لەم عەسری غەمە
من بە پۆلووی هەستی ئاورینی ئەتۆ داغم کەچی
هەستی هیچ ئازار و دەردیکم نییە ژوور و دەری
هەر لە خۆپرای و بەبئ تۆ مات و ناساغم کەچی
هیندە لیم دووری ئەوین و خۆشەویستی شەل دەبئ
بای شەمال دئ و پیم دەلی: مەئمووری ئیلاغم کەچی
رۆحی هەردوو کمان بە ویکرا یادی یەکیان کردوو
تۆ لە سەنگاپووری ئەمشەو، من لە سابلاغم کەچی
پەرچەمی زولفت لە سەر «ئاسۆ»ی ئەوینم خۆی چەقاند
چاو لە خاکی خۆم دەکەم بئ شال و بەیداغم کەچی

ھاۋارى ھەناسە

فريام كەۋە ئەى تيشكى بەيانانى بەھارى
تۆنم نىمى بارانى پەلەى ھەيفە نەبارى
ئىستا ۋەرە مەشكىنە دلىم رۇھى رەوانم
بۆچىمى ئەگەر بۆم بىيە شەمەى مەزارى
يارەب ئەۋە كازىۋەيە يا سىنەيە ۋا ساف
يا تيشكى گەلاۋىژە لەۋى شىۋەنە كارى؟
زۆر تىنۋە ئەم تەيرى خەيالانى ئەۋىنەم
ئاۋى مەدەيە، تۆبى خۇدا گۆى بدە وتارى
ھاۋارى ھەناسەم بەقەدەر بەژنى ئەتۆگرت
تۆچۈۋىە كىن ئەستىرە ۋو ئەۋما بە ھەژارى
پروۋى ژالە سىپى بى كە گۆلى پايىزە ۋەك تۆ!
پروۋى زەرەدە ۋشەى پايىزە چۈن تۆى لە كەنارى!
سەر مەستى خەيالانى شەۋىتە ۋقەلەمىش كۆل
كوپستانى غەزەل ماتلە تۆبچىە ھەۋارى
تەى بوۋ تەمەنى لاۋىيە كەم جارى نەبوۋقەت
پاست ۋەرگەپى بۆم، چەرخى ئەۋىن خۋارە مەدارى
مىن دارى گەلا زەردم ۋسەر سەۋوز ۋدلىم تەر
تۆش ئەۋ مەلە تىژبالەى ئەگەر چەشنى قەنارى
يەك يەك قسە كانت دلى «ئاسۆ» دەھەژىنن
مىن شىتى خەيالانى ۋ ئەتۆش شوھرەيى شارى

گریان

سال رۆژی لەدایکبوونی «وەفا» کورم

هه‌و‌ر وه‌ک چاوی من بۆ بێ‌هه‌وایی نیشتمان ده‌گری
چناریش به‌و گه‌لا تازهی له‌شادی و خۆشیان ده‌گری
شه‌تاو بێ‌ئوقره‌ ماوه، بێ‌وچان وه‌ک ماری شین ده‌خوشی
له‌چیمه‌ن هه‌ر مه‌پرسه‌ چۆن به‌شه‌ونم به‌ربه‌یان ده‌گری!
گولان هات و ولاتی کرده‌ تارای سووری خاشخاشه
نه‌چی ئاشق نه‌بی گیانه‌ دهنه‌ دهردی گولان ده‌گری!
چریکه‌ی بولبول و قاقای کچانی بیری تیکه‌ل بوون
فه‌قه‌ت رۆحی منه‌ بۆ دووره‌ به‌زمی هاوه‌لان ده‌گری
له‌ کویستان کارگ و رپواسان به‌ باره‌اتن به‌ره‌و شاری
چ خۆشه‌ ئه‌و ده‌مه‌ی ده‌ستی کچۆله‌ی شاخه‌وان ده‌گری
له‌سه‌ر دوندی چپای قه‌ندیلی سه‌ربه‌رز ده‌سه‌ر که‌ت سوور ده‌ی
ده‌بینی جا له‌ خۆشیانا ته‌واوی کوردسان ده‌گری
به‌هاره‌ات و ته‌بیعه‌ت وه‌ک نیگارستانی ئه‌رژه‌نگه
فه‌قه‌ت شیعیی منه‌ بۆ ئه‌و وشانه‌ی راو نران ده‌گری
له‌ سه‌ر تۆیه‌ گۆلی جوانم به‌هاریش ره‌نگی ژاکاوه
مه‌که‌ مه‌نعی ئه‌گه‌ر «ئاسۆ» له‌ داخی دوژمنان ده‌گری!

بۆکان - ۱۳۸۵/۲/۱۶

گریانی دل

دلم بۆ ئەم ولاتە جوانە ئە گری
منالە و چاوکە چەن ژیرانە ئە گری
لە بەر چە خماخەدانی هەوری حەسرت
خە یاللم هەر وە کوو بارانە ئە گری
دلم گولزاری سەد ئاواتی سەوزە
بەلام بۆ ئەم گەلە شیتانە ئە گری
لە بەندی زولفی خاویدا ئەسیرە
بە یادی دەستی فریای شانە ئە گری
ئە گەرچی زۆر لە میژە عاشقی گوارەم
دلم ئەمجارە بۆ لەرزانە ئە گری
شەنی با کۆرپەیی ئاواتم ئە کا ژیر
کەچی ئەو بۆ نەبوونی نانە ئە گری
کەس و کارم لە من دوور و کەنارن
دلم بۆ دووری هاوەلانە ئە گری
پەنام هەروایە یەزدانە لە ژیندا
چەمم بۆ لوتفی چاوەروانە ئە گری
لە کوین ئەی هاوەلانی هەستی شیعرم؟
کە «ئاسۆ» هەر وە کوو دیوانە ئە گری

شەونم

ئۆخەي نەمردم و لەو شەونمەم مژى
ئەقلم گوتى مەكە، ئەشقم وەسا دژى
ئەي ئەقلى دژ بە ئەوينم! برۆ، برۆ!
ئەي ئەشقى عومرى چل و نوۆ بژى، بژى!
فەرقى نىيە بو گرتنى داوينە يا بەهەي!
قەيدى چىيە ھالا لە دلت پەلكە يا قژى؟
جامت ھەرامە وە دەست كەوت پژاندنى
شەرت مەستىيە نەك پيالە بە خالى وە يا تژى
بەرمالى نوۆژى بى چەمەن و كانى ئافەرين!
كىو نوۆژگەيە، خاوينە گل و گيا و گژى
زستانی پىرى وەدەر نى لە دلتا چاوە كەم!
چارشپوى جوانىيە سەرما و تەم و مژى
زۆر تەنگە قافىە كەت «ئاسۆ»! ھەلى
مەعناي ھەموو لە نبۆن بەسيە نايكوژى!

بۆكان - ۸۵/۲/۳۱

دهسنویتیژی شیعر

شهمالی کاتی نهوورۆزه و لای داوه پهچهی دووری
به ئەم بایه چرای دل ناکوژیتهۆ خوش دهبی نووری
له زانستگای چهمنه ن پۆلی قوتابی گول وهدهر کهوتن
هه مووی هه ر دل رفینه زهرد و سهوز و چیرهیی و سووری
به ته نیامن له نیو پۆلی ره فیکانم به جی ماوم
ژیانم راده بووری و به مه زلوومی و به مه جبووری
ده لئی ده رزی هومی دم تووره کهی به ختی منی هه روا
له نوخشانهی هه وه ل رۆژم به خالی و بی نه خش دووری
ئه ری ئه ی به ختی ره ش تا که ی له گه ل من هینده ناسازی؟
ئه ری ئه ی کولمی گه ش تا که ی له گه ل من هینده ناجووری؟
هه تا دهستی هومی دم شل دهبی هه ر چاوه ریم جاری
به باغی سینه تا بکشی به مه ستیا به مه ستووری
به لام پیت وانه بی گیانه وره م به رداوه، هه ر کرژم
هه تا کوو خاکی به ر پپی کوردم و فه ره ننگ و کولتووری
وه کوو «ئاسۆ» له به رزی را به ره و ژیرهستی ده روانم
فریوی غه ربی قهت ناخۆم نه باکووری، نه باشووری

بوکان- ۸۱/۱/۱

پاییز

خشی پئی تیگە یشتن دئ له پەمزی جوانی پاییزی
دەلێی بۆنی بەهەشتی پێهە شەوبای ژوانی پاییزی
لەبەر زەردی گەلا رەنگی تەبیەت مەعدەنی زێرە
بە زێر نایئ و رینگە ی بولبولی گریانای پاییزی
هەور هەروە ک دوو چاوی ناھۆمیدی بێ هەرا دە گرین
گەوالن بوونە تە کوینی ملی ئاسمانی پاییزی
تەپ و نم دایدە کا شەوگاری دوور و ساکتی لادئ
هەمووی ئاھەنگی بارانەن تەکی بارانی پاییزی
ئەگەر جار جار لە نیو پۆلی دروو دیار بئ گۆلێکی سوور
پەری شووخالی هەستاو بە شووی زریانای پاییزی
گەر ووی شمشالی پیرە شوانی کوردی پەر لە ئاھەنگە
کەچی حەق نادیارە چەشنی سالان شوانی پاییزی
کە یە کەوتن بە تیکرا تەیر و سێروو «ئێرە جئ بئلن»
هەموویان بە درەقە ی رێیان، تەکی گریانای پاییزی
منیش تەیریککی بئ بالم لە شەوگاری رەشی ژین دا
خەریکی شیوەنم تەنیا لە نیو بیستانی پاییزی
لە دەس ئەم پایزە دل تەنگە «ناسۆ» روو بکە مە یخانە
مەگەر فریات کەوئ نالە ی بەیان بەردانی پاییزی

دەسنوئیزی شیعەر

نزیکه گەل نەجاتی بئی و گولۆلهی بێتە سەر راستی
مەلین قەت دەورە ناگۆرئ ئەووی وای کوت ملی ماسی
کە پەرچەم بوو بە دەسرهی دەستی سەرچۆپی ئەدی زانیم
بە بلویر و بە بالۆره گەلی کورد مافی خۆی ناسی
بەهار هات و تەبیەت بوو بە کانگای رەنگ و ئاوازه
لە زستان و لە بەدبەختی نەماوه دەنگی یان باسی
گولی سوورم! لەبەر تۆیە بەهارم چەشنی پاییزه
لەبەر چاوم درووی شینە گولی سەر پەلکی رێواسی
ئەتۆ حەقتە لە ئامیزی رەقیبا غونچەئاسایی
گولی لیوت بېشکوی چون خەزالی دلەبری لاسی
ئەمن مەزلوومی لاوی خۆم بژاری مووی سەر و شیووم
بە هیچ داسیکی نادرۆی؛ مەگەر بە برۆی وە کوو داسی!
لەمیژە وە ک پەپوولە باوەشی گول جیی حەشارگامە
گولم زۆر دیوہ ئەمما تۆ لە نیو پۆلی گولان خاسی
گەلم تا خیوی پەرچەم بئی و گولم ئازادی سەردەم بئی
دەبئی حالی چ بئی «ئاسۆ» بە خۆی و شیعەر و ئیحساسی!

بۆکان - ۸/۲/۸۶

چاوی چاوم! تۆ گولالەي جوان و نەخشینی منی
تۆ ھومیدی ژینمی، ھۆی شادی و شینی منی
من ئە گەر مەجنون و بیژەن، یاخۆ فەرھادی گەلم
ھەر ئە تۆ لە یلا و مەنیژە و خاسە شیرینی منی
زۆر لە مێژە من لە میحرابی برۆتدا نوێژ دە کەم
تو لە جینی تەحیات و سوجدە و بانگ و ئامینی منی
وا دەلێن فەسلی بەھارە و دەچنە سەحرا و چۆل و دەشت
لای ئە من زستانە؛ ئەمما تۆی کە ھاوینی منی
شار و کووچە و سەر شەقام پڕپڕ لە چاوجوانن؛ بەلام
ھەر ئە تۆی تەنیا شناسی چاوی جوان بینی منی
تۆ غەریبی لێرە کانی وە ک ئە من، بۆ پیکەنین
ئانکەرا و سیدنی بە من چی؟ تۆ پەری چینی منی
من لە مێژە وام بەلێن داوہ دژی بێدادی بێ
زولمی زالم ھێچە لام تا ھۆی ورەي ژینی منی
تیر لە گوفتارت نەبوو «ئاسۆ» لە ترسی ناکەسان
سیمە کەش نامەحرەمە، تۆ مەحرەمی دینی منی

دەپۋى

دېم دلى مەجنون بە تالى موو بە دووى لەيلا دەپۋى
پېم كوت: ئەي شاي خۆشەويستى بۆ بە يەك ھەودا دەپۋى؟
پېكەنى و فەرمووى كە ئىرە شارى عىشقە بى خەبەر
كەل بە موو بەندە، ئەگەر تۆش بى لە جىيى من وا دەپۋى!
تۆش ھەتاوى بووى لە نىو شارى دلم خۆت دا نىشان
چەشنى مانگى يەك شەوەش گورجى دەبى ئاوا دەپۋى
من بەتەنيا جى دەھىلى و ئاھى ساردى نىو شەو
چۆن بە پىي خۆت ھاتى بۆ لام، ئىستە واش تەنيا دەپۋى
گەرچى نىسانىكى بى بەرگ و گولە و دىئا تەمە
وهرزى بارشتى خەمە و تۆش خەم دەچىنى و جا دەپۋى
من چنارىكم گەلام زەردە؛ بەلام رېشەم پتەو
كۆترە بارىكەى ھەوالى و تۆلە بۆ ھەر لا دەپۋى
چەن بەيانى ھاتىت و ھىلانەت لە سەر شانم نەكرد
دەك نەك گىرى ئەوين بى وا بەبى پەروا دەپۋى
وہك مەلى شەو سەردەمى خويىتدەت لە بۆ ھەستم بەلام
دات لە شەققەى بال و بى ھەست جىم دەھىلى و وا دەپۋى
چەشنى «ئاگر» خۆلى بن كۆنەھەوارت ھەلگراند
«ئاو» لە بىرى ھەستى «ئاسۆ» ھات و وا ۋەك «با» دەپۋى

ترووسكەى هیوا

نەمكوت ئەم وەرزى خەمە توولى ھەتا سەر نابى؟
نەمكوت ئەم دەردى ئەوینەت لە دلا ھەر نابى؟
دەردى ھىجرانە لە مەلبەندى ئەویندارى ئەگەر
ھیچ مەترسى كە ژيان دەردى سەراسەر نابى
"شەرقى ئەوسەت" ئەگەر ھەر مەرکەزى زولم و ستمە
رۆژھەلات جینگە ھەلاتى گەلى لاو ھەر نابى
دیارە ھەر چۆمى مرأوى نە لە باووش دەگرى
دیارە ھەر ئىسكى لە دەریایە بە گەوھەر نابى
بۆ گرى سینه فەقەت سۆزى ئەوین بى بەسە بەس
مافى ئىنسانە ئەوین باسى بە خەنجەر نابى
ئەو كەسەى سىپەرى بن بەژنى چنارىكى ھەيە
دلنیام ژینى شەھانى لە بەرابەر نابى
پىكەنینى گولەباخم گەلى جار دیو بەھار
كەچى وەك زەرەدەخەنەى سەردەمى دل بەر نابى
سەر لە «ئاسۆ» وە دەرد دىنى بزەى تىشكى ھەتاو
شیعری دلدارى ئەدى بى كەس و بى دەر نابى

بۆكان- گولانى ۷۶

پینکه نینی گولہ باخ

نہ مکوت ئەم دہردی ئەوینەت لە دلا ھەر نابیی؟
نہ مکوت ئەم وەرزی خەمەت توولی ھەتا سەر نابیی؟
«شەرقی ئەوسەت» ئەگە ھەر مەرکەزی زولم و ستەمە
پۆژھەلات جیگە ھەلاتی گەلی لاو ھەر نابیی؟
دەردی ھیجرانە لە مەلبەندی ئەوین بۆتە پەتا
ھیچ مەترسییەکە ژیان دەردی سەراسەر نابیی
دیارە ھەر چۆمی مراوی لە پەنای جیی نادا
دیارە ھەر ئیسکی لە دەریایە بە گەوھەر نابیی
بۆ کلی سینە فەقەت سۆزی ئەوین بی بەسە بەس
مافی ئینسانە ئەوین، کاری بە خەنجەر نابیی
پینکە نینی گولہ باخم گەلی جار دیوہ بە ھار
کەچی وەک زەردەخەنە ی سەر دەمی دل بەر نابیی
ئەو کەسە ی سیبەری بن بە ژنی چناریکی ھەبی
دلنیام ژینی شەھانی لە بەرانبەر نابیی
سەر لە «ئاسۆ» وەدەر دینی بزە ی تیشکی ھەتاو
شیعری دلدار ی ئەدی بی کەس و بی دەر نابیی

بۆکان - ۷۶/۴/۶

که سهرم گيڙي خه يالې غه زه ليکي سل ټه بي
قه له مي هه ستي ټه وين بؤ وشه کوا ماتل ټه بي؟
سهرې سه د تاج و ته قه د دوس به سهران د ټنه زه وي
کامه شيت و به ده وي بي به ټه وين عاقل ټه بي
کوا دلّم ته نگه به فيل و فهره جي قه ومي درؤ؟
ههر جي سيحريکي هه يانه به نمي باتل ټه بي
داري هه ستم به قه را بالي حه قيقه ت سه وزه
به سه بي مه يلي برا، کي دلّي وا پر کول ټه بي؟
تا له سهر په لکي گولي پروو نه مڙي شه ونمي عه شق
چون په پووله ي دلّي که س ويلي ته وافي گول ټه بي
ټه ي ترووسکه ي سه حه ري شه ونمي هيواي دلّه که م!
ناوه رؤکي غه زه لم ههر به ټه تو کامل ټه بي
باوه شت کوشکي مورادي حه ز و ئاواتي منه
هه ستي خاويني خه يالت نه بي زين موشکل ټه بي
به ته زووي هه ستي ټه وينت ده م و ده ست د ټنه وتار
ټه و ده مه ي سارده دلّم، گهر له غه مت غافل ټه بي
گري ريسوايي منه سووري ده گيري «ناسو»
تا نه سوو تيم به ټه وين کواني ټه وي م مه نزل ټه بي؟

خویندەواری عاشقانه

قەترەیی فرمیسکی چاۋ، قوولیی بە قەت دەریا دەبی
تا بەرەو ئاسۆ برۆی ئاسۆیی دی پەیدا دەبی
من دەزانم ئەم ئەوینەیی بۆتە ئاوی زیندە گیم
عاقبەت ھەر شۆرشیکیی پاکیی لئ پەیدا دەبی
تۆ ھەتا بووکی خەیاڵیی خۆشەوێستیت خۆش نەوی
جوابیی نامەیی عاشقانەیی گەل پەرەستیت «نا» دەبی
من گرپی شەمعی جەمالیی ھەرچی گول بوو خویندەمەو
خویندەواری چاۋە کەم بۆ وەرزی شەو ئاوا دەبی
ئەو دەلی ھەر من دەزانم رەمزی تازەیی زیندە گیی
بەم قەسەیی قەرزیی قەلەم جا چۆن لە ئەستۆیی پا دەبی؟
سەد خراپیش بی لە گەل ئیحساسیی پاکیی عاشقی
وہ حشەتی ناوی کەمی گەر گەورەتر بی چا دەبی
ھەر کەسی گەر قیبلە کەیی بەر حەزەرەتی گول بی بە ھار
ھەرچی نووتۆیی بی قوبولیی بارە گای ئەولا دەبی
بۆیە «ئاسۆ» سەر شەتاو و چۆمی لا ئاواترە
لەم گولستانە دەلیین زۆرتەر دروو پەیدا دەبی

بۆکان - بەھاری ۸۰

بە یادی ئەدەب

نوسرەتێ تا کوو نەبێ بۆچی ئەدەب شەیدا دەبێ؟
کوانی میسباحی بەرافى حاکمان و شا دەبێ؟
نووری ئەشقه گەر دلی شەوگاری رەش خۆی دەر بخوا
رۆژی رۆوناکە و نەخۆشی دل رەشی پێ چا دەبێ
تالە باغی خۆشەویستی ساز نەکا جۆلانەیی
کوانی کاتی مردنیشی باغچە بۆی مەئوا دەبێ؟
ئەو شەوی رەش بوو بە بەرقی مەجلیسی پاشا و گەدا
رۆشنی و شیعەر و ئەدەب لێکدان، برا، ئاوا دەبێ!!
تۆ لە گەل یارت دەبێ گیانیکى نیو دوو جەستە بى
جا ئەوى دەم فاسیلە و مەودا هەمووی یەک لا دەبێ
گەر خەتى خوارت لە بن سەردا نەبێ ژیر ناکەوى
هەر بە پاکیشە حیساباتی لەووە پيش پا دەبێ
شاعیری و کوردایەتی لەم عەسرەدا وەک نان و دۆن
گەر بە راستت بێ ئەووی بۆ حەول ئەدەى پەیدا دەبێ
هەر بە حەول و پاکیه ئەو چۆل نشینەى «مامى» کورد
کيو بەجى دىلى و مەقامى حاکمى «بەغدا» دەبێ
باسى چاو و راپو مەکە «ئاسۆ» حەسوودى هیند هەیه
«کيو» لە سەر دەس دابنێ لای دوژمنانت «کا» دەبێ

بۆکان - ۲/۳/۸۶

سال رۆژی فەوتى میسباحوددیوان

ئەو دەمەي چاوم بە چاوشىنى دەريات رۈون دەبى
تىدە گەم چۈن فەردى عامى بۇ سىحر ئەفسوون دەبى
سەدەھزار ھېزى بېكىشى ھەن لە يەك قرتاندا
كەي شەپۇل وەك ھەستى ئاشق بۇ قەراخ مەمنوون دەبى؟
عېشقى شىرىنە كە فەرھاد بەرد دەنووسى وەك كىتب
چاوى لەيلە گەر بقرتى سەد قەيس مەجنوون دەبى
بۇنى عېشقە و فاسىلەي لا وەسلەتە و چا و چا دەك
تا زولە يىخايى نەبى يۇسۇف چلۇن مەزنوون دەبى؟
خالى يارە چەشنى نوختە حەرفى پى مەعلووم دەبى
مالى يارە گەر دەرت كەن ھېستە ھەر بۇ چوون دەبى
سەر كەريزى فېكرى تۇ وەك بەحرى نۇروئىزە و سويد
گەر كەريز و چۆم نەبى شەت رۈوبەرۈوى كەم بوون دەبى
مافى خۇمە بۇ شفا چا و كەم لە سىناي سىنە كەت
وەك ھەزار ھەر كەس ئەقل بى ھەر دژى قانوون دەبى
خۇم بە قوربانى وتەت بىم بۇچى نامدويىنى چەلى؟
تەبعى «ئاسۇ» بە و بزەي لىوانەتە مەوزوون دەبى

سەقر - بۇكان

لہ پاش مردن بہ من چی ہر چی پار کہ پہیکہرہی من بی!
بہ من چی قہبرہ کہم ژوانگہی گہلی لاو و کچ و ژن بی!
ئہ گہر ساقی ئہوئستا مہی لہ دہفری من دریغی کا
دہپارپیمؤ لہ ئاہوورا: رہبی شوشہی دہسی کون بی
قوتابی مہکتہ بیکم من کہ دہرزی پەرچہم و خالہ
پہشیمان نیم ئہ گہر جہستہم تہواوی دہرزی ئاژن بی
دہروون وہ ک جامی بینگہردہ، مہہیلہ خلتہ پیسی کا
بہ سابوونی ئہوین بیشوہ دل، زور حہیفہ چلکن بی
ئہمن خنکاوی نیو دہریای دوو چاوی شین و بی دہنگم
ئہتؤ پیت وایہ قہت ناوم لہ کؤری عاشقان ون بی؟
بہ چاوی تیژی دلداری کہ چاوم لی دہ کہن جوانان
ئہدی قرچؤک دہبین شوولی قہفہز گہر پاکی ئاسن بی
لہ گیژاوی ژیانتدا ئہوین بیتہ پەر و بالت
وہ کوو سؤنہی نہبی ترست، ژیان گہر بہ حری بی بن بی
ہہ تا «ئاسؤ»ی! ہومیدی من بہ ئیشارہی ئہتؤ پروونہ
وہ جاخی شیعہ کانیشم دہبی ہر پاک و روشن بی

تہوریز - ۸۱/۶/۲۰

پهیمان

شهرت و پهیمان وا بهر پیزه گهر شکانی تیا نه بی
پیاو ه تی کاتی به هیزه قهت و چانی تیا نه بی
ساقی گهر پیاله ی پری پیدای له دهستی وه گر
مهستی وا خو شه ژوماره ی ئیستیکانی تیا نه بی
هر که سی هات و به که س خوی پی نیشاندا ی که س نیه
خو شه میژووش سه رگورشته ی ناکه سانی تیا نه بی
ئاوی عیشه خاک و خو لی بیکه سی ده شواته وه
سفره با هر تیکه نانی هه نده رانی تیا نه بی
چاوی تو چاری نه خو شینی دلی چولم ده کا
چول ده بی شوینی نه گهر چهن چاوه کانی تیا نه بی
گوی زهوی وه ک تو پی فوتباله، خره و باری نیه
پووشه لای من گهر خه ریته ی کوردستانی تیا نه بی
تو و ره قیب و نه من و شیعریش، هر که سی خوی و گولی
لی گهری ته قسیمی گهر دوون با ته بانی تیا نه بی
رؤزی نه وه وهل سه همی من به زیاد کراوه چاوه که م
کامه دل هه ن جیی برینی دوژمنانی تیا نه بی؟
ژین وه هایه شادی و گریان به یه ک به سراونه وه
نه مدی گریان سی سبه ی قاقا کیشانی تیا نه بی
سه د قه لای کون تازه بوو، سه د تازه کاخیش دارمان
چیه «ئاسو»؟ تو ده لپی ژین دارمانی تیا نه بی؟

زہنگی جودایی

کہس نہ بوو گہر حہ نچہ رہی عہ شقی بہ دووری گہ نہ بی
کہس نہ بوو پہ نچہی گوشینی زہردہ بہی لی سپ نہ بی
وردہ وردہ کون دہ بی چیرؤکی عہ شقی ئہ من و توش
حہ یفہ ئہ و تین و ئہ وینہ ہہر بہ سؤز و گہ نہ بی
لہم ہہوارہ ہہر دہواری عہ شقہ واقہت نا پوی
بیجگہ لہو نہمدی دہواری گہر بہ بای ژین شہ نہ بی
نایہ تہ سہر لیوی کہس بادہی خہ یالی مانہ وہ
تا وہ کوو پیالہی دلی بو خوشہ ویستی پہ نہ بی
کہی لہ جوگہی شادمانیت پووشی غہم دہ خریتہ لا
گہر شہ تاوی پہ خرؤشی جوان پہرہ ستیت خور نہ بی؟
رہورہوی ژین وہ ک کچی جوان وایہ، لا ناکاتہ وہ
تامی نامینئئ نہ گہر جارجارہ گورگ ئاور نہ بی
تؤ ئہ گہر غہ مباری جہوری گورگی خوین ریژی مہری
دوور بہ لئی! نہ یدیوہ کہس خیلی گورگ زگد نہ بی
ہہر کہسئ لافی برایی و گہل پہرہستی لی ئہدات
جوانی تی بروانہ «ئاسؤ» ناگہ دار بہ زہ نہ بی

شەمى ھىوا

شەو شەمى ھىوا نەبى رېگا لە رېيوار ون دەبى
ھىندە سەخت و رژدە رېگا كالى ئاسن كون دەبى
سووتنى پەروانە بو تۇزقالى شەوقى نىو گرە
من گرى شەوقم لە دلدا، عاشقى وەك من دەبى!
با «ھەزارىش» بم، ئەوينىكى «حەقىقى» م گەر ھەبى
«ھىدى ھىدى» دەردى سەختى بىكەسىم «ھىمن» دەبى
چون ھەوارى خۆشەويستى تۆى خەزالم ھەلبژارد
تازە كەى باكم لە ژارى تىرى چاۋ چلكن دەبى؟
گەر بزەى پەريانە كەى غەم لابلەرى لىوت نەبى
كوالە گۆشەى شاعىرانەى ژىن دلّم ساكن دەبى؟
شەرمى پى ناۋى ئە گەر چاۋىكى رەش رەش دل بەرپت
دل نىشانەى تىرى ئەبرۆى چاۋرەشى شەرمەن دەبى
من لە سەر بالى فرىشتەى سەوزە پۆشا جىم ھەيە
كوانى ئەو ترسەم ھەيە؟ ھەستم جەغارئاژن دەبى^۱
ھەر كەسى ھات و كوتى: «ئاسۆ»! ئەوين سووكت
دەك _____
تۆبلى: تا سووكت نەبى مەل كوالە ھەوران ون دەبى؟

پیی بلیی ...

پیی بلیی خالو مه لا هیوای به نوئیزی شه و نه بی
رؤژ له فیلی بی له م و له و، شه و به هیوای خه و نه بی
تا برؤی تو بی گولم میحرابی مزگه وتی دلّم
حه سته مه نوئیزیکی من حه فتا رکاتی شه و نه بی
وا به فیز پیت دامه نیی کاکه له ئاوزه نگی خه یال
شایه ده شه و ریپی پیت سیراتی موسته قیمه هه و نه بی
وا به هاره و بولبولی سه رمه سستی گول هاوار شه کا:
شیتیه ئیستا له کوئیستان گویت له قاقای که و نه بی!
چا و که چۆن وه ستای سوروشت ره نگانندی سه حرا چه شنی بووک
مه نزه ری وات پی نشان ده م قهت له نیو مه سکه و نه بی
چونکه سه رسه وزی چه م و رۆباری کوردی بووم شه من
هیچ چه می گیزی نه دام غه مزه ی چه می پر خه و نه بی
ترسی خنکانت نه بی گهر چوو یه نیو به حری شه وین
چۆن ده بی ئا و مالکه تووشی خورگهن و گیزه و نه بی؟
حاجی ماچی به رده که ی خوی پی حه جه و من خالی تو
جا چ بوو، قهیدی نییه چه شنی حه جی من له و نه بی!
(تاله «ئاسۆای نووری تو دا دیومه شه و قی عاشقی)
ترسی تاریکیم نییه حه تا که یه ک په رته و نه بی
به ندی کۆسه ی بۆکان - ۱۳۷۲

پارکی نامۆ

دەمەو ئیوارییە و تیشکی ھەتاویش دەیھەوئ لاچی
لە ئاسۆ خۆ وەشاری و پرچە کە ی زیڕینی ھەلپاچی
لە نیو پارکینکی نامۆ چاوە دەگیرم بۆ بزە ی لیوی
بزە ی چی؟ لیو دەبێ تازە بە بادە ی کۆنی غەم دا چی
بەدی ناکەم لە سەر لیوی کەسێ سرتە ی سلاویکی
سلاو ئەمڕۆ دەلیی پوولی زەمانی پێشووە و ناچی
ھەزاران سوورە گۆل شەونم لە سەر لیویان ترووسکە ی دی
پەپوولە ی عاشقیش تینوو و غەریبە و ھەلۆەدای ماچی
ئەوا پر کۆشی سەوزی ئاسمان ئەستیرە کۆن؛ ئەمما
بزە ی هیچیان لەوانە ی ئاسمانی شاری من ناچی
ھومید ئەوڕۆ غەریبە، ناھومیدی ھەروە کوو خۆرە
خەریکە بەرگی سەوزی شیعەرە کانم پاکی داپاچی
ئەوہ ی شادی لە نیو ئەم خەلکە برد و شیوہ نی ھینا
بە نووکی خەنجەری تۆلە ی حەق ئەستینی خودادا چی
لە داخ ئەم ویشکە بی دینانە «ئاسۆ»! ڕوو کە مە یخانە
جیہ و تەسبیحە کەت دانێ لە رەھنی ملبەن و خاچی

تاران- قەلای حەسەن خان- ۷۲/۱۱/۱۵

دهسنویتری شیعر

دہنگی زہنگی ئاشنا

بؤ کؤنگرہی پاوہ

وا لہ دوور دیسان زرینگہی زہنگی سہر کاروانہ دئ
بؤنی شیرى شیعری پاکی خاکی ہہورامانہ دئ
ہہورہ ئیستا دیتہ ئامان تا بریسکہی باسہ کم
دیتہ چاوی ئارہ زووم و دایہنی بارانہ دئ
ئہ و چل و چپو و پلہی گہردوون کہ پیی نہ درابوو تل
خاک و خؤلی پاییزی چہشنى کلی چاوانہ دئ
وا بہ بلویری گہرووی میژوو ہہوای «مہجنون» دہلین
«بالادہستانی» بہ رؤحی پاکی «ئہ کبہر» خانہ دئ
سازہ دئ، ئاوازہ دئ، دہنگی قہناری و بازہ دئ
سؤزہ دہم، ہہمرازہ دئ، ئاہہنگی سہربہرزانہ دئ
شیعری عہبدولقادرہ «پاوہ» ی بہ پاوہ رادہ گرت
زایہلہی سؤز و ہہناسہی بیری «بیتسارانہ» دئ
شاخی ہہورامان، بہ بالی شیعری ئہ و شابالی گرت
وا تہزووی بہرزی و بہرپیزی «شہو» لہ گوئی بؤکانہ دئ
دوو کہلی ئاہی ئہوانہ بؤ ولاتی بہش خوراو
ئہ و ہہناسہ و ئاگرہی ئیستہش لہ «کرماشانہ» دئ
خاکی «موکری» تا گہزؤی «ہہورامی» شیرینی نہ کا
کوالہ زاری شاعیرانی شیعری «فہرہادانہ» دئ؟
بیتوونی دہردی ئہم کویتانچیانہی کیوبہرہ
کون کونی تیشہی ئہوینہ دہردہچی و دہرمانہ دئ

دەسنووتژی شیعر

گەرچی پاییزه له پاوه رهنگی کینوان زهرد نییه
دەنگی بولبول وا له سه ره سه رچلی قه زوانه دی
گەر ده پرسى بوچی دەنگی وا زولال و دل گره
گویى دلّم ههستی ده کا ههستی له ژوور هه ورانه دی
زهردی پاییزی ولاتم سه وزنه بی عهینی به هار
وه ک کراسی تازه رهنگی لهم ولاته جوانه دی
تو په ژاره ی چیته «ئاسۆ»؟ گوی گره «هیدی» ده لی:
«من به خورپه ی دل ده زانم ههستی پیی جانانه دی»

بوکان - ۷۴/۶/۲۱

من دەلیم مەگري که بسکەي زەر دە لەو دوو لیوہ دئ
ئەو دەلئ کوا زەردی پاییز پیکەنینی پیوہ دئ؟
لیم دەبیتە حۆریکی نیو بەهەشتی وادەیی
هەر کەسئ گەر بۆنی خۆشی عەترە کەي تۆی لیوہ دئ
سۆفی پیی وایە بە رەش نووری ئەوین تاریک ئەبی
ئەي ترووسکەي جوانی تۆ بۆچی لە بن چارشپوہ دئ؟
گەر دەلئیی تاوانی من بوو ئاشکرا بوو رازە کە
ئەي پەیاپەي ئەم پەيامانە لە خزمەت کیوہ دئ؟
هیندە سەبرم کرد هەتا پەردەي سەبووریم لا درا
خۆت دەزانی چاوہ کەم من کەنگئ سەبرم پیوہ دئ
تۆ بەلئینی وەعدەیی دیداری دیکەم پی بدە
جا دەزانی باسی جوانیت چۆن لە شار و دیوہ دئ
ئەو بەهارەي تۆ بەجیت هیشتم خەزان بوو بۆ دلەم
ئێستە بەم هاوینە بۆچی دەنگئ تۆ لەم نیوہ دئ؟
پاییزم هەر لا بەهارە، وەرزی عاشق هەر یە کە
تا لە باغی سینە کەي تۆ بۆنی یاس و سپوہ دئ
شەرتە تا «ئاسۆ» بژی هەر وا بە یادی تۆ بژی
سوور بزانی ئەم خەیاڵە بۆنی خوینی لیوہ دئ

تەووریز - هاوینی ۷۹

دەنگى پىي ئەسپى تەمەن

وردە وردە دەمى كۆچبارى ھەواى لاويىھە دى
دەنگى پىي ئەسپى تەمەن لەم كەژە بەرداويىھە دى
پەرى پەرى پەرى بوو لەم گىژەوھە شابازى خەيال
سىرپەيى بالى دەلىي شىوھنى بى راويىھە دى
ناونىشانى نىيە ئەو گۆرە كە كوشتەي عىشقە
نالە نالى كە ھەبى ھى خەمى بەرچاويىھە دى
داخە كەم رەمى ئەو وىن كە وتووھە دەستى نە يار
زەوق و شادى و مەي و نەي ئىستە فەقەت ناويىھە دى
چۆن دەلىي لاچۆ خەفەت، دەر كەوئى با بوو كى بزم؟
دەورە دەورەي سەتەمە ھەختى كەوا باويىھە دى
گەر قەلەم مەستە لە دەسما لە بەر ئەو بۆنەيە وا
پەنجە كەم گرتى تورەنجى كەچى ھەر ماويىھە دى
وەرە دەنگ ھەلپە ئەي بولبولى گولزارى ئەو وىن!
تەلى تارى نەشە كەم دەنگى لە سەر خاويىھە دى
ھەورى بارشتى دلم! وادەيە، دايرپژە بەخوڤ
ئاسمانى بۆنى سەبوونى لە بەر ئەم ساويىھە دى
خەمى «ئاسۆ» نە خەمى بى دەسەلاتى و كزىيە
چەمى كوئىستانى سەرم ھازەيى بە فراويىھە دى

ئەگەر ئاویتە ئىشتىيائى لى بى عەكسى ھەلگىرى جارى
بە غەيرى رومەتى جوانت چ نەخشى دى وەناشارى
بە خەندەى لىوى تۆ دارى غەزەل بۆم دىتە بەرھىنان
نىگات سەوزى دە كا ھەستم، نە من، ھەر وشكەل و دارى
دەزانم وىشكەسال ئىدى نەماوہ دەورە كەى؛ چونكا
لە ھەورى شىعەرى من غەيرەز تەرى چى دىكە نابارى
ئەوہى پىى واىە زانايە، دەبىتە مەدرەسەى جوانىت!
ھەزار فەرزانە بى مەردوودە ئاخىرى دىتە ھاوارى
ئەرووشىنى خەياللىش كۆلمەكەت گىانە لە بەر خۆتە
ئەگەر مەىلم لە سەىرى باغى رۇخسارت نىبە جارى
گەرى دىدارەكەت بەردايە جەرگى سارد و ناكامم
دەبرزى جەرگ و دل بىت و بە لوتفى خۆت نەكەى كارى
ئەگەر پىت خۆشە وشكاوى نەبى كانى ئەوینى من
بەسە بۆم يەك بزەت بىتى بە رومما كاتى ئىوارى
فىدائى خال و خەتى تۆ بى خەيال و بىكەسى «ئاسۆ»
لە من زىاتر كەسى دى نايەتە نىوزارى شامارى

نان و ھەژاری

گولی بۆن خوۆشی تەمەن پەرپەرە لیبی ھەلدەو ھەری
گلی دل تازە تەری شەونمی دەرواتە سەری
لە گولی ئاگری عیشقا دەگرئ گۆزەیی دل
خۆزگە بەو شەخسە کەوا لەم کلە ساغ ھاتە دەری
پژد و دژوارە برا رینگەیی سەر دوندی ھونەر
کئی ھونەر مەندە ئەگەر ھیندی پتر بچتە سەری
غەمی ئەم نان و ھەژاری گەلە چارەیی نە منم
نان لە چنگالی بەور دایە بە خوین دیتە دەری
من پەنای تۆم ھەبئ ترسم نییە گێژاوی بەلا
لە پرا بیت و لە گەل خۆی گولی ئەم ژینە بەری
پەنجەرەیی ڕوو بە ھەتاون نەزەری چاوی گەشت
سپری ئەم بەستەلە کەم، رەمزی ھومیدم! نەزەری!
ھەوری جەوریکی لەمێژینە یە دایپۆشی ھەتاو
وادە یە شیتە شەمالم وەرە تاو بیتە دەری
دەرفەتە ساقی ژیان! دەفرە کە با خالی نەبئ
پۆژی دئ جوانی دەبئ و نابئ لە «ئاسۆ» ئەسەری

ئہ گہر غہم لیم گہرئ

باغہ لم پر شیعری پاراوہ ئہ گہر غہم لیم گہرئ
شورہت و ناوم بہ پووشئ ناوی گہر زہم لیم گہرئ
بال لہ سہر ئہ ستیرہ دہ سوئ شاہہ لئوی ئاواتہ کہم
گہر لہ مہ ولا باسی رنج و شین و ماتہم لیم گہرئ
کہی وہ کوو مندال بہ بوو کی چینی شیعرم ژیر دہم
گہر خہ یالی باغی بہ روئ و شہودزی مہم لیم گہرئ؟
گوئ زہوی وہ ک تویی کایہی ہستی شیعریمہ ئہ گہر
لہم ولاتہ جوانہ دا کہم بوودی پہر چہم لیم گہرئ
بوئ ہوی تہیری ئہوین ہیلانہ لای شیعرم بکا
گتڑہ لوو کہی بال شکین! ہر تاقہ یہ ک ژہم لیم گہرئ
من چریکہم ئاشنای گوئی دل پہ ژارانی گہلہ
بوئ نہ یارانم، ہہ یاران! ہورہ ناکہم لیم گہرئ
با وہ کوو پہروانہ جیژوانم لہ سہر گول بی منیش
ئہی خہ یالی ہجرت و باسی وہلی و شہم! لیم گہرئ
تاکو (ناسؤ)م روون دہ بی شہو چاو لہ ئہ ستیران دہ کہم
نامہوی گولزاری تینوو و جامی کہم کہم لیم گہرئ

ده سنوئیزی شاعر

که ترپه ی لاقی باران دیت و دهرکه ی په نجرهم ده گری
خه می شاعرکی دووریش دیت و وتاری حه نجرهم ده گری
شنه ی بالی مه لی یادت که هیلانیه به جی دلی
ده بیته گول وشه ی شاعر و په ره ی ئەم ده فته رهم ده گری
به هیوای هه لفرین ته یری ئەوینم دی که بال بگری
سو پای فرمیسکی جی هیشتن جه ناحی مه یسه رهم ده گری
نه هاواری، نه گریان، نه ئاهه نگی، نه حه یرانی
نه شاعر و ک چه لان دهستی خه یالی شه وچه رهم ده گری
به ته نیایی له نیو ژووریکی بی ئاوازی دلدار
خوره ی لووساوکی ژیر باران نیگای بهر په نجرهم ده گری
هه موو گیانم ده بیته ههستی یادت له و سه ری دونیا
خه می شینایی چاوت سهوزی ههستی نوبه رهم ده گری
ئه گه ر په رزین و شووره ی کونه یاسا، لیم گه ری هه ر دیم
به لام بی ده سته لانی دی و رچه ی ئەو له مپه رهم ده گری
به سه ربازی غه زه ل پیشی سو پای دووریتی گرت «ئاسو»
مقهستی تیژی سانسوره بهری ئەم له شکه رهم ده گری

بوکان - ۸۵/۱۲/۱۱

كۆپى ياران

بۇ جوانە مەرگ دوكتور محەممەد خالىدى

مەرگ حەققە و ئەوھى ئىنسانە دەمرئ
ئەوھى خاوەن ژيان و گیانە دەمرئ
مەرگ کوا باکی لاوہ یاخۆ پیرە؟
هەژارە، خاوەنى سامانە دەمرئ
بەلئى فەرموودەیی زاتى خودایە
«ئەوھى خىوى ژيان و مانە دەمرئ»
بەلام ئەم داخە یە کجار سەوزە کاکە
کە مامۆستایى هیشتا جوانە دەمرئ
گەلنکیش هەن لە سەر مافوورى نەرما
لە دەورى دوكتور و دەرمانە دەمرئ
هەموو کەس بۆی بەداخۆن و غەمینن
دەلئى مردووی گەل و جیرانە دەمرئ
بەلئى هی واش هە یە لەم کۆنە کە پرە
سەرىنى بەردى ژیر عاسمانە دەمرئ
بەبئى شین گېر و خزم و کەس لە چۆلئى
بە سەربەرزى تەواو کوردانە دەمرئ

ده سنوٲٲڙى شيعر

به لآم كا كه خه مى تو چؤن له بير كه م
له دلما يادى رٲى زه نجانہ ده مرئ
له سه ر تو من هه مه گيان چى بنووسم؟
له دواى تو نرخی شيعرى جوانه ده مرئ
قوتاييت پاكى چاو پر خوين و ئاون
بزهى شادى له سه ر ليوانه ده مرئ
چلون «ئاسؤ» ت به جئ هئشت و وهها زوو
له مئشكم زه وقى ئه م هه ستانه ده مرئ؟

سه قز - ٧٧/١١/٢٣

دلّم ... دہشکئی

دلّم بہم وہ عدہ بی شویتانہ دہشکئی
قلہم نووکی لہ تاو ئہم ژانہ دہشکئی
وہا شہرتہ کہ شووشہی دلّ بلاوی
بہ بہردی تانہ ہہر ہاسانہ دہشکئی
دہزانم رہ نجی من بی سوودہ چونکا
بہ دہس مہ یگیڑہ کہم پہیمانہ دہشکئی
ئہ من ئہو جوان پہرہستہی تینووم وا
کہ تینوویم بہ چاوی جوانہ دہشکئی
وہا ئالۆز بووہ ہہودای خہ یالّم
لہ زولفی شیعرہ کہم دا شانہ دہشکئی
لہ بیگانہی کہوی تیشکی گری شہم
سکووتی سووتنی پہروانہ دہشکئی
کہ رۆژی گہل بہ ئازادی بینم
لہ نیو لہ ش ئیشی ہہرچی ژانہ دہشکئی
مہلین «ناسؤ» بہ ہاوار و شیعارہ
سکووتی بی کہ سی ئینسانہ دہشکئی

بوکان۔ ۷۲/۱۲/۱

ماندوو

بی وچان چهن ساله ههر دیم و دهرؤم و نایگه می
هاوسه فهر گشت جیم ده هیلن، بؤچ منیش گویان ده می؟
شهرته ئیدی لهو هه موو جی مانه عیبرهت وهر گرم
وهک وهلی دیوانه بهم سووتانه سازی کهم شه می
خیل به ره و خواری هه واری عاشقیمه و داخه کهم
ههر له روئادا دواوم ههر نه بوو بؤم هاوده می
گه یمه سهر لووتکه ی هه واری خو شه ویستی و تیده گه م
سه ددی سهر ریگامه ئیستا زهر دو ماه و ئهسته می
شادمانی ههر به گوشه ی چاوی چاوم لی ده کا
جا که وابوو بؤچی نه چمه ژیر ده واری ههر غه می
لیوی ههر لیونالی ئالا ههستی شیعریم نه مگه زی
شهرته ئیدی دهست بدا قهت نه بمه زوری ههر که می
کی وه کوو من بوو به په روانه ی جه مالی ههر گولی؟
کی وه کوو من بوو به ماسی ههر شه تاوی ماته می؟
بوومه خولیا ی شه می ههر ته وریز و ورمی و سه بزه وار
من چه ما پشتم، که چی ئه م ریگه پشتی ناچه می
یا ئه من «ئاسۆ» ی ژیا نی ئه م زه مان و عه سره نیم
یا وهره ز بووم له م هه موو ناریکیه ی بنیاده می

(...)

بۆ مەرگی حەسەن

ئەگەر هەستی دلم بۆ تۆ بنووسم خۆم دەسووتینی!
ئەگەر باسی نەگەم چ بکەم؟ خەفەت جەرگم دەقرچینی
ئەگەرچی ویشکەسالە و هەوری ئاسمان بێ بەزە و پەرحەن
لە بۆ تۆ دیمی بەر چاوم لەبەر بارانە ژەنگ دینی
هەتا تۆم بووی لە ئەم رێدا هەموو کەس ئاشنای من بوون
بەبێ تۆ چاوەکە ی چاوم! غەریبم دەچمە هەر شویتنی
«حەسەن» ئە ی هاوئەلی سەرتاسەری عومری ئەوینداریم
لە پاش تۆ شەرتە ئیدی دل بە دل هێچکەس نەلاوینتی
چلۆن ئارام گری دلمان کە ئامانجت بەجی ماوە
بە ئامانجت نەگە ی تۆخوا ئەری ئەم ژینە چی دینی؟
لە ئاسمانی خەیاالی من شیعەر هێند مات و دل تەنگە
لە بۆ تۆ هەوری ئاسمانیش تەکی ئەسەری دەبارینی
دەلیم هێند بێ وەفایە ئەم ژیانە بۆ چ کەس نەگەرم
بەلام چ بکەم غەمی کۆچت لە هەستم سەر دەشیوینتی!
وەرە سەر هەلبەرە گیانە لە تۆی ئەم خاکە بێ مەیلە
بزانیە خویش و بیگانە چلۆن بۆ تۆ دەنالینتی
زەوی ئە ی لاشەخۆری بێ بەزە و بێ دل! هەتا کەنگی
کە پاییز دی دەرووخینی کەوێلی تەیری گەرمینتی؟

دەسنویتیژی شیعر

(حەسەن) گیان! تازە بێ تو من بە ھار و پاییزم وە ک یە ک
گە لاریژانە تا مردن مە گەر با بوئی تو بینی
ئومییدی دیتنی دووبارە تە «ئاسۆ» ھە تا مردن
بە لام ئەم دیتنە پیم وا وە کوو ئەفسانە دەنویتی

سوننە تە - پاییزی ۷۹

بە ھار لە پاییزدا

لە پاییز قومرییە وا (سکووتی) باغانە ئەشکینی
خەیاڵم شەقلی بی دەنگی گەلارپێزانە ئەشکینی
خەزان ئەوسال بەھاری دووھەمی نیشانی خەلکی دا
سکووتی کیو و دەشتی دەنگی فیتە ی شوانە ئەشکینی
بەھاریش بەم ھەوای بێداد و زولمە تامی نامینی
کەوا زالم ریکۆردی کاری نامەردانە ئەشکینی
نە بولبول دەنگی وەک جارێ بە یادی گول لە کیو بەرزە
نە شەختە شووشە پەنجیرە ی چلە ی زستانە ئەشکینی
عەجایەب وەرزی نامۆیە نە پاییزە، نە زستانە
شەقە ی شابالی کۆتر و سکووتی ئاسمانە ئەشکینی
چ چاوە پوانینکت ھەن لە ئەو ئیمانە قرچۆکە
کە دەسنوێژی وەرە ی ئاشق زەرە ی پەیمانە ئەشکینی
گولێ سوور لەم خەزانە ی دا وەھای دل خۆش بە ژین کردووم
شەمی من شەوقی سەد شەمعی وەلی دیوانە ئەشکینی
رەدیفیش تیک بچی «ئاسۆ» جەھەندەم ھیندە عاشق بە
کە ھیچکەس گەرد و تۆزی لاقی ئەم شاعرانە ئەشکینی

ساروقامیش - ۲۰/۸/۸۵

ئیحرامی ئەوین

هەتا کوو روونە چاوت خۆت مەخە بەر تیری هەر چاوی
حەبای خۆت لێل مە کە کاکە لە بۆ هەر شۆرەت و ناوی
لە کابە ی پاکی دلداری کە ئیحرامی ئەوینت گرت
ئەدی سۆنە ی چەم و رۆباری تەر نابێ لە هیچ ئاوی
دەزانم خۆ گولالان بێ وەفایە وە ک تەمەن دەروا
بە چی دلخۆش دە کە ی بەم ژینە؟ هیندە ی دوودلێش ناوی!
هەتا کوو خالی مەحبووبان هەبێ دل قەت مە کە خالی
هەتا ئەو شک بەری تۆخوا مەچۆ سەر دانی هەر داوی
خە یالی خواوە خۆ گرتن لە بەر خۆری خورافاتا
هەتا پیری پەلت بگری پەنات بێ پەرچەمی خاوی
رقی یەزدان لە عەشق و خۆشەویستی قەت نەبزواوە
بەو ی کافر دەبی بتییت و نەگری دەستی داماوی
ئەگەر خالق دەست بگری بەرەو رپی پاکی ئینسانی
کلیسە و مزگەوت و مە یخانە هیندەش بە یینان ناوی
کە سیرە و بێ پەنا ماوم لە رپەندانی بێ رپی
خودا «ئاسۆ» یی روون دەرخە ی لە ئەم سەرما یەدا تاوی

نامہ وی

عیلمی بی بہ ہرہ و ژیان بی ئەمەل، من نامہ وی
غەم بە خەلوار و بزەش ہەر چەل بە چەل من نامہ وی
رینگە دوور و مەنزەلت بی شوین و تۆش وا نابەلەد
عیلمی کەم، گۆچانی دەست و لاقی شەل من نامہ وی
تاجی شاہی و تەختی خونکاری دەلین کە یفی ہە یە
عاقیبت تاجی کە بی تہ کاسە کەل من نامہ وی
جا دلێ وا بی غەور بی گول برووشینی پلہ ی
لہ و ولاتہ ی ہەر دروو دیتہ عەمەل، من نامہ وی
باغی ئاواتی گەلی کەس بوو بە دەشتی بی نہ شە
شەرتہ ئەو کیلگە و بە یارہ ی بی تہ زەل من نامہ وی
چە ہچہ ہە ی قومری لہ باغا ئیستہ تەوقی ملیہ تی
باخی بولبول گەر بی تہ کاخی قەل من نامہ وی
بای شەمال با راشہ کینی داری «ناسؤ» ی ویستہ کەم
تا نہ بی تہ داری ئالا داری کەل، من نامہ وی

بوکان - ۷۶/۳/۸

خه می نوی

خه یفه لهو شاخانه وه هه ر قاسپه قاسپی که و نه یی
خه یفه لهو باغانه وه قرمزنی بازنه ی ئه و نه یی
ئه و ده مه ی تیکه ل ده بن حه یران و شمشالی شه پۆل
خه یفه لهو ده مدها چریکه ی «پایزه ی» پیره و نه یی
من ده زانم په مزنی ئه م زه ردی و خه زان و سه وزیه
پۆژی روون قه دری نییه، تا تاریکایی شه و نه یی
په نگه هه ر نه خشی ژیانم خۆم به تا قی کرده وه
پاکی بی په نگه هه تا له و نووره یه ک په رته و نه یی
ده ک غولامی نووری روخساری ئه وین بم چونکه هه ر
ژین سر و تاریکه تا تین و ترووسکی له و نه یی
بولبولی باغی ئه وین بیتوو له پۆمیش بیگرن
خه سته مه ده نگ و چریکه ی له و په ری وه رشه و نه یی
هینده کۆن و نوی به سه ر یه کدا درا ده ردی دلّم
ده ردی کۆن ئیشی که مه تا کوو خه میکی نه و نه یی
تینی هه لبه سته شه وانهم هه ر له «ئاسۆ» هاته ده ر
روون ده کا هه سته ده روون بیتوو به پۆژدا خه و نه یی

دەسنوویژی شیعەر

لە بەی قمرئنی بارانە ی خەمی شیعریکی سەرشیواو
کە دەس نوویژی شیعەر دەگرم بە فرمیسکی قەتییسی چاوا
لە بانگی بەربەیاننی دا کە شەونم شوعلەھاویژە
ئەمن تەحیاتنی وهسفی تۆم بە کوردی پئی وه کوو نوویژە
بەلئی گیانە پەریش وه ک تۆرەزاسووک، خوین گەرم نابئی
لە پووشپەر پوومەتی خووریش وه کی تۆ پر شەرم نابئی
ئەگەر مانگی دەمەو کازیوہ زەرد و زایف ئەنوینئی
پەریوہ شەرته کە ی ئیدی کە ئەرکی خوئی بەجئ بینئی
لە تاریکی شەوا شوعلە ی دووچاوت شەوقی رینگامە
لە غەمخانە ی ژیانم دا بزەت هۆی زەوقی هیوامە
کە سرتە ی عەشقی تۆ بە گوئی پەری دا شەو نەچرپینم
بە شۆرپە ی تکه ی چاوم سوپای بارانە دەشکینم
ئەگەر پۆژ دئی بە یادی چاوه کانت بی وچان دەگریم
کە شەو دادئ وه کوو ئەستیرە تا کوو بەربەیان دەگریم
دەلئی بۆچیتە ئەم نالین و شین و دەرد و ئەفغانە!
بە گریان دادەمرکی ئاگری ئەم جەرگە بریانە
لە نیو گریاننی تۆدا من بە دەنگی دەردی خووم زانی
خەزاننی مەیلی تۆم دی جا بە رەنگی زەردی خووم زانی
بەلئی ئە ی شیوہ پەریانە! نمونە ی عەشقی جانانە!
کەسئ دەرسی ئەویننی تۆ نەخوینئی دوور لە عیرفانە
ئەتۆ «ئاسۆ» ی بەیانانی شەوی تاریک و بی نووری
بە دايم وای لە سەر زارم کەچی بۆ هیندە لیم دووری؟

نەورۆزى ۷۳

نەورۆز! نەورۆز! نەورۆز! جەژنى پىرۆز!
نەورۆز جەژنى نەتەوہ و ھۆز!
نەورۆز! نەورۆز! دل تەنگ پرتەم!
نەورۆز جەژنى گەلى بى خەم!
تۆ سافى نیت، لای من «دوردى»
ھەرچەن جیژنى كۆنى كوردى
پىم دەلین تۆ رۆزى شادیت
بەلام تىنى ناگەن، تۆ وانیت
تۆ ئاگرى، تىنى، گىرى
سەوزى، سوورى، لە غەم پىرى
تەقەى، تۆقەى، شۆرى، كەچى
گەلان شادن بە ئىمە چى؟
یادت ھەر دوو كەلە و ئاگر
ھەر ئەمسال لە پار خراتر
پاستە جیژنىكى زۆر پاكى
رۆزى بەندى ئاژىدھاكى
بوومە بوومە ناییتە نان
جى كورد ئەورۆ بەندە و زىندان
لەو رۆزەوہ تاكوو ئىستا
لەو لای سووتانى ئاویستا

نەمدی تۆ جارێکیش لە جار
خۆشی بیینی بۆ مە ی هەژار
نەورۆز! نەورۆز! نەورۆز! نەورۆز!
یادت بۆ پۆلە ی گەل و ھۆز
یا «سنە» یا «ھەلەبجە یە»
کۆتە، بەندە، کەلەبجە یە

نەورۆز جەژنی پر ھەست و سۆز!
دنە ی شیعی هەستی ئالۆز!
پیم دەلین جەژنی ئیمە نی
راس بی یان درۆ بە مە چی؟
کاوہ خراب، جەمشید خاسە
فەرەیدوون خو خود نەناسە
بە ئیمە چی؟ سەدان سالە
حالی ئیمە یە ئەم حالە
کە نەورۆز دئی خوشیمانە
فەسلای بادەنۆشیمانە
گەر بەر ئەدەین لە سەرما و سۆل
دەچینە دەشت و سەحرا و چۆل
پیت وا هی بی کەسەرییە؟
نەخیر، هی دەربەدەرییە

ده سنوئیزی شیعر

ساله هایه بی جی و ریگه یین
ریمان دیار بی، شهو بی جیگه یین
ده لئین ناشتی! ده مانکوژن
مالمان ئەدری سهنگ و سووژن
بزه له لیومان قاچاخه
میدالی سهر شانمان داخه
گولاله مان خوینی لاه
دارمان به خوین ئاو دراوه
من پیت نالیم رۆژی دلسۆز
یادت بو رۆله ی گهل و هۆز
ههر زیندان و دار و بهنده
به دزی گریان، پوالت خهنده

ئواره یه، شار پر دوو کهل
دهروونی ئەمنیش وه ک مه نجهل
له باده ی تالی خهم سهرخۆش
خۆشی سالی نوئ فهرامۆش
سهربان ههر گر، دهروون ههر گر
کووچه ئاگر، ولات قاقپر
مۆسیقا نهوای دل تهنگی
وهزنی شیعر بی ئاههنگی
دهوروبهر و سهرمان درۆ
سیس وبی ئاو نهمام، چرۆ

کانی ویشکە، رۆبار لێلە
شمشال ژەن شین گێری خیلە
کورمان ئەوەی تیگە یشتوون
ئەوانە ی وا پیگە یشتوون
لە گەل شۆرە کچان رەشپۆش
ئەوانە ی دی مەست و بی هۆش
منیش پیری دەست ئەم رازەم
نەورۆز نەلێی سالی تازەم
چەن سالە کۆنەیان کردوون
بە سەر زیندوون، بە دل مردوون

بە تازەبوون دەلێن نەنگە
گریان لای ئەوان ئاھەنگە
یان دەبی ئەھلی سامان بی
یان ئوستادی لەخۆدان بی
رەنگ نین سوور و شین و ئاوی
دەلێن رەشپۆش بە تا ماوی
منیش چ بکەم بی مەوتەنم
بی ئالا و ماف و مەسکەنم
گەر دەلێم لەل جیم چالی رەش
جەزای خەندەم فرمیسکی گەش
پێدە کەنم تاوانبەرم
بەشیو بێم دەلێن نەیارم

دەسنویتیژی شیعر

ئاگر ھەلکەم نەتەو ھەیم
قورعان خویڭ بىم، کاک ئەحمە ھەیم
کۆمۆنىستىم رېشى بتاشىم
رېشى بېلگە ھە ھاورپى جاشىم
نەورۇز! مەن كوردەم، كوردى روت
لەتاو ئەم دەردە جەرگەم سووت
کوا بى مېژووم؟ کوا بى دېنم؟
و ەك رۇژ روناكە ئاينم
گەر ئاگر ھەلدە كەم ئەمشەو
پەنا بۆ مەى دەبەم ئەمشەو
ئاومالكى خەو دەسووتېنم
ھەناسەى سارد و ە جۆش دېنم
دەچمە ھەلاو ەلاو ە
لە جەژنى جەمشید و کاو ە
دەلېم ھەتەرى مەتەرى
دەپرسم ھەتەنە ئەرى؟
خۆ سوالكەر نېم، خۆ دەجال نېم
عاشقى گەرە مشقال نېم
دەلېم ھەلاو ەلاو ە
بەشى كوردانىان نەداو ە

بۆكان - ۱۳۷۳/۱/۱

نەورۆزی ٨٣

نەورۆز! نەورۆز! نەورۆز! جەژنی پیرۆز!
نەورۆز جەژنی نەتەو و هۆز!
نەورۆز! نەورۆز! سەر سالی کورد!
پۆژی شادی مندالی کورد!
نەورۆز! نەورۆز! جەژنی دیرین!
تەواو بوو دەورەى ناویرین
نەورۆز! نەورۆز! خۆشحال، دلشاد
نەورۆز! جەژنی تۆرمەى ماد!
تۆ دوردى نیت عەینى سافیت
بۆ ئازادى کوردان کافیت
لە بیرتە سالی حەفتاوسى
خزم و جیران و دراوسى
لە ترسى ئاگر هەل کردن
خستمانیانە حالى مردن؟
ئەو سالە دەموت تۆ و نیت
دەنا تۆ هەر پۆژی شادیت
ئىستا سالی هەشتاوسى یە
مزگینىیە کى تازەم پێیە
ئەوسال غەممان فەرامۆش بوو
شۆلەى ئاوری شەر خامۆش بوو

ئیمه‌یش واین له ریزی گهلان
له وه‌ری ئازادی مه‌لان
ده‌چینه ده‌شت و سه‌حرا و ده‌ر
هه‌وای غه‌م لاده‌به‌ین له سه‌ر
نه‌ما ده‌وره‌ی ده‌ربه‌ده‌ری
ده‌ربه‌ده‌ری داینه‌سه‌ری
کورد ده‌وره‌ی دیلی رابرا
گیلمه و ته‌عال وه‌لا خرا
پیمان نالین ترکی کیوی
پیمان نالین جنی و دیوی
زه‌مانمان ره‌سمی ره‌سمیه
کوردیش هه‌روه‌ک ئاره‌وییه
زه‌رده قو‌ره و وشتر ئیدی
نامان چه‌وسینتته‌وه چی دی
داری به‌روو له لی‌ره‌وار
خه‌لفی داکوتاوه به‌هه‌زار
مازوو و گو‌یز و توو شیرین‌تر
ئه‌وسال په‌ل ده‌رده‌که‌ن ئیتر
هه‌وری ئاوسی پر باران
تیراوی کردوون به‌یاران
کو‌یستان پر له قاسپه‌ی که‌وه
که‌ند و له‌ند و رژد و گه‌وه

رہ زمان کراوہ تہ کمیشی
چاو کہ پاییز و کشمیشی
شورہ بی وہ ک زولفی چاو کال
قژی داهیشتوہ تال تال
باغتمان گولیان زووتر دا
فہرشی چہ مہن زوو راخرا
ئہوسال ئالامان دہشہ کی
چہ ندئالایی بۆتہ یہ کی

نہ وروز! کوا قاسیدی دلسوز؟
تا پھیامی جہ ژنی پیروز
یان بہ کارہ با یا شہ مال
لہ ہر چوار پارچہ مال بہ مال
لہ گہل چہ پکی گولالہی سوور
بجیتہ ہلہ بجہی شارہ زوور
لہ سہر ہر شہ ہیدی چلی
لہ سہر ہر گلکوی گولی
دانی و سہری دانہ وینی
رہ سمی فہرہنگی جی بینی
خہ لفی گہر بہ خوین ئاو بدری
بہ جیی بہر ئازادی دہ گری
ئہو خوینانہی رژا سہر گل

ئیسټاکه بوون به داری گول
سوور هه لگه راوه ئالای کورد
له سه دوندی چای هه لگورد
له ویه بچیتته ئاگری داغ
راوه ستی به رانه ر سا بلاغ
له ئیو سا بلاغ بورجی دیاره
چاوه پرسی په یامی یاره
«هه ژار» چاوه پرسی په یامه
«هیمن ماتله، ها! نامه!!
ماملتیه وه ک به حری بی بن
قه تار ده لئی بو مام هیمن
ته لئی بکاله ناله شکینی
با زیره ک وه خه بهر بینی
بلی به سواره و حه قیقی
به سه ید کامیلی ره قیقی
وه ک جه ژنی ده وره ی جه مهووری
یه ک گر نه وه هیدی و نووری
مه لا غه فوور چاو پر نه سرین
له ته نیشټ گۆری «خاله مین»
گویی به ئاوازی ئه م زه نگه ن
تامه زرۆی بیستی ئه م ده نگه ن

نەورۆز مەن زۆر قسەم پێیە
دەزانم تۆش جوان گویت لێیە
راستە تۆ وە ک ئاگر سووری
بۆ مەن وە ک بەردی سەبووری
گوئی بگرە بۆ ئەم داستانە
«فیدرالی بوو بە جەژنانە»
قالاوانی دلپەشی پێس
لە گەل دوژمنان دەست کیس
خەریکن لێمان تی بەدەن
دلنیام ئەوان تینی ناگەن
لە ئازادی دل بە قینن
مەرگی خۆی تیدا دەبینن
ئێستا کوردان زۆر یە ک گرتوون
وان لە فیکری یە کپارچە بوون
گەورە کانمان دلسۆزترین
سەگە هار منداڵ ناگرن
میللەتمان کاتی دەخەوی
ناترسی لە مۆتە ی شەوی
پساو بەند و کە لە بچە
باغچە ی لاوانە هە لە بچە
لە سەر مەزاری هەر شەهید
داری سەوزە و نوقل و نەبید

باى شەمال پەيامى پىيە
بۆ ھەر جىيى كوردى لىيە
بۆ ئارپارات، بۆ دالاھوو
بۆ قەندىل، بۆ بان ھۆبە توو
فىنكايى ئازادى كوردان
دېئىتتە نىو وادى كوردان
وا كوندەبوو ماوھىيىكە
ويلى نىو كەلاوھىيىكە
گىرى ناكەوئى كەلاوھ
لە ترسى تۆرمەي كاوھ
لە دەشت و مىرگ و چىمەنان
لە ئاھەلدىر و دىمەنان
دەنگى قاقاي چاۋ كالانە
خىرنگەي بازنە و خرخالانە
«كانى ئاسكان» كانگەي ئاسكە
«سەرچىنار» جى ژوانى ناسكە
«قەرەداغ» قۆپى و سەرچۆمى
تىكەلاۋ بوون سەيد و ئۆمى
«ھەورامان» سەرى گەيىھەور
سەگى ھارى رەوى لە دەور
چە تووھە گالەي عارەبان
لە گەل جامانەدا بران

رۆژی کورد تیشک دەهاویژێ
ئیدی کورد خوینی ناپیژێ
بەجیی ھاوار و واویلا
دئ ئاوازی لەیلا لەیلا
نەورۆزا! نەورۆزا! نەورۆزا!
نەورۆزا! جەژنی نەتەو و ھۆزا!
ئەمسال ئالامان شەکاوە
دەورە کوردقەران نەماوە

نەورۆزا! جەژنی نەتەو و ھۆزا!
رۆژی ئازادیت لێ پیرۆزا!
نەورۆزا! نەورۆزا! خۆشحال، بێخەم
لە سەر چیات پەویو تەم
ھەشتی مارچ دووھەزار و چوار
بوو بە میژووی کوردی ھەزار
جیی خۆیە نەسلی داھاتوو
بیکەن بە مەبدەئ بۆ میژوو
مژرۆیشت و پوورەشی برد
ھەتاو ئاسۆی پووناکتر کرد
ھەلالە و سوێسنە و شەوبۆ
و دەر کەوتوون لە دەشت و کۆ

دەسنوئىژى شىعر

بولبول دەنگى ھەيرانى دى
قومرى ھەستاوتە سەرپى
خاسە كەو بزەى دى بە داو
خۆى داوتە بەرتىشكى تاو
دەخوئىنى لەو شاخ و بەرزە
دەماوتەند دىئىتە لەرزە
منىش بەم شىعرەى نەورۆزم
مىزگىنى دەبەم بۆ ھۆزم
ئەم مال، ئەو مال، ئەم بان، ئەو بان
دەگەرېم كووچ و كۆلانان
دەبا قوتايانى پىشوموم
بە شىتەشيت بکەونە دووم
دەلېم بەوھى دل خاوتە
من! شىتە كەى نالەشكىنە
ئىستا مىزگىنى بەھارىم
پىيە لە بۆ كوردەوارىم
دەلېم ھەتەرى مەتەرى
كى ناپەزايە چاوى دەرى
ئوخەى ھەلاو ھەلاو
ئەوسال بەشى كوردیان داو!

ہہ لمی فرمیسک

بؤ کؤچی مامؤستا حہ قیقی

لہ سہ رمدا یہ ہہ وای ہہ لہ ستی
ہہ لمی فرمیسکی لہ واژہ ی ہہ ستی
تاو و تینی ئاہی دہروونی گر بی
گہ شہ فرمیسکی دلکی پر بی
شہ ونمی شیعری حہ قیقی و کوردی
بدرہ وشی بہ درشتی و وردی
وہ کوو دور بی نہ کہ فی سہر ئاوی
ہہ ستی بی ہہ ستی لہ سہر دہر باوی
بیٹہ بای فینکی دلی گر گرتوو
بیٹہ وہ نالہ یی شمشالی گہروو
ہہ میسان دہردی جودایی بی گلہ ی
جہ و ہہری چاوی شاعر بیٹہ کلہ ی
پی بریٹم خہ فہت و چاوی تہرم
کہ چی ہہر وایہ لہ بہر بہختی شہرم
لیم دہ توری پہری شیعری ئاوا
کاتی مامؤستا دہ کا مالوا

لە دلمدايه خەمی خەمخۆری
هاتە سۆ کۆنە برین ناسۆری
لە هەموو لایئ ئە گەر دەروانم
شیوەنی شیعرە بەلئ دەیزانم
لە دلی پاکی بەجئ ماواندا
هەر نە پیران، لە دلی لاواندا
تۆزی کۆچباری حەقیقی ھۆنەر^{۱۹}
بووہ تووتژی خەفەت و کردی سەر
ھیدی غەمناکە کە رۆیی پیشەنگ
«نووری»ە مات و پەشیو و دل تەنگ
«عەتری» ھەلبەستی بە وینە ی نووری
بەرگی رەشپۆشی بە بەردا دووری
کەچی لەو لاوہ بە خیری دینن
بە زمانی پەرییان دەیدوینن
خالەمین باوہشی بۆی ئاوالا
کاک ھەزار ھەر دەشە کینئ ئالا

(۱۹) مامۆستا بە لاوی نازناوی «ع.ھۆنەر» بووہ.

مامە هیمن دەلی مزگین «ئاوات»
کوانی «حافز» که حەقیقیش وا هات!

لەو پەری هەستی چلۆنی و چەمەرە
دووڕ لە هەر خۆف و خەیاڵ و خەتەرە
هەمیشان چەشنی پەپوولە ی بی ئاو
بال دەگرن و دەفرن روو بە هەتاو

دەست دەلەرزی دەلی چی ئینشا کەم؟
چۆن دلەم دیتی که مامۆستا کەم
شینی بۆ بکەم که پەپوولە ی دین بوو؟
هەلۆه دای بە حەری خودا ناسین بوو
پوونە لیم رۆحی لە فیردەوسی بەرین
بە بزە پیم دەلی قەت بۆم مە که شین
من که شینگیری گەلم، هەر بۆیە
حەوە جیم کوانی بە شینی تۆیە

وەرە هاوڕی وەرە گویم لی بگرە
ئەو دەمە ی تیری خەتام تی بگرە
مەلی بۆ شیعری ئەتۆ هەر شینە
بە خودا تەبعی تەرم رەنگینە
وەلی کاتی که شەمی کووژاوه

دەسنوئىزى شىعر

شەوى رەش پەردەيى خۆى داداوه
چۆن پەپوولەش نەچزىتى بالى؟
«باى نەمان ھات و شەمى دامالى»
دياره ھەر تاوى دەبى ئاوا بى
مەرچى ئەو مەرچە ئەگەر ئاوا بى!
تیشكى ھەستى لە دلاندا ھەر وا
نوور بىدا و بىت و بچى بى پەروا
شىعەرى تۆ تاوى دلى «ئاسۆ» يە
ئاسۆ ھەر چووكە قوتابى تۆ يە

بۆكان - ۲۸/۱۰/۷۵

لەگەڵ بولبول

بۆ رۆحی گۆرانى بێژى دەنگ خۆش، نەمر بەرپێژ محەمەد ماملی

بولبول! بالندەى ئیسک سووک!
سینگ پرنهواى دەندووک بچووک!
ئەویندارى گول و گولزار
لە سەرما و بى دەنگى بىزار
تینووی خوناوہى پەلکى گول
سروودخوینى مەدرەسەى دل
شەیدای بەیانانى بەھار
دل پر نالەى کۆ بووی شەوگار
سەربەستى بادەى ئاوەنگى
شارەزای کووچەى دل تەنگى
بۆچى نەوا و نالەت نایە؟
دیسان بەفرە و ھاژەى بايە
دیسان سیخوارە و خەزەلۆر
دیسان کراوى باخ بەدەر؟
دیسان سابلان سەر بە تەمە
ئۆپىرەى سەنفۆنى غەمە
دیسان دوور کەوتى لە خۆشى
یان تۆش بۆ «ماملی» رەش پۆشى؟

نالېي چىن ئەم گەرمە شىنە؟
بۆ نالەي گەرووت غەمگىنە؟
يېرى شىرى لى نەپزابى؟
«مىيەم» رەشى نەپۆشابى
يانى ئەم شىن و گىرانە
ھى يېرى كانى ئاسكانە؟
يان مام «ھىمىن» ئىتتىزارە
ھەر چاۋەرۋانى «قەتارە»؟

بولبول! بالندەي پىر ئاھەنگ!
ئەي گۆرانى يېرى دل تەنگ!
وەرە باھەلگەين پىكەوۋە
گەر سەرمايە و ئەگەر شەوۋە
بە ئاھەنگى مۇسقىي ئاخ
بگىرىن بۆ بولبولى «سابلاخ»
بگىرى، نىم، توى توى، وردورد
بۆ مۇسقىي رەسەنى كورد
گىران، ھاوار! ھەست ناھىلى
ئاۋارە بووم لە دوای خىلى
دەلېن كى تازە وەك جاران
خۇش دە كامە جىلىسى ياران؟
چاۋى شىعر چۆن نە كا گل
لە گىرانى مەرگى بولبول؟

ھاوړې توو بی خوالیم گهړې
چاوی رقت دەر نەپهړې
راسته تا گویي ئاهەنگ مابئ
تا ییری شوخ و شەنگ مابئ
تا ییری شیري نەپژینئ
«ماملی» نەمره و هەر ئه مینئ
بەلام چ بکەم ئەشکی پوونم
ئاشکرای دە کەن دەر وونم
کوچی یاری، کوچی سووره
کوچی ئەم کوچی سرووره
کوچی سروور غەم هینەرە
مەینەت هین و شادی بەرە
هەرچەن هیند دل تەنگی ناوئ
تا رۆژ گزینگی دەھاوئ
تا هەتاو هەلبی لە «ئاسۆ»
نامرئ دەنگی ئەو ھاوړیی تو!

بوکان- شەوی ۳ی ریبەندانی ۷۷

وهنهوزی ئاره زوو

ئەي تريفه‌ي شه‌وقي رېئوئيني نياز!
ئەي هه‌ناسه‌ي سرکي بن چارشپوي راز!
ئەي شنه‌ي ئاواتي رۆحي به‌ربه‌يان
ئەي له‌ سپهر ره‌مکه‌ري په‌يتي ژوان
وه‌ک خه‌يالم ديه‌ به‌ر چاو جاربه‌جار
وه‌ختي تېک ده‌لقی نيگا بي ئيختيار
تۆ تکه‌ي ئاونگي چاوي ئاره‌زووي
به‌م چله‌ي هاوينه‌ بۆ رۆحم ته‌زووي
سپه‌ري تۆم بي به‌هارم بۆ چيه‌؟
سپه‌ري بن تاقه‌دارم بۆ چيه‌؟
ئەي تريفه‌ي چاوي سه‌وزي ئاره‌زوو!
باوه‌شت جيگه‌ي وه‌نه‌وزي ئاره‌زوو!
جبي شه‌وانت هه‌وري سينگي ئاسمان
رپي ژوانت سه‌ر شه‌قامي کاکه‌شان
بۆ دوانت کۆل ئەبي تيغي زمان
چاوه‌که‌ت زنجير ئەکا چه‌رخي زه‌مان
جاله‌ کاتي داوه‌ت و سه‌ير و سمپ
خۆي ده‌سووتی بۆ شاعر پېنووسي گر
هه‌ر نيگاييکت له‌ چاو ده‌شنه‌يه‌وه
ده‌رکي شاعر يکم له‌ روو ده‌کرته‌وه

چاوە ئەدر کینیی قسە و پاشگەز دەبی
گەر دەهاوی و دواوە خواوەن تەز دەبی
تۆ ئەگەر چاوت ئەوین حاشار ئەدا
بۆ تەزوو دینیی بەم ئەم بیچارەدا؟

ئەهێ لە گولواژەهێ شیعر جوانتر بزەت!
چاوە بزێ هەووریشم ئەو بسکە خزەت!
هەستی تۆ گەر بیته دەسنوویژی شیعر
ئەو دەمەهێ هەست پێ دەکەم چیژی شیعر
هەر وشەهێ راوی دەکەم بۆت زۆر و کەم
پاکێ هەلەدەخزێ ئەگەر ناوت دەبەم
گەر خەیاڵت بۆ شیعر دەبنە هەوین
واژە بێ گۆرپین بە دووی یە کدایە دین
دەنگی خۆشت گەر لە گویم دەنگ داتەووە
هەر شریتیکی هەمە دەیشواتەووە
چ بکەم ئاخەر بۆ دڵم ساز و نەواي؟
چەندە لێک دوورین ئەو نەندەش ئاشنای!
تۆ هەوینی شیعی تازەهێ ئەمشەوی
ئەو کەسەهێ من هەلوەدا بووم بۆی ئەووە

لێم گەرێ بێ پەردە هیندی شت بلیم
من لە گەل ترس و هەوەس دا ناکولیم

ئاگرى عىشقى لى سىنەم بەر بوو
تىكەلى خوين، بەلكە تا ئىسكىم چووه
بۆيە تۆم كىردۆتە سەرمەشقى لىهوى
چونكى لەو خاكەيت و پەروەردەى ئەوى
من پەپوولەى شەوقى تۆ و ئەو ئاگرەم
تا دەسووتىم زۆرتەرە تىن و ورەم
بۆيە ناترسم كە بمكاتە خەلووز
سەوز و سەختە عىشقى كەم وەك دارە بووز
گەر لىق و پۆى پاكى هەلپاچن بە زۆر
سەد لىق و پۆى دىكە دەپۆى نۆر بە نۆر
من بەھارى ئەو قوتابى خانەمە
فەسلى ھاوینی ھەوار و لانیەمە
پاىزى ئەو فىرى كىردم پاىزە
ھەر كىراس زەردى كە دىم دىمە بزە
من بە رىبەندانى ئەو گەرمە دلىم
ھىز و تىن و عەشق و تاو و ئەسكىم
شىعر و عەشقى لاوەتشم ھەر لەو
ھەول و دەولم گشت لە پىناوى ئەو
جا ئەگەر من ھىندە مەدحى تۆ دەكەم
ھىند و شەى تازە و نەبىسراو كۆ دەكەم
چ بىكەم ئاخىر تۆ كە وەك كانى و كەوى
رۆحى «ئاسۆ» و دەستەپەروەردەى ئەوى

بۆكان - ۷/۶/۷۴

یہ کی ئہ یار

ہاتہ گویم دہنگی ھوہل رۆژی ئہ یار
ئہو دہمہی وا بوو کی رازاوی بہ ہار
خؤ دہلہنگیتی وہ کوو تاووس کہژی
سہیرہ بی رۆحیش لہوی دہم دا نہژی
دہنگہ زیندوو بوو بہلام گر گر بیوو
تاری ئہو کی بو وتاری سر بیوو
جا پہناہر بوومہ بہر گویچکہی قہلہم
پی پی گوتم بو دہنگی ئاوا ئاوہلہم
ہم دہبیستم، ہم دہنووسم ئہم ہہرا
تاہلی بگرن لہ سندووقی سہرا
دہنگی وہرزپریکی پروتی ئاشنا
وای دہ کوت خؤش خؤش لہ نیو ناخی منا:
«دہستی پر ہیزی گہلی ماندوو نہبی
چؤن بہراو و دیمی گہل پر توو دہبی؟»
ہہر منم دامچاندووہ دیم و بہراو
دہستی ماندووم تہنگ و سینگی خہم ہہراو
پرووتہلہ و بی کہوشہ خوینی جہرگہ کہم
ہہر دراو و پینہبارہ بہرگہ کہم
شہو لہ بہر ئیشی جہمامی دہستہ کہم
نارہناری دہرد و ژانہ بہستہ کہم

دەسنوئىزى شىعر

بۆچى پىم ناخۇشە من پارووى چەور؟
وا دەبى بۆ من بچىتە بن ھەور؟
بۆچى مندالى ئەمن دىوانەيە؟
سەر تە پۆلكانى قوتابى خانەيە؟
لېم گەرپىن ئاخىر دىلم يە كجار پىرە
قەرپنى بىستەم رۆيى من خانووم قورە
كەم دىلم خۇش كەن بە مزگىنى و بەلېن
سالەھايە ھەر دەلېن و ھەر دەلېن
ھەر دەلېن و بۆ ئەمن نايىتە نان
ھىندە ئەم دەردانە بۆ من ئاشنان
تازە ئىدى سەر كوتەم ناكەن بە زۆر
نايەلم رە نجم بە با دا مفتە خۆر
مستى پۆلام دايدە چىنى تووى خەبات
نان و بەرگم بۆ دەھىنى وەك خەلات
ژىن بەرەو پىشى يە «ئاسۆ» پوونە بۆم
چۆن دەبى بن بىر نەبى دەرد و دىلۆم؟

ساروقامىش - ۷۵/۲/۱۱

تۆزى غوربەت

بۇ ھاۋرېم ھەسەن دەرزى

وا خەزان ديسان لە باغى مەجلىسى ياران خزا
جەرگى ھاۋالان بە سىخى دوورە يارى ھەلچزا
سۆزى ئەو سازەى كە وا ھەر نەشئە بوو ئاھەنگە كەى
تازە لە گوپى ھاۋەلاندا چوو غەرىبى دەنگە كەى
«دەردى دل بۇ كى بە يان كەم»؟ كى لە دەردم حالىيە؟
ۋەزنى شىعرى عاشقى من دەنگى كى ھاۋالىيە؟
«بە فرى بە فرانبار لە سەر شىعرى ئەمن ناچىتە ۋە
تۆ بلى كەنگى عەزىزى ئەو دلەى تۆش بىتە ۋە»؟
ئەو دلەى تۆ بۆچى ھەر دايم لە غەم پىر بوو برا؟
گەرچى بۇ پرووناكى بەزمى ئىمە سووتاي ۋە ك چرا
تۆ بلى شادى لە ئىمە بۆچى ناكالىتە ۋە؟
چون نەقرچىم تازە «كالىم» قەت لە بۇ نالىتە ۋە!
دەردى دوورى تۆچ بوو وا ھەر بەتەن تر بوو ۋەرت
تەنەرۋىشتى ئەمن حالى نەبووم لە ۋ ئاگرەت
ئىستە زانىم سۆزى دەنگت بۆچى ۋە ك ئاگر دەچوو
تا بە فرمىسكى غەمت نىماك ئەبوو چاتر دەبوو
ئىستە زانىم دەردى ئەم كوردە ۋە كوۋ ھىچكەس نىيە
لى نەنىشى تۆزى غوربەت سەد ھونەر بى بەس نىيە
«ئىستە زانىم چاۋە كانم ناۋەرۋكى شىعرى غەم
رۆشنىش بى ۋىژەرى خۇى پى دەسووتى چەشنى شەم»

دەسنوئىژى شىعر

ھاۋەلان! مەنەم مەكەن شىعرم پەيامى شىۋەنە!
پاكى جىي پىي ھاۋەلانە ھەرچى دەشت و دىمەنە
ھەر كەسى جوى بىتەۋە لەو خۇشەۋىستانە دلى
بولبولى پايزىيە و ھەر شىنە كارى بۆ گولى
شىعرى من ۋەزنى نەماۋە ھىندە قورسە ئەو خەمەم
بۆنى شىن و شىۋەنە ئاھەنگ و بەستە و زەمزەمەم
تازە كى پروونى دە كا «ئاسۆ»ى خەياللاتى گەشم؟
شەرتە ئىدى چەشنى قومرى نالە بى ھەر وا بەشم

بۆكان - ۷۷/۹/۸

هەورامان ، هەوری بارانی شیعەرە

کۆمەڵە شاخێ وە ک سەید سەرسەوز
ئەستێران لە سەر لووتکە ی بەو نەوز
هەور بە دەسیانۆ هاتوونە ئامان
بۆیە پێی دەلێن شاخی هەورامان
تا چاو کار دە کا چۆمە و دار و کیو
کتییی عیشقن هەوراز و نشیو
چەرە، هەورازە، بەرزە، زەنویرە
بە فووی بالی مەل هەوا بلویرە
کاتی دە گەیتە شاری مەریوان
بەرەو زریوار دە کیشی ئینسان
وە ک ئیکسیر وایە و لا دەبا ئازار
تیشکی ئیوارە ی خۆری زریوار
بە تاییەت کاتی شایی و زەماوەن
دلە و دەبیتە باخچە ی بی خواوەن
هەر ساتی دە کشی بە شکل و ناوی
بۆ نیو باخچە ی دل پەپوولە ی چاوی
ئیدی هەر تۆی و شیعەر و عەشق و کول
هەر هەورامانە و دەریا و دار و گول
مەگەر لیت تیک دا وە ک خەوی رەویو
هەوالی تالی ئەحوالی ئەو دیو

ده سنوئیزی شیعر

دهنا ئالایه له مه زرا و قوپی
دهسپه ی هه لپه رکی بوو کی سه رچوپی
داوه ته، به زمه، چوپی کیشانه
ناز به مسقاله، هه ر شان به شان
هه ر شان به شان و سینه راوه شان
هاتوونه سه یران خه لکی کاکه شان
لیره دایه ژین تامی شیرینه
بو ئه و مرۆشه ی شه یدای ئه وینه
خوایه گه ر سه یری چاوجوانان نه با
شادی ده بووه پووش به ده م بای سه با
گه ر گیری غه می، زال به به سه ریا
وه ره سه یری که له م قه راخ ده ریا
ده هاری ریا و ده غه له و که له ک
وه ک ئاشی ده وران گه ری په شبه له ک
دهنگی مؤسیقا و سه رخۆشی و رۆژپه ر
شاعیر توونی ئه کا بو شیعریکی ته ر
منیش وه ک کابرای فولکلۆری کورد
پاش سه یری ده ریا و چیا و پارک و پرد
«تازه م زانیوه مه ریان ده شته»
ئه مه که ی ده شته عه ینی به هه شته
له و ده شته راسته ی بی چال و به رزی
وه ک باز ئه چریکا حه نجه ره ی «ده رزی»

لە كاخی كۆخا ھاوړپى «بەختیار»
بە جووت وەك «زیرەك» دەیانكوت كەویار
لە دەورەى كۆتەل مەلای بیساران
پەنابەر دەبم وەك گەستەى ماران
فیدای رۆحت بم دل بینە سەما
من لە حەببەتا شیعرم پى نەما
ئەو كراس سەوزەى رەگەز ھەورامە
تۆ نەبى وەسفى نازانرى نامە
وەفریام كەووە تینى بۆ ھەلبەست
زەوقم پیر بوووە منى جوان پەرەست
ئەم شیعەرەش دەیلیم رۆحى گۆرانە
پىم حالى دەكا ئەم ھەلبەستانە
بە شیرى شیعرى شاخى ھەورامان
شاعیر گۆچ دەكرین بۆ مەسنەوى جوان
چاوى تیر نابى، وشەى نەبانە
تا تیر نەپوانى لەم ھەورامانە
ئەستیرەى ژینى نایەتە خەندە
تانەزانى ژین بە ئەوین بەندە
بە تايەت عیشقى جوانى و نیشتمان
ھەست دەكرى لە سەیر شاخى ھەورامان
ھەورامان دەشتە، ھەورامان باخە
ھەورامان دارە، ھەورامان شاخە

دەسنووتژی شیعر

هه‌ورامان ئاوه، شاخه‌ی شه‌تاوه
گشت گیانی ده‌رده و خۆی راوه‌ستاوه
هه‌ورامان «ئاسۆ»ی ئاسمانی شیعره
هه‌ورامان هه‌وری بارانی شیعره

بۆکان- ۷۵/۷/۳

باغی بہروی

یاران سیوم دی، یاران سیوم دی
شہمامہی شلک، گول بہ لیوم دی
ہہناری باخی دوورہ خیوم دی
دوو توپہل ناسک سپی میوم دی
دو کوتری سپی ناو ہیلانہم دی
دو کارگی کہمای خرپیلانہم دی
گرکہی سافوسول بی پوانم دی
تہلای دہستہ گوش دہست لاوانم دی
دو توپہل بہفری سہر گزنیژم دی
جووتی کالہبہی سینہی کیژم دی
دوو گلؤلہ نہرمی بہن تہنافم دی
دوو ہیندہی مہرمہر قہندی سافم دی
دوو دووگی بہرخی مرینؤسم دی
دوو ہیلکہی گہورہی وہ بی پؤسم دی
دوو تہرزہی سافی نووکی مہمم دی
دوو مانگی بہدری دوور لہ تہمم دی
دوو تووری تہرچک سپی و سافم دی
دوو ماشہر لؤکہ بی غیلافم دی
جووتی خاصہ کہو لہ سہر بہفرم دی
دوو مشت مراورید شووشہ دہفرم دی

دەسنوئىژى شىعر

دوو سىي كەرويشك گەرمەلانم دى
دوو خرچەي تورتى ئىو يىستانم دى
دېتم دوو بەرخى بەي شوان و كىشك
لە كۆزى سىنە ئەياندا باوئىشك
ھەر چاوم پىي كەوت بەراگوزارى
حەيا كۆچى كرد لە لام يە كجارى
لاقم بى ھىز بوو بۆي گەرامەوہ
تەنھا لايە كى كرد بە لامەوہ
خوايە لە كرددەت ھەزار ماشەلا
من چىم دى لە تۆي يىخەي ئاوہلا
واي تاساندووم ناچى لە بىرم
لەمپرۆوہ بە تاي زولفى ئەسىرم
ھەرچەندە خۆ ھىچ نايى لە دەستم
دەنگ ئەداتەوہ لە ئىو ھەلبەستم
خۆزگەم بەو كەسەي باغەوانىەتى
وہ ك «ئاسۆ» شىتى شكلى جوانىەتى

بۆكان - ۷۶/۳/۱۱

كولوو كولوو، بەفر ئەبارى
چەن وەرەز بىووين لە شارى!
لە مالى دانىشتبووم، وەرەز
وینەى جاو خۆم دابوو لە گەز
بەلین بوو خۆشم نەدوینم
«وەستا عوسمان» ھاتە شوینم
لە گەل پۆلى ھاوړى بەدل
خەمى شاريمان نا ژىر گل
چۆل بوو لەبەر چاوشار و باغ
بىجگە لە كانیە كەى دوراغ
قەزای دەرى لە ژوور كەوى
تەواو نەگەببونە ئەوى
«سەیدەلى» و «سەعید» چوونە دەر
تا «پارده كان» یە كیاندا بەر
وەسفى نازانرى تانەى
چارداخى باوكى بانەى
«عەولاش» دیار بوو خاوەن مال بوو
شارەزا و بەلەد و زال بوو
شۆفىر بوو «كۆلكە زېرینە»
دیارە چەن ھىدى و ئەمینە

«عەولای» لە بەر خزیی عەرزی
وێک دەعبای کابرا دەلەرزی
چووینە نیو چارداخی گەرم
تەختی بە پووش و کانەرم
لەبەر یەکیان نابوو ملیان
سەعید و گۆرانی و قلیان
خۆ منیش هەر بە ئاھەنگی ئەو
غەم لە نیو دلما ئەکەن رەو
دەچمەوێ کاتی مندالیم
جی ژوان و هەواری خالیم
یادی یارانێ دوور ولات
ولاتی پەر لە کارەسات
دەمکاتەوێ خاسە کەوێ
هەر بخوینم پۆژ و شەوێ
بە یادی ئەو شادی و سەما
لەم ولاتە شوینی نەما
هەر شیعر و بەستە و زەمزەمەم
لە زار نەبڕی لە زۆر و کەم
کە بابی کۆلکەزێرینە
لە بەر ئەو بەفر و بارینە
تامی زیوێ و فەقی دەبڕی
تۆژی خەفەت لە دل دەسپری
«سەید عەلی» و کتری و چایە کەیی

«وەستا عوسمان» و تەھویبە
من شیعەر و «عەولاش» گۆرانی
سەئید و سیخ و قلیانی
ئاسمان کەرپۆه و کینو خامۆش
دەشت و دار و باخ سپی پۆش
بەزمی کە یخوسرەوہ لێرە
ساقی فریام کەوہ دێرە
ئەم شاخ و کینو و ناو باخە
خەم پەوین و شادی ناخە
ئەم شاخ و پەوہز و گەردە
جیگە شۆرەلاوی کوردە
ئەم ھەلدێر و رژد و گەوہ
جیگە قاسپەقاسپی کەوہ
ھەتا راوچی زۆرتەر بێنن
ئەمان باشتر دەچریکینن
ئەم شاخ و کینو سەربەرزە
لانی شۆرەلاوی تەرزە
ئەم بەفر و ساردی و زستانە
ھەناسە ساردی ئەوانە
بۆ ولاتی چۆل و خامۆش
بۆ ژینی ژێردەستی و کەرنۆش
بۆیە من لێرە مەست ئەبم
تیکە لاوی ھەلبەست ئەبم

دەسنوئیزی شیعر

چیانئەوانم بیری دەخا
پردە ی ترسم وەلا دەبا
هەناسە ئاسان دە کیشم
غەم ناییتە دلی ریشم
بەلئی یارانئە هاوڕەنگم
قەت مەزانن من بئە دەنگم
جار جار ئاوا یادم دە کەن
خیرتان دە گاشادم دە کەن
قەت لە بیری ناچی پاردە کان
شیعر، مەستی و بەفر و باران
بیری شادی و خووشی جاران
چەند کەوتینە یادی یاران
چەندە یادی «عەزیز» کرا
«موجاوریان» هەر دوو برا
هەموومان هاتبووینە نالە
بە یادی سەوزە کە ی «سالە»
یا خوا یاران هەر وا جەم بن!
خیلی خەم و نە یار کەم بن!
ئیدی «ئاسۆش» وینە ی جاران
شیعر ئەلئی بە یادی یاران

بۆکان - ۱۳۷۷/۱۱/۱۸

بینه ری ئازیزی کوردی دل به غم
هه لکه ماهواره ت، سه یر که جامی جه م
رؤحی جه مشید دی و وه کوو کارتون ده لی!
ئیره تارانہ و مه کوگی دوو که لی
دوو که لی دینداری گه وره شمان هه یه
هه ر یه که ی لای یه ک جه ناح به شمان هه یه
هینده باریوه به سه رمانا درؤ
خوت له ناو ده ریای درؤی دیندا بشؤ
هه ور و هاژه و هات و چوونی دوو که له
هه ر چزووی ماری شه قام و داوه له
بو تکه ده ی پوند و دولار و ئانه یه
قاقری پوخسار و زولف و شانہ یه
گه رده نه ی بازاری شارستانه گشت
بینه خه لوار و له شت پرپر که مشت
ئیره دانشگای به قهت پاریس هه یه
سی ئه وه نده ی ویی شه قامی پیس هه یه
لیره دانشجوو هه موو پر دانشن
گشت له شه تره نجی ئه وینداری کشن
به رق و ئه نتیگرا ل و ئه ستیره ی سو هیل
پاکی قوربانی خه تی دؤعای کومه یل

لێره ئوستادان له زۆریی دەرس و ئیش
دەستیان ناگا بدەن تیغی له پریش
ئاخرین باسە و خەبەرداروو دەگەم
گەرچی هیندی هەست برینداروو دەگەم
ئەو کەسانە ی لێرەو گەل کۆک ئەگەن
ئەو هەموو زولمە و قسە ی ناپۆک ئەگەن
زاهیدی رۆژ و چەتە و جەردە ی شەوین
لانی گورگە ئیرە، مەرگەرمی شەوین
لێره تاران گەل له نیو قوردای چەقین
ئیرە تاران! مەرگەزی ئیران زەمین
حەیفە ئەم شارە بە پیتەختی بکە ی
هەر دەبی ئیرە بە پی، تەختی بکە ی!

تاران - ۷۷/۱۲/۲۴

شیننی قہ لہم

کاتی ہاواری قہ لہم دیتہ خرؤش
کہر دہ بی سؤزی خہ یالی سہر خوش
کاتی مؤسیقہ لہ زہری دہ کہوی
پیکہ نین بی کہ سہ ہہر چاو دہ یہوی
ئہو دہمہی تۆز و تہمی کۆچی ہہوال
دی و دہ پڑی بہ کزی چاوی خہ یال
ئہو دہمہی تاوہ کہ سیرہی دہ کہوی
نایہوی مژ لہ ولاتی برہوی
ئہو دہمہی زوقم و زرووقہی سیخوار
دیتہ جیی ورشہیی دہ سمالی بہ ہار
ئہو دہمہی خہم بہ خہ یال پیدہ کہنی
ساردہ با بسکی وتہم رادہ ژہنی
لیو بہ جی دیلی قسہی خوش و بہ تام
ئہو دہمہی رادہ چہمی بہ ژنی نہمام
ہیلی کاغہز وہ کوو گۆری سر و سارد
لہت دہ کا جہرگی وشہ ہہر وہ کوو کارد
قہ لہمہ ہستی لہ گہر نابی وہ پرہز
دیتہ نالین وہ کوو شالووری قہ فہز

قه‌له‌م ئاخ‌ر چیه، تۆ بۆ به‌خه‌می؟
کاغه‌زت نووکی چه‌قۆش بئی قه‌له‌می
زاری تۆ ئاوی حه‌یاتی تیدا
ژار که هیچ، نوقل و نه‌باتی تیدا
وه‌ره شه‌کراوی به‌ زارت‌دا بی
سارده به‌فراوی به‌ زارت‌دا بی
تۆ سپی ره‌ش که‌وه ئه‌ممانه به‌ شین
«سه‌وز» و «ئاوی» به‌ وه‌کوو خه‌ونی ئه‌وین
ئه‌و ده‌مه‌ی هه‌ستی به‌ سۆزی مه‌ستی
به‌ هه‌ناسه‌م له‌ گه‌روودا به‌ستی
وه‌ره تۆ بۆم بیه‌ مه‌ی، بۆم بیه‌ نه‌ی
قه‌له‌م هه‌ر تیز به‌، نه‌چی کۆل بی، نه‌که‌ی

قه‌له‌م ئاخ‌ر چیه تۆ بۆ به‌خه‌می؟
کاغه‌زت نووکی چه‌قۆش بئی قه‌له‌می
که‌چی دل پیم ده‌لی تۆ بۆ به‌خه‌می
نه‌فه‌ست سارده، چیا‌ی سه‌ربه‌ته‌می
بۆیه تۆ ره‌نگی وشه‌ت هه‌ر شینه
چاوی شین جوانه‌، حه‌قیقه‌ت‌بینه
حه‌فته به‌م حاله‌ بی‌ نارازی
چونکه‌ جی‌ماوی له‌ په‌نجه‌ی قازی
په‌ نه‌جه کام په‌ نه‌جه؟ ئه‌وه‌ی په‌ نجا سال
نووسی و هۆندی هه‌تا‌کوو کور و کال

ئال و گۆرپكى بكن ئەندىشە
تاوہ كووشىر نەبرى لەم بىشە
بۆيە چاوت بە نم و ئەسرینە
چاوى تەر كانى دلى خوئینە
ديارە تاخەم تەلى تارت بژەنى
مەينەتى تانى خەيالت دەتەنى
ھەر كە تەم لەرزى لە پەنجەت بگەپى
ئىدى قەت بەردى خەمت نايەتەپى
چاوە كەم ژانە نيشانەى بوونە
ھىچ پەرۆشيت نەبى (ئاسۆ) روونە

بۆكان - ۲۸/۱۰/۷۶

له کۆنگرە ی ئەرکەوازی ئیلام

زۆر لەمێژە ئەوەم مەیلە
ئاواتی دەروونی کەیلە
بە بالی شەوقم هەلفرم
سینگی رەشی شەو هەلدرم
غەم بخرمە ئامان ئامان
وێک شاخەکانی هەورامان
باران بە سەرما بیاری
وێنە ی تەیری کۆچەر جاری
بنیشمەو سەر دالاهووم
بالم لە هەتاو هەلبسووم
زیدی کۆنی کورد بینم
باغ و چۆم و پرد بینم
ئیلام و هەرسین بینم
شەدە و کەمەرچین بینم
بێمە زیدی ئەرکەوازی
ئەو پیرە ی دەنگ و ئاوازی
لە مێژوو دەنگ ئەداتەو
ژەنگی مێژوو ئەشواتەو
وێنە ی شمشالی پیرەشوان
دێتە نالەشکینە ی بۆکان

من دەخاتە سەر شابالی
بە گەرۆوی چەشنی شمشالی
فیرم دە کا چۆن بەخوینم
تاسە میژووی کۆن بشکینم
بە فووی شیعری موکوریانی
لابەم تەوژمی زیریانی
ئەو با تووشە سەرما دینی
مەل دە نیری بۆ گەرمینی

زۆر لە مێژە بە و ئاواتەم
لاچی لە سەر شیعرم ماتەم
پەپوولە ی ئاوات و هیوام
بیتە ئاو گولزاری ئیلام
لە ناو باخجە ی شیعری گۆران
هەلالە بچنی بۆ سۆران
پە یامی دار بەرۆوی بانە
بیینم بۆ ئەم دارستانە
بلیم هەر دوو لە یە ک ریشەین
برا و هاو ریشە ی هەمیشەین

هەر دوو گۆچ کراوین کاکە
بە ئاوی کانی ئەم خاکە

ده سنویتیژی شیعر

ئۆخه‌ی ئاواتم به‌دی هات
که وتمه ناو گولزاری ئاوات
دالاهووم دی به سه‌ربه‌رزی
زه‌وی له‌به‌ری ده‌له‌رزی
سه‌ربه‌رز چلۆن ده‌بی نه‌وی؟
وه‌ک شیعره‌کانی مه‌وله‌وی
ئه‌وشه‌و دیتم دو ئاوی روون
له‌ شاری ئیلام تیکه‌ل بوون
شیعری موکری و ئه‌رکه‌وازی
دایکی نیشتمانیس‌پازی
ده‌یکوت به‌ ئاوازیکی خۆش
دار و به‌ردی ده‌هینا جۆش
شیری مه‌مکم‌ه‌لالتان بی
ئاسمان «ئاسۆ»ی خه‌یالتان بی

ئیلام - ۷۳/۶/۲۳

مه رسییه «؟»

ئهی ئه وهی هیزی خه یالاتی منی!
ساله وهختیکه له بهر چاوم ونی!
ساله وهختیکه به ئاواتم شهوی
سۆزی دهنگت شه و له په ردهی گویم کهوی
ساله وهختیکه دلّم لانهی خه مه
چاوه رپته و داخه کهم جیی توی که مه
ئهی چ بوو، بوؤ ده میکیش نایه وه؟
ئهی شه می پروونی دلّم بوؤ توایه وه؟
خو ئه تۆ جیگهت له نیو دلمایه هر
شیوه کهت تینکه ل به خوینه و نایه دهر
راسته به روالهت له کۆشکی میژووی
یا به قه ولی دیکه میوانی خوی
گویم دهیه تۆ ئهی له میژوو گه وره تر
ئهی شه پۆلی به حری توورهی قهت نه مر
وه ک په پولهی دهوری شه م ده توپیه وه
ئهو ده مهی ده توپیه وه ده ژیبیه وه
خه ونی سووکی و سرتیه ک هه ل ناگری
رپۆحی بارانی و له هه ورای، نامری
پیکه نینی چاو که ژالی چاوه رپی
گوئی ئه ویندارت کپیش بی دپته گوئی

دەسنوئىزى شىعر

وہ ک خورپہی کانیاوی پروونی دەم نزار
قوولترە مانات لە گۆمی بی بووار
تۆ شنەى کویستانی بەرزى بی نەشەى
بۆ گۆلى سىس و پرووکاو وہ ک گەشەى
تۆ ئەوینى، تۆ دنەى، وہ ک تین دەچى
وہ ک شنەى شەویای دەمەو ھاوین دەچى
هەستى عەشقت پى دە گرسى ناو بە ناو
خوینى عەشقى میللەتى و نایتە ناو
چەندە تامەزرۆى تەماشایى ترم
من پەپوولەم، عاشقى نیو ئاگرم
مشتەرى یى ئالەتیت وہ ک من کەمن
کوانى میژوو تۆ دەناسى وہ ک ئەمن
وا وەرە ئەى تۆ لە میژوو گەورەتر!
ئەى نىگات ھەر عەینى چەخماخەى ھەورا!

ئەو کەسەى عاشق نەبى بی ھۆیە گەر
ناوى تۆ جارى بەینى بی سەمەر
ھەر کەسەى بی عەشقى راستى رى کەوى
چال و رى ناناسى حەتمەن تى کەوى
ھەر کەسەى عاشق نەبى سادق نییە
تۆ خودا ژین بی ئەوین مانای چییە؟
کى لە نیو گولدا غەریبى ھەست ئە کا؟
کوا دروو بولبول بەحالیش مەست ئە کا؟

تۆ گولئى بووى بى به هانە و بى گروو
چقلى چاوى ناكەس و خىلى دروو
ئەم ولاتەت عاشقانه خوش ئەويست
گوچكە دەنگى تىرى تانەى هەر نەبيست
بۆيە تا سرتەى ئەوينداریكى پاك
ئاوهدان كا قوژبن و ئامىزى خاك
يادى تۆش هەر والە دلدا باقىيە
ئاوەكەت بۆ بادە خوران ساقىيە

سەردەمىكە ژەنگى مېژوو دەيهەوى
ئاوى زىرت رەش بكالىرە و لەوى
سەردەمىكە شەوپەرەستانى زەليل
ون دەكەن ناوت لە مېژوو بى دەليل
ساردهبا رۆچنەى لە جيژوان نايەو
قەل لە جىي قومرى سەرى هەلدايەو
سەردەمىكە داوەتان بى شەوگەرن
بالى سۆنەى گوپى شەتاو بە خۆين تەرن
سەردەمىكە باى «سەبا» زىندانىيە
شەختە كۆكە و هيرش و جەولانىيە
سەردەمىكە عاشقن سووك و چرووك
مەل بە قوفلى داوہيە بە مل و دەنووك

ده سنوئیزی شیعر

کهوته سهر گوفتاری حهق توئیژی درۆ
چاوه کان به درۆ له گهڵ یهک دینه گۆ
بای سه داقهت لهم ولاته کهوتوووه
پیره شه نیاری حهقیقهت خهوتوووه
لاوه کان گشت چوونه دروینهی ئەلهم
داوته، بهزمه له جی خهرمانی خه
وا جهزه ی سوور کردوووه فرمیسک و شین
نان و تووشی بو نه ماوه پیکه نین
ههرچی خهلف و داره توونین بو شهواو
گوپچکه پاکی شل بووه بو چاو و راو
دهفری دهخلی گهڵ فریوه، تهفریه
چاوی ئاواتیش هه مووی لهم دهفریه
لاوه کان زوریان له دوو کهلدا و نن
شییری مال و ریوی ههردی دوژمنن
کواله کوپی ئیستا بینی چهن به کول
عارهقی شیعرم دهنۆشم پر به دل؟
کوا سوراچی؟ میسره عیش مهستم ده کهن!
دیم به رهو به رزی بچم پهستم ده کهن

گویی له دهردم راگره بهردی سه بوور
چۆن نه چرژئی مالی ههستم وه ک بلوور
کۆشکی ته نیاییم فهقهت ئەژنۆ که مه
چهن له ویدا شین بکه م بو تو که مه

مالی ئاوا بئى لەویش فرمیسکی چاو
وا بەخوڕ دئ هیچ نییه حەوجیم بە ئاو
نان و ئاوی ئەم گەلە شین خواردنە
تیگەیین و ترس و خو لئى بواردنە
بووینە گورزی سەدەزار فیئل و فەرەج
ئەنقەرە و تاران و بەغداد و کەرەج
گشت ئەمانە پەر لە هاواری مەیه
جامی ئاواتی گەلێش هەر بئى مەیه
هەر وشەى مافی بوئى قاچاخە هەر
نەجمەیی سەرشانی حەق خواز داخە هەر
هەر ئەوان تیر و ئەمەش هەر چاو لە دەست
بوونە بوت بۆمان، ئەمەش وە ک بوت پەرەست
شیعری دلدارى کز و ئازوردەیه
بارى مەینەت حەقدەسى ئەم کوردەیه
هەر ئەمەین سووتاو و ڕەنجکێش و هەزار
دەس برین و کۆنە پۆش و کۆلەوار
ڕەنجی شان و پیلێ ئیمەش بو ئەوان
تاوە کوو دانی هەبئى قەت ئاشەوان
ئاش بە تال ناکا مەگەر خوا گێژى کرد
هەر دەهاری گەنم و جو و داھاتی کورد
کاکی کوردیش چی؟ هەموومان دژ بە یە ک!
تاقمى سوور و برى ڕەش یان بەلە ک

کەس نەبوو پەر دەی دلم هەلداتەوہ
کەس نەبوو شووشە ی دلم بشواتەوہ
کەس نەبوو کەریاری هاواری دلم
کەس وە کوو تۆ گوپی نەدا هەست و کولم
هێچکەس ئ فرمیسکی چاوم ناسرئ
گەوہەری فرمیسکی من کەس نایکرئ
گەوہەری فرمیسکی من شینی گەلە
سەد وە کوو نوو حیش دەخاتە پا مەلە
گوومی شینی شیعی من توو کالی کر او
دیتە لرفە هەر وە کوو ئاوی شە تاو
چونکە هاواری وشە ی شیعی من تە پرن
گوپی گەلی ویشک و برینگی لی کە پرن
شیعی من سەرپاکی ئایاتی دلە
هەلگری سەرتە ی حیکایاتی دلە
ئایەتی دل گوینگری پاکی دەوی
شەرح و تەفسیری مەلای چاکی دەوی
شەرحی دەردی دل کتیبی گەورە یە
خۆی بە تەنیا چەندە سیکل و دەورە یە
بۆیە خۆم پی تاک و فەرد و بی کەسە
عاشقم بە و دەرس و دەورە و مەدرەسە
عاشقی شەرحی ئەوینم بی دپۆ
کوانی هەستم مەست ئە کا گریان و رۆ؟

دەسنوئىزى شىعر

گەر دەلېم من مەرسىيە تۆ؛ وانىيە
من خراپ بىم، كەس وە كوو تۆ چا نىيە!

ئەو خەمەي تۆ ھىند خەمى سادەش نىيە
كارى شىعر و شىوون و بادەش نىيە
شىعرى ئىستا ھەست و ئوخزنى كەمە
دوور دەھەنگىوئىت و قورمژنى كەمە
شىعرى ئىستا سوو كە بۆ قورسى خەمت
تەسكە بۆ داوئىنى بەزنى ماتەمت
كىشە كەي كىشەي لە دوون بۆ نواندى
سووكىيە ھۆي نەقد و ھەلسەنگاندى
شىعر ئىستا بەحرى پانە و بى سنوور
بى شەپۆل و سەوز و گەش چەشنى بلوور
تىشك و دەنگۆي چا و كە ھىچ، گۆي كەپ دە كا
دەچىيە ناوى تا قولاپەت تەر دە كا
كوانى ئەو شىعرانە وا مووچر كى بوو؟
بۆ سىياسەت جار و بار چنگور كى بوو؟
ھەر بە يەك بەيتى وە كوو پۆلوو و سكل
مەنجەلى دل پىي دەھاتە جۆش و كول
كۆن بوو ھەرچى خەدى پياوانە يە
وەك غەرب بوون قىلەي ئەم لاوانە يە
غەرب ئە گەر تە كنىكى بى ئەژمارە ھەر!
شىعرى بى تامىشى نوقلى زارە ھەر!

ئىۋە زانست و عىلم فىر بن لەوان
شيعر و موزىكيان زەعيفە و ناتەوان
خۆ نەماۋى تا بە پىنۋوسى پتەو
ھەر لە رۆژاۋاۋە دەنگيان دەى لە خەو
چاۋى خۆت بۆ لاۋ بکەيتە پەنجەرە
جا بلېى كاکە ئەمە گشت سېەرە
مەبنە جۆلا، سەردرى خۆتان نەۋى
ھەر گەلى بۆ خۆى نەۋى سەر ناکەۋى!

جاروبار دېم داخى مەرگت بەرمە كىنو
تۆزى بۆت بگريم لە بن يەك دارە سىو
داخە كەم لەم ۋەرزەدا كىلگە و بەيار
ۋشكە دېمىكن تەنانەت تاقەدار
دارە توو چەترى سەرى كون كون بوۋە
شۆرەبى دەرزى قىژى لى ون بوۋە
تاقەدارى سەرمەزاران بوون بە كۆر
پاكي پاراون بە فرمىسكى شەپۆر
كۆرى بن باغ و چنارستان غەمىن
دەنكە فرمىسكە بە جىگەى پىكەنىن
ناۋەرۋكى شيعرى گۆرانىش كزە
زامى ئاھەنگى كەمى خوش ئاۋدزە
ھات وچۆ و پرسىن و شوخى و گەنجەفە

ده سنوئیزی شیعر

جیی له گۆشه‌ی سهر شه‌قام و نیو سه‌فه
سه‌رده‌می شادی و چه‌پی بوونه چه‌مه‌ر
هه‌ستی ئازادی نه‌ما چه‌تاله‌ ده‌ر
هه‌رچی خاوه‌ن ماله‌ ژێرده‌سته و غه‌ریب
ئه‌جنه‌بی و خوێری له‌یه‌ک دریا‌ن ته‌ریب
که‌سپ و شوغلی سه‌رده‌میش قاچاخیه
بی‌سه‌وادی باو و خوێندن یاخیه
سه‌ده‌ه‌زار خۆزگه‌م به‌خۆت وا بووت نه‌جات
له‌و خه‌می ژینه‌ی گه‌لی بی‌ده‌ست‌ل‌ات
داخی ئه‌م خه‌م خواردنه‌ زانا‌کوژه
هه‌له‌په‌ره‌ستیش داری ده‌ستی خوین‌مه‌ژه
پشت و روو و راست و چه‌پ و خوار و سه‌روو
هه‌له‌لووشن مافی ژێرده‌ست وه‌ک زه‌روو
باب و رۆله‌ش وا له‌یه‌ک بوون بی‌خه‌به‌ر!
پو‌حمی دایک و بابه‌ک‌ش نه‌یما ئه‌سه‌ر!
کی ده‌ویری هه‌ر به‌سه‌رته‌ش بیژی له‌ل؟
باسی بزنه و نانه‌که‌ی شوانه و ئه‌جه‌ل

من هه‌میشه‌ پیش ئه‌وه‌ی بیم یا‌ن برۆم
ترسی مالا‌وایی‌یه‌ که‌ند و کلۆم
چه‌نده‌ سه‌خته‌یه‌ک به‌جی هیشتن له‌ژین
جا که‌می‌کیشی هه‌بی تامی ئه‌وین
گه‌ر نه‌بی هیوایی دیکه‌ بو‌ه‌ناو

ئىزنى رۆيىن كوانەدا بارانى چاۋ؟
چاۋ بە يادى دىتنى دى سۆى ھەيە
لاق بە ھىۋاي ھاتنى دى رۆى ھەيە
چەن "بە خىر بى" م خۆش دەۋى بۆ سلاۋە كەم
ھىند لە سەر چاۋم دەترسىم چاۋە كەم
گەر نەبا ھىۋاي ترووسكەى چاۋى رەش
پاشى تۆ ھەر گۆشە گىرىم دەبوۋە بەش
من ھەتا رۆحى عەشق مابى دەژىم
بۆ ئەۋىن يە كپەنگ و يە كپوو ۋە ك پەژىم
تا بزەى پشكۋوتنى گول ھەر ھەيە
ناۋەرۋكى شىعەرى ئەمنىش تازەيە
بۆيە پىۋەم بىنمە كۆتايى قسەم
بۆنى ھىۋاي پىۋەيە دوايى قسەم
بۆيە شىنى تۆم لە لا كەسرى نىيە
خۆشەۋىستى سەردەم و عەسرى نىيە
تا دللى «ئاسۆ» يە پىشكەى شىنى تۆ
ھەر گۈلى لالەن يەقەن پەرژىنى تۆ

بۇكان - ۷/۵/۷۷

تۆزی خەمی

تۆزی خەمی لەم گەلە هەلنیشتوو
چاوی خەم و دەردی بە جووت ڕشتوو
شاعیر و نووسەر هەموو چاوی پر نەمن
عارف و عامی هەموو دل پر خەمن
دەشت و دەمەن هاتوو نە گریان هەموو
ورد و درشت خاکی موکوریان هەموو
بۆ چییە وا خەندە لە لێو مردوو؟
دەستی ئەجەل کێهە کەسی بردوو؟
ئەو دلی ئاواتە کە قەت نەسرهوت
بەو هەموو ئیحساسە لە لێدان کەوت؟
دەک نەفەسو تاسی بە تاسەم، ئەجەل!
بیتە ملت دەینی هەناسەم، ئەجەل!
خۆ ئەو «کامیل»ە لەمەت ساندەو
نەزم و نيزامی کەلیمە هەر بەو
نایەتە سەر زاری شیعیە کە نەفەس
چەشنی بزە ی لێوی هەموو قەوم و کەس
من چ بلیم ئیستە لە شەرحی فیراق؟
لالە زمانی قەلەمی ئیشتیاق
من لە خەمت چۆن بە دوو چاوم چەمی
چاری دە کە سۆزی دەروونم کەمی؟
شاهمی، ئاواتمی، شەمسی منی

تازە بە یە کجاری لە ئاسۆ و ن
جا مە گە من بێمە گەدای مەولەوی
تیکەلی نە ی کەم گری شیعری لەوی
«جان جهان دوش کجا بوده ای؟
نی غلطم در دل ما بوده ای»
مدفن تو تک تک دل های ماست
کی تو بمردی که نمردن تراست
کوا ده مرئی ئەو کەسە بۆ گەل ژیا؟
دەستی ئەجەل بە لێ گەلی کە جیا
من غەمی تۆ کاکە بە چی دە برپرم؟
هیندە لە بەر کۆچی ئەتۆ دل پریم
هەروە کوو «زەنبیل» ی ئەتۆ مالی دل
تیک چوو، رووخواوە؛ کە چی دیتە کول
هیند لە کولە وە ک دلی «جە عفر» لە بۆت
گویی گره «ئاسۆ» کە تە شاگردی خۆت
دیدە نی دیداری مە پۆژی حەشر
شاد بئی پۆخت، شاعری پیری نەمر!

زەنبیل - ۱۳۶۸/۶/۵

خەمى رەنگىن

خەمى سوور نىشتەوۈ سەر كۆلى شىعرم
دە گووشى بۆ شەپايى بۆلى شىعرم
خەمىكى سەوزە دەئاسم لەمىژە
وہ گریانم دەخا و بۆ خۆى نەوئەژە
دەلئى دەردى ئەوئىنكى خەمىنە
دەمى سەوزە، دەمى سوور، جارئ شىنە
كە دە گرى ھەورى نىسان لئى دەترسى
ھەوئى شىعرى عەشقە و پئى دە گرسى
دەلئى شەونمى چاوى وە كوو دوپ
بە ريز دەتكى و دەبئە چۆمەلئى خورپ
بزهى گەر دئتە سەر لئوانى تينوو
لە ودمى شاخە كائىش دەبنە مينوو
دەلئى دەردى ھەلەبجەى شارەزوورە
كە ھەر ناسۆرە ئەم نيزىكى دوورە
خەمى من چون خەمى رەنگىن كەوانە
كە راستە و ھەر ئەوئىنى نىشتمانە
بە خيىر بئى ئەى ھەتاوى خۆشەويستى!
لە تۆرا بەرزە ناوى خۆشەويستى
بە خيىر بئى ئەى خەمى رەنگ ئەرخەوانى!
ھەموو رەنگى؛ بەلام كوا تۆ لەوانى؟

لە بۆ نەخش و نىگارت كامە نەققاش
ئەتۆى كىشاوئە ئو جۆرەى كە ھەى باش؟
نەخىر تۆ نوورى، ناگونجىي لە گل دا
دەبى بکشىي لە نىو ئىحساس و دلدا
بەلى تۆ نوورى دەردىكى بەرپىزى
ئەوینى نىشتمانى زۆر بەھىزى
دەلىلى رپى، لە شەوگارا ھەتاوى
لە ئاسماندا ھەتاوى نىو ھەناوى
بقونجى چاوى لە نىو دلدا وەدى دىي
لە دل دەرناچى ئاخىر تۆ خەمى كىي؟
ئەرى كى بى گرفتارت نەبووبى
بە پى خواسى بەرەو شارت نەچووبى؟
لە تاوت خەو لە چاوى شەو نەتارا
چ تال و خوشى وەك بادەى گەوارا

بە خىر بىي ئەى ھەتاوى خوشەويستى!
لە تۆرا بەرزە ناوى خوشەويستى
بەلى تۆى دايەنى ئەم ھەست و شۆرە
ئەگەر ھەرپەنگە، زەردە، شىنە، بۆرە
دە ھەستە بۆم بىە فووى پاكى عىسا
بكىشە سەر بە لاشى رۆحى پىسا

وهره زیندوو کهوه ئهم بی دلانه
دلی گشت ئهم چه تانه، ئهم ملانه
وه کوو زاروو که به خوین هه لده ماسین
له باسی عیشق و دلداری ده تاسین
نه حالی بوونی بلویری گهرووی کهو
نه ههستی بوونی ژارووی بزه ی شهو
نه ئاهیی بو هه ناسه ی دهرده داران
نه هاواری له بو حالی هه ژاران
بلی بین بینه بالی یه که هه تا ههین
له میژره هاوده می ئه و ئه شک و ئاههین
بلی با بهس بی ئیدی جامه لووسکی
بلی کهم ئهم به ئه ودا هه لپرووسکی
بلی با بینه یار و یاوه ری یه که
ئهوین ری بی، ئهوین پی بی، ئهوین چه که
ئهوین هوی گه رمی ئاههنگی دلانه
ئهوین هوی شه رمی ئاونگی گولانه
ئهوین بو وهی ده بی هاواری به رمی
ئهمن نالییم ئهوا هیمن ده فه رمی:
«ئهوین نه بوایه پی ناوی بخوی سویند
جیهان چۆل بوو په پووش تیندا نه ده خویند»
ئهوینیی بی له دل رابی نه پهنگی
که عاشق بیته سهر هیوا به دهنگی

لہ خہو را کا ئہ وانہی دوورہ ہہستن
دڑی یہ ک بوونی خہ لکی رادہ وہستن
لہ دەوری سوورہ گول بیتہ پہ پوولہ
دلان لیک باخہ بہر کا بی پسوولہ
وہ کوو جی پی بی بہ لہد ریواری زانا
لہ ریہ ندانہ بہ فراوی و گرانا
شنہی وہ ک فینکی شہو با بی لہ ہاوین
وہ سیلہی ری دروست بیت و خودا و دین
بیتہ دەنگی ہاواری ئہ ویندار
بہ گوپی گولدا بچری پی ہہزار جار
بلی با دەستی یہ ک بگرین ہہ تا ہہین
لہ میژہ ہاودہ می ئہم ئہ شک و ئاہہین
بہ یہ ک بوون و کول و کوی خوشہ ویستی
دہ گہینہ نووکی «ٹاسو» ی خوشہ ویستی

بہ ہاری ۷۳

دوو بەيتى

قەسەم بە و جازىبەى بى شىۋە كەى تۆ
بە تىشكى چاۋە دل ئەنگىۋە كەى تۆ
خەيال ھەرچەندە ناسك بىت و تەر بى
ئەبەد ناگاتە رادەى لىۋە كەى تۆ

دەلەن فرمىسك و شىن دەرمانە بۆ خەم
گپرى كوورەى دەروونى پى دەبى كەم
ئەمن سۆزى ھەناسەم ئاگرىكە
ئەسەر ناكالە تىنى ئاۋى دوو چەم

وہ کوو بالى پەپولەى دەم بەيانم
ھەموو بۆنى گپن باسى بەيانم
ئەگەر وا بى بزە و زەردھەلگەپراوم
«بەھى» نىم خۆرەتاۋى دەرد و ژانم

كزى شەوگارى پىپەندان و تۆفيم
خەم و دەردى ژيان واى ھەلگولۆفيم
بەپپى عومر و تەمەن ھەر لاوم ئەمما
بە دىمەن شىشە عە كسى وىشكەسۆفيم

بە مەرگت پیم بفرمووی چۆنە حالت
دلیم پیی شادە وە ک وەسلای مەحالت
خەیاالت بوو چەلینکی لیم پیرسی
وەرە! «ئاسۆ» بە قوربانی خەیاالت

چ ناقەومئ عەزیزم، پۆحی «ئاسۆ»
لە نیو مەزرای جەمالت گول بکەم بۆ
هە تا شین نەبوو شەشپەرمان لە سەر گۆر
دەسم شین بی لە باغی سینە کە ی تۆ

بۆ تابلووی مندالیکى برسی ئافریقا

به کام تاوان زهوی توی کرده خوراک؟
گلینهی چاوه کانی دایکی برسی؟
کهوا دالی مهرگ خوی لی مه لاس دای
خه می نان نایه لی لیشی برسی

لیان پرسیت ئه ری رازیت به دنیا؟
که چی ئاواش زیانت پی ده به خشن؟
هه را که، گوپی مه لایک که ر که، به شکم
له خه وه ههستن ئه وه ی له و به رزه په خشن

له سه ر ئه م تۆ په خو لینه نییه که س
ئه وه ی لی رانه یه گوپی خندراوه
هه زار ناله ت له گوپی واندا به پووشی
له بهر له ززه ت سیله ی ره حمه ت براوه

ددانت سپیه وه بوو ئه ی سیابه خت!
دره ختیکیش نه بوو بمری له بنیا
به رۆژی روون ئه تویان کرده خوراک
ره شی شه و گاریان به ش دای له دنیا

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

بە گوێی بادا بچرپینە خەمی ژین
دەبا بیبا بەرەو چوارقارە کە ی تر
بلی مانای چ بوو دنیا لە بۆ تۆ
بە غەیری برسێتی و بەرتاوی ئاگر؟

وێ کوو رەنگی لەشت تاریکە «ئاسۆ» ت
بلی هەر تا قیامەت هەر وەها بی؟
مەترسی مستی پۆلا هاتە کایە
دەبی رۆژی گەلی برسی رەها بی!

بۆکان - ۷۷/۸/۱۰

به هار

که ژاوهی هه وریکی سپی
رازاوه به سه بر و سووکی
له سه خوانی زینی شه مال
به هار دههینین به بووکی

سه ر گۆی مه مکی چرۆ خر بوون
شیری ژیانان تی زاوه
زاوای سوروشته کینو و که ژ
رهنگی سپی بووی گه شاهوه

وه رهز بووم له هاژهی شه قام
شاری ئه وینه دهشت و کینو
له سه ر ئیسکی نه ونه مامان
هه لاله زه ردهی هاته لیو

خۆلی ویشکی خاکه لیوه
ته یه ممومی نوئیزی بوونه
جریوهی خۆشی مهل و مۆر
وشه ی گۆرانی دهروونه

ہہ تاو شاعیر، چیا شیعرہ
مہ زرا چیرؤ کی ئہ وینہ
پہ رہی کاغہ ز چیمہ نیکی
نہ نوو سراوی سہوز و شین

بی وشہ و خہت بہ لام پرہ
لہ شیعی رہ مزای ژیان
قافیہ گولہ، دار رہ دیفہ
ہاژہی شہ تاو مہ عنا و بہ یان

لہم وہ رزی ژینی دووبارہ
منی تہ نیاج دل تہ نگم!
دہ لئی کہوی پہرہ وازم
بی بال، بی ہیز، گیژ و مہ نگم
ئاخ بو دہستی بگری بالم
لہم مہنگیہم بینیتہ دہر
بہ شکم کانی وشکی ہہ لبہ ست
بدالہ قولپہ و بیتہ سہر

کانی ہہ ژار، کانی زولال
کانی یی روناک بہرہ و دہریا
بژی، باژوی و ہہ ناو بدا
بہو گیا و گولہی والہ بہریا

ده سنوئیزی شاعر

له تهنیایی و دلی ده شتا
ده چریکینم ده نگم گره
له دهروونه وه ده سووتیم
په نجه ی نووسینیشم سره

ئاخر چ بکه م شاعیرئکی
ده سه به سهر، بی چاره نووسم؟
هر که ریم که وته ئەم شوینه
ناتوانم شاعرئ نه نووسم

سیخان- جه ژنی رهمه زانی ۷۳

۱۳۷۳/۱۲/۱۱

باوہ خولی

شہ پۆل بۆچی وا بہ لہ زہ؟
دہ بیا ہرچی والہ بہ ریا
ہہ لڈیری چیا لہ سہ ختہ؟
یان خۆشہ جی ژوانی دہ ریا؟

نازانئ گہ ییہ نیو دہ ریا ش
چوار دہ وری ہہ رلی دہ تہ نن!
شہ وی سامناکی بارانیش
تا رۆژ وہ ک مہ شکہ ئہ یژہ نن!

رۆبار، کانی، دہ ریا، شہ پۆل
ہہ تاو و ہہ وور و بارانہ
مہ بہستی بنیادہم چییہ؟
یاخۆ خوداش لہم کارانہ؟

دہ ریا گہ یژہ، زانا گہ یژہ
کہ س ہیچی لی حالی نابئ
خہ یال نابیتہ نیو زانین
دہ عبای کیوی مالی نابئ

دەسنووتىزى شىعر

جار جار خۆم لە خۆم ون دەبم
دنيا دەبیتتە نوختە يەك
ئەم خەلكە بۆ ھىندە كالن؟
ئاخ بۆ ھاوړى يى پوختە يەك!

ھاوین، پاییز، زستان، بەھار
سەوزى و زەردى و بەرزى و نہوى
بە دەورى يە كدا ھەلسووران
مانگ، ئەستىرە، ئاسمان، زەوى

ئىستا زانيم رەمزی چيیە
ئەم رۆینە كوردییەى جوانە
كاكالى ژینى بنیادەم
بە دەور خۆدا ھەلخولانە

ژیان بۆتە باوہخولى
تا ھەلسوړپى گيژتر دەبى
«ئاسۆ»! بەرزە دەست پى ناگا
تا بەرز بى جى لىژتر دەبى

قوربانی

قوربان وەرە قوربانە!، قوربان وەرە قوربانە!
سا بىمکە بە قوربانى ئەو زولف و قىژە جوانە
لەم لامەو نەورۆزە، لەو لامەو قوربانە
«ئاسۆ» بە فیدای حالت، کوا ماچى بە جىژنانە؟

بۆکان - ۷۸/۱/۸

دوایین پەيام

نازیزە كەم روك پیت بلیم
دەفتەرى شىعرە كانیشم
ئەو كاتەى دەدویتی لە گەلم
ئەرى كەم دەنگ بەرپۆترە؟
زىرپى سەر بالى پەپوولە
قالى كەردم، هەستى كرى
بەلام ئىستا پاش چلوسى
تۆ هەستى شىعرىم كرى
ئەم پەيامەم دوا پەيامە
گولى گولدانى شىعرم بى
تۆ هەوینى شىعرە كانى
تالى مووت بە دنیا نادەم
دیارە تۆش وەك من لەم دنیا
گەدای بەردەر كى عاتیفەى
دژى ترس و درۆ و فىلى
نالەت تەوقە و دەچتە مل
تۆ كانیاوى رۆون و پاكى
گەر ووى قاقات ئەخنكىن
هەرچى مەلى شەیدایەتى

كاتى دل یادی تۆى تى دى
هەر بۆنى پاكى تۆى لى دى
گوپچكەى خەم و دەردم كپە
لە دلدارى و ژوان و چپە؟
لەو كاتەووە كە منداڵ بووم
تا لە گەل گولدا هاوال بووم
خولى ژینى پەر ئەوینم
خۆم لە نىو تۆدا دەبینم
تۆ بى خوا لىم دلگىر نابى؟
هەر دەمىنى و قەت پىر نابى
دەسگىرى رپى تارىكمى
هۆى خەيالى بارىكمى
غەرىبى و هاوړپى ئەستېرەى
شەیدای رۆوناكى و پەنجىرەى
قومرى ئەسیرى بەر پەردەى
شەیدای قاقای سەر ئەم هەردەى
لە چىای سەربەرزى كوردستان
هاوار بۆ عەرزى كوردستان
لە خاكى خۆى غەوارەى

محەمەد سەئید نەجارى (ئاسۆ)

قسەى سىمى تەلە يەفونىش
ئىستا زانىم چاوى چاوم
سكووت پىرپىر لە ھاوارە
من تەكى فرمىسكە كانت
لە خاكى خۆمان غەرىبىن
بىرۆ! بىرۆ! خوات لە گەل بى!
لە سەر بەرمالى شىعى خۆم
ئىدى ھە تا فەسلى گول بى
لیم گەرى ھەر لىو توونى بىم
دلى «ئاسۆ» دوایىن پەيام
خوات لە گەل بى بە جىم بىلە

پاكي دەلىي شەوارە يە
ھاوار ھەزار سال بىخنىكى
لە گەل فرمىسكا ھەر ئە تەكى
سەر بە سەر بە گەوھەر نادەم
بىرۆى دەست لى بەرنادەم
من لە مېژ سالە بى نازم
خۆشەختىت لە خوا ئە خوازم
گولى روى تۆم لە بىر ناچى
لە بۆ سىرتە و بىزە و ماچى
ھەلدە قىچىنى پىست و ئىسك
لە گەل خەم و شىعر و فرمىسك

بۆكان - ۷۸/۱/۱۸

بىۋەفائى

پەرىلە كەم! ئەو شىعرانەى بۇ تۆم گوتىوون
قەرار بىۋەفائى بىۋەفائى مەۋە
شەرت بىۋەفائى تۆ جامى بادە بىۋەفائى مەۋە
ھەتا دەمرم نەتخۇمەۋە
لەو شىعرانەى بۇ تۆم گوتىوون ئىدى حاشا،
شىعرى مەن نەن، ھەموو زۆلن
ئەو قەلەمەى بۆت ھەنابووم دەشكىنەم،
بۇ نووسىنى شىعرم كۆلن
ئەو دەفتەرەى پەپەپەپە بۆنى زولفا...
نى تۆى لىۋەفائى، دەيدىرەنەم
عاقىل ئەبەم لە سەر بەرمالى شىعرى تەپ
ھەر ھەۋەسبازى نەدوۋەنەم
ئەو شەۋانەى تاكوو بەيان چاۋ بە فرمىسك
دەگەپام بۆت لە شىعرى جوان
عومرى مەن نەن، عومرى مەن نەن، حاشا لىيان،
پەشىمانەم، زۆر پەشىمان
ئەو گرىانەت ۋا لە بۇ مەن بەسۆزترەن...
گۆرانى بوو، گۆپى لىۋەفائى دەخنەم
مەن پەپوولەى دەۋرى گۆلم، بىۋەفائى بەم
گەر ھەلالەى دروو بچنەم

ئەو نامانەى بۆم نووسىبووى- دەستم بشكى-
نامەى ھەست و دلپاكى بوون
ئەتۆ و پاكى؟ بړۆ، بړۆ، حاشا لە پاك!
بەرى دارى غەمناكى بوون
تۆ شوپړەبى سەر كانياوى پروونى كورد بووى؛
بەلام ئىستاكه گۆپاوى
ئەتۆ بازى خورپىنك بووى بەلام ئىستا
بە بىرى غەربى دۆپاوى
منىش ئەو شاعىرە كوردم، تاوانى من
بىجگه لە چپە و دلدارى و ماچ
گوناح لە نامەمدا نىيە، ئەگەر بىتوو
وینەى مەسىح بملەن لە خاچ
ئەمشەو لە داخى تۆ وشە دەلىنى دەرزىن
لە ناخى ھەلچووم پړۆ دەچن
ئەستىرە كان دەزىرپىن، بۆ من دەگرىن،
ھەر لە چاوانى تۆ دەچن
ئىستا زانىم ئەستىرەش ھەر وینەى ئەتۆ
بىوھفان و بەيان دەپړون
بړون! بړون! لە پاش ئىوھش جوانى و وەتەن
دلدارى مېژىنەى «ئاسۆ» ن

دوو بەيتى

دلى كىي وه ك دلى من دايمه كه يله؟
هه ور كه ي وه ك ئه من گريانى مه يله؟
له مه جنوون گهر پيرسن: بو چته چاوت؟
ده لى: «چون جىي خه م و گريانى له يله»

بۆكان- هاوينى ۸۶

لە بەرزىيەو

خۆزگە مەلىكى كۆچەر بام بۆ سەيرى گەرمين و كوستان
يان بولبولىكى دەنگ خۆش بام بمخوئىدايە بۆ دوور دەستان

بالىندە بام بە زمانى گەر هاوالە كانم گاز دە كرد
لە نووچكەى بلىندتر چنار هيلانەم بۆ خۆم ساز دە كرد

ئىدى دوژمن نە لە زمانم نە لە جىي ژينم دە گەيى
لە ترسى سووتمانى وتەم مېشكى بىرى چەوت دە مەيى

خۆزگە هەلۆى چايەك بام لووتكەى، بەرز، بەرز، بەرز
بە چاويكى پەر لە مانا لەويو دەمروانيە ئەررز

لە بەرزىرا مەلى خەيال هيندەى دىكەش تىژبال دەبى
هەرچى جاران لات بلىند بوو لەبەر چاوتدا چال دەبى

هەرچى رۆرد و گرد و خرە لەبەر چاوتە گلۆلەيە
ئەوەى جاران پىت گەورە بوو ئىستالات چەن چكۆلەيە

دەسنویتیژی شیعر

لە پەنجەرە ی عەینە کەووە دەروانمە ئاسۆی دووری شار
هەواریکی گەوال و پروتال خۆی لە ئاسمان داوێ حەشار

زەوی لە ئاسمانی چنۆک چاوەرپی دلۆپی ئاوە
چاوی ئاسمانی بەزەیش لە ئاستی تینوان قووچاوە

ئە من چ بکەم مەلێ بێبال؟ لانهواز، بێدانه و بێئاو؟
رینگە ی هەلفرین لێ قاچاخ؟ لە هیلانەدا هەلکورماو؟

بەلام نا، نا، بالەفرتە ی نیو قەفەزیش هەر پەروازە
شوولی قەفەز قەرچۆک دەبن ئاخری هەر دەشکی دەروازە

ئەوسا هەلفرین ئازادە بۆ لووتکە، بۆ ئاسمان، بۆ بەرز
ئەوێ لە سەر سوفرە ی زەوی لە ترسی نان لێی هاتووێ لەرز

لەو سەرەوێ تەماشای کە ی قاقا پێیان پێدە کەنی
هەموو چکۆلە دەبنەوێ دارا، نەدار، هەژار، خەنی

نۆبەر - ۷۶/۳/۲

شەپۆل

بۆ چىيەي كورم بە بۆنەي رۆژي لەدايەك بوونىەو و

سەرەتاي هەژدەهەمين هاوینی ژيانی

شەپۆل ئەلەي ماری تینوون
بەرەو سینگى قەراخ دەکشین
گول ئەستیرەي ئاسمانیکن
بە سەر ئەرزیدا رادەخوشین

دەریا مەشکەي مالى خوايە
هەتا رۆژ پەري دەيژین
لە دوورترین سووچي شەوا
کچي خۆر بە بووکی دینن

خۆر دەم لە سەر پشتی ئاسۆ
ئاسۆيەکی مەیلەو ئاوی
سوور و شین، زەرد و نارنجی
دیتە سەر بە ئالۆزکاوی

پەلەپەلە هەوری سپی
لە بەردەمیا سەما دەکەن
وینەي ئاوینەي بەر هەتاو
سلاو لە بووکی دەریا دەکەن

شەپۆل شەپۆل چەندە بەلەز
یە ک دی و یە کتر بە جی دیلن؟
ئەلنی جووتیاری دوا کە وتوون
تەوێلی دەریا ئە کیلن

گۆلی ورمی! ئەری تۆخوا
چەن سالە وا بی ئارامیت؟
تامیشت بۆتە فرمیسکت
هیندە گریای بۆ ناکامیت

تاو بی هۆقرە، شەپۆل توورە
کە ف ئە چینی تا دوور دەستان
پیم وا پەشیمانە لەوەی
بە جی هینت سەوزایی کوستان

شەپۆل ئە گری و شیوەنیەتی
ناتوانی بروا سەرە و ژوور
بیری پال بە فراوی کردوو
ئاوا دەیکاتە لوورە لوور

بەلەوەر وە ک خالی رەشی
رپومەتی دەریا لە دوور دوور

محرمہد سہ عید نہ جاری (ناسؤ)

بی دہنگ و سہدا ہلدہ فرن
تائہ و پیری سنووری نوور

شہ پؤل شہ پؤل ئہ یدہن لہ کؤل
نہ ک بہ رپوینہ، ہر بہ چہ پی
بہ تہوژمی پہ نجہی دہریا
بہردی قہراخ تہزی لہ پی

بہندہری گولمانخانہ ورمی۔ ۷۶/۴/۱۳

شهوی یه لدا

بؤ شاگرده کانم

ئهمشه و پۆلی کۆتری سپی
پا به سراو به داوی خه یال
هه و دای ته پکهی میشک ئه پسین
ویکرا ئه دن له شه ققهی بال

ئهمشه و پۆلی په پوولهی کز
به لام ره وه ک، بال ناسکی سل
پیله ی زستانی ئه پسین
ده فرن به ره و جیژوانی گول

ئهمشه و شه مال به شمالی
حه نجه ره ی شیعیکی سه رسه وز
خۆش خۆش ئه توورپیتی به گوپی
ئهو ریپواره ی ئه دا وه نه وز

حه یران، سوارۆ، زه رده پاییز
له ده ندووکی سووری مه لدا
ده بنه سه مفۆنیای رووناکی و
ده شله قینن شهوی یه لدا

شہوی تاریکی پر حسہس
تہنانت شہوقی تہستیرہ
بہ ہہوری رہش حہشار تہدری
لہبہر وہی شوعلہ رادیہرہ

لیہرہ سہفی درؤ و کہلہک
تاعہرشی خودایی تہفری
کوا شوعلہی گول تہستیرہیہک
تائہم ریہزہیان دادری؟

کوا ہہناسہی شیعری متفہرک؟
ودمی داری وشکی سہرچاک
بخاتہ نہشئہ و شنہوہ
چرؤی بیتہ دہر لہ ژیر خاک؟

جالہم شہوہ تاریکہدا
من دلخوش کہم بہ کام ہیوا؟
کام ئاواتم بلاویہنم؟
سہر بکیشمہ کام پہسیوا؟

چا و له هەر سووچیکى دەبەرم
جوانى غەریب و بەندییه
کوا شه پۆلى توورەى بەسام
بشله قینى ئەم مەندییه؟

سرتەى لیوى دلدار نەبى
لۆکەى غەم گویچکەى کەر کردووم
چپەى پەریانەى تۆ نەبى
ئاوماڵیکى شه تاو بردووم

وەرە لەم شه وه تاریکە
چرای رینگای ئەوینم بە
وەیشۆ غەورى شووشەى دلەم
بەیداغى سهوزى دینم بە

وەرە با زولفت پەرچەمى
رەش پۆشانى داخ لەدل بى
ئەمشەو درێژترین شه وه
لەگەل بسکى تۆ کامل بى

وەرە با مەوجى ئەو دەریای
چاوت بمانخاتە مەلە
کاروان رۆیى، درەنگە شه و
با هەستین لە خەو بەپەلە

شەوی یەلدا با درێژ بئ
حەریفی زولفی تۆ نابئ
زولفت پئ نویتی پووناکین
لە شەو مە ترسئ، با وا بئ

ئەمشەو درێژترین شەو
لەم شەو گارە پەشەیی پاییز
لە سەر سوڤرەیی دەولەمەندان
شووتی و ئاجیل کراوە پیز

لە سەر سوڤرەیی پووت و برسیش
هەناسەیی سارد و ئاوی چاو
شەو چەلەیی شەوی یەلدا یە
لە شادی و خۆشی بەش بپراو

بەلام ترووسکەیی هیوا دئ
ئاسۆی هەژار پپی دەبی پوون
تۆ ئەو «ئاسۆ» پوونەیی منی
وەرە بیزارم لە نەبوون

هاوتاي ھەتاو

بۇ ژىيلاى جوانەمەرگ

بەيان ھىشتا

لە پەنجەرەى سوورى شەفەق

سەرى نەھىتابووە دەرى

يەك يەك ئەستىرە بى شەبەق مابوون؛ بەلام

ھىزى چاوتروو كانىكىان ھىچ پى نەمابوو لە سەرى

ولات كړ و كپ و بى دەنگ

كانى چۆل و

ھەوا ساردى بەيانىكى دواى شەوہزەنگ

مەلان لە ناو ھىلانەى شەوياندا كړ خەو

كچىكى رەش پۆشى تەنياش لە سەرچاوەى كانى، دل تەنگ

دەرزىكى زىواژنى سې، گۆزەى كانياوى بوو

ھەر سات ئەيگرت بەم دەستىەوہ

تاوى ئەيدا بەو دەستىەوہ

سىنگى «ئاسۆ» سىلى تىرپىزى چاوى بوو:

«ئاخۆ كەنگى ھەتاو ھەلدى با دەرزىيە كەم لە گەل ھەتاو بگۆر مەوہ»

بەيان ھىشتا

لە پەنجەرەى سوورى شەفەق سەرى نەھىتابووە دەرى

محہ مہد سہ عید نہ جاری (ناسؤ)

مانگ مجموعہ یہ کی سپی ہلپرووکاو و بی زریوہ
لہ قہراخی رؤژاواوہ کپنوشی ٹہ برد بؤ کانی و دہرزی و کازیوہ
ٹہ میس تاوی بہ پرچی مانگدا ہلڈہزنی و ٹہ کشایہ سہر
چہن بی ٹوقرہ چاوہ پئی بوو خؤر لہ ناسؤ کہی دیتہ دہر!

جار جار تہ زووی بہر بہ یان پہ نچہ کانی لی سہ دہ کرد
توندر دہرزیہ کہی ٹہ کوشی و بہ ہالاوی دلی گہرمی
دہرزی و پہ نچہ و ہہوری ساردی بہ تہوژمی پر گر دہ کرد

ٹہو ٹہیزانی لہ چؤمی چاوہ پوانیدا دوورہ بہستین
ٹہو ٹہیزانی لہ زستانی دل لہ دوایی دوورہ گہرمین
شلوی نابوہ پیش، پیش ٹہوہی دیسان شہوہزہنگ شہونمی
ناو قہلہمی ٹاواتہ کانی بچؤر نہوہ
چاوہ پروان بوو کہنگی ہہ تاو سہر دہردینی و
دہرزیہ کانیاں بگؤر نہوہ

کہ چی لہ پر
بایہ کی توورہ ہلکرد
رہ شہبای مہرگی لہ نہ کاو کردیہ گولی خہزان لی دراو
تازہ ہہ تاو خہریک بوو سہر بیئیتہ دہر
ٹہم دہرزی لہ ناو دہستیکی و
دہستہ کہی دی تکہ تکی خوینی جگہر

دەسنووتژی شیعر

بەرەو ئاسۆی نەمان پۆی

پۆحی پاکى فېرى،

فېرى هەتا تەشقى ئاسمان پۆی!

بەلام هەتاو

لە پشت چىای مل بە کویتا

دەرزىنكى نوورى بۆ نارد و بۆی کردە دیارى

ئىدى ئەویش

بوو بە كچى نوور و هەتاو بۆ دوارپۆژى ئافره تانى كوردەوارى.

سەقز - ۷۵/۷/۸

خہ می رہ نگاورہنگ

ہہ موو رپوڑی لای ئیواری
خہ میکی سوور یا شینی مہیلہ و ئاسمانی
بہرینگی خہ یالم دہ گری
چاو لہ ناسؤی سوور دہروانم لہ کاتیکدا رپوڑ دہ پہری
بہ شکم رہنگہ کان بینہ یہ ک
بہ لام سہ د داخ
سات لہ گہل سات ناسؤ رہشتر ہلدہ گہری
لہ ژیر چارشوی شہوہزہنگ
خہ مہ رہنگاورہنگہ کانم ہلدہ کورمین
خہ یالی من بہ جی دیلن
لہ ناو شیعری سپی سپی خو مات ئہ کہن کر و بی دہنگ
شار، وہ ک شارہ میلوورہ یہ کی پرغہوغا
ئاسمان، وہ ک دہریایی بی سنوور
ناسؤ، وہ ک چاوی کور کورژراو
دار، وہ ک دہستی پارانہوہی سؤفی خہ مناک
گلپہ کان، وہ ک چہ خماخہی ہہوریکی دوور
دلی منیش وہ ک خہ یالی عاشقیکی کز و دل پاک
پہ نجہی پینووسم کیش ئہ کہن

ده سنوٽڙي شيعر

بي ھيڙ، غه مناک و کش و مات
نووکي قه لہم ده لٽي تيره و له که واندا يه خسير ماوه
به لام ھه يھات
ٺامانج دوور و سيڙه له چاو ھه لگير اوھ
لہم جه ننگه له سامنا که دا!
رٽوي پاشاي بالندانه و
شير له لانا به نند کراوھ.

چ سه رمايه کي سامنا که!
ده ستي قه لہم قه لہم کراو!
رٽگهي جي ٽوان تير ٺاڙنه و درگاي ٺه وين گاله دراو
شيعر شيش وه ک ته پري چه واشه
خو له ديواري سينگم ٺه دا
په ساپه سا واڙه ي شيعر م لي ده يته فرميٽسکي چاو،
به ره به يان
کاتي چاو ھه سٽا له خه وي
په پو له کاني ٺيو ناخم سر له نوي ده چنه وه گولگه شت
ٺه وسا ٺيدي ھيٽور ھيٽور خه مي ٺيو اره م ده رھ وي
ٺيدي ٺه و خه مھ م ده رھ وي.

ته وريز / ۲۴/۲/۷۶

خۆت مەشارەوہ

رەنگت وہ ک نەرگس
خوین ھیندە شیرین
دەنگت: ئاوازی سیحراوی ئەوین
منیش تامەزرۆی سەوزایی و بەھار
گوپچکەم تینوہ بو ئاوازیکی پر بی لە سۆزی ئەوین و دلدار
پووت وہ ک مانگە شەو
مووت رەنگ تەلایی
منیش زار تالی گژ و گیا و کہ کرە
یە کجار تامەزرۆم بو مژینیکی ئەو لئوہ شە کرە
سۆمای چاوانم!
خۆت مەشارەوہ
دەزانم وہ ک من دلت بە تاسەن
ئەوہم زانیوہ و عاشقی بالات بووم
لە ئیشارە کہی سالی پارەوہ

بوکان - ۷۶/۶/۲۶

زه لکه

کۆما کۆما پووشی بی دهسته لایتم
له سهربانی نازاره کان کرده گیشه و
چاوه پروانی نه ورۆزی بووم
کوا چه خماخه ی هه وری به زه ییکی خوایی تا ئه م ئاگره م بو
بکاته وه؟
کرپوه نامخوینته وه و
شیعری باران چهن دلۆپه
له بن پیلووی چاوه کانما قه تیس ماوه
رڤنووه به فریش لووتکه لووتکه تریفه ی دی و
شه مال له بن مه قنه ی کیژی قوتابی
خۆی هه شار داوه
منیش وه ک کتییی بی که س
چاوه پروانم دهستی بیت و
لاپه رهم هه لبداته وه
بین بین جامی شیعه کانم بخواته وه
شه قام زنجیری پاکانمه و چۆم
شه قامی چۆلی ماسی
داوی خه یال وه های له خۆم پیچامه وه
هه زار «سه وزه» و «قاسپه» و «چپه» دهرم ناکه ن له که ساسی
به جیی سه فا

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

حەوزى دەروون لیخن دە کەن
ئەستیرە کان لیم بوونە چرای جادوویی و
رپی مالی خوام لی ون دە کەن
کاکەشان بۆتە هەژدیها و ملوێتکە کەى سورە ییام لی هەلدە لووشی
شەو سە ماگەر یکی پیرە و
رەقسى دەس و قەد و بالای
لە گەل شە پۆلی مۆسیقای یە ک ناگرن و
چاوی بینەر لی دە قووچی
منیش قام بیژیکی سە یرم،
جاری وایە
حە نجرەم گوێچکە کەر ئە کا و
جاری واشە
دە لیی هاواری نیو خەو
چریکەم تا لە خۆم نووسیم هەر بۆ لای گوئی خۆم دیتەو
لە دەروو نمەو سەر ناکا و تەنانەت خۆشم ناییسیم
بیشی ییسیم نایناسمەو
چەن گوناهن ئەو دەنگانەى
لە گەر و زیاتر ناییسرین!
قەت نەو یژران
مشتەرییان هەو داکانی ئەو قورگە یە
کە هەر لەو ی زان و نیژران
شە پۆلی بۆنى بە هەشتی

له گهال رابوردنی پۆلی پهری
به رۆحمدا هاتن
وا رۆحمیان داگیر کرد لیم
چاو، بوو به کۆرپهی سه رشیواو له شه قامی چۆل و قه و غا
دل، بوو به موتربی عاشق، له گهال مانگه شه و هاته دوو
به زمانی دوو کهال و ناگر
کهوته ناو حاله تی خۆی و ئه مجار دای له سیمی ناخر
من و رۆح و ئه تو و ئه وین
تو و ئاههنگ و من و به سته م
مانگ و ئاسۆ و چیا ی بی دهنگ
بووینه له شی و تهوژمی سارد له خۆی گرتین
بۆنی به ههشت له ده ماغما
شوینی نه ما و
هه موو بۆن و دهنگ و رۆحی
ده رزی ئاژنیان کرد جه سته م
به یان، به جریوه ی مه له کان
له نیو پۆلوو و ژیه له مۆی ژان خۆم دۆزییه وه
به ره و ئاسۆی روون ری که وتم
ده شم زانی دوایین ساته کانی شه وه
هه ر بۆ سه ر چۆم
هه ر سه ر که وتم
که چی رواییم هه تا لووتکه زۆری مابوو
ئیسک و پلووسکی ریواران هه روا مابوون،

محمەد سەئىد نەجارى (ئاسۆ)

لەم لاۋلاۋە

لەبەر چاۋم ھەموو سەريان تىژتر دەبوو

ھىندىكىيان دەبوونە خەنجەر

ھەتا زۆرتر دەرۆيمە سەر

تىكەل دەبووم لە ھەور و تەم

زۇريان لىم دەبوو بە قەلەم

مىنىش بەجىي شىعرى دەروون

ھەر ئەوانم دەنووسىيەۋە

ھەتا خۆشم لەبەر چاۋى تەما ون بووم

ئىستا پەلەقارەى ژىنە

لە ناۋ زەلکاۋى رۆچووندا

ئىستا دەمەقالەى ئەشقى لەگەل عەقلا

لە كاتى تارىك و پرووندا

مىنىش بى لەمپەر و ھىوا

بى دەسەلات، چاۋەرۋانم

بە بەر چاۋى سروە و بەرەبەيانەۋە

پۆلى پەرى

جەستەى خۆم شىعرە كانم ھەلەۋژىرن

خۆشم لە دوور سەريان دەكەم بى ئىختىار

چاۋەرۋانم لىم گەرپىن بەرەو لووتكە رىگا بىرم

يان بەزەلكەدا بچمە خوار...

تەپكە

ژیان بوە تە ژان لیم و ئەمشەو و شە
وێك رەوێ ئاسکیکی سلە
مۆسیقای خەلوتی ئەمشەو
ئاهەنگیکی غەمگینی گیرانی دلە
ئەیی یاخییە کەیی ولاتی بەهار!
لە بن کام گۆل دەتشارنەوێ نەیارانت؟
بۆ نازانن لە بن هەر گۆل
سەدان بولبول ئەچریکینن بۆ یارانن؟
لە بن کام سێبەری عەشقا دەتشارنەوێ؟
سێبەر دەکەن لە رووی هەتاو؟
بۆ نازانن ناوت تیشکە و تریفەیی دئی و
گزینگ ناوت ئەدا لە قاو؟
ئەیی چەخماخەیی دلئی کوردان!
ئەم گورگانە لە نیو کام هەور دەتشارنەوێ؟
بۆ نازانن وتە کانت لە گەل پەلە
بۆ گەلی کورد ئەبارنەوێ؟
ئەری بلیی عەرز چوو ک بی
وا لە هیچ کوئی ئەم جیهانە بەرینەدا
جی بی بۆ تۆ بەدی نەکرا؟

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

یان ھەر وایە ئاکامی کورد لەم ژینەدا؟
نە مووسا لە سەر کینوی توور تکای کرد و
نە عیسا ھەناسە ی پیا ھات
فەلە کان بوونە دەس کیس و
دالاشە کان ھیناتیانەو ھە بو ولات
نە یانزانی تو بارانی پەلە ی مامە ھەرزە پێی دارا بیری
تووی ئازادی ئە چینی و وینە ی شاخە سەربەرزە کان ھەر نامری
دەنیام تا پشتیوانت، دەستی دۆعای سەدان دایکی پاکی کوردە
ھەر سەرسەوزی وە ک دار بەروو؛ چونکا پێشەت
لە بن ئاو و خاکی کوردە
پێشە لە ئاو چلۆن و شک دەبێ گیانە
ھەزار سالی ھەلپەرتیون؟
مەلی عەرشی رووی لە «ئاسۆ»ن، دەنیان بن
ھیچ ڕاوچیە ک نای ئەنگیون!

بوکان - ۷۷/۱۱/۲۸

باران

چاو و دلی ئاسمان و کچ تەر بن جوانه!
ئەم خاوەنی رێژنە ی عەشقه و
ئەو بارانە!

هەور ئەگری، ئەبارینی، ژینی پییه
ژین بی ئەوین مانای نییه
ئە ی خاوەنی ئەوین کئییه!؟

سەقز/ بۆکان - ۷۷/۱۲/۱

سه فه ریکی بی کوتایی

بۆیه کهم جار
له بهر چنگی ئەم خهریته پشیلویه پیم نا دهری و
به ره و قبیلهی ئاواتینکی چهن ساله ی خۆم
نوێژی سه فه ریکم دابه ست
کیو ههر کیو بوو
ئاو ههر ئاو بوو
دار ههر دار بوو
ئه وه ی بۆ من فه رقی هه بوو
نیگای خه لکی لادی و شار بوو.
ئێستا من وام له و په ر سنوور
تازه زانیم سنوور خه تی بی مانایه
ئیره ش وه کوو ئه وی وایه
به لام لیره، خه لکی زمانیان نازاره
خه ت و جل و بیر و بروا ناسارنه وه
بافتی شاریش دیهاتییه
مه تعه مه کان چیشته ناخۆشن
که وچک و چنگال قاتییه
که چی به سه ر ئەم حاله شدا
من ره گره گم هوشیار نییه
چونکا لیره ئه وه ی بۆنی بیگانه بی هیچ دیار نییه
فه رقی چه کوش و بزمار نییه

شوینتی له شاری مار نییه
لیره شهوان ئەستیره کان نزیکترن
زۆر گه شترن
خه لکی به تاسه ی مافه وه به لای یه کدا پانابرن
کچان روومه تیان سوورتره
گومه ترسی چاوه پرکی
هیچکس چاو له یه کتر ناکا له پشت په نجیره و دووده ری
که چوونه دهر ژنان لیره بی رووسه ری
هیچ ناترسین له تووسه ری
خاک ههر خاکه
ئاو ههر ئاوه
دووکان پرن له وشتانه ی له ولا ئەمدین
به لام لیره په نجیره ی دووکانیان به زمان خه تی نووسراوه
ساله های سال من وه ک دهر ویش هووی بو ده که م
وینه ی سهرباز ساله های شهوان تا پوژ
به خه یال یه ک دووی بو ده که م

لیره ترس غهواره یه
لیره ئەسکیناس پاره یه
لیره ماشین سه یاره یه
لیره هه ناسه هه لکیشان زۆر ساده یه
شادی سواره و غه م پیاده یه
که می بی نه زمی گهر هه بی
هه ی نه وه یه

محەمەد سەعید نەجاری (ئاسۆ)

ژینی سەربەستی بۆ ئیمە رەنگیکێ کال و سادە یە
ئێرە ولاتیکی دیه، پیتەختە کە ی دلی منە
ئە گەر شەو گەلی تاریکە، رینگا ئە گەر سەخت و ئەستەم و باریکە
بەو هی خوۆشە غەوارە و ئەجنە بی ونە
بەرانبەری پیاو و ژنە
لێرە ئە گەر خاک توونییە، دیوار نەوین، شاریان کپە
لە عەوێزدا زاریان پڕە لە دلدارێ و ژوان و چپە
ئێرە شاری ولاتی لیکبلاوی دلەمە و
لە ولاتە یە ک گرتووە کان، لە واشگتۆن، لە نیویۆرک
کاخ ئە پووخی
تەرم ئە سووتی
خەلک هەلدین
بەلام لە نیو دلی منا، لەم شارە خاپوورە ی جاران
گولی شیعری بە یادی سەربەستی کوردان
لە قوولایی دلما ئەروین

قەلادزی - ۱۱/سپتامبر/۲۰۰۱

ئاگر

ئیواره یه ک
وه ک نه ورۆزی سالی سالان
شاعیریکی سهر ماگه ستوو به جیی پووشوو
وشه ی بو شیعی کۆ ده کرد
سهر نجیشی نو قمی لیلی ئاسۆ ده کرد
ههر که دیتی ئاسۆ لیل بوو
به دوا ی سی وشه دا ویل بوو
ئازادی و گول و ریبه ندان
ئه مجار هینای له په نای یه کتری دانان
له ههر وشه یه که م پیتی لی هه لگرت و خستیه سهر یه ک
له شه ویکی گوسته چاوی ولات داگر
له سهر نوو چکه ی ناله شکینه
هه لی کرد و بوو به «ئاگر»!

بوکان- ۸۰/۱۱/۲

پامانیک

بەرد، گەرما
جریو و قەلبەزە
چۆم، قوم قومۆ که
من و خەیاڵ و سکوت و سەرگیزی
ئای بیرەوهری منالیم
پەپوولە سپیەکانی سەر گولی سووری درۆشینە
چەندتان غەریبی دەگەم
«خۆم دارەییە که ی ریشه که نیاوم»
لە سەر بەردیش ناوم ون ناکەن
ئەو چاوە نەرمانە ی فیری دلدارییان کردم
لە ژیر هیچ بستە ئاسمانیک
شوین پیم ون نابێ لەم سەرزەوینی عەشق و عاتیفە و شیعەر و
خۆشییەدا
جارجار
قولپە ی گریان ی سەوز دامدەگری و
لە یادی یاران ی جارن
ئیدی بەرد بۆ قوم قومۆ که ناخەم
تا تەماشام بکا تەماشای دەگەم
ها وەرە ددانە کانم بیژیرە
ئەووەتی لە تۆ دوورم ئەوانیش تاقولۆق بوون

بیری بژاردنی تۆ دە کەن
ئەم کێوانە جاران بۆ هیند لای من بەرز بوون؟
ئەم هەستە ی ئیستام بزر؟
بەلام ئیستا ئەوێ جاران لام بەرز بوو بزر بوو و
بەرزە کانیشتە نەوی نەوی نەوی نەوین
ماسی قولاپ چەشتە
برسیەتی چەشتە و هەویر
گەرما و
چایە کە ی نیو کتیریە رەش
ئیستا فینکاییم پێ نادا
ئەم ساردە هەناسە ی ناو یە خچال و فلاسک
کێ ماوہ؟ کێ رۆیی؟ ئە ی بۆ کە س نە هات؟
یان هەلتە کاوہ داوینی ئەم چۆم و باخە لە شالووری شەیدا
بەلام نا
«بۆران» هەناسە ی گەرمی شیعر دە پۆزینی
بە سەر کاغەزی سپی دلی رەنگی منالیم و بیداریدا
بەم خاکە ی قەومی پاکاندا
ئاسۆش هەر وا سوورە لە سەر خەمی خوینی پیاوچاکاندا.

ماچ

بۆ ماچە مێژووییە کە یە مام جەلال و سەددام

چۆلە کە یە ک ددانی ماریکی ماچ کرد

مار نە یویرا هەلیلووشی!

هەلۆ کوتی:

ئەری نە ترسای ماچت کرد؟

ئەویش کوتی:

«ماری ترسە نۆک چاترە

من دەزانم لە پشت سەرمۆ

مە ترسی چال و ئاگرە!»

بۆکان - پاییزی ۷۱

هیرۆ

گولە هیرۆیه کی سپی پرسى له هیرۆیه کی سوور:
«ئەرى تۆ بۆچی وا سووری
دەلیی بوو کی پەردەى نووری؟»
گوتى: «گیانە دەزانى من بۆ سووراوم؟
له سەر گۆرى شەهیدىكى گۆرغەریبى کورد رواوم!»

سنه-هاوینی ۶۷

كەلكەلە

بە يادی تۆ

نەما جىيەك

جاران سرتەي تۆم لى بىستىي و

نەچمە ئەوي

بۆنى يادت

گوللاويكە و پىنى مەست ئەبم

دووريت خەمىكى تازەيە و

ئەمەه ژىنى

بەلام گيانە

سبەي بۆ من ماناي نىيە

بەبى يادی قسە كانى

پىرى و دوينى!!!

ساروقاميش - ۸۵/۸/۲

سه‌مای پهری

له‌بهر سه‌مای پهری جوانی لیم ده‌پسی هه‌ودای ئه‌ندیشه

جوانی و هه‌وه‌س

فه‌قر و درۆ

ئه‌وین ده‌که‌ن به‌گالته‌جار

ئاخ نازادی!

ئه‌وه‌نده‌ی هه‌نگوینت هه‌یه

چزووی ناحه‌زیت پر ئیشه

ئایا ئه‌وینه یان هه‌وه‌س؟

ئه‌من نازانم چ باسه!

به‌لام لی‌ره له‌باکۆی پاته‌ختی عه‌جه‌م

من هه‌ر دلم

لای بۆکان و که‌رکووک و وان و «سیواسه»!

لی‌ره هه‌تاو

له‌و جیی جارانی هه‌لنایه

که‌لا ره‌نگه‌ سه‌وزتر بی

به‌لام هه‌وا

بۆنی ئه‌وینی لی‌نایه!

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

خانوو

وینەى نەردیوانى فریشتەن و بەرەو عەرپشى خوایی دەپۆن

شەقام

پەرپر لە پەرىن و دايمه خەرىكى هات وچۆن

پابواردن و شاران دیتن وەك مەى واىە

هەر دەم دەم و كەم كەم خۆشە

زۆر مانەو بەهانەىە

دار و بەردى ئەم ولاتە

پەرپر لە بۆنى غوربەتى و

قسەى ساردى بىگانهىە!

باكو - ۲۸/۳/۸۶

شەۋىي لە نياگارا

نياگارا، لە لاي خەلكى ئابشارە

بەلام ئىستاكە لەم شارە

شۋىتتىكە ھەر عەينى بەھەشت

پەر لە پەرى و شەراب و حۆرى و بىخەمى

چاۋ نازانى چاۋ لە چى كات؟!

پى نازانى بو كۆى پروات؟!

ھۆ پەرىلە! چاۋم لىتە

چاۋت ۋە ك سانىەى ساعاتە

بەلام دلت لە ترسى ھەسوودى كابرات

ۋىتەى دلى ئەمن ماتە

تا دى باكوم پى خوشترە

ولات خوشە

بەلام لىرە نازادى يە كجار دل گرە!

باکو/ بادۆ- شەۋى ۱۶/۳/۲۹

غەریبە

لە وولاتە ی که هیچکەس تو نانا سی

بە هەشتیش بی

سەرت ناخری هەر دەماسی!!!

باکۆ. ۸۶/۳/۳۰

دەنا کورتی

بۆ رۆحی هونەر مەند سەید عەلی ئەسغەر کوردستانی

ئێوار ییە ک

بە لۆژە لۆژ

ئە و کاتە ی وا پێلی دەریای توورە ی خە یال دە مەه ژینێ

ئە و کاتە ی رۆژ دوایین چاوی لە لووتکە کان دە قرتینێ

بە سەر پردی هە و دای شیعریکی بە ستە لە ک رادە بوورم

لە پر دەنگی،

لە پە نجه رە ی دیو ه خانیک ی بە رزە وە

لە گە ل بزە ی چا و جوانیک ی سر کی رو و خۆش

هانه نا و دە روونی رو و خا و

بە لام بە رواله تی خامۆش

دەسنوئىژى شىعر

لەبۇ تەشقى ئاسماننىكى سەرسەوز و پىپىيان بىردىم:

«دەنا كورتى چت لى كردىم»

ئاي كۆترەبارىكە تىژبال!

ھۆ سەقرە تىژرۇكەي چاوكال!

مەرپۇن، مەرپۇن، ئەوا مېنىش كەوتىمە سەربال

دەرپۇم بەرەو ئاسۆى شەپۆلى ئەم دەنگە

رپو بە بزەي ئەو غونچە گولەي سەرپەرپەر پەر پەر لە ئاۋەنگە

ھۆ سەقرە كان!

تۇخوا لىرەم جى مەھىلن

لە گەل خۆتانم ئاخىر

لەم ئىۋارەي لاي شىۋانە بالى ھەلفىرېنم گرتوۋە

گوپم تىۋە بو دەنگىكى تىژى ئاشنا

لە پەنجەرەي دىۋە خانىكى بەرزەۋە

لە گەل بزەي چاۋجوانىكى سركى رپووخۇش

داۋدئاسا دەنگى داۋە

ناسىمەۋە،

بالم گرت و مېنىش ھاتم بەرەو گەردنە خۇشەكەي مەفەرپكى لاي

«سەلۋە تاۋا»

دىسان دەنگە،

نزيك نزيك نزيك ئەبى و

لە حەنجەرەي مەكانەۋە دەچرىكىپتى:

«دەنا كورتى چت لى كردىم»

بە قسەي خەلكىت لە گەل كردىم»

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

بە دوای دەنگە
چاوم خولخولەى بين خواردوون، لە جىگای خۆم هەلەدەسوورپىن
منىش بى دەنگ و شىك هەلاتووم
دەتكوت دەنگە بەرقى هەبوو
دەزانم دەنگە هى كى بوو
بەلام شەبۆلى ئەمجارەى لە گەل جاران
عەزر تا ئاسمان فەرقى هەبوو
ئەمجار رۆحى سەيد عەلى ئەسغەرى زىندوو
دیتە گىانى گەروومەو
منىش بە تارى حەنجەرەى شىعەرىكى تۆسن و سەرکەش
ئەچرىكىنىم پر بە دۆلى «ئاویەر، ئارىز و كوچكەرەش»
هاوار دەكەم:
كورتى، كورتى
زۆر لەمىژە رۆحى شەيدام هەلەدەدای دىتنى تۆیە
چۆن مەرە كىوى چاوەنەخەو، تا بەيانى چاوە كۆیە
زۆر لەمىژە رۆحى منىش
بە هەواى هەلمژىنىكى شەنى خۆشى كوستانى بەرۆكى تۆیە
بۆ لىم ونى؟
بۆ خۆتم لى دەشارىيەو
كورتى مەرپۆ، مەرپۆ
ئەگەر بچىتە ناو هەورانىش دلىنام بۆم دەبارىيەو

کورتی بووکه رازاوه که ی له توی جلی شیعی سوورا
کورتی جوانه په روه رده که ی خوینی هه تاو
له ناو په ردوی خیر و نورا

هیچ ولامم ناداته وه

زانی دلمه ندی ئەم کاره م که بۆچ هیچ جوابم پی نادا
خودا کردی و له پر

تریشقه ی چه خماخه ی هه وری پرپیت

هه وری له سهر کورتی لادا

تیشکی چاوه پر فرمیسک و گه شه کانی

وه ک بریسکه ی تاوی تینوو

له ناو شه وه زهنگی ژیندا بگاته سهر کانی او ی سارد

خۆش خۆش بۆم ده ترووسکایه وه

من بی هۆش بووم

کورتی کردیه بان به رزی لیم

به دهنگیکی زولال و سیحراوی و خۆشتر له هه وه لجار دواندمی

پاوه ستابووم

پواندمی

کردمی به داریکی سه رسه وز، پر گه لا و ته ر

له سهر کیلی خه یاله مردووه کانی زووم چه قاندمی

نازانم ماوه ی چه ن سه عات لیکمان پروانی

نه من زانیم، نه ئەو زانی

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

بەلام لە پڕ کورتی بوو کۆترەباریکەیی سەرخۆش
دای لە شەققەتی بال و ھەلفری
لە دوا نیگادا پێی گوتم:
«دوام مە کہو»

پێم ھەیفە تۆش بە ئەوینم بسووتینم
بڕۆ، بڕۆ دیدارمان خۆش
گەر عاشق نیت با نەسووتی
ئەم دیدارەش لە نیو گۆرستانی دلتا
بینێزە و بیکە فەرمامۆش

ئیتەر من و قولپەیی گریان
ئیتەر من و فرمیسک و ئیش
لە دوای ئەم یە کہم دیدارەم
لە دوای کورتی بوومە دەرویش
و ە ک مەولەوی بە دوای شەمسا
بە دەف و بە شیعەر و نەیی
بوومە شیتە پەتیارە کەیی ناو کۆلانی مە یخانە کان
پیاڵە بە دەس بۆ چۆرئ مەیی
سنە گەر پام
سابلاخ گەر پام
سەردەشت، بانە، سەقز، بۆ کان
پرسیم لە سولە یمانی و ھەلەبجە، شارە زوور

قامیشلی و جزیری و بوتان

به لام کورتی

له ناو میشک و خه یالم دا شوینی دیار بوو

دلی له گه ل دلم پاک بوو

که چی بو خوی لیم بیووه بوو کینکی رهش پوش

له گه ل رۆحی منا خاک بوو

جار جار به زینده خه و ده مدی

کیژی به ره و لووتکه ی کینوه کان هه لده کشا

کاتی چاوم هه لده هینا بزر ده بوو

چاوم وه سه ره یه کتر ده نا

کورتی بیده نگ ل فکه ی له چکه که ی شور و جوان

لۆیی له هه ور، لۆییکی له نه رزی ده خشا

ئینستا ساله هایه کورتی

ده سگی رانی هه تاهه تای شیعر و هه ست و عه شق و ده نگ و لاهه تیمه

که پیریش بم شه رته خوایه

گراوی دی بیجگه له نه و چی دی نیمه

کورتی بو من هه سته، گرّه، رۆحه، تینه

کورتی بو من ئاوی ژینه

نه ک ئاوی ژین وه ک ژیا نه

کورتی لای من «کوردوستانه»

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

دەليام تا ئەو كاتهى تال تال مووى سىپى
خه تى ژين نامەى روومه تم به سىپه تى دەنووسنه وه
تا ئەو رۆژهى كورتى ئەينم به شادى
به دلخوشى، به نازادى
شيعرم بىته حەنجەرەى سەيدە لى ئەسغەر
چاوم بىته شەمى رىگای شەو رۆشنگەر
دەستم بىته ياريدەدەر
پر به گەرووى عەشقى پىرۆز بچرىكىنم
«دەنا كورتى چت لى كردم مندال بووم تو پىرت كردم»
بۆكان-۱/۶/۷۳

سهوزه پۆش

که نیشکه سهوزه پۆشه که ی شه قامی عیشتق و عاتیفه
دلی من ئە ی گوئی که رووت
هه ویی هه تاوه بۆ گه شی
ده زانی چه نده عاشقی وته و زمانی تۆم ئە من
ده ده ی ده گه وهه ریکی دیش له به حری ژینی بی به شی
په پووله زه رده که ی ئەوین!
که میکی دیش له زه ردی زیپی باله که ت هه واله که
ده با وه لا چی ژهنگی خه م له سه ر ته می خه یاله که ت
وه ده ر که وی ترووسکه تاوی رسته یه ک
که ده ر بخا دلۆپه یه ک
له به حری عیشتقی پاکی تۆ و له سه د یه کی جه ماله که ت
شکاوه شاپه ری مه لی خه یالی شیعی عاشقیم
پساوه تالی گشتی ههستی فیکری بیکری لاوه تیم
ده ده ی گریی ده بی وچان به تالی زولغه کاله که ت
ئه من فیدای جه ماله که ت!
که نیشکه سهوزه پۆشه که ی شه قامی شیعر و عه تری گول
له میژه دل
خه مینی کۆنه لانی رۆژه کانی پیشووه

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

لەمیزە دەستی شیعەرە کانی تۆم تەزووی سەھۆلی مەیلی تی چوو
لەمیزە دل بە دیتنت ختیلکە نادری و منیش
لە سەر کەژی رەشی سەرم
زوقمی تەمەن بلوور بلووری کەوتوو
دە دەی بە رەمزی عاتیفەت بەھارە یادگارە یە ک
گەزیزە یە ک، بەھانە یە ک
زپە ی تە لی شەوانە یە ک
لە باخچە پر لە بۆنی یاسی خۆشەویستی حەوشە تان
چە پک کە نا،

تاقە چلە ریحانە یە ک
هە تاکوو بە فری لا نساری رپی ولاتە کەت بچنیتەو
منیش بە هەستی لاوەتی چە لانی جیژوانەو
قەلەم بە دەس بلیم غەزەل
چە کامە یی، وە لاقە لەن تەرانە یە ک
بە دەنگی پر لە سۆزی هەستی مەستی عارەقی ئەوین بە کول
وە دەر کەوی دەروونی پر لە رەمزی رازی خۆشەویستی میللەت و
نەمینی بە فر و بەستە لێ ک
فرێدەری حەشارگەری دوو چاوی تۆ و
وە دەر کەون بە لێ ک بە لێ ک

گەزیزە کەم!
ئەوێ کە هەر وتە ی دلت لە تۆی حەریری نامە یە ک

ده سنوٽڙي شيعر

پرن له رازي ويستي گهل به قهت دلي چه كامه يه ك
من نهو په پووله بي وزه ي شه مي جه مالي عاشقيم
له سهردي مه يلي سووره گول پرووز پرووزه باله كه م
ده ده ي به نه شته خنده ي
به يادي فه سلي نه و به هار
شني شه مالي شاديه ك وه رينه سهردي ماله كه م
له بير ته روزه كاني وا
هه تاوي به خته وهر به سهر كه ژ و چيا له ژوور و دهر
به زهرده خنده زاله بوو؟
وه تيشكي نه و به هاري خو ي له روهي پاكي شاعيرا
ده كرده گر، چه پك چه پك
غه زهل، شيعر، و ته و مه قام حه لاله بوو؟
ده نه ي ده بوچي چاوه كه م كه ئسته گيري نه گبه ته؟
نه سيري هه وري حه سره ته؟
شه قايقيش له نيو دلي زه وي و كه چي له داخي مه يلي ساردي نه و
په رپوه ره نگه سووره كه ي، كراسه كاني له ت له ته؟
كه نيشكه سه وزه پوشه كه ي شه قامي به فر و خوين و گول
دلي من، نه ي گولي كه روت غه ميني گنجي مه ينه ته
به هاره كه ت
به هاري چي؟!
وه رزي خه م و په ژاره كه ت
به لي به لي، هه واره كه ت به رپوه يه

محەمەد سەئید نەجاری (ئاسۆ)

مەترسى ھەورى رەش وەھا بە سىنگى پر لە عاتىفەى حەويقى
ئاسمانەوہ

بە چەسپى غەسبى دل رەشان

وہ نالکى ھەتاھەتا

دەبىنم ئەو گولانە وا بەرپۆھىہ

بزەى ھەتاوى شادىيان بە لىوہىہ

يەقین دەبى کہ رۆژى مىللەتى ئەمەش

بە چاوى قەلب و سىرپر و سەر

نەزەر بکەن بە چاوى گەش

ختىلکەيان بختە دل

کراسى مەخمەرى چەمەن لە بەژنى سەوزى کىوہ رەش

مەترسە سەوزە پۆشە کەم

بەھارە کەت بەرپۆھىہ

گولالە کان

بزەى ھەتاوى شادىيان بە لىوہىہ

بۆکان - شەوى نەورۆزى ٧٤

ولاتى من

كەم پىم بلين
ئەم شىعرانەت دەورەى كۆنن
پابوردوۋە دەورەى شىعرى مەى و پوباب
ئاخر گىانە
من شاعىرى ولاتىكم
كە لەويدا
خوين ھەرزان ترە لە شەپاب!

بۆكان-۷۵/۷/۳۱

شاعىر

كە پىم بلين
دە بەسىەتى ئەو شىعرانەى باسى شەپابە يا كەباب!
ئاخر گىانە من شاعىرى ولاتىكم كە لەويدا:
«خوين ھەرزان ترە لە شەپاب!»

بۆكان- زستانى ۷۸

کووچە

بۆ شاعیر سەفا سەننانی

بە کووچە کە تان دا رۆییم
تەنیا، تەنیا، هەناسە سارد
هەوری شیعریکی بی نیشان
بە سەربانی مالتانەوێ گێژی دەخوارد
بە کووچە تان دا رابوردم
غەمبار، غەمبار دل تەنگ و مات
کووچە کە تان بۆنی شیعەر و عەشق و بارانی لی دەهات
من غەمگین و عاشقانە رادەبوردم
نەم نەم بارانیککی سەوزی ئەویناوی تەپری کردم
کاتی هاتم
کۆتریکم دی، لە بەر پەنجەرە ی مالتانا بە دل تەنگی هەلکۆر مابوو
پیش قەمژنی نیگای تینووی من هەل قەری
گەیمە حاستی ماله کە تان
شوینی پیی دۆینی پیی تۆ مابوو
هێمان رۆحی عەشقی تیاوو

بۆکان_ ۲۸/۹/۷۳

قسەى دل

زۆر جار هاوالان پیم دەلین که تو له ناو شیعره کانتا باسى قسهى
دلته ناکهى!
منیش بهم تانهى یارانم
له داخا وه ک مؤم' دهسووتیم
ئاخر برا،
قسەى دلتم شیعریکى ئاگراوییه
ئه گهر بیلیم خۆم دهسووتیم!

بوکان- ۷/۷/۷۵

دیمهنى کچیکى سواکهەر

چمۆله یه
پوو به شادی و بهزم و مه جلیس
دلتهنگى من بهو دیمه نه
هاواریکه،
جینویکه پوو به ئیسکی هه لپرواوی رپیه رانی زالمی گهل
یاخۆ پاشای پیسی نگریس!

شنۆ- ۱۳/۶/۷۶

هەورى لە مل

هەورى لە مل!

كاتى تىنى نىگاي گەرمت

هاويشته وه كوستانى سڤ و ساردى دل

له گولجارى دلى شه يدام سەدان نىرگس يەك يەك پشكوت

بەرەبەيان، كاتى تيشكى هەتاو ئەنگوت

من خەرىكى چىنى گول ئەستېرە بووم له شه و گارى رەشايى مووت

هەورى لە مل!

تو خەلكى كام ميرگە زارى ئەوينداريت؟

كه وا تيشكى نىگاي ويلت تەويلى ئەسرين داديتى؟

تو خەلكى كام سەرزەوينى عەشق و جوانيت؟

وا لا تىلى بزەى ساردت دلى خۆره تاو دە كولينى؟

بسكت ئالۆزى كام بارەش، كام توفانە؟

وا هەر چلى زولفى سيات بۆنى غوربەتى لى دە كرى

جارجار بە دزە لە سەر لىوت بزەى شادى شين دەبى

سەدان كۆرپەى ئاواتى بەجى نەهاتوو بە دواى پىلوى چاوتا دەمرى

كات بە يانپىكى سەرسەوزە و

شوينمان باخەلە يىك غەريب

كه تەنانەت بۆنى گولانىشى نامۆن

كه چى دلى پرى ئەمن خەرمائىكى پرى له پىتە

دەنكە دەنكە دەخل و دانى، بزەى لىوى ئاشناى تۆن

هەورى لە كۆل!

دەسنووتژی شیعر

خۆ دەزانم ئەوین کۆتری دەستەمۆیە و
لە سەربانی ھەموو مالتی دلی تەردا بە تەقلە دەنیشیتەوہ
بەلام چ بکەم؟
سەربانی مالتی عەشقی من ھیندە بەرزە
شەققە ی بالی مەلی عەرشیش بە سالی جاری نایسم
کەچی دەلیی لەو سەربانە تووک لی کر اوہ
وردە وردە کۆتری ئەوین دەخولیتەوہ
ھەوریلە کەم!
توخوا بلینی خوا بکا و وا زوو بنیشیتەوہ؟

رێگای تەوریز - ۷۶/۱۱/۱۵

بہ تہ نیا

تہ نیا، تہ نیا
وہ ک گہ لایئ لہ دار جوی بی ہر بہ شینی
شہ قام پر لہ خہ لک و
دہ لئی دارسائیکی چؤل و ہؤلہ
ماشین وہ ک پہ پوولہ ی سہ رشیت ہارووژاون
منیش تہ نیا
بی جینی شوینی حہ سانہ وہ
شہ مالی یادت دہ مات و ہہ لم دہ گری
چاوی یادت سپی سپی
چونکا لہ ہیچ قوربتیکا سبہ ریشٹ ناکا بہ دی
ئاخ کہ من ئە مشہ و چہن تہ نیام
ئاخ چارہ نووس چہن دل پرقہ
بہ لام ہیشٹا بی ہیوا نیم
نیو چاوی خؤم ئە وہی حہ قہ

مہاباد۔ ۷۲/۳/۹

وهر گپړاوی غه زه لیکي حافز

لهم دهور و زه مانه ی ئهوی پر فیل نه بی له گهل
پيالهی شه راب و شاعر ه ئه ویش تایه تن غه زهل
پرووخانی ده بی به ردی بناغهی چ خانووی
خانووی ئه وین نه بی که قه تی بو نه بوو خه له ل
سه ر گه رده نه ی سلامه تی جه رده ی فره ن، ده خیل!
بی پيال ه نه روی! زور سه ری کردو ته کاسه که ل
زولفی کچه شوخی کی له ئه ستو که، لی می مه لی
گه ر به خت و هاتی زوهره بوو یا خود ئه گه ر زو حهل
بروانی به دوو چاوی زرنگی ئه گه ر له ژین
دونیا یی کون و کاری جیهان عه ینی جامی پهل
هیوام به ژیان زوره به تایه ت به وه سلی تو
هیچ ناکری که ئیزن گه ر نه دا ئه جه ل
هر من به ته نی تووره له بی «کرده وه» یی نه بووم
پسپوری جیهان گشتی دژی عیلمه بی عمه ل
لام وایه که سی حافزی باهوشی نه دیتی
هیند مهستی کرد له جه رهی «باده» که ی ئه زهل

وهر گپړانی «ئاسو» - بؤکان - ۷۳/۲/۳۰

بخش فارسی

لاله‌ی هجران

به همراه بی‌نشانم: ز- توکلی
گر شرح دهم لختی داغِ دلِ شیدا را
چون لاله بسوزانم آن سرِّ هویدا را
خالی نبود آنی از یمن کلامت دل
باور نکنم دانی احوال دل ما را
ای کفتر گم گشته! باز آ که من از هجرت
کتمان کنم از دیده آن گوهر پیدا را
ای شبنم صبح از تو، وی قطره‌ی اشک از من
تا کی سِزَد این سودا، بیچاره‌ی سودا را؟
هم در دل و هم جانی، با مایی و پنهانی
فرقی نهم آنی پنهان و هویدا را
یادی کن از این خسته، این بلبل پر بسته
چون گشت فراموشت میقات مصلی را؟
باز آ، «افق» از هجرت مجنون و ولی گرد است
لیلای منی مشکن، آن عهد و وفا یارا!
ارومیه، بهار ۷۰

دیار

دیده غرق خون شود گر کوی یار آرم به یاد
سینه گردد خون فشان بوی دیار آرم به یاد
بوی گل، بوی بهار، از بوی تو دارد نسیم
زین سبب در مهر مه بوی بهار آرم به یاد
بی تو چون برگی نحیف ام ریخته، پژمرده، زرد
تا که خود بینم خزانِ روزگار آرم به یاد
بی بر و بارم، چنان تنها، که می لرزم چو بید
در فراق ای صنم کی برگ و بار آرم به یاد؟
من شنیدستم ز روز حشر و حرّ و ترس وی
زانکه بی تو بودم در سبزوار آرم به یاد
از «افق» تا سرخی خونِ شهادت دیده ام
گاهِ مردن مرگ با عزّ و وقار آرم به یاد

سبزوار، مهر، ۱۳۶۸

برای تعمیر مسجد قبله

این همه آهن آلات وجه‌الضمان ندارد؟
خرج کجا کنیدش، آنجا که آن ندارد؟
قبله کجاست آخر رو به کجا کنیدش
خانه‌ی دوست قبله‌ست، او که مکان ندارد!
بیدلی ار بجوید چیست نشانه‌ی او؟
با چه زبان بخوانیش؟ او که زبان ندارد!
رو سر خویشتن گیر و غرق ریای خود باش
کی تو بینی این جاش او که نشان ندارد
اوست مرا چو رحمت بهر تو رزق و روزی‌ست
گر چو منش شناسی خانه چنان ندارد
در پی آب و نانی، غافلی، آن چنانی
کلبه‌ی رحمت وی زحمت نان ندارد
تن چو ستور پر خور، جان ز تلاش خالی
آهن و زرق و برقت ارزش جان ندارد
گر بشناسی او را بشکنی این سبور را
سنگِ دل آب گردان دل که میان ندارد
سوی «افق» نظر کن قبله‌ی دل همان جاست
مسجد و دیر و قبله شرح و بیان ندارد

تضمین

به گرامی دبیر ادبیات بوکان: محمد یزدان پناه

حرمت شاه نه اورنگ نگه می دارد

نام وی نفرت از ننگ نگه می دارد

گل که فخرش به جهان خداداده و لیک

گاه رفتنش نه این رنگ نگه می دارد

شاد کی گردی از این ورطه که غرقاب بلاست

صلح را پس زده و جنگ نگه می دارد

حیف از آن آینه کو لطف و صفایش باید

که درین کلبه فقط زنگ نگه می دارد

خواهی ار چین غمت نقش جبین حک نکند

عشق او ورز، ترا شنگ نگه می دارد

تکیه بر پای تعقل چو کنی چوب قدر

پای چون سرو ترالنگ نگه می دارد

پدری پاک جهان دیده نوشت این تک بیت

که مرا همچو مل آن منگ نگه می دارد

«گر نگهدار من آن است که من می دانم

شیشه را در بغل سنگ نگه می دارد»

یاری

اشک‌هایم را دو چشمان تو جاری کرده‌اند
آری آری یارها تا بوده یاری کرده‌اند
آه از این فریادهای مانده در حلق سکوت
خود سکوتی گشته از بس بی‌قراری کرده‌اند
من خراب آن وداع تلخ‌ام و نی مست می
آن کسان دانند اگر زین می‌گساری کرده‌اند
ای خوشا آنانکه در بازار عشق و عاطفه
جز محبت آنچه را باشد حصاری کرده‌اند
آنکه با رهوار عقل اندر میان راند فرس
لاف می‌بافند دائم نی‌سواری کرده‌اند
بی‌هواخواهی تو زاهد عبادت گر کند
آن عبادت نیست بلکه خود قماری کرده‌اند
نور جویی از «افق»؟ بنمای خورشید رُخت
یاد شوقت رگ رگم را همچو تاری کرده‌اند

ارومیه، ۷۴/۱/۱۸

نگاه (۱)

به دوستم نادر قادری

وه که نگاه تو چه ها می کند!^۱
کودک دل را چو صدا می کند
از نگهت پُرس که این ظلم را
با دل غمدیده چرا می کند؟
بین که در آن موج شط سینه ات
ماهی احساس شنا می کند
صید دلم گشته ای و صید گر
صید نوش را نه رها می کند
بسته به منقار شود هر کسی
دانه ز دام تو جدا می کند
تابش مهتاب رخت در شبم
شور غمی تازه به پا می کند
هر که جدایی ز تو داند صواب
بار خدایا چه خطا می کند
وانکه مرا با تو نشانَد دمی
غزوه ای در راه خدا می کند
آه، غمت در افق عشق من
نشو و نما، نشو و نما می کند

بوکان، اسفند ۱۳۷۴

۱ - مصرع اول غزل از «امیر حقیقی» است.

ساقی اگر خبیره بوَد داند اگر چه می کند؟
هوش در آن مستی ما در دل سر چه می کند؟
در قَدح لاله بریز آن می اشکِ تاک را
خط جبین را بهلش تا بنگر چه می کند
موسم گل شد رفقا بلبل سرگشته کجاست؟
سنگِ گل آورد ولی نسل بشر چه می کند!
سینه‌ی باغ را ببین، لاله‌ی داغ را ببین
ماه چراغ را ببین تا به سحر چه می کند!
منتظران یاد را بر دَمَن و دشت بخوان
بر غم فوت بوسه‌ای چشم به در چه می کند
بوسه بزن بر لب جام و یاد لعل یار کن
یار وفادار بگو عمر هدر چه می کند؟
فصل شباب بگذرد، تا غم فردا نخوری
خاک بر افلاک شود بنده‌ی زر چه می کند؟
سبزه بروئید لب کرسی انتظار من
چشمه‌ی خون گشت دَمَن با دل تر چه می کند؟

آن - این

ما را که خنده‌ی آن خاطره‌ها یاد می‌کند؟
خمیازه‌ی اندوه کجا شاد می‌کند؟
اندوه نوگل سرما چشیدگان جور بین
چون باد در دل ما ساری و بیداد می‌کند
کو ارتعاش می‌دهد آن باد تار صوت را؟
تا این گلوی اشتیاق چنین باد می‌کند
«بهمن» که ظاهر او جاذب و کولاک می‌کند
یادی به حسرت از این موسم «خرداد» می‌کند
دوشیزه‌ی شادی، غم شیرین زندگیش
یادی ست سبز که بر تیشه‌ی فرهاد می‌کند
از پارس‌ها مَه‌راس ای «افق» بتاب خوش
اشکی بریز تو بر یادی که از قوم ماد می‌کند

بوکان، ۷۷/۹/۱۴

همراه

به برادر ارجمندم خالد قلعه‌کوهی

ترا کردگارم ز ناز آفرید	مرا هم سراسر نیاز آفرید
جمال ترا بهر من رمز کرد	مرا هم چه بی رمز و راز آفرید
از آن با نگاهت گدازد دلم	ترا سوز و من را گداز آفرید
بدانست کو من چه مجنون و شم	چو لیلی ترا شوخ و شاذ آفرید
خرابات عشقم چو مخروبه بود	ترا هم‌رهم کرد و باز آفرید
تو خاموشی و من چونی در نوا	نگاهت ز من روح ساز آفرید
مرا در حریم طلب‌گاه عشق	چنین شاعری پاک‌باز آفرید
مرا گُرد یغما دل و دین نمود	ترا دختری ترک‌تاز آفرید
بین این «افق» را ز شوق رخت	غزل را به قدس نماز آفرید

مهاباد - ارومیه، پائیز ۷۲

رسوا

من که رسوای تو گشتم از چه اندیشم دگر
از همه بیگانه‌ام با یاد تو خویشم دگر
سودی از دنیاپرستی نیست حاصل در جهان
تا گدای تو شوم درویش دل‌ریشم دگر
چند در دریای فکرت غرق کشتی، غرق گیل؟
ساحل عشقم کرانه، ضد تشویشم دگر
کس به گردم نارسد در راه پر آشوب عشق
چونکه در دیوانگی از قیس هم بیشم دگر
تا که گلزار رخ تو شد حریفم، باختم
نیست یاور هیچ فرزینی که من کیشم دگر
جز خیال وصل تو سودایی در سر کو مرا؟
جز ره وصف تو راهی نیست در پیشم دگر
هم خراسان، هم عراق و اصفهان را دیده‌ام
باز گشتم، واله‌ای از «ساریقامیش»م دگر
گردم و عشق تو ما را پارسی آموخت لیک
تا «افق» رنگین شود از هیچ نندیشم دگر

بوکان - بهار ۷۴

یاد

باز یاد مهر آن نامهربان افتاده‌ام
همزبانی کو که من بی‌همزبان افتاده‌ام؟
راهم از چاهم نبود آن آگهی فرقی نهم
در چه سبب زنخدان ناگهان افتاده‌ام؟
بر هوای کوی او لاف لطیفی می‌زدم
حال در میعاد رندان سرگران افتاده‌ام
کشتی بی‌ناخدایم در میان موج درد
دور و ناپیدا کران، بی‌بادبان افتاده‌ام
در حریم زلف او همراز بسیاری دلم
نیست باکم گرز چشم بی‌دلان افتاده‌ام
نیست پایابی در این گرداب بی‌پایان عشق
آشنا! من بی‌شناکردن در آن افتاده‌ام
قیس کُردم لیک لیلایم مرا مجنون نکرد
از نیاز با تو بودن اینچنان افتاده‌ام
تا نگاهی بر افق کردی ز روی مرحمت
من به یاد آن نگه بی‌خان و مان افتاده‌ام

عشق جاودانی

من فریب زندگانی خورده‌ام
بادهی عشق نهانی خورده‌ام
یاد چشمان تو مستم می‌کند
گویى آب زندگانی خورده‌ام
همزبانی کونوشد راز دل؟
چوب این بی‌همزبانی خورده‌ام
یار همراه و نیبم روی او
«صبر» تلخ «لن ترانی» خورده‌ام
موسی دل گویدم لب دوز و من
گوئیا شیر شبانی خورده‌ام
یک نفس بی عشق نسپردم رهی
آب عشق جاودانی خورده‌ام
بادهی هجر تو پیرم می‌کند
لیک من گول جوانی خورده‌ام
هر زمان عشقی به فریادم می‌رسد
تا غم این بی‌نشانی خورده‌ام
بی‌نشانی بهتر از آتش «افق»
کی غم این بی‌نشانی خورده‌ام؟

ارومیه، ۷۴/۱/۱۷

بازگشت

باز آمدم، باز آمدم، با این دل شیدایی ام
باز آمدم، باز آمدم، با این غم و تنهایی ام
دانی چرا باز آمدم هر چند رسوا کردی ام؟
دانم که می‌خواهی مرا با آن همه رسوایی ام
دیری ست روحم تشنه‌ی باران ابر عاطفه است
کو آذرخش یک نگه در این شب یلدایی ام؟
غم ایستاده بر دَرَم، روح صداقت در بَرَم
چتری ست حرمان بر سرم از شور جان‌فرسایی ام
ای مونس شب‌های من! هم درد و هم دریای من!
در خود بگیری گر مرا من گوهری دریایی ام
ای سرمه‌ی چشم جهان! خونی مرا در رگ جهان
تا تازه گردد جانم و افزون شود بینایی ام
پرتو بیفشان از «افق» می‌خواند اینک مرغ صبح
مگذار پیری بشکند این شور و بزم آرایی ام

بوکان، ۷۵/۴/۲۵

دانه

من به بوی تو در این ورطه‌ی ویرانه شدم
به امید لب تو تارک پیمانه شدم
در حریم خم ابروی تو راهم گم شد
سربه سر شیفته و واله و دیوانه شدم
وه که دیوانگی روی تو بر من چه خوش است!
تا که مجنون توأم عاقل و فرزانه شدم
اندرین مرکز ایران چه پری بسیارند!
پریا! من به رخ شمع تو پروانه شدم
منگر اینجا که چنین محو تماشا شده‌ام
با غم خوب تو دیری ست که همخانه شدم
ار گدای غم عشق تو شوم شاه شده‌ام
خوش بر آنم که سر زلف ترا شانه شدم
به خدایت دل من بر همه کس دلدار است
آشنا با تو شدم، از همه بیگانه شدم
«افق» ار با تو کمی دم ز محبت کم زد
تو پی دام بُدی، لیک ترا دانه شدم

تهران، پارک ساعی، ۷۸/۱/۲۶

آرزومندی

این بار نمردیم و به هم باز رسیدیم
یک جام دگر از لب لعل تو چشیدیم
بی گوش و زبان رازی که در قلب نهان بود
با گویش پیوند نگه گفت و شنیدیم
هر چند که چشم تو حکایت کند از یاس
ما جز طلب از وادی عشق تو ندیدیم
در پرده نهان می کنی آن چهره و لیکن
با عشق تو صد پرده‌ی پندار دریدیم
دیدنی همگان دوخته بر ما نظر و ما
از وحشت اندیشه گجان زود رمیدیم
از نیش وداع و ز تب تلخ جدایی
بر کالبد و قلب هم ای بس که خلیدیم
چون کفترِ غلتان پر انداخته؛ اما
بی بال تپیدیم و چه مجبور پریدیم
نو کرد غمی کهنه «افق» را دل و شعرش
افسوس رسیدیم و بدیدیم و نچیدیم

تهران، ۷۱/۱۱/۲۶

راز

با من از آن راز پنهانی بگو
مرد مردانه ز هجران دم مزن
با سبک رو حان گران جانی مکن
بر من آشفته حال پر ز درد
گر تو هم چون دیگران بی وفا
از زلیخا، از منیژه، از همه
بوی هجرت می دهی، کوچیده ام!
من شهید زنده‌ی عشق و دل‌ام
در کنار سبز اقیانوس عشق
من سکوت‌م ناله‌ی فریادهاست
تا «افق» روشن شود از مهر تو
از دو چشم پیر کنعانی بگو
رازهای پاک و انسانی بگو
با من از آن راز روحانی بگو
داستان عشقِ صنعانی بگو
می روی، پیشم نمی‌مانی بگو
از خودت، از هر چه می‌دانی
بندری! از روم و رومانی بگو
تو اگر بی عهد و پیمانی بگو
از غروب ماه «تورانی» بگو
گر تو هم از عشق نالانی بگو
راز شعرم را چو می‌خوانی، بگو

بوکان - ۷۷/۱۲/۱۴

مراد

فرض عین است اگر با من دل خسته شبی
همنوا گردی و گویی چه مرادی طلبی
وه که از شدت شادی نتوانم گویم
نار یا سیب زرخ یا رطبی یا عنبی؟
زلف بر باد ده و پخش و پریشانش کن
تا بیابم دل زندان شده ام بی سببی
یا رب این نوگل خندان به من ارزانی دار
که شوم هم نفس سیده زادِ عربی
هر که با آل تو همراز شود پیروز است
ای محمد که قریشی و مُطَهَّر نسبی
قلم از دشت چشمان تو جوهر فِکَنَد
گر نویسد سخن از مدحت آن لعل لبی
راه از چاه ندانم چو به من نگری
سرم از پا نشناسم دهی ام گر رطبی
یار اغیار مشو! کس چو منت شناسد
باده‌ی بی لعل لبِت داد به من وه چه تبی!
یا «افق» را به ثناخوانی خود خوان همه روز
یا مرادش بده از لعل لبِت شمسه شبی

بوکان - سقز - ۸۵/۱۲/۲۳

ای مهر من امشب تو چه زیبا شده بودی؟

دلبر نه، دل انگیز و دل آرا شده بودی
دوشینه اگر قمری و طاووس بُدی باز
امشب گهّری بهتر از این ها شده بودی
شهباز نگاهت پی گم گشته ای می گشت
خوی کرده رخ و زلف چلیپا شده بودی
از شربت اشعار طربزا و دلایز
چون طوطی گویای شکرخا شده بودی
از بهر من بیدل حیران، مه پنهان
بر مجلسیان مجری اجرا شده بودی
با آن نفس گرم و دم عاطفه زایت
پنهان ز نگاه من شیدا شده بودی
من قیس گه نجد فراق؛ ولی افسوس
در مجلس بیگانه تو لایلا شده بودی
هر چند که پنهان بودی از چشم رقیبان
در عین نهانی چه هویدا شده بودی!
این حرف دل زار من گفت «عماد» است
«گم گشته ی ما بودی و پیدا شده بودی»
از بهر «افق» چون مه خرداد گذشته
هم لیلی و هم شمس و مسیحا شده بودی

مه‌باد، ۱۶/۸/۷۲

مهمان

دیشب گل گلخانه و جانانِ که بودی؟
ای شمع شب افروز! تو مهمانِ که بودی؟
امروز من از هجر تو همخانه‌ی اشک‌ام
دیشب تو نیشنده‌ی هجرانِ که بودی؟
پیمانہ به یاد تو تھی کردم و افسوس
معلوم نشد بر سر پیمانِ که بودی
من بلبل سرگشته‌ی گلزار تو بودم
تو غنچه‌ی خندانِ گلستانِ که بودی؟
من غصه‌ی هجران ترا شرح نمودم
تو شمع شب افروز شبستانِ که بودی؟
من در چہ بیژن به دو چشم تو امیدم
تو نخب شب نورانی زندانِ که بودی؟
دیشب که تمنای یکی بوسه نمودم
در فکر چه بودی و شتابانِ که بودی؟
بشکستی تو آینه‌ی احساس «افق» را
ای سنگ دل امشب گل گلدانِ که بودی؟

بوکان - ۷۷/۱۲/۲۷

گل پرست

نمی دانم ای دل چرا این چینی
چو پروانه بر گل رسی می نشینی؟
چو بوسیدی آن آستان مقدس
مکانی سزاوار برمی گزینی
بسوزی، بسازی، بنالی ولیکن
جز از شوق دیدار کس را نینی
ندانی که خنجر بر آهیخته خار
زند بر دلت تا بخواهی بچینی؟
صداقت پرش نیست آبی چو بالت
چو پر می گشایی نه اهل زمینی
ندانی که دانم مرا خوار کردی
و دانی که دانم چرا تو غمینی
کسی را ندیدم بدین گل پرستی
بله ای دلِ غافل من! تو اینی
«افق» سرخ گشته ست پَر زن که دیر است
ولی تا گلی را نبویی نچینی

بهار بوکان

آید اندر عشق سبزی تار شادی‌های من
تا نسیم دل‌فروز نوبهاران می‌رسد
ارض کردستان بهشتی می‌شود اردیبهشت
تا خروش نوبهارانش به بوکان می‌رسد

در فضای پاک جنگل‌های اطراف و دَمَن
رمز پابرجایی‌اش را بشنو از رقص چنار
سنبل افتادگی بین شاخه‌ی گیلاس را
رود سیمینه چون طغیان می‌کند گاه بهار

در نفس‌های پگاه شهر بوکان بوی عشق
از افق چون هاله‌ای آید به معراج دماغ
وه چه رنگین می‌کند سیمای شهرم را بهار!
صوت بلبل، موج رود و ساز عشق و شکل باغ

روح را رنگین کند گلبانگ صوتِ جوی و رود
فکر را تزئین کند گلخند مه‌رویای شهر
فکر هجرت را رُباید از دماغ دلبرم
مهر و ناز و صوت و پند خوب نیکویان شهر

دوبیتی

هم‌دمی با من ز هجران دم نَزَد
شادی یک دم طعنه بر ماتم نَزَد
چون دلم با غم نگردد یار غار؟
کو اگر بر سینه هم زد کم نَزَد

گشته‌ام از شوق یاری سینه‌چاک
اهل فضل و نسب او خوب و پاک
لیک گر چرخ زمان یادش نکرد
آنکه یزدانش پناه هستی چه باک؟

تخمیسی بر غزلی از مهدی اخوان ثالث

به برادر همیشگی ام «مصطفی قزلباش»

ز هجرت ماه امشب تار و سویم برنمی آید

شبم کاری کند بر من که از محشر نمی آید

نهانی معترف گردم تُرا بد گر نمی آید

«تُرا با غیر می بینم صدایم درنمی آید

دلم می سوزد و کاری ز دستم برنمی آید»

بین چون قیس دیوانه به نام لیلی ای شادم

نبود اندر دیارت کس رسد امشب به فریادم

چو ترکت کردم و رفتم به سوی محنت آبادم

«نشستم، باده خوردم، خون گریستم، کنجی افتادم

تحمل می رود اما، شبِ غم سر نمی آید»

ندانی حال شب هایم، چه سود از آه و زاری ها

از این زخم زبان ها و فغان زین بدبیاری ها

از این رسوایی عشق و از این بی بندوباری ها

«چه سود از شرح این دیوانگی ها، بی قراری ها

تو مه بی مهری و حرف منت باور نمی آید»

اگر از یک کلامی عاشقانه سرد و بیزاری

محرمه د سه عید نه جاری (ناسۆ)

توان تاب سوزان گداز عشق کی آری؟
نه شرط و رسم ما این بود و باز آر این هدف داری
«منه بر گردن دل بیش از این طوق جفاکاری
که این دیوانه گر عاقل شود دیگر نمی آید»
شبان تا صبح همراهم سهیل و خوشه‌ی پروین
زهی سودای خامی کز دلم بر بود عقل و دین
نمی دانی چه سانم تا شوم دور از لب شیرین
«دلم از دوریت خون شد بیا در اشک چشمم بین
خدا را! از چه رحمت بر من ای کافر نمی آید؟»

ناسۆ - ۷۷/۱۱/۲۰

تب (۱)

من امشب با دلی سیر از غم تو
به یاد چشم مستت باده خوردم
تو ای از من شده فرسنگ‌ها دور
من اینک دل به یاد تو سپردم

ستاره همچو چشمت زان افق‌ها
به سویم دزدکی رو می نمودند
تمام واژه‌های شعرم امشب
به سوی شوق تو پر می گشودند

تنم از لرزه‌های عشق سرشار
دلم در سینه از وی شاد می شد
همینکه یاد تو همراه می گشت
خراب آباد دل آباد می شد

فضای سینه پر می گشت از تو
به یادت اندر آن صبح غم آلود
دلت چون قطره اشک صاف و بیرنگ
نه اشک از شیشه هم شفاف تر بود

تو اقیانوسِ ژرفِ حسِّ پاکی
ولی من از همان حس سینه چاکم
نیارم گفتنِ شعرِ دلم را
نیاری تابِ دردِ هولناکم

مگو دیگر تو از نمناکی غم
به دل احساس کردم نالهات را
چو شاگردِ اوّلی در مکتب عشق
نوشتم مشقِ رمزِ زالهات را

تهران - ۷۷/۱۲/۲۵

تخمیس غزلی از دکتر فرشیدورد

این شهر چه زیباست؛ ولی غصه‌شکن نیست
هر گس گذرد سرد و کلامش به دهن نیست
این خاک چه خوب است؛ ولی مهرش به تن نیست
این خانه قشنگ است؛ ولی خانه‌ی من نیست
این خاک چه زیباست؛ ولی خاک وطن نیست
آن پرتو دانش که زند برق به شدت
آن علم و تلاش و همه تکنیک و طراوت
آن مردم نامونس و سرشار ز همت
آن کشور نو، آن وطن دانش و صنعت
هرگز به دلاویزی ایران کهن نیست
شاید که شوم غمزده از روح و دل و جان
در جایی که نبود اثر از ترس غم نان
گم کرده‌ای دارم ز که پرسم من انسان؟
در مشهد و یزد و قم و کاشان و لرستان
لطفی ست که در برلن و دهلی و پکن نیست
اینجا نبود فرق سفید و سیه و زرد
هر چند که در کشور من هست بسی درد
اما چه کنم مهر وطن را چه توان کرد؟

در بابل و گرگان و خراسان و بروجرد

نقشی ست که در قاهره و شام و یمن نیست

خسته شدم از گردش هلسنکی و میلان

عمرم سپری گشته در آن‌ها چو ذیلان

موجی شدم از موجهی این بحر مغیلان

در دامن بحر خزر و ساحل گیلان

موجی ست که در ساحل دریای عدن نیست

ای خاکِ گران‌قیمتم، ای مهد دلیران!

ای خفته به نزار تو آوازه‌ی شیران!

دانم وطن خوب من ای کشور ایران!

در پیکر گل‌های دلاویز شمیران

عطری ست که در نافه‌ی آهوی ختن نیست

این زمزمه‌ی بلبل باغت چه خدایی ست!

خوشر ز صدای تو بگویم چه صدایی ست!

نایی که شکسته به امید چه نوایی ست؟

آوارگی و خانه به دوشی چه بلایی ست؟

دردی است که همتاش در این دیرِ کهن نیست

در جایی که نبود خبر از محنت اشرار

تنهای تک‌ام، بی‌دل و اقوام و کس و یار

با این همه درمان و همه دکتِرِ غمخوار

ده‌سنویتی شیعر

آواره‌ام و دربه‌در و خسته و بیمار
هر جا که روم هیچ کجا خانه‌ی من نیست
آن سان شده‌ام خسته و آواره و عاجز
هرگز نشود در دل من شادی‌ای نافذ
از بهر که گویم سخن از قصه‌ی جاحظ؟
از بهر که خوانم غزل سعدی و حافظ؟
در شهر غریبی که در آن فهم سخن نیست
مسکو چه ملنگ است؛ ولی نیست چو تهران!
مادرید فرنگ است؛ ولی نیست چو تهران!
بغداد چه شنگ است؛ ولی نیست چو تهران!
پاریس قشنگ است؛ ولی نیست چو تهران!
لندن به دلاویزی شیرازِ کهن نیست

مادرید، ۱۳۶۱، دکتر خسرو فرشیدورد
تخمیس: بوکان، ۱۳۸۱، محمد سعید نجاری

برف

برف آمد و پوشید همه صخره و گه سار

مه دود دل عاشق دل خسته ی دلزار

یخ بست همه شبنم و آلاله و گلزار

بر شاخه ی هر بید و درختان سپیدار

یک هاله ز غم گشته پدیدار و نمودار

بلبل ز سر شاخ گل سرخ برانند

بر پای عروسان دمه سیم فشانند

قرقاول و قمری و چکاوک چو نمانند

در خُلد بهاری دگر آواز نخوانند

بر شاخه ی خشکیده گل نیست بجز خار

بر جمعی که در ناز و تنعم همه غرق اند

هر دانه تگرگی به مثل مهره بگویند

از مجلس و از باده و از یاوه و ترفند

آه دلِ سرمازده از یاد ببرند

مفلس ز دی و بهمن و اسفندِ دل آزار

ده‌سنویژی شیعر

چو چشم پلنگ است نفس‌های دی سرد
بی تاب و توان پرتو خورشید جهانگرد
نورش که دوا بود کنون گشته یکی درد
در حجره خزاینده کس و خویش و زن و مرد
تکیه زده بر مسندِ بلبل زغن و سار
آن ساقه‌ی گل کو به چنین روز فتاده‌ست
منگر چو گیاهش؛ نه گیاه عین نماد است
او لاشه و تندیس جوانی و وداد است
در بارگه داد چو خونِ دل ماد است
گوید به تو این عهد نمآند چو مه پار

تهران ۱۳۸۶

تخمیس غزل بوی دوست از دکتر عبدالله جاسبی

دل به ملامت مرا طعنه زند سوی دوست
من ز چه رو تاکنون شعر سخنگوی دوست
بوی نبرده دمی از قدم کوی دوست
ای سخن سبز عشق غمزه‌ی جادوی دوست
ساده‌تر از ماهتاب صورت دلجوی دوست
روی مرا بنگری نیست خبر از بهار
زرد شد آن سبزه‌ی روئیده بر جویبار
دست من و دامت، روی به ما کن نگار!
روی تو طرح بهار، سبزتر از روزگار
ای شب یلدای من طره‌ی گیسوی دوست
دل به چه کس بسپریم؟ نیست کسی همچو او
غیر دو ابروی دوست جمله چو سنگ و سبو
کی شده این زندگی، هی بدوم کو به کو؟
زندگی من شده یک دل و صد آرزو
تا که تجلی کند چهره‌ی نیکوی دوست
ای شده اندر جهان قاضی حاجات من
یک سخن از لعل تو جمله دواجات من
از نفس عاشقی ست طاعت مزجات من
لحظه‌ی عشق است و باز وقت مناجات من

ده‌سنویژی شیعر

گلشن سجاده‌ام پر شده از بوی دوست

مملکتِ عاشقی‌ست، عشق بیاید به کار

روز من از نقش تو تار شد از نور و نار

روز چو شب بی فروغ، شب به شبم تارِ تار

در شب ظلمت، عزیز! باز برایم بیار

شعله‌ای از آفتاب، پرتوی از روی دوست

بوکان، ۸۶/۴/۲

تخمیس غزلی از حاج سید انور هاشمی

ای برتر از خیال و اوهام و راز هستی
ما را رهان ز نام و ز ننگ و رنگ و پستی
دانی چرا چنینیم؟ بی چشم و پا و دستی
عشقت کشید آخر ما را به شور و مستی
باید شکست در هم کانون خودپرستی
آلوده بود جسم و روان و تار و پودم
تاراه داد ساقی در جمع آن و دودم
در ورطه ای فتادم گم گشت هست و بودم
سجاده باد بود و تسبیح گم نمودم
دل گفت: بارک الله از این حجاب رستی
تا کی چو جغد کوری ویرانه مسکنِ تو؟
روزت چو شام گشته از ما و از منِ تو؟
رو خویش را رها کن در خدمتِ تنِ تو
بی پرده باش زین پس میخانه مأمِنِ تو
تا بنگری و بینی اسرار و راز هستی

ده‌سنویژی شیعر

«جامی» به جامی ارزد افسانه‌ی جم و کی
«خیام» در خرابات فارغ شد از رگ و پی
«حافظ»! کجاست ساقی؟ پیش آر باده و می!
«عطار» و شهر عشقش، «رومی» و ناله‌ی نی
ما را به رقص آورد در کوی می‌پرستی
آه نهاد عاشق دردی ست جاودانی
معشوق و ناز و عشوه، ما راست سرگرانی
«ثاسو» به عشق رو کن تا خویش را رهانی
«انور» قلندری کن در این جهان فانی
زیرا غبار دل را با آب دیده شستی!

بوکان، ۸۶/۵/۴

نگاه (۲)

ترسم از چشمان پر گفتار تو
آن کلامی را که خواهم نشنوم
لحظه‌ای در باغ حسنت بگذرم
و آنگهی یک عمر هم رسوا شوم

خواهم آن رسوایی و این زیستن
لیک پا را تاب گردش بیش نیست
سوزد از شوق هوا پای هوس
عشق آید در خروش: این واله کیست؟

من چی ام؟ خاکستر پروانه‌ای
سوی تو با بال شوق آیم کنون
لانه ام آن دامن پر مهر توست
بی پناهم در نمکزار جنون

موج این دریای شورم غرقه کرد
سوختم، پره‌ای پروازم بریخت
آن نگاه نافذ چشمان تو
تار و پود عصمت از هم گسیخت

ده‌سنویژی شیعر

ای مرا تو مهر رخشانی، بیا
شب دراز و کوتاه امید پگاه
مقنع از رخ برفکن، بر من بتاب
مستِ مستم کن فقط با یک نگاه

بوکان، ۳/۱۰/۷۳

تب (۲)

تقدیم به همراه شاعر م س - د

تا تبت در بستم پا می نهد
روح احساسم به او جا می دهد
تالبت چون غنچه ای وا می شود
گوش دل محو تماشا می شود
مستِ مست از باده ی نابم کند
خشکناکِ این جومِ آبم کند
در جمال تو خیالی دیده ام
سبز گرداند تن خشکیده ام
قاب تصویر خیالم گشته ای
بهر پروازی چو بالم گشته ای
نوشی ار خونم، حالالت، نوش
پر زخم تالانه ی آغوش تو
همرهم! آغوش واکن، خسته ام
اینک امشب مرغکی پر بسته ام
تیر صیاد ستم در سینه ام
سینه وا گن همره دیرینه ام!
شعر من تا با تب تو در گرفت

ده‌سنویتیژی شیعر

مرغ دل در اشتیاق پر گرفت
نالهام تا صبحدم همراه شد
ای بسا بی تو شبم بی گاه شد
دفتر سیزی‌ست هم‌ره نامه‌ام
کی مرا خوانی فدایت خامه‌ام؟!
ای نسیم پر نگاهت یار من!
تازه گشتی کعبه‌ی اشعار من

بوکان، ۷۵/۸/۴

خون جگر

خیز، قلم! هان بچکان ژاله‌ای
بر رخ شعرم بنما هاله‌ای
ژاله‌ای از خون جگر ارغوان
قدرت این طبع من ناتوان
چونکه دلم، خسته‌ی نامرد شد
هین! نفس گرم سخن سرد شد
در دم آن شخص تلگراف پست
خواه رئیس و ولی و هر چه هست
بی ادب و زاهد و روبه‌صفت
ظاهر او واعظی اندر عظمت
عده‌ای بر دور و برش همچو سگ
لاشخور و ترسو و بی حس و رگ
باطن او مار، ولی پرز خال
می‌شناسد ز حرامی حلال
خلق بگویند مهندس بوَد
این نه مهندس که پر از فس بوَد
آنکه برایش چو یکی خر بود
راس همه بوَد

ناکسی اندر خم افسردگی
خواجه‌ای اندر خُم دل‌مردگی
غده‌ای بردست ز بی‌عاریش
شک نکنم در ره غداریش
چون پدرش عارف وارسته‌ای‌ست
لیک مرا تاب سخن بیش نیست
محض رضای اخوی و پدر
هجو رکیکش نکنم بیشتر
آی و کمی کاکه را شنو
مفتی اصحاب نظر را شنو
یاری و هم‌صحبتی دیر کو؟
آن نفس گرم چنان شیر کو؟
هر که بر او دوست فراموش گشت
شیر اگر بوده کنون موش گشت
من که رفیق قَدِمِ اویمی
این سخنانش به مثل گویمی
گو به رئیسست به لسان خودت
درد دل مشترکان خودت
گر به ریا و به رشا رهبر است
او نه رئیس است که گاوی نر است

هتک به اهل قلمش ترس نیست؟
بر سغه آنکسی باید گریست
کو به کلک بهر فریب اناس
فرق نداند ز عوام از خواص
گشت پشیمان اگر او بعد از این
پاره کنم این رجز آتشین
ورنه دهم تا به ولایت برند
پردهی بی پردگیش بردرند

چرخ فلک^۱

چنین گویند در دوران پیشین
امیری بود بس سفاک و بی‌دین
به آزار فقیران شاد و خندان
شمار کشتگان وی هزاران
کلام دل‌رُباش فحش و بی‌داد
به خون رنگین همیشه تیغ جلا
سر بس‌پار سرداران بریده
دل بس‌پار دل‌پاکان دریده
نگاه و دید او کین بود بارش
حریق و قتل و غارت بود کارش
ندیدش هیچکس لب‌خند بر لب
گرازی بود او رو همچنان شب
درنده، بی‌امان چون بیرز اول
بسی دانای دزدی و چپاول
ز بیم او جهان پر ترس و تب بود
هیولای مخوف تار شب بود
به نامش بچه گریان شد آرام

۱ - ترجمه‌ی شعری از شاعر کرد محمدامین شیخ‌الاسلامی متخلص به همین .

از او لرزان چو بیدی خاص با عام
کلوپ دزد و قاتل بود خانش
همه ارزل غلام و نوکرانش
از او بیزار مردم، زو هراسان
ریاکاران به دورش همچو بیجان
ز حق بیزار و فردی بس ریایی
یکم دهقان دشت بی وفایی
به خوبی ضد و معشوق بدی بود
ز شرّ غارتش شهری نیاسود
لغاتِ نامه‌ی این فردِ بی‌پیر
همه دار و طناب و قتل و زنجیر
بدین سان دشمن خلق آن حرامی
نیارستی کسی گوید کلامی
از او راضی خدای جنگ و زندان
چو گرگی در میان گله پنهان

ولی این مرد ظالم دختری داشت
که با شبنم به نسبت خواهری داشت
عزیزی، نازنینی خوب و مه‌وش
نگاری دلربایی پاک و دلکش
تنش چون سرو باریکی قباپوش
بدان سان با نمک زیاتر از روش
سیه‌گیسو چو روز زبردستان

پریشانی که کرد عاقل پریشان
ز جعدش سنبل نورسته عاجز
ز شرم روی او شد لاله قرمز
ز رشک آر ماه با رویش عدو بود
ز مویش رنگ عنبر لاله رو بود
بجز آنانکه رمز عشق دانند
دگر کس خط مژگانش نخوانند
تبسم چون شفای درد بیمار
کلامش بارش گه گاه آزار
چو می آمد به رقص آن حور جنت
بدادی برگ گل دستش اذیت
بر آنکس کو شناسد سیب سینه
بهای آن دو سیش این زمینه
همه اخلاقش از بابا جدا بود
پری یا حور مینوی خدا بود
طبیعت تار و پود آن سان تنیده
ونسوس آوازه‌اش را ناشنیده
به این زیبایی الحق شرمگین بود
دلش نازک کلامش آتشین بود
اگرچه باید او در آسمان بود
ولیکن چال او کاخ شهان بود
هما پر بایدهش چون چتر بر سر
نه اینسان بسته‌ی روپوش و معجر
بایستی که بر بال عقابان

به صحراها پرد حرّ و شتابان
رؤد میعاد پیش خیل کبکان
نه اینسان بسته ی دست نگهبان
کُند با مشتری او گفت و بشنود
به همرازیش زهره مشتری بود
رؤد گردش به کوهستان پر آب
به آواز پرنده خیزد از خواب
تراود پرتو خورشید بر دوش
نسیم آهسته نازد جعد گیسوش
بخندد همره گل صبح صادق
زید در زندگی شادان و عاشق
سحرگاهان سراید با بلابل
ز صوت او بُود دیوانه عاقل
ببایستی به آزادی نشیند
نه آب اشک چشم خود بیند
به آب ژاله او رخساره شوید
گل دیدار پاکان را ببوید
چنان بایست همراه جوانان
برقصد در سماع و رقص شادان
پسندش خود کند همراز و همسر
چو سوغاتی پدر ندهد به دیگر
قفس زندان طاووس قشنگ است
در بسته برای دخت ننگ است

میان کاخ و قلعه بسته دختر
دُر است، اما میان سنگ و خنجر
حریر و اطلس هر چند باشد
چه کار آید؟ چو رخ دربند باشد؟
چو نگذارد نگهبان رفت تا در
تو بگذارش که باشد کفش از زر
به دردش کی خورد آن زینت آلات؟
که او در خانه‌ی خود چون شه‌مات
چه کار آید لباس خوب و ممتاز
چو دختر را ببندند چشم چون باز؟
چو زهر است آن خوراک چرب و گرمش
کسی کو روز هم در جای گرمش
چو سجن دختران کاخ امیران
چه بهتر کوخ آزاد فقیران
طبیعت این چنین است گوش می‌دار
بوَد محتاج همسر دار و نادار
چو دل دادند شهدخت و گدا هم
دل از عاشق شدن کی می‌کند رم؟
حیات منفرد لذت چه دارد؟
اگر چه بر فلک هم پا گذارد!
نمی‌بیند خوشی هر کس که بی‌خفت
به یاد جنت او در دیرها خفت
گذر کرد آنکه عمرش بی‌ملاقات
بر او تازند جمله درد و آفات

حدیث زندگی را عشق داند
ز عشق این چرخ گردون زنده ماند
به سوگندم چه حاجت گر نبود او؟
نبود آوای جغدی هم در این کو؟
زیانستی دمی بی عشق شد سر
نخوردش گول این افکار دختر
دلش شد رهبر و بگسست پابند
شد عاشق بر جوانی بس هنرمند
هنرمندی که پاک و بهرور بود
و گهگاهی بدانجایش گذر بود
هنرمندی که می زد پنجه بر تار
چو بارانی ز آتش بود و رگبار
هنرمندی که آواز حـزینش
شفای دردمندی بُد طینتش
هنرمندی که احساسش بسی گرم
درونش پر ز درد و رنج و آزر
هنرمندی ز خیل سوته بالان
و جمله رگ رگش در عشق نالان
هنرمندی که پور رنج و غم بود
همو دیوانه‌ی دیو ستم بود
هنرمندی که خود گُشنه، دلش سیر
ز کین ییزار و یار صلح و تدبیر
هنرمندی ز عصر خانخانی

که خالی جیب و دل پر شادمانی
در آن شب‌های رقص و بزم و آواز
به چشمان گفتگو کردند آغاز
تماشا چون گره می‌خورد با هم
هویدا می‌شدی آن رازها هم
پسر شد واله‌ی آن دخت زیبا
بیچیدش کمند عشق در پا
چه داند عشق ربط قوم یا دین؟
چه پرسد کواز آن قشر است یا این؟
چو در دل عشق ساکن گشت و آرام
ندارد فرق چندان گبر و اسلام
ز عشق است آر «زلیخا» تا که دیدش
بشد مفتون عبد زر خریلدش
ز عشق است آنکه صنعان با وقیحی
شود چوپان خوگ آن مسیحی

اگر خاتون اسیر عشق او بود
دل مرد جوان پر آتش و دود
درونش منقلی پر آتش و سوز
نمانده هوش و سینه آتش‌افروز
نمانده در درون تاب و توانی
پراز رنج و عذابش زندگانی
ز دورادور بود این عشق سوزان
پس آن برج و بارو و نگهبان

که مرز و قلعه و بارو همیشه
گند چون گل محبت راز ریشه
بلند، دیوار و کاخ میر پُر کس
همیشه بسته در هم پُر ز عَسَس
مگر چون طیر آنجا کرد پرواز
مگر سیلاب آید در شود باز
مگر روزی که بزمی داشت سردار
برند آنجا پسر را تا زند تار
ز درز پنجره معشوق بیند
و سحر تار وی بر دل نشیند
زمان بگذشت و شد این عشق محکم
نتابد عشق را کس حتی امیر هم
به دور دوستی قلعه نشاید
که اندیشه به هر سوره نماید

بشد دختر از این اوضاع خسته
که تا بگشایدش این راز بسته
فرستادش زنی پیش هنرمند
بگفتا این حریق و هجر تا چند؟
دگر کافی ست هر چه باد، بادا
رَویم، این زندگی بر باد بادا
شدم بیزار و دل زین عمر ریش است
به آزادی زیم یک لحظه بیش است

همه رخت و زر و خورد و نگیتم
فدای لحظه‌ای با او نشینم
دگر کافی ست این هجران او را
کنم دفن این عروس آرزو را
هم آغوش خیال هم چه حاصل؟
بود در کار خیر اندیشه باطل
دگر تا چند دفن آرزوها؟
نگردد قفل و بند سینه‌ام وا
بیاید تا رویم از این ولایت
مرا برهاند از این کان آفت
اگر سرباز جانباز است و مرد است
مرا آزاد کردن خود نبرد است
دگر این سوز و هجران و دعایش
ندارد سود و رنگی نه حنایش
نترسد از یساول‌های بر در
که مرد از آن کان آرد دُرّ و گوهر
در دژ را شکستن چاره‌ساز است
و گرنه بر چه کس یک لحظه باز است!

شنید این ماجرا را چون هنرمند
بگفت آماده‌ام با میل و لبخند
نخواهم دل نباشد خاک پایش
نخواهم سر نگردهد پُل برایش
بر او هم باز آغوش و بر من

مرا بس، گر شود او همسر من
اگر در راه او جانم نثار است
برایم جای فخر و افتخار است
چو در راهش به دار آزار بینم
به زیر پاسبی سردار بینم
اگر در راه او بر دار گمردم
بسی خوشتر که من سردار گمردم
شبی تاریک و قیرین باز شد در
به زور اِرتِشا از روی دختر
عوض کرد دختر آن تالار و آن تخت
با آزادی اگرچه زندگی سخت
به همراهی آن یار وفادار
به سوی سرزمین عشق و دلدار
حدود و مرز را طی کرده یک سر
به سوی شهر یک سفاکِ دیگر
که آنجا هم امیر ظالمی داشت
که او هم تخم کین در سینه می کاشت
در آنجا هم همه زندان پر بود
همه شهر از نگهبانان پر بود
در آنجا نیز جلادی روا بود
هم آنجا بی هنر فرمانروا بود
در آنجا گرمتر بازار نامرد
همه مردم غمی ز آزار نامرد

در آنجا هم دروغی پیشرو بود
جواب وعظ مردان «دور شو» بود
سرانجام آن دو شخص ساده رفتار
برای زندگیشان یافته کار
یکی شد کارگر با رنج و زحمت
دگر کس رخت شو با میل و رغبت
به روز آر کارشان دشوار بودی
به شب هنگام ره هموار بودی
به روز آواره بهر کار و نانی
به شب هنگام بزم خسروانی
تن نازک اگر آزار می‌دید
ز باغ زندگانی غنچه می‌چید
ندیده در جهان کس نوش بی‌نیش
ز شطرنج صفا کردن بُود کیش

چو کردندش امیر از کار آگاه
چو خرس تیر خورده می‌کشید آه
ز عدل و داد، ز دین کرده او پشت
نگهبانان در را جملگی کشت
بگفتا آبرویم رفت بر باد
چنین کاری ندارد هیچکس یاد
سزد دخت من و مرد هنرمند؟
کُشم هر دو، اگر در کعبه خُسبند
نخواهم زندگی دیگر بدین سان

شوم مهتوڪ شاهان و اميران
فرار از خانه كی كار شهان است؟
مگر این دخترم دُختِ شبان است؟
شوم پیش رعایا سر خمیده
نریزم خون این گیسو بریده
کنم این سرزمین بر هر دوشان تنگ
بشویم تا به خون این لکه‌ی ننگ
مفتش‌ها گمارم میل تا میل
کنم پاره ز دوش این جامه‌ی نیل
به ره انداخت جمع‌ی چشم و جاسوس
شدند آن کاسه‌لیسانش زمین‌بوس
سگ زنجیرش آمد گاه نخجیر
برای تار و پو بگسست زنجیر
چه ناکس مردمان سودجوی‌اند
ز بهر پول عاشق را بجویند
چو آن گرگان میش‌آسای پستاند
میان گلّه اما گرگ هستند
یفتادند دنبال هنرمنند
سراسر آن ولایت را بگشتند
نبود از این دو دل‌داده نشانی
همه برگشته و باناتوانی
به شه گفتند: گویی پر گشودند
گذر از مرز این کشور نمودند

بگفتا: پس روید این است دستور
بگردید آن ولایت‌ها اگر دور
نترسید از کس و این است رایم
خبر زان دو بیاریید از برایم
ز هر جایند یابید و بیاریید
چو سگ نخجیر را بر من سپارید
دهم خلقت قبا و پول و دینار
بیندید ار دو دست این دو سگ‌سار
ز دریا یا به روی ابر بالا
بیندازیدشان در دام حالا
قدیمان گفته‌اند این نکته و بس
که خدمتکار خادم همچو کرکس
بیابد لاشه را تا که کند بو
به زیر خاک یا آنکه لب جو
ز من پول و شما سعی و تفحص
گشتم هر کس که نماید تجسس

کسان را دل ز ناکس ریش ریش است
که کرم میوه هم از جنس خویش است
اگر پول و طلا حاکم نباشد
بلور زندگی از هم نپاشد
اگر اندیشه‌ها مادی نمی‌بود
نه ظالم آتش و مظلوم هم دود
اجیر ار ملتش را نافر و شد

ستمگر بر ستمکش کی خروشد؟
نگردد گر سوار کینه بر زین
بسی ممکن شود سرباز، فرزین
به نزد من تمام این جنایات
دلیل مفتخواران است، هیهات!!

بسی گشتند جاسوسان بی عار
به دنبال دو عاشق، دو وفادار
یکی مطرب، یکی شیپورچی شد
یکی دریوزه گر، یک سورچی شد
همه راه و خیابانها بستند
خدایا این حرامیها چه پستاند؟
دو عاشق بی خبر زین دام و صیاد
به کار خویشتن سرگرم و دلشاد
اگر چه فقر مالی در میان بود
دگر کم کم نه ترس شاهشان بود
به آزادی بخوابی بر حصیری
فدایش تاج و تخت و بخت میری
چه خوش باشد بلندی بی نیازی!
به آزادی خوری نانی، پیازی
چنین گویند یاری گفت با دوست
ترا آگاهی از هر شهر و هر کوست
کدامین جا خوش است و دلرباتر؟

بگفتا: «خطّه‌ای کانجاست دلبر»
چو دل شادست تا دستان بُرد داس
اگر تن خسته خود، آسوده احساس
چه باک ار دست خسته از کار باشد
چو شب‌ها گردن دلدار باشد
اگر دستی به شب در سینه باشد
چه باک ار زخم و حقّش سی نباشد
لبی گرمی مکد شب‌ها لب یار
نگردد خشک از رنج و تَفِ کار
کسی گر طعم آزادی چشید او
ز کار و رنجش آزاری ندید او
چه باک ار درد بی‌فرشی بگشتش
چو شب‌ها یار مالد نیک پشتش؟
کسی کو یار گیرد شب در آغوش
به یک چو رختخواب از پر قوش
چو شب‌ها یار پشت و شانه مالد
تو بگذارش به روز از کار نالد
چو هر دم عشقشان بر هم بیفزود
یکایک لحظه‌شان عمر خضر بود

ز جاسوسان یکی بود مخنث
کثیف و پیرسگ، نااهل و ناکس
سگِ زنجیری خاص حرم بود
عزیز شرّ و دشمن با کرم بود

که خود بی بهره از لذات همسر
به رویش بسته عشق و زندگی در
نه شوق عشق و حسی دیده بود او
نه آغوش حییش باز بر رو
نه غیرت داشت و جرأت همچو انسان
که خود بی بهره بود از حس مردان
درون لبریز از حقد و حسد بود
بخواهی تا کثیف و شوم و بد بود
چو او خود گشته محروم از خوشی ها
بُود ضد همه مردان دنیا
چو «سنگ» و «زن» به پیش او یکی بود
ز آزار زنان هم پشت نمود
عجیب آن است اگر انسان اینسان
نباشد کینه ور با قشر انسان
کسی مقطوع نسل آمد عجب نیست
که وی الگوی نامردی و پستی ست
به دستور شه او در یوزه گر شد
گسپل سرزمین های دگر شد
که تا یک روز خواجه آن سگ پیر
شناسا شد ز کویی دختر میر
یقه باز و دریده، سینه لخت است
ز گرما گونه ها زبر و زمخت است
زده سستی آستین بالا و مشغول

بشوید رخت و پخت خلق با پول
ولی بارد چنان باران شادی
ز پیشانی چو بزم کیقبادی
بسی شد خیره آن نادان بی‌شور
«که این دوره چه سان گشته است ناجور»
نگه کن این زمان و دوره شد چون
چنین اشرافی و این طشت و صابون؟
گناهستی بر این خاتون و برزن
به دنبال لباسی کوی و برزن
که این پرورده‌ی شگر و شیر است
عزیز کاخ و دیوان امیر است
همیشه بر درش صدها کنیز او
لباسش تا بخواهی بس تمیز او
همه فرمان و امر او روا بود
کسی جز او در آن کاخ از کجا بود؟
به زیر سایه سیمین ساق دختر
می‌افشانند او را مشک و عنبر
کنون رو سوخته بی رخت و چادر
ز بهر تکه نانی گشته گازر
مگر این مغز خر خورده‌ست این سان
عرق ریز از برای پاره‌ای نان؟!
مُرفه در جهان کم بود چون او
یقین گشته دچار سحر و جادو

چه کومه فهم آن انسان انسان
شمارد فرق دخت شاه و چوپان
بگوید گفته ی پیشینیان است
همیشه شه شه و چوپان شُبان است
مُسلم کرد بر انسان احمق
سواره هی سوار و زیر بیدق
نگین خاتم شه دخت لیره
خس و خاشاک هم سهم فقیره
خوشی باید برای دخت میران
کند نان جمع دخت مرد چوپان^۱
بدید او دختر اما حیف و افسوس
ندیدی دختر آن نامرد جاسوس
غروب هنگام چون از کار برگشت
به گرم آغوش آن دلدار برگشت
همان جاسوس پست شوم نامرد
قدم اندر قدم تعقیب می کرد
نگه کرد آن کثیف و گشت آگاه
بریده یک جوانش چشم در راه
رسید آنجا و تا دیدش همچو یک قوش
شکارش کرد و بگرفتش در آغوش
زمین نگذاشت تا بردش نشیمن

(۱) در کردستان مرسوم است چوپانها علاوه بر حقوق خود از هر خانه ای روزانه یک قرص نان می گرفتند و معمولاً دخترانشان نانها را جمع آوری می کردند.

اهورا شد در آنجا پرتو افکن
سپرد آنجا به یاد و همچو طوفان
به ره افتاد آن خواجه شتابان
چنان چابک سوار اسب سرکش
تو گویی همره او پاره آتش
ز عشق خلعت و هم درهم و زر
چنان گفתי بر او هم بال و هم پر
هماره کار نامرد این چنین است
همیشه نفع و سود خویش بین است

اگر راضی شود زو میر ظالم
چه باک از حال دلداران عالم!
چه باک از خلق باشندی بلاکش!
رود در جیب او درهم چه باکش!
ز بی نانی یتیمان تا بمیرند
ولی زو پشت میزش را نگیرند
بسوزد پیرزن را دل، چه خواهد؟
ولی پُست و مقام او نگاهد
به او چه سرنوشت فرد بی کس؟
مقام و پول او باقی بود بس!
چو او در خانه اش از کیف مست است
چه باک از خانه ای بی سرپرست است
اگر سیل ستم شهری برده ست
چه غم از بهر وجدانی که مرده ست!

شـتـابان از در حاکم در آمد
بگفتا ماو گم گشته بر آمد
رسانیدش ز من اینک سلامی
بگویشدش نهان دارم پیامی
چنان سرّی ست عرضم با امیر است
به زودی هم رسانم باز دیر است
همان لحظه رسانندش بر میر
بگفتا میر با اقبال و تدبیر
همیشه بخت و اقبال چنین باد
شکوهت حاکم این سرزمین باد
که پاداشت برای من صواب است
شکارت یافتم اینک به خواب است
تو اقبال هماره پایدار است
چه فرمایی که هنگام شکار است؟
دگر برگشت پشاپشت و استاد
بشد زان مژده حاکم خرم و شاد
صدا زد: ای غلامان هی، کی آنجاست؟
به داخل ریختند از چپ و از راست
بگفتا خوب این خواجه شناسید
شما که نوکران خوب و خاص اید
کنید او را همه گوهر فشانش
دهید این خلعتِ گوهر نشانش

فراخواندش وزیر و مستشاران
میان‌بسته همه آماده یاران
چه یاری؟ بنده‌های گوش داده
ز رویش مرده‌آسا ایستاده
عبوس، اخمو و بدخون و دغل‌کار
دروغین و منافق، پست و بی‌عار
میان مردمان چون شیر غدار
ولی در پیش او روباه مکار
چه او می‌گفتشان فردا چه رای است
همه گفته: شها، فرمان‌تورای است
بگفتا: ای مه‌مان بار گاهم!
بگوئیدم چه باشد رای و راهم؟
فراری گشته این دو زین ولایت
شده ساکن ز شهری بی‌حمایت
که میر آن دیار از دوستان است
بسی با جرأت و فرمان‌روان است
نویسم نامه‌ای می‌خواهم از او
نبرده هر دو تا زین ماجرا بو
ببندد دست و پاشان زار و خسته
فرستد پیش ما با دست‌بسته
اگر او هم به ما دستور دارد
به جان آماده‌ام بر ما سپارد

شبی تاریک چون بخت فقیران
چو فرجام ستمکاران و میران
نه مه پیدا، ستاره گشته بی نور
نه پیدا آتش چوپانی از دور
درون ظالمان هم همچنین است
در آن دم کو دلش لبریز کین است
به ظاهر ساکت اما پر ز جریان
پراست از رازها بی نبض و شریان
در کاخ و سیه چال ارچه بسته ست
یکی مست و هزاران زار و خسته ست
ز کنجی بیوه ای سرگرم ناله
ز کاخی مهرُخی می در پیاله
پدر در گنجی از مرگِ پسر زار
به قصری نیمه لختی پنجه بر تار
یتیم گُشنه نوشد آب بینیش
ولی فرزند خان قرآبه در پیش
ز کوچه خفته مسکین چند خروار
ز یک سو بخش پول سود، خروار
ز یک سو بزم تیپ باده آشام
ز یک سو هم مهیا چوب اعدام
اگر این گفته ی پیران گُرد است
«که شب چون قلعه ی مردان گُرد است»
ولی افسوس این نکته نهان است

که شب ستّار ظلم ظالمان است

دو عاشق خفته در یک کوخ آرام
نه ترس از مکر داروغه و یا دام
کجا دلدار پاک و صاف و سالم
خبر دارد ز کید و مکر ظالم
مسلم گرز چین یا از زئیرند
امیران، دشمن قشر فقیرند
میان جمع خود پر غیرت و رگ
ز هر اقصا نقاطی خان و هم بگ
فراری گردد از چین دختر خان
ز ماچین کسر شأن میر نادان
کسی تسکین دل دارد ز میران
گُند بیتوته در چنگال شیران
نشد معلوم ایشان، میر، میر است
محبت‌های همشان در ضمیر است
به کوخ کاخ آسایشان یساول
ببردند یورش و کردند چپاول
ز خواب خوب نوشین بوده هر دو
ز مکر و خدعه‌شان آسوده هر دو
گرفتند و بیستند دست و پاشان
فرستادند سوی خانه‌هاشان
فرستادند پیش میر سفاک
که تا رنگین کند از خونشان خاک

نفس زد صبح و صوفی‌ها یکایک
شتابان رو به مسجد رفته بی‌شک
مؤذن با دو چشم خواب‌آلود
بخواند «الله اکبر» دیر یا زود
بگفتا تا نبرند آب و نانم
اگر چه بی‌وضو، خوانم اذانم
زن هیزم کش از بهر نمازش
چو پاشد، بعد از آن راز و نیازش
به همسر گفت خیز و پوش جامه
زمان کار و وقت شب تمامه
برو چون نیمه شعبان گشته آتی
بخیر پیراهنی تو بهر فاطمی
بگفتا کارگر زن همسر من
عجب خوابیدی امشب ای کلک‌زن!
هله دیر است و هنگام تلاش است
پگاه و گاهِ امرار معاش است

تلومی خورد خان بر گشت پایین
تو گفتی می‌نویسد خط لاتین
به خانم گفت: ماساژم ده ای زن
چه مستی کردم امشب؟ وای بر من!

جناب شیخ با خانم بفرمود:
یکی را گورود در خانقه زود
بگوید من نمازم خواند و خفتم
خلیفه خود کند هر آنچه گفتم
خلیفه با تبسم گشت حالی
بگفتا من فدایش، چشم، حالی

سپیده سرزد و هم زد کتابش
جوان تا آن زمان نأبرده خوابش
چو قصد خواب کرد آن فرد دانا
شنید از مادرش: دردا، فغانا
گناه این دو عاشق چیست آخر
که این سان کشتشان این مرد کافر؟
چه کاری بود کرد این خوک جلاذ؟
به شهر افتاده اکنون داد و فریاد
فدایت من! خداوند فقیران
چرا قدرت دهی بر این امیران؟
خدایا! خانقا، کافی ست کافی
خدایا، محض آن آیات شافی
دگر اقبال او را واژگون کن
زهی بی شرمی؛ این تختش نگون کن
بگفتا: «مادرم فریادت از چی ست؟»
بگفت: «زین ماجرایت آگهی نیست؟
امیر امشب بکشت آن هر دو عاشق

هنرمند و همان محبوب لایق
به شهر افتاده شیون خانه خانه
عزادارند از این قتل شبانه»
پس از این آگهی نالید و زارید
همی می کوفت سینه، اشک بارید:
«خدایا، خالقا، دانای هر کار!
رهان ما را از این بی شرم سگسار
به جرم عاشقی این مرد دین گم
جوانان را کُشد در پیش مردم»
بگفتا: مادرم ناله ت چه سود است؟
ستم را چاره کی فریاد و رود است؟
بدان تا آن زمان نادان و خوایم
به دست میرها خانه خرابیم
زنند و می کُشند تا می توانند
ز بهر سود و خوب این کار دانند
که تا محفوظ گردد ملک و ثروت
به زیر پای بیندازند ملت
اگر ایشان منافع را بیانند
چه باک از خانه ی مردم خراباند!
کُشند اینان جوان و مرد و دختر
نویسنده، سخنان و هنرور
بدان تا مردم از هم دور مانند
چنین بر ما سوار و خوب دانند

چو دانایانمان نَقال اوی‌اند
کجا مردم حقوق خود بجویند؟
از آنجا دختران ما کنیزند
چنین خان و زن و دخترش عزیزند
به جنبش تا نیفتد قدرت خلق
ندارد سود مادر نفرت خلق
اگر زحمتکش‌ان گشتند آگاه
خراب آباد گردد خانه‌ی شاه
چو روشن‌فکر ما گردند عالم
دگر بر ما نغرد میر ظالم
خدا روحش بیامرزاد دختر
که گفتش جمله‌ای چون درّ و گوهر
«در در را شکستن چاره‌ساز است
و لیکن بر چه کس یک لحظه باز است»
ره آزادی برده قیام است
دگر دوران میر و شه تمام است
بدان کو جیره‌خواران زمانه
شمارند این حقیقت را فسانه
ولی روزی رسد دوران زند تاب
نگردد پشت کس خم پیش ارباب
چو هنگامش رسد آن جنبش خلق
قبای پادشاهی‌شان شود دلق

۱۹۷۸/۲/۱ - ماموستا هیمن

ترجمه‌ی ناسو - بوکان - ۱۳۷۳/۵/۲۹

نالهی جدایی^۱

ساقیا زین سو گرای از این گذر
رو به ما با جامی از می بر گذر
نیست چون من مشتری در میکده
شاد و بی غم هایشان را می مده
می حرام است آنکه را خندان و شاد
تا گریبانگیر ما بی غم مباد
این شراب تلخ داروی غم است
ای حرام هر که او دردش کم است
باده هر گز لایق بی درد نیست
ای حرام هر که او رُخ زرد نیست
بهر آن لاغر تنی اشکش نمک
ظالمی فربه بنوشد گو نمک
می ز بهر آنکه زخمش کاری است
بی غمی ار نوشد از بی عاری است
بهر آنکس کو دلش چون لاله داغ
خود پسند اینجا چرا گیرد ایاغ؟
آنکه بی کس نبود و خانه ش خراب
همچو زهرش باد یک جرعه شراب

۱ - ترجمه‌ی شعر ناله‌ی جدایی از شاعر کرد ماموستا همین .

آنکه رنج زندگی را ناچشید
آنکه رنج و درد و آهی را ندید
بهر تیر غم نشد آنکو نشان
بار جورش خم نکرد کتف و میان
آگه او بر جود جاران نشد
زخمی تیغ ستمکاران نشد
آنکه از حلقوم وی شد دست باز
رانده شد دشمن ز خاکش بی نیاز
آنکه دور دولت دشمن ندید
از کتف یوغ اسارت وا کشید
له نکردش آنکه دستاس زمان
یا نرفتی جیغ او تا آسمان
آنکه هجران عزیزان را ندید
طعن و لعن بی تمیزان را ندید
گردد بدبختیش ننشستی ز رو
یا نشد محصور از هر چارسو
آنکه خورد هم او به زیر سایه خفت
بهر عشرت شب به ترک خانه گفت
از چه آید تا گند میخانه تنگ؟
جائی بسیار است از بهر جفنگ
آنکه در میعاد شهدی خورد
من تعجب می کنم گر می خورد
گر نراندش کسی از هر کجا

بویَد او مَه‌روی بستان خدا
آنکه دست در باغ سیب‌استی مدام
می‌تواند طفل دل را کرد رام
آنکه رقصد با نگاری خوب و پاک
آید اینجا جمله گویندش به چاک
می‌فشارد آنکه دست و پنجه‌ای
دست در گردن کند بی رنجه‌ای
بویَد او رخساره‌ای همچو بهشت
یا نزد با پشت پایش سرنوشت
می‌مگد آنکوز گردن شبنمی
کفر محض است داد می در شب، نمی
آنکه آسوده جهان بر وی گذشت
دید اسیر و برده و بر وی گذشت
ماه‌رویش چشم اندر راه بود
با تبسم در به رویش وا گشود
غمخوری گر گوش دادی راز وی
می‌کشد هم نازنینی ناز وی
دست‌گیرش دست نرم او بود
مُتک‌ایش نرمی بازو بود
دارد او در کالبد تاب و توان
روزگارش تار نه، بختش دوان
جای او در میکده بس نابه‌جاست
اینچنین کس باده‌ی سُرخش چراست؟

ساقیا! اینجا بیجا، اینجا بیجا
رو به ما کن، ره مپو بالا، بیجا
این بلند پروازی ات بشمار عار
بهر من جامی لبالب کن، بیار
بهر چون من بی کسی بی شک حلال
یک تن سرگشته دور از خویش و خال
ره نشین، منزل اندر دست باد
گشته دل ناسور زخم کهنه یاد
زی من آواره و دور از وطن
بلبل بی بهره از گلزار و چمن
بال و پر بشکسته ی گشته خموش
رانده ی حق خورده ی بی زاد و توش
پیر مفلوک ز میهن در به در
دیده پر خون، دل ز بهر غم مقرر
گوژپشت و بی پناه و بی قرار
بی کس و مجروح و طرد روزگار
خشک لب بس دردمند و ناامید
شاعر زیبا پرست بی نویسد
ساقیا! آخر کجا؟ خیره مَران!
ای تو هم گردن کج این قلدران!
ای تو هم صراف گوهر با هنر
کو؟ که را بخشیده خوشبختی گهر؟

ایین فریبارنگیشان دادت فریب
خیره کرد چشم ترا هم زرّ و زیب
زر بلا و صاحب زر بی وفاست
جاودان مآند هنر، کان صفاست
شوخ دست است مال و این بحثی کهن
شخص مال‌اندوز دان پیمان‌شکن
ارج زیبایی چه داند زرپرست؟
ذوق از پیری بوّد باده‌پرست

نه مرو، زیامرو، آنجا مرو
بهر زر مگذار خود را در گرو
این هوسبازان ندارند اطمینان
غارت باغ است هم و غمّشان
ساقیا! نزدیک شو، اینجا ییا
می به من ده تا که می گویم ترا:
«مست مستم ساقیا دستم بگیر
تا نیفتادم ز پا دستم بگیر»
شد هویدا گرز مستی پرتوی
گویمت این شعر نغز مولوی:
«بشنو از نی چون حکایت می کند
از جدایی‌ها شکایت می کند»
گوش کن محبوب چشمان مست می
تا بنالم سخت سوزانی زنی

کی شود ناله از جدایی بی اثر
خواه از نی یا ز مردی در به در؟
زان به نی هم کرده ام آه و حنین
شیونی دارم نکرده نی چنین
تا بر آرم آه سوزانم بهل
تا ز چشم اشکی افشانم بهل
گریه‌ی من شیونی انسانی است
بانگِ خُرّ و بونه‌ی یکسانی است
گریه‌ام از بهر گُرد بی حق است
ملتی کز وی کنند حاشا و هست
خواهم آید اخگر شعر از دهان
وَز افق وسعت بگیرد هر زمان
قلب لحم و نیست قلعی، سیر شد
بهر نالیدن زمانم دیر شد
درد هجران، درد دوری گُشت من
درد هشیاری، صبوری گُشت من
روز و شب‌ها یاد یاران وطن
بُرده از من خورد و خواب و وقر تن
نیست اینجا یاد و غمخواری برم
ساقیا جز می کجا روی آورم؟
خاک و شهر و میهنم شد ناپدید
دورم از یاران و از گفت و شنید
رو به هر سو می کنم بیگانه‌ای است

ردی از میعاد قلبی دیده نیست
شب شراب ساهری را می چشم
روزهایم درد بی‌اویسی کشم
چون نالد قلب من بهر خدا؟
چون شود دستانم از زانو جدا؟
چون نالد قلب زخمی تا شود؟
نالدار سنگی ز سنگی و اشود
کهنه زخم هجر کرده رشته‌ام
آنچه محبوبم بُدی واهشته‌ام
گشته‌ام از نازنین خود جدا
رانده گشتم من ز خاک خود خدا
گشته‌ام آواره، دور از میهن‌ام
پای اندر دامک دشمن تنم
بکر مکار است نا از من گرفت
خار «زین و مه‌م» ره میهن گرفت
همچو «مَم» افتاده در چاه حسد
«زین» کجا و کی به فریادم رسد؟
کو «قره‌تازدین»؟ «چکو» «عرفو» بس‌اند
چون پلنگان تا به فریادم رسند
«لاس» بودم خار چشم هر رقیب
گشته‌ام آماج تیر نانجیب
غرقه در خون گشته، تنها و ذلیل
نیست «خانزاد» و «خزالم»، کوش ایل؟

دیرگاهی ست زمزمه اندر گلوست
همچو «شمزین» چون «شمیله» داشت دوست
چون «سیامند»م ز کوهی بی کفن
چاک کرده سینه، شاخ نارون
سرد گشته زخم و مرگم بردهد
کو «خج»م تا شیونم را سر دهد؟
ماه دی بود و چله‌ی کوچاندنم
همچو «ابراهیم» از آنجا راندم
کو «پریخان» تا سراید ماجرا؟
چون نسوزم همچو اخگر من! چرا؟
او ز گلشن، من به صحرا زیستم
من «ولی دیوانه» از چی نیستم؟
خاک گرد ای موطن آباد من!
همسر و فرزندم! ای اجداد من!
ای کسانی کز دلم می‌نگذرید
حال بیندم به جایم آورید؟
روزگارم همچو چوبک کرده خُرد
تاب و نای از من گرفته درد گرد
حال خندد بر من و شکلک نمود
آن هیولا کو ز من ترسیده بود
ای رفیقان، ای عزیزان و وطن!
ای رفیق و مونس و هم‌رزم من!
گر که می‌نالم ز ضعف و عجز نیست

بهر وصلم می دؤم تا هست زیست
کوشش من سخت پُر تمکین بُود
چونکه قانون طبیعت این بُود
«هر کسی کو دور ماند از اصل خویش
باز جوید روزگار وصل خویش»
راه پویم گام‌هایم سُست نیست
گرچه پیرم کیست گوید چُست نیست؟
باز پیمایم گُهِ و اینم سرشت
تا بیایم رو به باغ چون بهشت
تا بیایم رو به باغ و چشمه‌سار
من ز اینان پشت کردن؟ زینهار!
آیم هر آن رو به صخره یا دَمَن
مرغزار و سبزه و کوه و چَمَن
آیم و پویم بسی بالا و پست
رو به مَرغ و هر گل و هر جا که هست
آیم و پویم نشیب و هم فراز
رو به غار و دره و صحرای ناز
آیم و بیمنم ز قنَدیلان شعاع
آیم و نو سازم آن بزم و سماع
آیم و بیمنم در آنجا رودبار
رودهای بس عمیق و آبشار
آیم آیم رو به ایل باصفا
روستا، آن معدن و کان وفا

ده‌سنویژی شیعر

تا بیینم زاد‌گاه و سرزمین
خویش و همزاد از کَهِین و از مَهِین
آیم و با شیردوشان پایکوب
دست هم گیریم و شادان، پاک و خوب
آیم و معشوقه گیرم در کنار
می‌ژدایم خیل دشمن همچو خار
کرده استنشاق کوهستان گُرد
شب روم جالیز و در بُستان گُرد
آیم و ساغر در آنجا بشکنم
بوسه گیرد تلخی آن از تَنم
آیم و بی‌باکَم از حصر و حصار
هی پری داده به دیوان الفرار
تا بماند نور چشم و تاب پا
آیم آیم، آیم آیم، آیم آ
آیم و تا مانده در من تاب و یاد
ور بغلتم خاک گُردان زنده باد

ارومیه ۱۳۷۲

عقاب

در فضای بهشت کردستان
تشنه کامانی را می بینم
که بهر جرعه ای از جام آزادی
به سخره می گیرند دریا را
مالامال باد جامشان!
بر قله ی سر به فلک کشیده ی قندیل
عقابانی را در حال پرواز می بینم
که در پهن دشت کردستانِ مصلوب،
کرکسان را به رزم می خوانند

متبرک باد نامشان!

۱۳۸۵/۲/۲۲

گریه

ترا من سپاس می‌دارم
ای خواهر ژاله‌های متبرک نرگس زرد
که امین فرماندهی غم می‌خواندِ تان به رژه!
در سپیده‌دم تراوش چشمه‌سار اندیشه‌ها
چه زلال تکیده‌ای بر سایبان مژه!
انعکاس کدامین خاطره‌ای
از برگ‌های بی‌منفذ امید آتیه
به تشعشع در آ
صبحدم نزدیک و دیر نشده است
شمع نیز در فکر آتیه‌ی خموشی خود است.

بوکان، اسفند ۷۳